1. No subject.

m

AESCHYLI

TRAGOEDIAE.

AD OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

RECENSUIT,

INTEGRAM LECTIONIS VARIETATEM NOTASQUE

ADIECIT

AUGUSTUS WELLAUER.

VOL. I.

PROMETHEUM, SEPTEM CONTRA THEBAS ET SUPPLICES CONTINENS.

LIPSIAE, 1823

SUMTIBUS FRID. CHR. GUIL. VOGELII.

PRAEFATIO.

Novam hanc Aeschyli editionem quibus rebus commotus quibusque adminiculis confisus in lucem prodire jubeam, paucis exponendum est. Commovit autem me ad rem arduam suscipiendam prae ceteris singularis quaedam Aeschyli sors, qua factum est, ut, quum nostris temporibus virorum doctissimorum et sagacissimorum studio rei criticae, grammaticae et metricae lux vix unquam sperata affulserit, quae in poetarum maxime graecorum opera emendanda vim exercuit paene incredibilem, Aeschylus solus nullum fere fructum ex his artis criticae incrementis ceperit, neque omnino unquam editorem nactus sit, qui gravissimi poetae reliquias cum religione quadam tractandas esse persuasum habuerit. Quum enim plerique, qui ad Aeschylum edendum accesserunt, lectionum, quas libri veteres aut manu scripti aut typis exarati praebent, parum curiosi, metrorum ad unum fere omnes ignari, ideo potissimum hunc poetam edendum sibi sumsisse videantur, ut haberent, in quo, quid ingenii vires possent, experirentur, accidit, ut primi

tragicorum graecorum textus unus omnium maxime depravatus jaceat. Namque, ut antiquiores praetermittam, quae his temporibus omnium manibus teritur Aeschyli editio, Schützianam dico, quum egregia multa praestiterit, plurimum tamen abesse, ut genuinam poetae manum exhibeat, in vulgus notum est; et novissimum editorem Schwenkium, quamquam ad explicanda verba ab eo bona multa collecta sunt, textui haud multum profuisse, non est quod prolixius demonstrem. Jam vero quum post Bothianam levitatem Burgessii quoque arrogantem temeritatem et ignorantiam Lafontanii saevire in Aeschylum viderem, ille autem, in quo uno omnes poetae nostri amici spem omnem jure posuerunt, etiam atque etiam cunctaretur, coepi me ad hanc editionem suscipiendam accingere, non quo me potissimum huic operi parem existimavissem, (sentio enim, si quis alius, virium tenuitatem) sed quod frustra aliquem circumspiciebam, qui Aeschyli textum tandem aliquando certis firmisque argumentis constitueret, et muniret ab impetu eorum, qui emendandi pruritu feruntur, quodque melius consultum fore Aeschylo arbitrabar, si quis viribus minus sufficientibus hoc susciperet, quam si nemo.

His, quae dixi, explicavi simul, quale in hac editione adornanda consilium secutus sim. Fuit enim hoc mihi prae ceteris propositum, ut textus

exhiberetur quantum fieri posset proxime ad veram poetae scripturam accedens, immunisque a mutationibus, sine causa et sine veri specie illatis. Consului igitur ubique optimorum librorum lectiones, easque, ubicunque fieri poterat, et nisi me omnia fallunt, interdum feliciter, contra virorum doctorum emendationes defendi, ubi autem nullum erat ex libris petendum auxilium, plerumque corruptam lectionem vulgatam retinere malui, ut liberum relinquatur lectoribus judicium, quam emendationes, etiamsi probabiles, in textum recipere; in qua re erunt forsitan, qui timiditatem culpent meam, sunt enim vix tres quatuorve loci in singulis tragoediis, in quibus meam aliorumve conjecturam recepi, permulti autem, qui vulgatam sensu carentem exhibent. Sed id recte fecisse mihi videor, soleo enim cum religione quadam sacras auctorum veterum reliquias contemplari, quibus manum emendatricem admovere nefas sit, nisi si id cum certissima prosperi eventus spe fieri possit; qua moderatione si omnes editores usi essent, propius profecto abessemus ab eo, quod in legendis veterum scriptis quaerimus, eoque tempore, quod in expellendas virorum doctorum nugas consumendum est, rectius uti liceret. Summam autem curam adhibui carminibus choricis, in quibus quum hic illic neglectam responsionem antistrophicam restitui, longe tamen

alienum a fine mihi proposito judicavi, neque talia tetigi, nisi ubi ad textum constituendum pertinebant; quo tamen timeo ne factum sit, ut paullo aridior evaserit annotatio mea. Sed satis habebo, si id me assecutum esse judices aequi existimaverint, quod volui, ut textus Aeschyleus in certam quandam et meliorem formam redigeretur.

Numeri minores ad marginem adscripti Schützianam editionem, qui in superiore paginarum margine conspiciuntur, Glasgoviensem spectant. — Scribebam Vratislaviae Idibus Martiis MDCCCXXIII.

DE CODICIBUS AESCHYLI.

Codices Aeschyli, quotquot adhuc collati sunt, omnes ex uno eodemque fonte fluxisse, ex eo maxime perspicuum est, quod eaedem lacunae in omnibus comparent, quodque corruptissimo quoque loco easdem fere corruptelas exhibent omnes. Nec tamen communem hunc fontem cum Burgessio praef. ad Suppl. Annotat. p. 41. crediderim Mediceum codicem esse, satis multa enim habent reliqui libri, in quibus ab eo discrepant, multa etiam, quibus ei praestant. Sed haec utut sunt, agmen ducit et antiquitate et praestantia excellens

1. Med. Mediceus

Florentiae asservatus in Bibliothecae Laurentianae Plut. XXXII, 9. seculi decimi, ut perhibent, quo usus est P. Victorius. Contulit eum in Needhami usum Salvinius; varias lectiones ab eo notatas ex Needhami schedis descripsit Askewius, et Askewianis usus est Buttlerus. Alteram collationem ab eodem Salvinio confectam, et margini exemplaris editionis Stanlejanae adscriptam adhibuit Blomfield. Cum Mediceo in omnibus fere consentit

2. Ph. vel Phil. Philelphianus

in Bibliothecae cujusdam Florentinae Plut. XXXI, 1. adservatus, et ab eodem Salvinio collatus. Hunc vero aut eundem esse cum Mediceo, aut accuratissimum ejus apo-

graphum, luculentissime demonstravit Burgess. l. c. Proxime ad hos accedit

3. Guelph. Guelpherbytanus

seculo XIV aut XV scriptus, in Bibliotheca ducali Guelpherbytana asservatus, a Schützio collatus, qui mirum in modum cum Aldina editione consentit, ita ut utrumque ex eodem archetypo descriptum esse perspicuum sit. Fuit autem codex, ex quo descripti sunt, admodum quidem corruptus, sed manus emendatricis vestigiis immunis, ideoque multas egregias lectiones praebent, et ipsa illa monstra verborum, quae hic illic comparent, non raro ad verum ducunt. Hos subsequatur

4. Reg. L.

chartaceus, manu Jani Lascaris exaratus, in Bibl. Reg. Parisiensi No. 3521, ab Askewio collatus, unde Ask. D. a Buttlero Schützioque vocatur. Hi quatuor soli Supplices continent; in tribus prioribus magna illa lacuna est in Agamemnone et Choephoris, in postremo Agamemnon Choephorique omnino omissi sunt.

5. 6. Ven. 1. 2.

Veneti duo apud Buttlerum, ex quorum altero Agamemnona primus supplevit Victorius.

7. 8. Regg. A. B.

codices bombycini Bibl. Reg. Paris. No. 2884 et 2787, Prometheum, Sept. c. Theb. et Persas continentes, a Brunckio collati.

9—13. Regg. C. D. E. F. N.

codices Regii Parisienses a Vauvillerio collati.

14—16. Regg. G. H. K.

codices Regii Parisienses, ita ut Reg. L. ab Askewio collati, unde Buttlero et Schützio Ask. A. B. C. audiunt.

17. Reg. O.

codex Reg. Paris., ex quo varias lectiones ad Sept. c. Theb. attulit Fähs. in Sylloge lectionum.

18. 19. Colb. 1. 2.

codices olim in Bibliotheca Colbertina, ab Askewio collati, quorum illum eundem esse cum Reg. N., hunc cum Reg. B. ab Elmslejo certior factus est Blomf., quare Colb. 2. non ad partes vocavi, nisi ubi lectio a Brunckio omissa afferenda erat.

20. Ox. Oxoniensis

Prometh. et Sept. c. Theb. continens, a Stanlejo collatus, idem ac

21. Barocc. Baroccianus

cujus pleniorem collationem Blomfieldio praebuerunt Porsoni schedae, unde lectiones a Stanlejo praetermissas attuli.

22. Ar. Arundelianus

continens Prometh., Sept. c. Theb. et Persas, item a Stanlejo collatus, cum quo idem est

23. Seld. Seldenianus

cujus accuratiores collationes, alteram a Gaisfordo, alteram a Porsono confectam habuit Blomf.

24. 25. M. 1. 2.

codices Cantabrigienses duo, quos ex monte Atho emerat Ricardus Mead. Collati sunt ab Askewio, Buttlero et Blomfieldio. Buttlero sunt Cant. 1. 2.

26. 27. Mosq. 1. 2.

Mosquenses duo, uterque seculo circiter XV scriptus, quorum posterior Prometh. et Sept. c. Theb., prior praeterea Persas continet. Excerptam ex eis variam lectionem a Matthaeo habuit Schützius.

28. 29. Lips. 1. 2.

Lipsienses duo apud Buttlerum.

30. Vit. Vitebergensis

continens Prometh. Sept. c. Theb. et Pers.) a Zeunio collatus.

31 — 34. Vienn. A. B. C. D.

Viennenses quatuor, quorum lectiones in Prometh. et Sept. c. Theb. excerpsit Bastius.

35. Farn. Farnesianus

codex olim Florentinus, qui nunc in Bibl. Reg. Neapolitana exstat, quoque usus est Victorius. Pretium ejus exiguum est, exhibet enim Triclinii recensionem, quod monuit Elmslejus in Museo crit. Cantabr. 1821. VII, ubi aliquot ejus lectiones excerpsit.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΟΥ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΔΕΣΜΩΤΟΥ.

Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη, ὅτι κατ᾽ Αἴγυπτον γενομένη, ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διΐ. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς, ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δὲ, βροντῆς γενομένης, ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιΐα ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις [1], παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστι Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δὲ, ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι [2] τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεστι [3] συμβαλεῖν.

1. *Κολχίσι* Blomf. ex Brunckii emendatione.

2. *τέρμασι* Ald.

3. *ἔστι.*

Α Λ Λ Ω Σ.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι᾽ οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὕροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. οὗ γενομένου, παραγίνονται [4] πᾶσαι αἱ Ὠκεαναῖαι [5] νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὠκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα, ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὠκεανοῦ παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ᾽ αὐτοῦ, ἅ τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τὶς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διός τέξει τὸν Ἔπαφον. θρασυστομοῦντι δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ᾽ οὗ τέξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς, Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ

4. Sic Reg. L. παραγίνονται Ald. παραγίνοντο Rob. 5. Ὠκεανῆαι Rob.

τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ Διῒ εἴπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον [6] βροντῇ καταῤῥαγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

---

6. βουλομένου mavult Blomf.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.
ΩΚΕΑΝΟΣ.
ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.
ΕΡΜΗΣ.

In Ald. Turn. adduntur *ΓΗ* et *ΗΡΑΚΛΗΣ*, in Rob. hic solus.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ, ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΚΡΑΤΟΣ.

Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς,
Ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
Ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι,
Ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις.

---

1. *ἐς* habent Suid. et Schol. ad Aristoph. Ran. 827. qui hunc versum, cum sequentibus laudant.

2. *ἄβατόν τ'* Med. Rob. *ἄβατον* ceteri omnes et praeterea Synes. Ep. p. 35. Schol. Aristoph. l. l.; obelo notat Porsonus. *ἄβροτον* Blomf. ex Phavorin. s. v. *ἀβρότη νὺξ*, Schol. Venet. ad Il. Ξ. 78. Eustath. p. 968, 45. ed. Rom. et Suidae MS. C. C. C. Oxon. v. *ἐριβρεμέτας*. Proba est vulg., quam tueri videtur etiam Soph. Oed. T. 712. *ἄβατον εἰς ὄρος*. — Priorem versus partem citat Eustath. ad Dionys. v. 69.

3. Post *Ἥφαιστε* Ald. Rob. Turn. puncto distinguunt. Stephanus primus vocativum cum sequentibus conjunxit. — *μέλλειν* Ar. Vienn. C. Ald. — *ἐπιτολὰς* Ar. Vienn. A. C. Ven. 2. Ald. Schol. ad h. l. et Thom. Mag. v. *ἐπετειλάμην*, cujus tamen verba corrupta sunt. Vulgatam tuentur etiam Eustath. ad Il. *Α*. p. 29, 15. Hesych. v. *ἐπιστολαί* et Schol. Aristoph. cum Suida supra laudatus.

4. *τὸν δὲ* Ald. Rob., ut saepe.

6. *ἀδαμαντίνοισ πέδησιν ἀῤῥήκτοις πέτραις* Ar. Vienn. B. *ἐν* post *πέδησιν* addit Reg. A. M. 2.; idem in Reg. B. superscriptum est. *ἀδαμαντίναις πέδησιν ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις* Med. *ἀδαμαντίναις πέδαισιν* Reg. G. *πέδησιν* supra scripto *αι* Reg. L. M. 1. *ἀδαμαντίνῃς πέδησιν ἐν ἀ. π.* Ven. 1. *ἀδαμαντίναις πέδησιν ἀ. π.* Ven. 2. *πέτραις* in Guelph. erasum est. *ἀδαμαντι-*

Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
Θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶςδέ τοι
Ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
Ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
Στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος, Βία τε, σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς
Ἔχει τέλος δὴ, κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
Ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
Δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυςχειμέρῳ·
Πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχέθειν·
Ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
Τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
Ἄκοντά σ' ἄκων δυςλύτοις χαλκεύμασι
Προςπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
Ἵν' οὔτε φωνὴν, οὔτε του μορφὴν βροτῶν

ο-
ναις πέδησι ἀῤῥήκτοις λέγω Vienn. C. Farn. ex emendatione Triclinii. ἀδαμαντίναις πέδησιν ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις Ald. Turn. Garb. Vict., idem Rob., nisi quod πέδαις habet. Sed Schol. Aristoph. jam saepius laudatus habet ἀδαμαντινῶν δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις, idque Canterus primus recepit, omnibus post eum editoribus recte sequentibus praeter Brunckium, qui Stanleji emendationem ἀδαμαντινῶν δεσμοῖσιν ἀῤῥήκτοις πεδῶν injuria praetulit.

7. αὐτὸς Marg. Ald. — σέβας conjecit Wakef.

8. ὤπασε Colb. 2. M. 1. 2. Ar. Ald. Turn. — τοιᾶς δέ τοι Ald. τριᾶςδ' sine τοι Rob. τοίας δὲ Colb. 2.

12. σφῶϊ Vienn. A. C. σφῶϊν Vienn. B. Ald. Rob. Turn. Vict. Cant. Sed σφῷν metrum postulat, idque inde a Brunckio legitur.

13. ἐπὶ Reg. O. in Faehs. Sylloge p. 68.

14. θεμῶν Colb. 1.

15. δεῖσαι Ald. — πρὸς τῇ δυςχειμέρῳ Rob. idem τῇ superscriptum est in Med.

16. Deest hic versus Lips. 2. — τῶνδ' ἐμοὶ Brunck. Schütz. sine causa. — τόλμα Ox.

17. ἐξωριάζειν obelo notatum est in Pors. 2. quare Blomfield. εὐωριάζειν reposuit, Hesychio et Photio in h. v. testibus adhibitis, qui tamen nihil probant.

19. ἄκοντ' ἄκων σε Colb. 1, Ald. Rob.

20. πρὸςπατταλεύσω Colb. 2. Reg. G. Ox. Rob. — τῷ δ' Rob. — τόπῳ pro πάγῳ Med. Rob., et laudat e cod. Stephanus. In margine codicis ap. Morell. est ὄρει, in marg. Vienn. C. ὄρει et τρόπῳ.

21. Pro του Barth. Advers. VII, 11. που conjicit. — βροτῶν μορφὴν Rob. μορφὴν θεῶν

Ὄψει, σταθευτὸς δ᾽ ἡλίου φοίβῃ φλογὶ,
Χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
Ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος·
Πάχνην θ᾽ ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
Ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
Τρύσει σ᾽· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
Τοιαῦτ᾽ ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
Θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον,
Βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
Ἀνθ᾽ ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
Ὀρθοστάδην, ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
Πολλοὺς δ᾽ ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
Φθέγξῃ· Διὸς γὰρ δυςπαραίτητοι φρένες·
Ἅπας δὲ τραχὺς, ὅςτις ἂν νέον κρατῇ.

ΚΡΑΤΟΣ.

Εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην;
Τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεὸν,
Ὅςτις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Τὸ συγγενές τοι δεινὸν, ἥ θ᾽ ὁμιλία.

Regg. C. G. H. L. N. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. Ph. Vienn. B. et C. in marg. In Colb. 2. βροτῶν superscriptum est. — Initio versus οὔτε του φωνὴν Ven. 2.

22. στατευτὸς Ald.

25. ἥλιον Ald.

26. αἰεὶ Guelph. — ταρόντος Rob.

27. λοφήσων Rob. — Citat Thom. Mag. v. λωφᾷ. — πέφυκέ πω Reg. O.

28. ἀπύρω Ald. ἐπηύρω Med. et e cod. affert Stephanus, sed ἀπηύρω etiam Eustath. ad Il. H. p. 675, 49. — φιλαντρόπου Turn.

29. Distinguunt Ox. Ar. Vienn. A. B. C. post θεός, puncto post τρόπου sublato. — ὑποπτύσσων Turn.

30. πέραν Ar.

31. ἀνθῶν M. 1. 2.

32. κάμπων Ven. 2.

33. Deest δ᾽ Ox. — ἀρωφελεῖς Ven. 2.

34. φθέγξι Ald. φθέγξῃ Rob. Turn. Vict.

35. τρηχὺς superscr. α Reg. O. — αὖ, M. 1. — νέου Ald. νέος Garb. et citat Stephan., νέως MS. marg. ap. Morell. — κρατεῖ Schütz. contra omnium codd. et edd. (Ald. Rob. Turn. Vict. Cant.) auctoritatem et contra leges grammaticas.

36. κατοικτίζῃ Ald. Rob. Turn. Vict. cujus loco Glasg. Schütz. Blomf. κατοικτίζει dederunt, ut ubique. κατοικτίζεις Lips. 2.

37. προὔδωκε Med. Guelph.

39. συγγενές Ald. Rob. Turn.

ΚΡΑΤΟΣ.

Σύμφημ᾽, ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
Οἷόν τε πῶς; σὺ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Αἰεί τε δὴ νηλὴς σὺ, καὶ θράσους πλέως.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
Τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

ΚΡΑΤΟΣ.

Τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ, ὡς ἁπλῷ λόγῳ,
Τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ἅπαντ᾽ ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
Ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.

Vict. cujus loco Glasg. Schütz. Blomf. ξυγγενές dederunt, ut ubique. — τοι deest Ox. Ar. συγγενές τι Reg. L. συγγένές τε Reg. O.

40. σύμφημ᾽ Vienn. A. B. C. Turn. σύμφη μ᾽ Roh. σύμφειμ᾽ Ald.

41. οἷόν τε; πῶς οὐ Vienn. A. B. C. οἷόν τε; πῶς; in quibusdam libris reperit Stephanus.

42. αἰεί τε Vienn. A. Ald. Turn. Vict. Cant. αἰεί τι Vienn. B. M. 1. 2. Regg. C. D. H. αἰεί τοι Guelph. Lips. 1. Colb. 1. Ven. 1. αἰεί τει Rob. αἰεί γε Vienn. C. et sic correxit Brunckius, quem omnes editores secuti sunt. Sed vulg. αἰεί τε defendi posse videtur, eodem enim modo τε collocatum est Sept. Th. 1051. ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον συνεπαινεῖ. Choeph. 128. ἐποικτείρειν τ᾽ ἐμὲ, φίλον τ᾽ Ὀρέστην. cf. Comment. Aeschyl. p. 41. sq. Meineck. curae crit. p. 10. Elmsl. ad Eurip. Heraclid. v. 622. — θάρσους Rob. — πλέος Guelph.

43. τῶνδε Med. sed eraso ω et inserto ο.

44. πόνοι Ald.

45. χειροναξία Guelph.

48. ὤφελε Ar. Ald. Turn. ὤφειλε Guelph. Lips. 2. ὤφελε λαχεῖν ἄλλος Rob.

49. ἅπαντ᾽ Ald. Obelo notat Pors. Emendant Stanl. ἅπαντ᾽ ἐπαχθῆ, Pauw. ἅπαντα πραχθῇ, Heath. ἅπαντ᾽ ἐπράχθη ᾽ν, Abresch. ἅπαντ᾽ ἐπρώθη, Both. ἅπαντ᾽ ἄπρακτ᾽, ἣν πληθύωσι κοίρανοι. Omnia futilia; vulgatam satis tuentur, quae profert Abresch. Animadv. in Aesch. I, 2.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Ἔγνωκα, τοῖςδε κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.

ΚΡΑΤΟΣ.

Οὔκουν ἐπείξῃ δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
Ὡς μή σ' ἐλιννύοντα προςδερχθῇ πατήρ;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.

ΚΡΑΤΟΣ.

Λαβών νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
Ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Περαίνεται δὴ κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε; μηδαμῇ χάλα.
Δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυςεκλύτως.

ΚΡΑΤΟΣ.

Καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα

---

51. Pors. obelo notat, Bothius interpungit: ἔγνωκα τοῖςδε· κοὐδὲν — Blomfield. edidit ex conjectura καὶ τοῖςδ' οὐδὲν —. Reisig. comment. crit. de Soph. Oed. Col. emendat τοῖςδ' ἔτ' οὐδὲν —. Possit etiam legi: κοὐδὲν τοῖςδ' ἔτ', sed mutare vulgatam non ausus sum. — ἀντιποῖν' ἔχω Ald.

52. οὐκοῦν Ar. — ἐπείξῃ Ald. Rob. Turn. Vict. — τῷδε δεσμὰ Vienn. A. B. M. 1. 2. — περιβάλλειν M. 2.

53. ἐλινύοντα Regg. A. B. Guelph. Brunck. Schütz. Blomfield. — Interrogationis signum in fine versus primus posuit Stephanus.

54. ψάλλια Vienn. A. B. C. M. 1. 2. Ald. Rob. Vict. ψέλια Guelph. Ar. Turn. Gerbit. ψέλλια Colb. 2. — δέρχεσθαι Ald.

55. Stanl. conj. βαλών νιν, Pauw. λαβών, νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει ῥαιστῆρι θείνοιν, πασσάλευε πρὸς πέτραις, Wakef. ἐγκράτει, σθένου, inepte omnes.

56. πασσάλευ' ἐῤῥωμένως in quibusdam libris reperit Steph.

57. μάτα Ald. ματᾷτ' οὔργου Rob.

58. ἄρασσε μᾶλα Rob.

59. τρόπον Ar. M. 1. τρόπων Guelph. Reliqui libri omnes πόρον habent, idemque Synes. epist. 147. p. 288. A. sed πόρους Marcellin. vit. Thucyd. p. 2. Schol. ad Aristoph. Eq. v. 756. Dionys. Hal. Ant. Rom. VII, 36. indeque receperunt Glasg. Schütz. Blomf.

60. ἄρηρεν Ioann. Diacon. in Hesiod. Scut. p. 211. — δυςκωλύτως Schol. Barocc. ad Soph. El. 147.

Μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
Στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐῤῥωμένως.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Αἶ αἶ Προμηθεῦ, σῶν ὑπερστένω πόνων.

ΚΡΑΤΟΣ.

Σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς, τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ
Στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Ὁρᾷς θέαμα δυςθέατον ὄμμασιν.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
Ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ἦ μὴν κελεύσω, κἀπιθωΰξω γε πρός.
Χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.

---

62. *μάθοι* Guelph. — *νωθέστερος Διὸς* Rob.

63. *πλὴν τοῦ τ'* Rob.

64. *αὐθάδει γνάθῳ Στέρνον* Garb.

66. Schütz. divisim *ὕπερ στένω*, invitis libris omnibus, qui una voce scribunt, neque id contra usum linguae. cf. Markl. ad Eur. Suppl. 988. Brunck. ad Soph. Aj. 224.

67. *σὺ δ' οὖν* Vienn. B. C. Colb. 1. 2. Rob. et reperit in codd. Steph. — *κατ' ὀκνεῖς* Ald. — *ὑπερ-στένεις* Vienn. A. B. Ald. Turn. Vict. Cant., divisim Rob., editores recentiores omnes et Pors. ad Eur. Hecub. 725.

68. Post *στένεις* Ald. Rob. puncti signum habent, Turn. comma, Steph. interrogationis notam posuit. — *σκόπει* post *ποτέ* additur in Guelph. Lips. 2.

69. Post *ὄμμασιν* Steph. interrogationis notam in cod. invenit.

71. *βάλλε* Rob.

72. *ἐγκέλευ' ἔτι* Vienn. C., sed in marg. *γρ. ἄγαν.*

73. *ἢ μὲν* Schol. B. — *σε πρὸς* Regg. F. K. Rob. *δὲ πρὸς* Reg. N. Colb. 1. Guelph. *γέ σε πρὸς* Ven. 2. Deest *πρός* Lips. 2.

74. *κάτω δὲ σκέλη* Rob. — *κρίκωσον* Vienn. A. B. Regg. A. B. C. D. E. F. Ph. Colb. 2. Ar. Guelph. M. 1. 3. Lips. 2. Rob. Schol. B.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῷ πόνῳ.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ἐῤῥωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας,
Ὡς οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.

ΚΡΑΤΟΣ.

Σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
Ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
Συλῶν, ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
Οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
Ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
Καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως,
Ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τέχνης.

---

75. χρόνῳ pro πόνῳ Regg. E. F. G. Rob. et in cod. reperit Steph., quod placet Buttlero et Blomfieldio.

76. πόδας Lips. 2. Rob. — διατόρους male a Schützio passiva vi acceptum esse monet Voss Cur. Aeschyl. p. 5.

77. οὑπιτιμητὶς Ald.

78. ὅ μοι ἀμορφῇ γ. σ. γυρύεται Ald. — γαρύεται Reg. L. Ven. 1. Guelph.

79. 80. μαλακίζου, αὐθαδείαν et θρασύτητα Eumath. de Ism. Amor. p. 225. — θρασύτητα habent etiam Vienn. A. C. Lips. 2. M. 1. 2. Reg. O. et MS. marg. ap. Morell. βαρύτητα Guelph. — 'πίπληθε Colb. 2. subscripto μ et σ, ut sit 'πίμπλησσε.

83. Punctum post σοι Ar.

84. ἀπαλλάξαι Vienn. B. Reg. G. Ph.

85. δαίμωνες Ald.

86. δεῖν Guelph.

87. πρόπῳ Rob. — ἐκκυλισθήσῃ Ald. Rob. Turn. Vict. — τέχνης Vienn. A. B. C. Colb. 1. Regg. H. K. L. Ar. Lips. 2. M. 2. Ven. 1. 2. Guelph. codd. quidam Stephani, Ald. Turn. Editores tamen omnes reliquorum librorum lectionem τύχης in textum receperunt, nec quisquam, quod quidem sciam, alterius patrocinium suscepit praeter Wunderl. obss. critt. in Aesch. p. 112. Non dubitavi lectionem tot librorum auctoritate firmatam et poetae ingenio non minus quam totius loci sensui aptissimam reponere.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαὶ,
Ποταμῶν τε πηγαὶ, ποντίων τε κυμάτων
Ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
Καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
Ἴδεσθέ μ᾽, οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
Δέρχθηθ᾽, οἵαις αἰκίαισιν
Διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
Χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ᾽ ὁ νέος
Ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ
Δεσμὸν ἀεικῆ.
Αἶ αἶ τὸ παρὸν, τό τ᾽ ἐπερχόμενον
Πῆμα στενάχω. πῆ ποτε μόχθων
Χρὴ τέρματα τῶνδ᾽ ἐπιτεῖλαι.
Καίτοι τί φημι; πάντα προὐξεπίσταμαι
Σκεθρῶς τὰ μέλλοντ᾽, οὐδέ μοι ποταίνιον
Πῆμ᾽ οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
Αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾶστα, γιγνώσκονθ᾽, ὅτι

---

88. *διὸς* Vienn. A. B. C. Ald. Rob. Turn. Reg. O.

89. *ποντίων κυμάτων* omisso *τε* Guelph. — *ῥευμάτων* Reg. O.

90. *γέλασμα* suprascripto *κίνημα* Guelph. Pauw. emendavit *γ᾽ ἔλασμα*, Toup. ad Hesych. p. 557. *κάχλασμα*, quod in textum recepit Schütz., recte improbatum a Blomfieldio et Voss. Cur. crit. p. 5. s.

91. *πάνοπτον* conjecit Stanlejus, sed vulg. recte tuentur editores reliqui et Ruhnk. ad hymn. Cer. 62. — *ἡλίου κύκλον* Guelph. Gud.

93. *αἰκίαισι* vulg., sed *αἰκίαισιν* propter metrum inde a Brunckio omnes praeter Bothium, qui *οἵαισιν ἐν αἰκίαις* dedit. *ἀνίαισι* Guelph. Lips. 2. Rob. Reg. ap. Fähs. p. 69.

95. *ἀεθλεύσω* Vienn. A. C. Ar. Reg. L. Ven. 2. Guelph. M. 1. 2. Rob.

97. *θεσμὸν* conjicit Aug. Matthiae obss. critt. c. 1. — *ἀεικεῖν* Ar. *ἀοικῆ* Ald.

98. *φεῦ φεῦ* Vienn. B. Ar. Med. Colb. 1. M. 2. Regg. E. G. affertur praeterea à Steph., et in Vienn. C. superscriptum est vulgatae: et sic Glasg. Blomf., sed non minor est vulgatae auctoritas.

99. *ποῖ* Colb. 1. 2. Reg. L. M. 2. Ven. 2. Ar. Ox. Guelph. Rob. *πεῖ* Ald.

100. *τέρμα* Vienn. A. B. Ar. Ox. Colb. 1. 2. Regg. G. L. M. 2. Guelph. Lips. 2. Ven. 1. Reg. ap. Fähs. p. 69. Ald. Rob. et affertur a Stephano. — *ἐπετεῖλαι* Ald. *ἔτι τεῖλαι* Colb. 2.

102. *τορῶς* Vienn. B. Pl. Reg. G. — *μέλλοντα* Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. — *οὐδ᾽ ἐμοὶ* Brunck. Schütz., ut semper fere. *οὐδέν μοι* Colb. 2.

104. *ῥᾷστα* Ald. Rob. — *γι-*

Τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ᾽ ἀδήριτον σθένος.
Ἀλλ᾽ οὔτε σιγᾷν, οὔτε μὴ σιγᾷν τύχας
Οἷόντε μοι τάσδ᾽ ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
Πορὼν, ἀνάγκαις ταῖσδ᾽ ὑπέζευγμαι τάλας·
Ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
Πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
Πάσης βροτοῖς πέφηνε, καὶ μέγας πόρος.
Τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,
Ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν.

Ἀ ἆ, ἔα ἔα.
Τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ᾽ ἀφεγγὴς,
Θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη·
Ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον

νώσκονθ᾽ Ald. Rob. γινώσκοντ᾽ Turn. sed editores inde a Brunckio omnes hic, ut ubique, γιγν. Ceterum Rob. ita interpungit: αἶσαν φέρειν, ὡς ῥᾷστα γινώσκονθ᾽, ὅτι.

107. οἷόντ᾽ ἐμοὶ Brunck. — γέρας Reg. G. M. 2.

108. ἐπέζευγμαι Regg. A. B. C. G. Colb. 2. Lips. 2. Ven. 1. ἐνέζευγμαι Med. Guelph. Regg. D. N., codd. ap. Steph., quod placet Blomfieldio.

109. θηράσας conj. Canterus.

110. παγὴν Reg. ap. Fähs. p. 69. Lips. 2. suprascr. η.

111. πᾶσι Regg. E. F. Ald. Rob. et codd. ap. Steph. — βροτοῖσι Ven. 2. Ox. — πέφυκε Ald. Rob. Turn. Vict. sed πέφηνε Ar. Ox. M. 1. 2. Med. Lips. 2. Guelph. Regg. A. B. G. H. K. Colb. 2., et sic inde a Brunckio omnes.

112. τοιῶνδε quatuor Vienn. et sic contra librorum auctoritatem emendavit Stanl., quem sequuntur Brunck. et Schütz.; sed vulgatam recte tuentur Blomf., Wunderl. p. 112. et Herm. ad Soph. Aj. v. 448., uterque allato simillimo loco Choeph. 40., ubi eandem conjecturam in textum intulit Schützius. — ἀπλακημάτων libris invitis post Glasg. edd. omnes.

113. πασσαλευμένος Vienn. B. D. Med. Ar. Regg. E. K. Ald. πασσαλευόμενος M. 2. πεπασσαλευμένος Rob. πασσαλευτὸς omisso ὢν Vienn. A. C. Ox. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Reg. G. Lips. 2. Ven. 1. πασσαλευτὸς ὢν Turn. Vict. et omnes deinceps.

115. Nugas, quas de his versibus protulerunt Arnald. et Pauw., non operae pretium est afferre; patet hunc versum bacchiacum esse. v. Herm. El. metr. p. 293. — προσέπτατο Reg. O. προσέπτα τ᾽ ἀφέγγης Colb. 1. προσέπτ᾽ ἀφ. Reg. G.

116. θεόσσυτος Vienn. quatuor, Regg. G. L. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn. Vict. Cant. θεόσυτος conj. Barth. Advers. VII, 11. et sic editores omnes. cf. v. 279. 599. 603. κεκραμμένη Ar. Ald. Rob.

117. ἵκοιτο Reg. L. — τις post

Πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
Ὁρᾶτε δέσμώτην με δύςποτμον θεὸν,
Τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς
Δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὁπόσοι
Τὴν Διὸς αὐλὴν εἰςοιχνεῦσιν,
Διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
Φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
Πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
Πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
Πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προςέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

Μηδὲν φοβηθῇς· φιλία γὰρ ἥδε τάξις στρ. ά.
Πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις
Προςέβα τόνδε πάγον, πατρῴας
Μόγις παρειποῦσα φρένας.
Κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι·
Κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξεν ἄντρων

τερμόνιον metri et sententiae causa addendum putaverunt Pauw. Brunck. Schütz. refutati a Wunderlich. p. 113. Dochmius est cum paeone quarto. v. Herm. El. metr. p. 269., τις autem supplendum, ut saepe.

119. θεῶν Colb. 1. idemque suprascriptum in Lips. 2.

120. θεοῖσι Ald. Rob.

122. εἰσιχνεῦσι Vienn. C. Ar. Lips. 2. M. 2. Colb. 1. 2. Rob. Reliqui libri omnes εἰσοιχνεῦσι, cui editores recentiores ν in fine metri causa addiderunt. Blomfield. εἰσοιχνοῦσιν, ut formam ionicam scilicet expelleret.

123. φιλότητα τῶν βροτῶν Vienn. A. Ar. Ox. Colb. 2. Ven. 1. Ald. Rob. φιλότητα τῶν omisso βροτῶν Lips. 2.

124. αἲ αἲ Vienn. B. D. Reg. G. — ἂν pro αὖ Ph. Colb. 1. — κινάθυσμα Ald. κινάτισμα M. 2.

126. Wunderlich. p. 114. post ὑποσυρίζει demum interrogationis notam ponendam esse censet, quod non placet.

128. Versus sequentes ita disposuit Blomfield, ut exeunt in φιλία — πτερύγων — προςέβα — πατρῴας — φρένας — αὖραι — χάλυβος — ἐκ δ' — μου — σύ- — πτερωτῷ, quo facto effecit quidem id, quod ex Porsoni praecepto voluit, ut omnes fere versus eodem metro decurrant; sed multum de numerorum venustate detraxit, et scholiastae auctoritatem neglexit, qui diserte hos versus Anacreonticos esse tradit. cf. Herm. Elem. metr. p. 492. s.

129. θεαῖς Ald.

131. μόγις deest Reg. L. μόλις Rob. et Guelph. Lips. 2. sed in utroque suprascr. γ.

132. δ' ἔπεμψαν Colb. 1. δ' ἐμ' Brunck.

133. κτύπον Ald. — διῇξ'

Μυχὸν, ἐν δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
Σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Αἶ αἶ,
Τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
Τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου
Χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
Πατρὸς Ὠκεανοῦ· δέρχθητ', ἐςίδεσθ'
Ἔμ', οἵῳ δεσμῷ προςπορπατὸς,
Τῆςδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
Φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ΧΟΡΟΣ.

Λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις ἀντ. ά.
Ὁμίχλη προςῆξε πλήρης

Vienn. B. D. διῆκεν M. 1. διῆξ' ἀντέων Reg. G. — ἄντρων deest Turn.

134. μυχὸν, quod in omnibus libris legitur, omiserunt Brunck. et Schütz., (reliquorum enim nugas praetermitto) ejecerunt simul in antistrophico δὴ; metrum scilicet, cum sanare vellent, corruperunt. cf. Comment. Aeschyl. p. 11. — ἐν δ' ἔπληξε Reg. O. — θεμερῶπιν Vict. (conjectura assecutus est Bentl. epist. ad Mill. p. 76.) et edd. recentiores omnes. θεμερρῶπιν Turn. θερμῶπιν Colb. 1. θερμερωπὴν Reg. K. θερμερῶπιν Vienn. quatuor, Ald. Rob. et cod. ap. Turn., idque ex emendatione metrica natum videtur, hoc enim si verum est, in antistrophico non opus est ἀθέσμως mutare.

135. ἀπέδιλλος Ald. ἀπέδηλος Colb. 2.

136. αἶ bis Vienn. A. B. C. D. Regg. A. G. Ven. 2. Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. Lips. 2. Ald. Rob. Turn., ter Vict. Stanl., sexies M. 1. quater Reg. B. Heath. Brunck. et sequentes omnes, ut sit basis anapaestica. Retinui vulg., ut sit exclamatio extra versum, ut v. 879.

137. πολυτέχνου Ald.

138. τ' ἑλισσομένου Ald. Rob.

140. ἐςίδεσθέ μ' Vienn. quatuor, Reg. K. Ven. 1. 2. M. 1. Ald. Rob. εἰςίδεσθέ μ' Med. Reg. G. ἐςίδεσθέ με Colb. 2. M. 2. Ar. Ox. ἐςίδεσθέ μου Guelph. Lips. 2. Turn. ἐςίδεσθ', idque edd. post eum omnes praeter Blomfield., qui, ut pronomen servaret, conjecit δέρχθητέ μ', ἴδεσθ'. Recepi omnium fere librorum lectionem, ut οἵῳ primam brevem habeat, quod in hoc et similibus vocabulis saepe fieri animadvertit jam Valck. ad Eur. Phoen. 512. Idem in eodem vocabulo apud nostrum fit Pers. 530. Agam. 1257.

141. προσπαρτὸς Ox. προσπατὸς Guelph. πρὸς πατρὸς Med.

142. σκοπέλων Lips. 2. ἄκραις Ald.

144. λεύσω Vienn. D. Ald.

145. ὁμίχλα Ar. Ven. 2. et

Δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδούσῃ
Πέτραις προσαυαινόμενον
Ταῖς ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
Νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ᾽ Ὀλύμπου·
Νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει,
Τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Εἰ γάρ μ᾽ ὑπὸ γῆν, νέρθεν τ᾽ Ἀΐδου
Τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον ἧκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
Ἀγρίως πελάσας, ὡς μήποτε θεὸς,

Blomfield., qui doricas formas in canticis reponere solet. — προσῆξε sine ι subscripto Ald. Rob. Turn. — δακρύσιν πλήρης Vienn. A. δακρύων πλήρης Vienn. C.

146. δακρύων, σὸν δέμας bis positum Ald. — εἰσιδοῦσι e codd. laudat Schol., et sic Vienn. B. D. εἰσιδοῦσιν Vienn. C. εἰσιδοῦσι suprascr. η Colb. 2. M. 1. εἰσιδοῦσα Med. εἰσιδοῦσα Turn. Reg. N. et sic Blomfield.

147. πέτρᾳ ex Reg. A. Brunck. et Schütz. et sic Regg. O. D. K. Ven. 1. 2. M. 1. 2. et Vienn. B. D. in marg. πέτρα Colb. 2. Ar. πέτρης Ph. Reliqui omnes codd. et edd. πέτραις.

148. ταῖσδ᾽ Vict. et edd. sequentes omnes, sed ταῖς Colb. 1. 2. Reg. L. M. 1. Ven. 2. Ar. Guelph. Lips. 2. Ald. Rob. Turn., quod recte tuetur Wunderl. obss. crit. p. 115., quam saepe enim articulus pronominis vim apud Aeschylum habeat, notissimum est. — ἀδαμαντοδέτοις M. 1. Ald. Rob. καμαντοδέτοις Ven. 2. Guelph. Lips. 2.

149. οἰκονόμοι κρατοῦσ᾽ Ald.

150. δὴ, quod praeter Turn. et Ox. in omnibus libris est et metri causa abesse nequit, ejecerunt Brunck. Schütz., ἀθέτως autem, quod pro vulg. ἀθέσμως nunc metri causa in omnibus edd. legitur, conjecit Bentl. epist. ad Mill. p. 66, Vid. de utroque ad v. 134. νεοχμοῖς δὲ νόμοις Ox. νεοχμοῖς δὴ νόμοις Lips. 2.

151. πρὶν γὰρ Guelph.

152. ἔρθεν Guelph. νέρθεν θ᾽ αἴδου Turn. νέρθεν θ᾽ Αΐδου Blomf. tacite dedit contra librorum auctoritatem.

153. κεκροδέγμονος Ald.

154. ἧκε Guelph. Lips. 2. Ald. Rob. Turn.

155. ἀγρίοις codd. ap. Stephanum, Med. Regg. G. N. Colb. 1., in quo tamen ω suprascriptum; ἀγρίως reliqui omnes codd. et edd. sed Glasg. obelo notavit, et Blomf. ἀγρίοις recepit, notatus propterea a Reisigio comment. ad Soph. Oed. Col. p. 341., qui δεσμοῖς ἀλύτως ἀγρίοις conjicit, non aptius sane. — μήτε vulg., sed μήποτε codd. ap. Stephanum, Colb. 2. Regg. G. H. K. M. 1. Ox. Lips. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Ald. Rob., qua auctoritate fretus recepi. cf. Comment. Aeschyl. p. 19.

Μήτε τὶς ἄλλος τοῖςδ᾽ ἐπεγήθει.
Νῦν δ᾽ αἰθέριον κίνυγμ᾽ ὁ τάλας
Ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΧΟΡΟΣ.

Τίς ὧδε τλησικάρδιος στρ. β΄.
Θεῶν, ὅτῳ τάδ᾽ ἐπιχαρῆ·
Τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
Τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ᾽ ἐπικότως ἀεὶ
Θέμενος ἄγναμπτον νόον,
Δάμναται οὐρανίαν γένναν·
Οὐδὲ λήξει, πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ, ἢ παλάμῃ τινὶ
Τὴν δυςάλωτον ἕλῃ τὶς ἀρχήν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἦ μὴν ἔτ᾽ ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς
Ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου,
Χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις,

---

156. ἐπιγεγήθη Vienn. A. C. Rob. ἐπιγεγήθει codd. ap. Steph., Reg. L. ἐπεγεγήθει Regg. D. E. Ven. 2. ἐπιγήθη Guelph. Ph. ἐγεγήθει Blomf. Elmslejum secutus, sine causa.

157. κήνυγμ᾽ codd. ap. Steph., et Turn., qui tamen e cod. κίνυγμ᾽ laudat.

158. ἐχθροῖσιν Rob. — ἐπίχαρμα Colb. 1. Lips. 2. Regg. L. O. Ven. 1. 2. Ox. Ald. Rob. ἐπιχάρματα Regg. E. K., ἐπίχαρτα autem inde a Turn. et Vict. edd. omnes.

161. ξυνασχαλεῖ Lips. 1. ξυνασκαλᾷ Ald. Rob. συνασχαλᾷ Blomf.

162. τοῖσι Lips. 1. — δίχα γ᾽ ἑνὸς cum glossa ἤγουν Διός Reg. O., quod Fähsio elegantissimum videtur, sed metro adversatur, idem Colb. 1. Reg. N. — ὁ δ᾽ ἐπὶ κότον Reg. O. cum gl. γρ. ὅθ᾽ αἰεὶ ἐπικότως. suprascr. ἐπὶ σκότον. ὠπίκοτος Colb. 1. — ἐπὶ κότον Both. — αἰεὶ ἐπικότως M. 2. αἰεὶ etiam Ar. M. 1.

163. Non respondet antistrophico, quare Arnaldus emendavit θέμενος ἄγναμπτον τὸν νόον, Morell. θέμενος τὸν ἄγναμπτον νόον, Buttler. θέμενος μάλ᾽ ἄγναμπτον νόον, Pauw. et Herm. τιθέμενος ἀ. ν., quod recepit Schütz.; Both. et Blomf. antistrophicum mutarunt, ad quem vid. — ἄγναπτον M. 1. Ar. ἄκαμπον Reg. O.

164. δαμνέται Colb. 2. — οὐνίαν Lips. 1. 2. Guelph.

165. λήξῃ Lips. 1. — κορέσῃ τὸ κέαρ Vienn. A. Lips. 1. Guelph. — παλάμῃ Vienn. A. C. Rob., quod recepi propter sequentia, vulg. παλάμᾳ.

166. τὴν et ἀρχὴν Colb. 2. M. 2. Ald. Rob., vulg. τὰν et ἀρχάν. — ἕλοι Vienn. B. C.

167. ἀπ᾽ ἐμοῦ Med.

168. γυιοπέδαις γ᾽ M. 2. γυιοπέδοις Lips. 1.

Δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ', ὑφ' ὅτου
Σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
Καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
Ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς τ'
Οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας, τόδ' ἐγὼ
Καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
Δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε τίνειν
Τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

ΧΟΡΟΣ.

Σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς ἀντ. β'.
Δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
Ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
Ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·
Δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
Πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε

---

170. *βούλευμά μ'* Reg. O. — *ἐφ' ὅτου* Reg. L.

171. *σκῆπτρόν τε τιμάς τ'* Lips. 1. *τιμᾶς* Rob.

172. *καίτοι μ' οὐ* Vienn. A. Turn. Vict. et reliquae edd. usque ad Glasg. contra metrum. *καί τοι μ' οὔτι* Vienn. C. Ald. *καί μ' οὔτοι* Med. Colb. 1. Reg. L. codd. ap. Steph. Rob. *καί μ' οὔτι* Ox. Vienn. B. D. M. 1. 2. Ph. Colb. 2. Ven. 1. 2. Lips. 2. Reg. O. ed. Glasg. Schütz. *καί μ' οὔτε* ex emend. Porsoni Blomf. et sic scribit Herm. El. metr. p. 374. sed librorum auctoritatem sequi malui. — *μελιγλώσσης* Reg. G. Lips. 1. 2.

173. *ἐπ' ἀοιδαῖσι* Ald. Lips. 2. *ἐπαοιδαῖσι* Turn. Vict. *ἐπαοιδαῖς* Rob. — *στεῤῥάς τ'* Vienn. C.

176. *ποινᾶς τε μοὶ τίνειν* Vienn. B. D. M. 1. Ven. 1. 2. Ar. Ald. Rob. Vict. *τ' ἐμοὶ τίνειν* Vienn. A. C. M. 2. Lips. 1. 2. Guelph.

177. *αἰτίας* Rob. *αἰκίας καὶ μαστίξεως.* Colb. 1. Reg. N.

179. *ὑποχαλᾷς* Vienn. A. Lips. 1.

181. *ἐρέθισε* Turn., quod fere verum videtur propter versum strophicum.

182. *δέδια δ' ἀμφὶ*, ut strophico respondeat, ex Porsoni emendatione reposuit Blomf., *δέδιά γ' ἀμφὶ* eadem de causa Both., quae facilior certe mutatio est; possit etiam *δέδι' ἄρ' ἀμφὶ* legi, sed vulg. hic ut in stropha retinui, quia certi nihil proferri potest. — *σὰς τύχας* Ven. 1. Ox., et suprascr. in Regg. A. B.

183. *ὅπη* Colb. 2. Ven. 1. 2. Ox. Ar. Ald. *ὅποι* Vienn. A. B. D. Regg. G. L. Rob. *ὅπα* Vienn. C. Colb. 1. M. 1. 2. Reg. H. Lips. 1. 2. Guelph. — *χρή σε τῶνδε πόνων* Vienn. B. D. Lips. 1. 2. Guelph. *τῶν πόνων χρή σε* Vienn. A.]

Τέρμα κέλσαντ' ἐςιδεῖν. ἀκίχητα γὰρ ἤθεα, καὶ κέαρ
Ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οἶδ', ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
Τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. ἀλλ' ἔμπας [οἴω]
Μαλακογνώμων
Ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ·
Τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν,
Εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
Σπεύδων σπεύδοντι ποθ' ἥξει.

ΧΟΡΟΣ.

Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
Ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
Οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
Δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
Ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῆ δὲ δύςποτμα.
Ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου,
Στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,

---

184. *τέρμ' ἀκέλσαντ'* Ald. *κέλσαντα* Ven. 2. — *ἐπιδεῖν* Reg. ap. Spanh. et Reg. L. *εἰσιδεῖν* Colb. 2. Lips. 2.

185. *οὐ παράμυθον* Vienn. A. Ox. Med. Regg. C. L. Ven. 1. Lips. 1. Guelph. Turn. — *ὁ Κρόνου* Vienn. A.

186. *ὡς θρασὺς* Colb. 1. *θρασύς τε καὶ* Ven. 1. 2. Ald. *θραχύς τε καὶ* Lips. 2. Rob. *θραχὺς καὶ* Turn. *θρασὺς καὶ* Colb. 2. Reg. K. Ph. *τραχύς τε καὶ* Vict. Cant.

187. *οἴω*, quod in omnibus libris legitur, metri causa inde a Brunckio ab omnibus edd. ejectum est. Ad versum sequentem trahendum, ibique excidisse aliquid puto, quod dimetrum expleat.

189. *τόθ'* Vienn. B. Reg. G. — *ὅτ' ἂν* Rob. — *ταυτὶ* Reg. K. — *ῥαιχθῇ* Reg. G. *ῥεγχθῇ* Vienn. B. D. *ῥεχθῇ* Vienn. A. C. (ubi tamen in marg. est vera lectio) Ph. Ar. Reg. K. et pro varia lectione Regg. A. B. cum glossa *ἤγουν ὅταν πραχθῶσι τὰ πράγματα οὕτως ὡς λέγω.*

190. *στορέσας τ'* Rob.

191. *ἀριθμὸν* M. 1. 2. Lips. 1. 2. Guelph. Ald. Rob.

196. *βλάπτῃ* Ald. Rob. Turn. Vict.

197. *ἐστὶ* Ven. 1. 2. Ald. Turn.

198. *πανταχοῦ* Ph. — *δύςποτμος* Regg. F. K.

Οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρης Κρόνον,
Ὡς Ζεὺς ἀνάσσῃ δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
Σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ᾽ ἄρξειεν θεῶν·
Ἐνταῦθ᾽ ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων, πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
Οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλας δὲ μηχανὰς
Ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
Ὤιοντ᾽ ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν·
Ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,
Καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
Τὸ μέλλον ᾗ κραίνοιτο προὐτεθεσπίκει,
Ὡς οὐ κατ᾽ ἰσχὺν, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
Χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.

---

201. ἕδρας vulg., sed ἕδρης Colb. 2. Ar. Guelph. Lips. 2. Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Ald., quod Brunck. et Schütz. recte receperunt.

202. ἀνάσσοι vulg., sed ἀνάσσῃ Ven. 2. M. 1. 2. Ar. Lips. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald. Conjunctivum necessario recipiendum esse duxi, non offendens in sequente optativo (quem patet illius mutandi ansam dedisse), quia ἀνάσσῃ refertur ad rem in posterum duraturam, ἄρξειεν autem ad consilium, quod exitum statim habiturum est. Simillimus est locus Homeri Od. XIII, 76. quem tractat Herm. de emend. rat. gr. gr. p. 213. cf. Herod. IX, 51. ἐς τοῦτον δὴ τὸν χῶρον ἐβουλεύσαντο μεταστῆναι, ἵνα καὶ ὕδατι ἔχωσι χρᾶσθαι ἀφθόνῳ, καὶ οἱ ἱππέες σφέας μὴ σιναίατο. Thucyd. VIII, 87. οἱ μὲν, ἵνα διατρίβῃ — οἱ δὲ, ἵνα — ἐκχρηματίσαιτο.

203. ἄρξειε Lips. 2. Ven. 2. Guelph. Ald. Turn.

204. ἐντεῦθεν Vienn. C. Regg. C. H. Lips. 2. ἐντεῦθ᾽ Vienn. D. Reg. E. — τἄριστα Regg. C. H. Colb. 1. Guelph.

205. Pro χθονὸς Ar. γῆς.

206. αἱμύλους varia lectio in Regg. A. B. K. Colb. 2. — δέ μου μηχ. Rob.

208. ἀμοχθὶ Med. et Spanhem. e cod. reg. et recepit Blomfield., causas in glossario fusius exponens, quas tamen mihi quidem non probavit.

209. ἐμὴ Reg. C. M. 2. Colb. 1. 2. Ph.

210. ἀλλὰ καὶ γαῖα Ald. Ven. 1. — Spurium hunc versum judicat Schütz., quod Terra Promethei mater vocetur, id quod minime fit, ut recte vidit Bothius.

213. χρὴ ἢ Vienn. A. B. C. D. M. 2. Reg. A. G. Ven. 1. 2. Ald. Turn. Vict., iidemque omittunt δὲ post δόλῳ. χρὴ, ἢ δόλῳ τε Reg. B. χρῆν ἢ δόλου τοὺς M. 1. χρῆ δόλῳ τε τοὺς Reg. H. Guelph. Lips. 2. χρεί ἢ, δόλῳ δὲ cod. ap. Steph. χρεῖ᾽ ἢ Rob. Cant. χρείη conjecit Dawes. miscell. crit. p. 332. idque omnes inde a Brunckio receperunt, recte, ut videtur. — ὑπερέχοντας Vienn. A.

Τοιαῦτ᾽ ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου,
Οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προςβλέψαι τὸ πᾶν.
Κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
Ἐφαίνετ᾽ εἶναι προςλαβόντι μητέρα,
Ἑκόνθ᾽ ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
Ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς
Κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
Αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ᾽ ἐξ ἐμοῦ
Ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος,
Κακαῖσι ποιναῖς ταῖςδέ μ᾽ ἐξημείψατο.
Ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
Νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
Ὃ δ᾽ οὖν ἐρωτᾶτ᾽, αἰτίαν καθ᾽ ἥντινα
Αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
Ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
Καθέζετ᾽, εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα

B. C. D. Ven. 1. 2. M. 2. Colb. 1. Regg. A. B. K. cod. ap. Steph. Ald. Rob. et sic Brunck. Schütz. nec video, quid insit offensionis. ὑπερέξοντας Turn. Vict. ὑπερέσχοντας Colb. 1. Regg. G. L. ὑπερσχόντας Pors. Blomf.

214. τοιαῦτα Turn. — ἐξισουμένου Rob.

216. κράτιστον Rob. et suprascr. in Lips. 2. — δέ μοι Ven. 1. 2. Ald. δέ με Vienn. B. D. Reg. G. δή με Vienn. A.

217. προςλαβόντα Colb. 1. M. 1. 2. Reg. N. et suprascr. in Reg. A., unde recepit Brunck., quem sequuntur Pors. Schütz. Blomf. sine causa, nam non solum minor est hujus lectionis auctoritas, sed errant etiam in eo, quod verba προςλαβόντι μητέρα ad sequentia trahunt, quae cum praecedentibus conjungi sensus postulat; loquitur enim de matre ad consilium vocata.

218. ἑκών θ᾽ M. 1. et suprascriptum τε.

219. ἐμαῖς τε Colb. 2. Reg. G. V. 1. 2. — μελεμβαφὴς Vienn. A. B. C. D. Colb. 1. Lips. 1. Guelph. Rob. μελαμβαφὴς Reg. K. et suprascr. in Reg. B. μελεμβαθὺς Ven. 1. 2. M. 1. μελαμβαθὺς Reg. B. Turn. Vict. μελεμβαθὴς Ox. M. 2. Ald. μελαμβαθὴς Ar. Regg. L. A. et sic edd. inde a Brunckio omnes, recte; cf. Valck. ad Phoen. 1017.

223. κακῇσι M. 1. — τιμαῖς Guelph. Mosq. 1. — ἀντημείψατο Ar. M. 2., quod recepit Blomfield., vix recte usitatius vocabulum reponens pro rariore.

224. ἔστι M. 1.

225. πεπονθέναι Turn.

226. ἐρωτᾶτέ μ᾽ αἰτίαν Regg. H. K. M. 1. 2. Ven. 1. 2. Ald. ἐρωτᾶτ᾽ ἐμ᾽ αἰτίαν Vienn. A. C. Lips. 2. Rob.

229. καθίζεται Vienn. C. sed

Ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
Ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
Οὐκ ἔσχεν οὐδέν'· ἀλλ' ἀιστώσας γένος
Τὸ πᾶν, ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
Καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
Ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξερυσάμην βροτοὺς
Τοῦ μὴ διαῤῥαισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.
Τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
Πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
Θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
Οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλ' ἀνηλεῶς
Ὧδ' ἐῤῥύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.

καθίζετ' reliqui omnes. Brunck., ne augmentum absit, reposuit ἐκαθίζετ', refutatus ab Herm. praef. ad Eur. Hec. p. LVIII. Pors. praef. ad eand. p. XIX. Wunderl. obss. critt. p. 115. s. — δαίμοσι Vienn. A. B. C. D. Ar. Ald. Rob. Turn. — νέμει propter temporis mutationem in ἔνεμεν mutant Morell. et Heath., in νέμεν Stanl. male.

231. ταλαιπόρων Ald. Rob. Turn.

232. οὐδένα Ald. Rob. οὐδὲν Turn.

233. φιτῆσαι M. 2. φυτῆσαι Guelph. Lips. 2. Colb. 2. Vienn. A. C. Ald. φυτεῦσαι M. 1. Colb. 1. Vienn. B. D. Rob.

234. τοιοῖδ' Blomf. ex conjectura Elmsleji, sine causa.

235. ἐγὼ δὲ τολμῆς Colb. 2. Turn. Vict. Cant. quod probat Wunderl. obss. critt. p. 26. improbat Schaef. ad Dionys. de comp. p. 156. ἐγὼ δ' ὁ τολμῆς Ar. M. 1. 2. Ven. 2. ἐγὼ δ' ὁ τόλμης cum glossa ὁ τολμηρὸς Vienn. B. D. ἐγὼ δὲ τόλμης Vienn. A. C. Regg. A. B. Ald. Rob., idemque e codd. laudant Turn. et Steph. ἐγὼ δὲ τόλμας suprascr. η Reg. H. ἐγὼ δὲ τόλμησ' Med. et conj. Steph. ἐγὼ δ' ἐτόλμησ' e Schol. verbis conjecit Valck. ad Phoeniss. 856. idemque habet Reg. F. et receperunt Brunck., ceterique editores, quibus et ego adsentio. — ἐξερυσάμην Regg. A. B. G. H. K. Ven. 1., 2. Ox. Ald. Turn. Cant. Brunck. et reliqui. ἐξελισάμην Ar. ἐξελυσάμην Ms. Reg. ap. Spanh. Rob. Vict. et suprascr. in Reg. H., idque praefert Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. 377. propter augmentum in altera lectione omissum; in eo potius offendendum erat, quod non ἐξεῤῥυσάμην positum est, videtur enim ab ἐκρύομαι derivandum.

236. τὸ μὴ Med. Ph. Reg. ap. Spanh. Rob. et recepit Schütz., reliqui libri habent τοῦ μή, quod recte tuetur Herm. obss. critt. p. 5. et ad Vig. p. 898.

237. τοι omissum Rob. ταῖς suprascr. τοι Med.

238. αἰγειναῖσιν Rob. — οἰκτραῖσι Ald. Rob. Turn.

240. ἀλλὰ νηλεῶς ex Elmsleji conjectura Blomf., quae elegans est, sed non necessaria mutatio.

241. Comma post Ζηνὶ habent Ar. Reg. D.

ΧΟΡΟΣ.

Σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος,
Ὅςτις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ
Μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ᾽ ἂν εἰςιδεῖν τάδε
Ἔχρῃζον, εἰςιδοῦσά τ᾽ ἠλγύνθην κέαρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Καὶ μὴν φίλοις ἐλεεινὸς εἰςορᾶν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Μή που τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

Τὸ ποῖον εὑρὼν τῆςδε φάρμακον νόσου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.

ΧΟΡΟΣ.

Μέγ᾽ ὠφέλημα τοῦτ᾽ ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Πρὸς τοῖςδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ᾽ ἐφήμεροι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἀφ᾽ οὗγε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

---

243. ξυνασχαλᾷ contra librorum omnium auctoritatem Brunck. et reliqui omnes, perverso illo Atticismos sectandi studio ducti.

245. ἀλγύνθην Ald. Rob. Turn. Vict. et, ut videtur, Reg. B. ἠλγήθην Colb. 2. M. 1. idem Reg. A. suprascr. ἠλγύνθην. ἠλγήνθην Lips. 2. ἠλγύνθην Ven. 2. Ar. M. 2. et edd. recentiores omnes.

246. εἰςορᾶν ἐλεεινὸς Vienn. A. — ἐλεινὸς contra librorum omnium consensum ex auctoritate Porsoni praef. ad Hec. p. VIII. receperunt Schütz. Blomf., Atticismi iterum studiosi.

247. οὐ μήν τοι προὔβης Colb. 1.

248. θνητούς τ᾽ ἔπαυσα Vict. Brunck. θνητούς γ᾽ ἔπαυσα Vienn. B. D. Lips. 2. Glasg. Schütz. Blomf. θνητοὺς ἔπαυσα Ald. Rob. Turn., quod verum puto, probatque Herm. obss. critt. p. 5. otiosum est enim et τε et γε. — προσδέρκεσθαι Ven. 2.

253. φλογοπὸν Ald.

ΧΟΡΟΣ.

Τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
Αἰκίζεταί τε, κοὐδαμῆ χαλᾷ κακῶν;
Οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

ΧΟΡΟΣ.

Δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς, ὅτι
Ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες, οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
Καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Μεθῶμεν, ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐλαφρὸν, ὅςτις πημάτων ἔξω πόδα
Ἔχει, παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς
Πράσσοντας. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
Ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
Θνητοῖς δ' ἀρήγων, αὐτὸς εὑρόμην πόνους.
Οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίαισί με
Κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,

---

256. *αἰκίζεται* omisso *τε* Ar. Lips. 2. *αἰκίζεταί σε* Colb. 2. — *κουδαμῶς* Lips. 2.

257. *οὐδέν ἐστιν* Rob. — *ἄθλων* Guelph. — *τέρμα ποι* Vienn. A.

258. *ἐκείνῳ* Colb. 2. Ar. Ald. — *δοκεῖ* Rob.

262. *ἄθλον* Ald. *ἄθλου* Regg. A. B. G. K. M. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Lips. 2. Ven. 2. Ar. Med. Ph. Schol. B. Brunck. Blomf. *ἄθλων* reliqui codd. et Rob. Turn. Glasg. Schütz. Illud ex v. 257. ortum videtur, *ἄθλων* autem quomodo per errorem irrepere potuerit, intelligi non potest.

263. *ἐλαφρὸς* Garb.

264. *νουθεθεῖν* Ald. — *τοὺς κακῶς πράσσοντας* codd. et edd. omnes; propter anapaestum in secunda sede v. 265., quem corruptis exemplis tuetur Brunck., Stanl. et Heath. emendant *τὸν κακῶς πράσσοντ'*, quod receperunt Schütz. et Blomf. Propter librorum consensum emendationem incertam recipere non sum ausus.

265. *ἐπιστάμην* Lips. 2.

267. *δ'* omittit Rob. — *ηὑρόμην* M. 2.

268. *οὐ μέν τοι* Vienn. B. D. Ald. *οὐ μέν τι* Turn. et codd. ap. Steph. *οὐ μήν τοι* Ven. 1. Guelph. Lips. 2. *οὐ μήν γε* Ar. Ven. 2. M. 2. Vienn. A. — *ποιναῖς ᾤμην* omisso *γ'* Lips. 2. Vienn. A. Ald. Rob. Turn.

269. Deest hic versus in Colb. 2. — *κατισχανεῖσθαι* Ald. Rob. Turn. Vict. *κατισχνανεῖσθαι* Reg. D., idem conjecit Stanl.

Τυχόντ᾽ ἐρήμου τοῦδ᾽ ἀγείτονος πάγου.
Καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ᾽ ἄχη,
Πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
Ἀκούσαθ᾽, ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
Πείθεσθέ μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
Τῷ νῦν μογοῦντι. ταὐτά τοι πλανωμένη
Πρὸς ἄλλοτ᾽ ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώϋξας
Τοῦτο, Προμηθεῦ.
Καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον
Θῶκον προλιποῦσ᾽, αἰθέρα θ᾽ ἁγνὸν
Πόρον οἰωνῶν, ὀκρυοέσσῃ

---

et recepit Glasg. Blomf., quamquam Pors. ad Orest. 292. alteram formam praefert.

271. Deest hic versus in Colb. 2. — καὶ μὴν suprascr. οι M. 1. καίτοι Rob. et marg. MS. ap. Morell. — μὴ ὀδύρεσθ᾽ Colb. 1. μὴ ᾽δύρεσθ᾽ Ald. Rob. Turn. Vict. μὴ δύρεσθ᾽ Med. idem conjecit Pors. ad Hecub. 734. et receperunt Schütz. Blomf. recte.

272. βλάβας pro τύχας Schol. probante Scaligero.

273. μάθοιτε Colb. 2. M. 1. 2. Ar. Ven. 2.

274. πείθεσθ᾽ ἐμοὶ Brunck. ex more. — μοι post alterum πείθεσθε repetunt Colb. 1. Viteb. — πύθεσθε Schol. B. πίθεσθε ex monitu Elmslej. Blomf. sine causa.

275. ταυτά μοι Vienn. A. B. C. D. ταῦτά τοι Regg. D. F. N. Turn. codd. ap. Steph. Schol. Brunck. — Adjeci coronidem, quae in edd. abest.

276. πρός ἄλλον ἄλλη marg. MS. ap. Morell. πρὸς ἄλλοτ᾽ ἄλλο Vienn. B. D. πρὸς ἄλλοτ᾽ ἄλλη Vienn. A.

277. ἐθώϋξας Colb. 2.

278. τοῦτ᾽ ὦ Vienn. B.

279. κραιπνόσσυτον libri omnes praeter Reg. G. qui κραιπνόσυτον dat, quod metri causa scribendum esse jam monuit Bentl. Diss. de Phalar. p. 140. et sic inde a Brunckio omnes. vid. ad v. 116.

280. θᾶκον Regg. A. B. C. G. H. M. Med. M. 1. 2. Guelph. Vienn. C. Lips. 1. Ar. Brunck. et reliqui omnes, qui idem reponunt v. 833. ubi omnes libri in θῶκον consentiunt, quod nostro loco exhibent Vienn. A. B. D. Ald. Rob. Turn. Vict. — αἰθέρ᾽ ἀγνὸν Ar. Vienn. B. Ald. Rob.

281. ἀκρυοέσσῃ Regg. A. B. Vienn. B. D. Ald. Rob. Turn. Vict. ὀριοέσσῃ Reg. N. Lips. 1. M. 2., quod Brunck. ex conjectura reposuit, et reliqui receperunt. Nescio cur illam vocem, tot librorum auctoritate et grammaticorum testimoniis firmatam, ubique exstirpare velint editores.

Χθονὶ τῇδε πελῶ· τοὺς σοὺς δὲ πόνους
Χρήζω διαπαντὸς ἀκοῦσαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
Διαμειψάμενος πρός σε, Προμηθεῦ,
Τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν
Γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων·
Ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
Τό, τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως
Ἐξαναγκάζει, χωρίς τε γένους
Οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
Νείμαιμ', ἢ σοί.
Γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
Χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ
Σήμαιν', ὅ, τι χρή σοι συμπράττειν·
Οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς, ὡς Ὠκεανοῦ

---

283. ἀκούσειν Ven. 2. Rob.

284. τέρμα, quod Schütz. male intellexit, cum ἥκω jungendum esse, probavit Wunderl. obss. critt. p. 185. s.

285. πρὸς σὲ desunt in Lips. 2. πρὸ σὲ Turn.

287. εὐθύνῳν ἄτερ Lips. 1. Vienn. A.

288. ξυναλγῶ omnes praeter Med. Colb. 1., qui συναλγῶ exhibent, quod metri causa legendum esse jam Stanlejus vidit, habentque post eum omnes.

292. νέμοι μ' Ald. νέμοιμ' M. 1. 2. Colb. 2. Lips. 2. Ven. 2. Ar. Med. Rob. γε νέμοιμ' Turn. Garb.

293. γνώσῃ codd. et edd. omnes, et cum iis Brunck., quem tamen in notis poenitet, reliqui pro more γνώσει, quod praebet Athen. IV. p. 165. D., ubi totus versus ita legitur: γνώσει τάδ' ὡς ἔτυμά γ' οὐδὲ γὰρ μάτην. — δὲ deest Ven. 2. Viteb. — ἐτήτυμα Ox. Colb. 1. 2. Lips. 1. 2. Guelph. Ven. 2. ἐτήτυμ' Ar. Regg. G. H. Ald. ἐτήτυμον, δὲ Reg. L. — κοὐδὲ Lips. 1. οὐ Viteb. Reg. H.

294. σε χαριτογλωσσεῖν Guelph. Regg. H. L. Ven. 1. 2. codd. ap. Steph. Ald. σοὶ χαριτογλωσσεῖν M. 2. Lips. 2. Regg. G. K. σοὶ τὸ χ. Rob. χ. σοι Regg. D. E. F. M. 1. χ. σ' Reg. N. — χαριτογλωττεῖν Regg. G. L.

295. εἴτι χρὴ Rob. — συμπράττειν codd. et edd. omnes, quod inde a Brunckio in ξυμπράσσειν male mutatum est. Hoc loco jam propter praecedens σοὶ illud retinendum erat, in quo consentientem habeo Reisigium ad Soph. Oed. Col. p. 341.

296. ποτε φῇς Colb. 2. Reg. H. ποτε φῇς Regg. E. H. Ox. Barocc. Vienn. B. D. Ald. ποτ' ἔφῃς Lips. 2. ποτε φήσεις Ar.

Φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
Ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
Ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
Αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
Ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
Ἐμὰς ἀφῖξαι, καὶ συνασχαλῶν κακοῖς;
Δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
Τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
Οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
Θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
Γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
Νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
Εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
Ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
Θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
Παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
Ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
Ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.

---

297. *φίλος ἄλλος* Reg. G. *φίλος ἕτερος* Rob.
298. *δὴ* deest Lips. 2. Ald. Rob.
301. *αὐτόκτιστ'* Colb. 1. Vienn. A. C. Ald. Rob. *αὐτότικτ'* Vienn. B. D.
302. *θεωρὸς τύχας ἐμᾶς* Ald. *θεωρὸς ὢν* Vienn. C.
303. *ἀφίξω* Colb. — *συνασχαλῶν* M. 2. Lips. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. *συναλγῶν* Ven. 2., sed *ξυνασχαλῶν* omnes inde a Vict. v. Comment. Aeschyl. p. V.
305. *ξυγκαταστήσαντα* contra libros omnes Brunck. Glasg. Blomf.
309. *γίνωσκε* libri omnes, praeter Vienn. D. *γίγνωσκε* Glasg. Schütz. Blomf. — *μεθάρμοσον* Viteb. idem vulgatae lectioni suprascr. in Colb. 2. M. 2. *μετάρμοσον* marg. MS. Morell. *μεθάρμοζε* Rob.
310. *νέος καὶ γὰρ* Colb. 1.
311. *τραχεῖς τε καὶ* Lips. 2.
312. *ἀπωτέρω* Guelph. Vienn. A. et D. in marg. Rob.
313. *θακὼν* Ald. Rob. Turn. — *κλύῃ* Colb. 1. 2. Lips. 2. Ald. *κλύει* Guelph. Viteb.
314. *μόχθον* Regg. G. K. Guelph. Vienn. B. D.
316. *τῶν πημάτων* Lips. 2. Ald. abest *τῶνδε* Colb. 1.

Ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
Τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
Γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίνεται.
Σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς, οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
Πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προςλαβεῖν θέλεις.
Οὔκουν, ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,
Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
Τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι,
Ἐὰν δύνωμαι, τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
Σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
Ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὢν περισσόφρων, ὅτι
Γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προςτρίβεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ζηλῶ σ' ὁθ' οὕνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
Πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
Καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω.
Πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
Πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς,

---

317. σοι deest Lips. 2. — φαίνομεν Ven. 2. — λέγων Ar. Seld. et suprascr. in M. 2.

319. τὰ 'πίχειρα vulg., quod correxit Brunck. — γίνεται Ald. Rob. Vict.

320. κακῶν Viteb., quod praefert Schütz., refutatus a Wunderl. obss. critt. p. 155.

321. προςβαλεῖν Reg. G.

325. καὶ μὴν Lips. 2.

326. ἐκλύσειν Colb. 2.

327. λαυροστόμει Vienn. A. C. D. Regg. H. K. Ald. λευροστόμει M. 2. πολυλόγει Vienn. B.

328. περισσόφρων Vienn. C. περισώφρων Vienn. A. Ald. Rob. περισαώφρων M. 1.

329. προςγίνεται Ven. 1. 2. Ar. Ox. M. 1. 2. Lips. 2. codd. ap. Steph. Ald. Rob. Turn., sed alteram lectionem πρόςτρίβεται, quam etiam Vict. Stob. p. 218. et Mich. Apostol. VI, 36. praebent, omnes inde a Brunckio editores ut magis Aeschyleam recte receperunt.

330. ζημίας Rob.

332. μὴ δὲ Ald. μηδὲν Vienn. A. C. D. Colb. 2. M. 1. 2. Lips. 2. Ven. 2. codd. ap. Steph. Rob.

333. πείθεις Med. — εὐπειθὴς M. 2. Lips. 2. Viteb. Ald. Rob.

335. ἔχεις pro ἔφυς Ph.

Ἢ σαυτόν· ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
Ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.
Αὐχῶ γὰρ, αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
Δώσειν Δί', ὥςτε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ, κοὐδαμῆ λήξω ποτέ·
Προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
Μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ, οὐδὲν ὠφελῶν
Ἐμοὶ, πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
Ἀλλ' ἡσύχαζε, σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
Ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυςτυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
Θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
Οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
Τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
Ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς

---

337. *μηδαμῶς μ' ἀντισπάσῃς* M. 1. 2. quod recepit Blomf., quamquam minime desideratur.

339. *δώσειν γε* Reg. K. — *τῶνδε* deest M. 2. Lips. 2. — *ἐκλύσειν* Vienn. B.

340. *κοὐδὲ μὴ* Reg. B. Med. Ven. 1. — *ἐπαινῶν οὐδαμῇ* conjecit Valck. ad Phoen. 1723. et recepit Brunck., bene refutatus a Schützio, qui *ἐπαινῶν* ad *λήξω* supplendum esse recte vidit. cf. Herm. ad Soph. Aj. 1358.

341. *προμηθείας* Guelph. *προμηθίας* Regg. C. D.

343. *θέλοις* Reg. B. Viteb. M. 1., quod receperunt Brunck. et Schütz. inepte.

344. *ἡσύχαξε* Rob.

345. *εἵνεκα* codd. et edd. omnes, sed *οὕνεκα* praeeunte Dawes. misc. crit. p. 195. recentiores omnes, Atticismi scilicet causa. Idem recurrit Suppl. 191. Eurip. Androm. 409. Herc. fur. 210. Simile est *ἐξεκείνωσε* Pers. 758. et quod saepe apud tragicos legitur *ξεῖνος.* v. Valck. ad Phoen. 285.

346. *οὐ θέλοιμ' ἂν* Colb. 1. — *πημοναῖς* Ald.

347—372. vulgo Oceano tribuuntur, sed Prometheo continuandos esse acute vidit Elmslejus, quem secutus est Blomf., assentiente Lachm. de mensura trag. p. 20. Perspicua res videtur, totius enim orationis argumentum et vaticinium v. 367. sqq. Oceani personae minus, quam Promethei conveniunt. — *χ' αἱ* Glasg. Blomf. sine causa; abest articulus non minus bene, quam v. 25. 169. 395. 801. 833. 873.

348. *ὃς ἐς* Med. Rob. — Conjecturam Spanhemii ad Callim. hymn. in Del. 174. *ἑσπέρου* Abreschius, et Valckenarii ad Eur. Hippol. 277. *ἑσπέροις τόποις* Brunckius bene refutavit.

349. *ἕστηκε κίων οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς, ὤμοιν ἐρείδων ἄχθος* o. e. Rob. sensu egregio. Idem conjectura assecutus est Petit.

Ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
Τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
Ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα, δάϊον τέρας
Ἑκατοντακάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς,
Σμερδναῖσι γαμφηλῇσι συρίζων φόνον·
Ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
Ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·
Ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
Καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
Ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
Κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
Ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.

---

observ. misc. III, 24. qui tamen male post *κίων* comma ponit. Sed reliqui libri omnes in vulg. consentiunt, et *κίονα* Eustath. quoque praebet ad Od. *A.* p. 18., itaque abstinui.

350. *ὠμοίαν* Reg. D. *ὤμοιν* Rob. quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf. Sed *ὤμοις* reliqui omnes et Plutarch. de facie in orbe lunae c. 6. T. XIII. p. 37. Hutt., idque restitui.

351. *Κιλίκων* M. 1. Reg. H.

353. *ἑκατοντακάρηνον* libri omnes et Brunck. *ἑκατογκάρηνον* anapaesti vitandi causa conjecit Pauw. et receperunt Glasg. Schütz. *ἑκατογκάρανον* Blomf., Atticismi scilicet causa. Vulgatam retineo, in qua anapaestus forsitan ex ipso poetae consilio excusationem habet.

354. *ὃς πᾶσιν* Rob. Id quod dedimus, in reliquis omnibus libris legitur et ediderunt Brunck. Glasg., sed propter anapaestum varia tentarunt viri docti: *πᾶσ' ὃς* Stanl. *ὃς πᾶσ'* Schütz. *μόνος ὃς* Buttler. *ὅστις* ex Gaisfordii conjectura, Porsono probata, Blomf., uterque *πᾶσιν* ejecto; *Τυφὼν ἅπασιν ὅστις* Elmsl. ad Aristoph. Acharn. 1095. ed. Lips. *Τυφῶνα θῆρ', ὃς πᾶσιν* Burges. *πᾶσιν ὃς προὔστη* Lobeck. ad Soph. Aj. p. 344. adsentiente Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. 253. *πᾶσιν ὃς ἀνέστη* Wunderl. obss. critt. p. 27. *θοῦρον. Πᾶσιν ἀντέστη* vir doctus in ephemer. Ien. 1813. p. 212. quae quum omnia incerta sint, vulgatam intactam reliqui.

355. *δειναῖσι* pro *σμερδναῖσι* Rob. et Tzetz. ad Lycophr. 177. ubi tamen cod. *σμερδναῖσι* habet. *διναῖσι* Eudocia in Villois. Anecd. p. 406. — *γαμφηλῇσι* Colb. 1. M. 1. 2. Regg. B. G. Lips. 2. Ald. Turn. Eustath. ad Il. *E.* p. 440. Brunck. Schütz. cf. Valck. ad Hippol. 1432. *γαμφηλαῖσι* vulg. et Glasg. Blomf. Atticismi causa. — *φόβον* Med. Reg. D. Rob. Schol.

356. *ἠστραπτέται* Lips. 2. Guelph.

358. *ἄγριον βέλος* Lips. 1. Guelph. Vienn. A. *ἄγριον σέλας* codd. ap. Steph.

362. *κἀξεβροντίσθη* Reg. N. *κ' ἐξεβροντίσθη* Colb. 1.

Καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήορον δέμας
Κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
Ἰπούμενος ῥίζησιν Αἰτναίαις ὕπο·
Κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
Ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
Τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας·
Τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
Θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
Καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
Σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
Χρῄζεις· σεαυτὸν σῷζ' ὅπως ἐπίστασαι·
Ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
Ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γινώσκεις, ὅτι

---

363. παράωρον M. 1. 2. Viteb. Vienn. B. D. codd. ap. Steph., idem suprascr. ήο Colb. 1., παρήορον suprascr. άω Colb. 2. παρήωρον Ven. 2. Vienn. A. C. Rob. πανάωρον Ox. cod. ap. Turn. Ald.

365. ἱπνούμενος codd. et edd. omnes; Schol. ad Aristoph. Vesp. 139., idque dedit Brunck., quem tamen poenitet ad Aristoph. Lysistr. 291. Equ. 924. ἰπούμενος conj. Steph. et Hemsterh. ad Aristoph. Plut. 814. quibus Wunderl. obss. critt. p. 117. auctoritatem addit Eustathii, qui ad Il. Α. p. 16. nostrum locum respicit. Obsecuti sunt Glasg. Schütz. Blomf. — ῥίζησιν Colb. Reg. B. Ald. Rob. Turn. Brunck. Schütz. vulgatum ῥίζαισιν retinent Glasg. Blomf. ut solent.

367. ἐνθένδ' Vienn. A. C.

368. ἀγρίοις Colb. 1. Reg. K.

369. λευροὺς Rob. quod probat Elmsl. ad Eurip. Heraclid. 839. exemplis contendens, γύη Atticis semper masculinum esse, et alia de causa Wunderl. p. 117. obelo notat Pors. — γυίας Colb. 2. M. 2. Vienn. A. B. C. D. γύας tuetur etiam Valck. ad Phoen. 648.

371. θερμῆς Colb. 1. M. 2. Regg. A. B. (hic tamen suprascr. θερμοῖς) C. F. N. Vienn. A. B. C. D. Reg. ap. Spanh. Rob. Vict., sed θερμοῖς praestat, et receptum est a recentioribus omnibus. — ἀπλείστῳ Regg. C. F. ἀπλάστου Schütz. ex conjectura inutili.

373. οὐ ἄπειρος Rob.

376. λοφήσῃ Ald. λωφήσω Reg. C. et var. lect. ap. Turn. λωφήσοι suprascr. η Colb. 2. comma post λωφήσῃ habet Rob.

377. γινώσκεις Ald. Rob. Turn. Vict., recentiores γιγνώσκεις, quod jam non amplius monebo.

Ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ,
Καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
Ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μόχθον περισσὸν, κουφόνουν τ' εὐηθίαν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
Κέρδιστον, εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.

---

378. ψυχῆς νοσούσης habet hunc versum citans Plutarch. cons. ad Apoll. p. 102. B. (T. VII. p. 317, Hutt.) et Eustath. ad Il. Θ. p. 696., idemque expressisse Ciceronem, qui Tusc. III, 30. hunc locum vertit, putabat Stephanus. Sed errat; ὀργὴ omnis omnino animi affectio est. v. Ruhnk. ad hymn. Cer. 203. Musgr. ad Soph. Antig. 1183. Werfer. in Act. phil. Monac. I, 1. p. 78. ideoque nihil mutandum.

379. ὅταν τις Plutarch. l. l. — γε deest Ar. M. 1. — μαλθάσῃ M. 1. Ar. Colb. 2. Vienn. D. Ald. Rob.

380. σφυδῶντα Med. — ἰσχναίη Colb. 1. ἰσχαίνῃ Vienn. B. C. Schütz. Blomf.

381. προμηθεῖσθαι Regg. A. B. L. Colb. 2. codd. ap. Steph. Rob. Valck. ad Phoen. 1475. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. προμυθεῖσθαι γε Vienn. B. Reliqui omnes προθυμεῖσθαι, quod nescio cur sit lectioni, minore auctoritate firmatae, postponendum. — τολμᾶν τινας Colb. 1.

382. δίδασκ' ἐμὲ vulg. et Brunck., sed δίδασκέ με Vienn. B. C. Ald. Glasg. Schütz. Blomf. δίδασκ' ἐμοὶ Vienn. D.

383. εὐηθείαν Reg. L.

384. τήνδε τὴν νόσον Ox. suprascr. in Reg. B. Turn. Vict. Brunck. Glasg. Schütz., sed non deterior est dativus, quem Med. Ven. 1. 2. Ar. Regg. A. B. C. D. F. H. K. L. N. codd. ap. Steph. Ald. Rob. praebent, et recte retinuit Blomf. τῇδε νόσῳ Reg. G. τῇδε τῇ νόσων Colb. 1.

385. φρονεῖν δοκεῖν M. 1. 2. Vienn. B.

386. δοκεῖ σοι Regg. C. H. — τἀπλάκημ' Glasg. Schütz. Blomf. ut solent.

387. στελλεῖ Ald. στελεῖ Ox. Bar. — πάλαι Viteb.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μή γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Ἦ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τούτου φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Ἡ σή, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον.
Λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
Τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δέ τ' ἂν
Σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

ΧΟΡΟΣ.

Στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ, στρ. α'.
Δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων

---

388. ἐμὸς Ar. Ald.

389. νέως Ms. marg. Morell. — κρατοῦντι Vienn. A. B. C. D. Reg. A. Ald. Turn. Vict. sed θακοῦντι Regg. B. H. N. Viteb. Med. M. 1. Rob. et sic Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

390. μήτ' ἀχθέσθῃ Colb. 1.

391. συμφορὰ Turn. Vict. ξυμφορὰ edd. inde a Brunckio, ut ubique.

393. ἐπεθώϋξας Reg. G. M. 1. Ald.

394. λευρῶν γὰρ οἶμων Ven. 2. Rob. — ψαίρει Reg. B. in marg. Turn., quod tuentur Jensius Lectt. Lucian. p. 393. et Valck. ad Phoen. 1399. et receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. ψαύει Vienn. A. B. C. D. Regg. A. B. M. 1. 2. Ar. cod. ap. Turn. Rob. Vict. ψαύοι Colb. 1. Ald. Videtur ψαύει ex glossemate ortum esse.

395. ὁ τετρασκελὴς Colb. 2. Reg. A., ex quo Brunck. articulum recepit, notatus propterea ab Herm. praef. ad Hec. p. LIV. nec minus facile hic articulo caremus, quam v. 347. — δ' ἔτ' ἂν M. 1. et conjecit Stanl.

396. σταθμοῖσιν Vienn. D. — κάμψειε Ven. 2. Ald. Turn.

397. Carminis, quod sequitur, versus iterum ita disposuit Blomfield., ut choriambici orti sint, recte jam propterea reprehensus ab Herm. Elem. metr. p. 426. Eodem p. 493. probante in primo versu, qui vulgo ita disjunctus est, ut a τύχας alter versus incipiat, idem metrum exhibui, quod jam supra v. 128. conspeximus. — τὰς Ald. Turn.

398. δ' omittunt, suadente Heathio, Brunck. et Blomf. ut

Ῥαδινὸν λειβομένα ῥέος παρειᾶν
Νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς.
Ἀμέγαρτα γὰρ τάδε· Ζεὺς δ'
Ἰδίοις νόμοις κρατύνων,
Ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς
Πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν.
Πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα, ἀντ. α.
Μεγαλοσχήμονά τ' ἀρχαι-

---

versus antistrophico respondeat, retinet Schütz., quia sic quoque responsionem salvam esse putat, de quo recte dubitat Herm. El. metr. p. 494. δακρυσιστακτὶ δ' proponens. Ego quidem δ' propter sensum abesse nullo modo posse censeo, (neque Reisigio credo, hanc emendationem tanquam suam proferenti ad Soph. Oed. Col. p. 388.) neque in δακρυσίστακτον quidquam mutandum esse puto, vitium enim in antistrophico latere videtur, ad quem vide quae monebuntur.

399. ῥαδινῶν vulg., sed ῥαδινὸν Regg. G. L. Ox. M. 1. Ald. Rob., quod praeferendum putavi: namque ob id quidem non est damnandum, quod ῥέος duo epitheta habet, ὄσσων nullum. v. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 750. — λειβομένα post Heathium omnes edd. omiserunt versus antistrophici causa, quod male factum esse, tum librorum consensus et pleonasmus intolerabilis, quem Heathii lectio efficit, demonstrant, tum ex eo elucet, quod in antistrophico alia etiam sunt certissima lacunae indicia.

400. νοτίαις Turn. — ἔτεγξε conjecit Heathius, et in Reg. A. repertum recepit Brunck. omnesque post eum, quos ita legere oportebat propter omissum λειβομένα, quo retento hic etiam omnium librorum lectio restitui potest. — πηγαῖς Reg. G. Colb. 2. M. 2. Ven. 1. 2. Vienn. B. C. D.

401. Vulgo neque interpungitur post τάδε et δ' abest; utrumque sensus requirit et recepi ex Rob., praeeunte Hermanno l. c. Simile est, quod habet Vienn. B. ἀμέγαρτα γὰρ τάδε. Ζεὺς γὰρ ἰδίοις.

402. κρατύνει Vienn. A. C.

403. 4. τοῖς πάρος θεοῖς δείκνυσιν Vienn. D. Ald. Turn. Vict. θεοῖς τοῖς πάρος δείκνυσιν M. 2. Reg. B. Vienn. A. B. C. Rob. θ. τ. π. δεικνύει Viteb. Colb. 1. M. 1. θ. τ. π. ἐνδεικνύει Reg. D. θ. τ. π. ἐνδεικνύειν Med. θ. τ. π. ἐνδείκνυσιν Ar. Reg. L. θεοῖσι τοῖσι πάρος δείκνυσιν ex Heathii conjectura Brunck. Glasg. Schütz. quod et contra libros est neque metro satisfacit. θεοῖς τοῖ—σι πάρος δείκνυσιν Herm. l. c. quod probarem, nisi ex conjectura fluxisset. Id, quod cum Blomfieldio dedi, plurimorum librorum auctoritate nititur. — αἰχμὴν Viteb. M. 1. 2.

405. ἤδη in ἤδε mutavit Schütz. sine causa.

406. μεγαλοσχήμονά τ' ἀρχαιοπρεπῆ libri omnes praeter Vienn. B. C. D. qui μεγαλοσχήμονά τε ἀρχ. et Aldinam, quae μεγαλοσχήμων ἅτ' ἀρχ. praebet. Vulgatam Glasg. et Blomf. reti-

οπρεπῆ * στένουσα τὰν σὰν
Ξυνομαιμόνων τὲ τιμὰν,
Ὁπόσοι τ' ἔποικον ἁγνᾶς
Ἀσίας ἕδος νέμονται,
Μεγαλοστόνοισι σοῖς πή-
μασι συγκάμνουσι θνητοί·
Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι — στρ. β'.
Παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
Καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς
Ἔσχατον τόπον ἀμφὶ
Μαιῶτιν ἔχουσι λίμναν,
Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος, — ἀντ. β'.

---

nent, quamquam sensu caret, reliqui edd. Heathii conjecturam κἀρχαιοπρεπῆ receperunt, adversantem illam poetarum mori, epitheta ornantia duo numquam per copulam jungendi. (v. Herm. de differ. poeseos et prosae orat. p. 31. et ad Orph. Lith. 81. Iacobs. ad Anthol. Gr. III, 2. p. 210.). Verum latere mihi videtur in lectione Ald., qua metrica quoque difficultas tollitur, de qua ad strophicum disputavi. Sensum quidem neque haec ullum praebet, sed ex eo ipso certum est, lacunam esse in versu sequente, id quod metrum etiam strophici 399. docet.

407. στένουσι Vienn. A. C. Rob. Vict. Glasg. Blomf., sed et sensus adversatur, deberet enim subjectum e sequentibus suppleri, quamquam ὁπόσοι τ' indicat, aliud subjectum antecedere, et στένουσα legitur in Ar. Ox. Ven. 1. 2. M. 2. Reg. D. Baroc. Ald. idque receperunt Brunck. et Schütz. Multus est in hoc loco explicando Wunderl. p. 117. sqq., qui tamen sententiam suam vix cuiquam persuadebit. — τὰν σὰν Ald. τῶν σῶν Rob. et MS. ap. Morell.

408. Deest versus in M. 1. et τε in Ald.

409. ἔποικοι Colb. 1.

411. σοῖσι Colb. 2. Ven. 1. 2. Ox., idque ex conjectura reponere debuerunt Heath. Brunck. Glasg. Schütz., qui in strophicum emendationem suam intulerant. Reliqui omnes σοῖς.

414. μάχαις Regg. A. B. D. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Ven. 1. 2. Ox. Ar. Bar. Brunck. Schütz. Blomf. μάχης Ald. μάχαν Rob. μάχας rell. omnes, quod recepit Glasg. et ut exquisitius recte commendat Wunderl. p. 121.

416. πόρον vulg. et sic Brunck. Schütz. τόπον πόρον Ald. τόπον Regg. H. K. L. N. Med. Colb. 1. Ar. M. 1. 2. Ven. 2. Rob., quod tragicis usitatissimum recte praetulisse videntur Glasg. Blomf.

418. Ἀῤῥαβίας M. 1. 2. — Γάβιοί τ' scribendum putat Herm. obss. crit. p. 9., quia Arabiam cum Scythis commemorare summae imperitiae foret, et Eustath. ad Il. XIII. p.

Ὑψίκρημνόν θ᾽ οἳ πόλισμα
Καυκάσου πέλας νέμονται,
Ἄραβος στρατός, ὀξυ-
πρῴροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
Μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις ἐπῳδ.
Δαμέντ᾽ ἀδαμαντοδέτοις
Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμην θεῶν
Ἄτλανθ᾽, ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος
Κραταιὸν οὐράνιόν τε πόλον
Νώτοις ὑποστενάζει.

---

916. Abios dicat ab Aeschylo Gabios vocari. Sed primum non ita premenda sunt verba poetae, qui talia minus anxie curat, deinde Eustathii verba locum Promethei soluti spectant, quem adfert Steph. Byz. s. v. Ἄβιοι, postremo Γάβιοι primam corripit, quod ex illo ipso loco patet. — ἔθνος vulg., sed ἄνθος Ar. Viteb. Regg. A. B. G. H. K. L. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Lips. 2. Guelph. Ven. 2. codd. ap. Steph. Rob. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

419. ὑψίκρημνόν τ᾽ οἳ Turn. ὑψίκρημνον οἳ Blomf., auctore Elmslejo, sine causa.

420. νέμουσι Med. Colb. 1. Reg. N.

422. ὀξυπώροισι Ald. — [illegible] deest in Reg. D.

423. Versus sequentes in stropham et antistropham, obsequente Schützio, ita divisit, ut antistropha a v. 429. inciperet, Herm. obss. critt. p. 11. non sine magnis mutationibus, quas referre non attinet, quum jam ipse, mutata sententia, El. metr. p. 730. epodum his versibus contineri declaraverit, qualem etiam Glasg. Blomf. et Lachm. de chor. system. p. 71. exhibent. — μόνον δὲ Vienn. A. C. Ven. 2. — σου post πρόσθεν addunt Ox. Ald. — ἄλλων Regg. D. F. Ar. M. 1. 2. Ald. — ἐν πόνοις omittit Schütz. πόνοισιν Blomf., Burneium secutus, sine causa.

424. ἀκαμαντοδέτοις libri omnes praeter Colb. 1. qui ἀδαμαντοδέτοις praebet. Idem conjectura assecutus erat Stanl., et receperunt Schütz. Blomf., quod certissimum videtur, collato v. 148.

425. εἰσιδόμην Ald. Rob. quos secutus sum, ut v. 432. rell. εἰσιδόμαν. — θεὸν Reg. L. Guelph. Rob.

426. Ἄτλαν θ᾽ Ald. Schol. B. — ὑπέροχον Schütz. invitis libris omnibus.

427. κρατειὸν Guelph. ὑπέροχον χθονὸς κατερείδων conjicit Schütz. in excursu, quia accusativus cum ὑποστενάζει non facile jungi possit. κραταιῶν, reliquis non mutatis, scribit Voss. cur. crit. p. 6. κραταιὸν οὐρανοῦ πόλον Buttler. Sed nihil mutandum est; verba ita jungas: ὑπείροχον κραταιὸν σθένος καὶ οὐράνιον πόλον (i. e. σθένος οὐρανίου πόλου) ν. ὑ.

428. νώτοισιν codd. ap. Steph. — ὑποβαστάζει Rob. Vict. Cant. Stanl. Glasg. ὑποστενάζει Regg. A. B. G. H. K. L. Ar. Ox. Viteb. Med. Colb. 1. 2. Ven. 1.

Βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
Ξυμπιτνῶν, στένει βυθὸς,
Κελαινὸς δ᾽ ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς
Γᾶς, πηγαί θ᾽ ἁγνοῤῥύτων ποταμῶν
Στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μή τι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ᾽ αὐθαδίᾳ
Σιγᾶν με· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,
Ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.
Καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
Τίς ἄλλος, ἢ 'γὼ, παντελῶς διώρισεν;
Ἀλλ᾽ αὐτὰ σιγῶ. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τἀν βροτοῖς δὲ πήματα
Ἀκούσαθ᾽, ὥς σφᾶς, νηπίους ὄντας τὸ πρὶν,

---

2. M. 1. Lips. 2. codd. ap. Steph. Ald. Turn. Brunck. Schütz. Blomf.

430. *ξυμπίπτων* M. 1. Ven. 2. et Vienn. C., ubi tamen *ξυμπιτνῶν* in marg. *συμπιτνῶν* Blomf. — *βάθος* Med. *βαθὺς* Rob.

432. *πηγαί θ᾽* Colb. 2. M. 2. Ald. Turn. *πηγαὶ δ᾽* Med. Guelph. Reliqui *παγαί θ᾽*. — *ἁγνορύτων* libris invitis, monente Heathio, receperunt Brunck. et Schütz., ut metrum anapaesticum esset, male.

433. *πικρόν* M. 1. Colb. 1. sed in hoc supraser. *οἰκτρόν*.

434. *μή τοι* Vienn. A. B. D. Med. Colb. 2. Regg. A. G. M. 2. Ar. Rob. Brunck. Glasg. Blomf., sed *μή τι* Reg. B. Ald. Turn. Vict., quod cum Schützio praefero. — *μηδ᾽* Colb. 2. Regg. A. B. G. M. 1. 2. Guelph. Brunck., sed reliqui omnes *μήτ᾽*, quod praestat.

436. *προσελούμενον* Vienn. A. B. D. Regg. A. B. G. Ald. Rob. Vict. *προσηλούμενον* Vienn. C. M. 1. 2. Guelph. *προσιλλούμενον* Garb. *προσσιλλούμενον* codd. ap. Steph. et Turn., qui e codd. *προσηλλούμενον* et *προσεούμενον* laudat. Metro ρ vulg. lectione labanti variis emendationibus subvenire voluerunt viri docti, quas omnes referre longum foret. Brunck., sequente Schützio, *προσἑλούμενον* dedit, positionem effici putans spiritu, qui consonantis loco sit. *προυσελούμενον* Glasg. et Blomf., quod mihi verum videtur, firmatum testimoniis Etym. M. v. *προσέληνοι*, quocum Schol. ad h. l. conferendus est, et Hesychii s. v. *προυσελεῖν*, quod in *προυγελεῖν* corruptum est.

438. *ἢ ἐγὼ* Rob.

439. *ἀλλὰ ταῦτα σιγῶ* Vienn. A. B. C. D. *ἀλλὰ ταῦτα μὲν σιγῶ* Reg. K. Ven. 2. — *οἰδυίαισιν* Ald. — Abresch. aut *ἂν* in *ἐν*, aut *καὶ* in *κἂν* mutandum putat, sine causa.

440. *τ᾽ ἂν* Ald. *τὰ* marg. MS. Morell. — *πταίσματα*, in Reg. B. suprascriptum, Brunck. et cum eo Schütz. receperunt, ut sensui aptius, sine causa.

Ἔννους ἔθηκα, καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
Λέξω δὲ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
Ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος·
Οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
Κλύοντες οὐκ ἤκουον· ἀλλ' ὀνειράτων
Ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον
Ἔφυρον εἰκῆ πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς
Δόμους προςείλους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν·
Κατώρυχες δ' ἔναιον, ὥςτ' ἀήσυροι
Μύρμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
Ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ,
Οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος, οὔτε καρπίμου
Θέρους βέβαιον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
Ἔπρασσον, ἔςτε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
Ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυςκρίτους δύσεις.

---

442. ἐπιβόλους Vienn. C. Guelph. Ar. Ald. Turn. Garb.

443. μέμιψιν Ald.

444. οἷσι δέδωκ' Reg. A. Colb. 2. ὧν ἔδωκ' Reg. K.

447. ἀλλίγκιοι Rob. ἀλίγκιον Ald. — βίον Ar. Viteb. Med. Colb. 1. Regg. C. D. F. G. K. L. N. Guelph. M. 1. 2. Ven. 1. 2. codd. ap. Steph.

448. κοὔτι Glasg. Blomf. sine causa; nam neque καὶ-οὔτε offenderet, etiamsi οὐ non sequeretur, v. Schaef. ad Dionys. de comp. p. 183., et οὔτε — οὐ saepissime sibi opponuntur, v. Schaef. ad Lamb. Bos. p. 229. et ad Soph. Oed. Col. 972. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 615. — πλινθυεῖς Rob.

449. προςήλους Vienn. A. B. C. cod. ap. Turn. Ald. Rob. Vict., idem Vienn. D. sed suprascr. προςείλους, quod habent Regg. A. B. Colb. 2. M. 1. 2. codd. ap. Steph. Turn. Garb., idque, suadente Dawesio misc. crit. p. 272., receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. — ἴσαν Vienn. B. D. Ald. Rob. Turn. Vict., sed ἦσαν Regg. A. B. C. D. E. F. H. K. N. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph., quod praeeunte Piersono ad Moer. p. 174. Brunck. et reliqui omnes receperunt. Non repudiarem formam homericam, nisi haec primam corriperet. v. Il. XVIII, 405. Od. IV, 772.

450. ἀείσυροι libri omnes, praeter M. 1. qui αἰείσυροι, et Vienn. B. Turn., qui ἀήσυροι praebent. Hoc, suprascriptum etiam in Regg. A. B., et confirmatum auctoritate Eustathii ad Od. IV. p. 150. recte receperunt Brunck. et rell. omnes.

454. γνώμαις Vienn. B.

455. ἀνατολὰς Vit. Vienn. B. D.

456. τὰς δὲ Vienn. C. — ὁδοὺς pro δύσεις Stob. Ecl. I. p. 4. Heer., quod praefert Herm. obss. critt. p. 18. iterum sermonem poeticum arctioribus vinculis constringens; et praeterea antecedens ἀντολὰς postulat δύσεις.

Καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
Ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
Μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν.
Κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
Ζεύγλαισι δουλεύοντα· σώμασίν θ' ὅπως
Θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
Γένωνθ', ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους
Ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
Θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
Λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
Τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
Βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ
Τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

---

457. *νοσφισμάτων* in libris quibusdam scriptum fuisse notat Schol. A.

458. Hunc et sequentem versum ita emendat Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 88.: *γραμμάτων τε σύνθεσιν μνήμης ἁπάντων μ. ἐ.*, quod in textum recepit Brunck. Eundem sensum faciliori mutatione restituturus, *θ'* post *μνήμην* delet Herm. obss. critt. p. 19. Sed argutiae sunt, quibus vulgatam damnant.

459. *ἐργάτιν* libri omnes, praeter Vienn. C., qui *ἐργάτην*, et Guelph., qui *ἐργάταν* habet; sed *ἐργάνην* ex Stobaeo receperunt Brunck. Schütz. Blomf., ut Atticum. Non assentior; non minus quam hic libri de hac voce consentiunt Soph. Philoct. 97.

460. *πρώτως* Colb. 1. *πρῶτ'* Rob.

461. *ζεύγλοισι* codd. ap. Steph. *ζεύγλῃσι* Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Colb. 2. M. 1. Brunck. Schütz. sed *ζεύγλαισι* reliqui codd. Ald. Rob. Turn. Vict. Glasg. Blomf. — Punctum post *δουλεύοντα* vulgo abest, quare cum locus sensu careret, pro *σώμασιν* Brunckius *κέντροισιν*, Schütz. *σάγμασιν* reposuit, uterque v. 463. *ἅρμα τ'* invitis libris dedit. Interpunctionem, quam dedi, quamque in Comment. Aeschyl. p. 17. s. commendaveram, habent etiam Glasg. Blomf. — *σώμασί θ'* Guelph. Ald. Rob. Turn.

462. *θνητοί* Reg. G.

463. *γένωνθ'* libri omnes (*γίνωνθ'* Ven. 1. *γένωνται* Vienn. A. C.) sed *γένοινθ'* ex Dawesii canone (misc. crit. p. 272.) ediderunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Conjunctivum autem recte tuentur Herm. obss. critt. p. 20. sqq. Wunderl. p. 135. sqq. — *ἅρμα τ'* Turn. et sic Brunck. et Schütz. e conjectura, vid. ad v. 461., sed reliqui libri omnes *ἅρματ'*.

466. *εὗρεν* Ald. Rob. Turn. — *ναυλόχων* Med.

467. *ἐξεῦρον* Ven. 1. Rob., idem, sed suprascr. *ὼν*, Vienn. B. D.

468. *βροτοῖς* Rob. — *αὐτὸς δ' οὐκ* Vienn. D. Rob.

ΧΟΡΟΣ.

Πέπονθας αἰκὲς πῆμ᾽, ἀποσφαλεὶς φρενῶν·
Πλανᾷ, κακὸς δ᾽ ἰατρὸς ὥς τις, ἐς νόσον
Πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
Εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τὰ λοιπά μου κλύουσα, θαυμάσῃ πλέον,
Οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
Τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πέσοι,
Οὐκ ἦν ἀλέξημ᾽ οὐδὲν, οὐδὲ βρώσιμον,
Οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστὸν, ἀλλὰ φαρμάκων
Χρείᾳ κατεσκέλλοντο, πρὶν ἐγώ σφισιν

---

470. ἀεικὲς libri omnes et Brunck. αἰκὲς Glasg. Schütz. Blomf., quam formam huic aliisque tragicorum locis vindicavit Seidler. de verss. dochm. p. 404. et in Soph. El. 199. 209. reposuit Hermannus.

471. πλάνα Ald. πλάνᾳ Turn. et codd. ap. Steph. πλανᾷ Vienn. A. B. D. Rob. Vict., sed doricam, ut putabant, formam evitaturi, Brunck. et Schütz. φρενῶν πλάνῃ dederunt, quod praebent Regg. B. M. 2. et Vienn. C. a manu secunda. Vulg. φρενῶν πλανᾷ sine commodo sensu retinent Glasg. Blomf. Sed interpunctionem post φρενῶν exhibent Ald. Rob. quam recepi, idemque conjectura assecutus est Reisig. ad Oed. Col. p. 367., asyndeton apte defendens. — κακῶς Viteb. — ὅστις Ven. 1. M. 1. 2. Guelph. codd. ap. Steph. Ald. Rob. ὥστε Viteb.

472. σαυτὸν Vienn. B. D.

473. ἰάσιμον Colb. 2. Barocc. Ald.

474. μοι Colb. 2. Reg. L. M. 1. Guelph. Viteb. — θαυμάσῃ libri omnes, praeter Turn., qui θαυμάσεις habet. θαυμάσει edd. post Brunckium.

475. τέχνας τὶ Turn. — δόλους Vienn. A. B. C. D. Ald. Turn. Vict. Cant. Stanl. Glasg. πόρους Regg. A. B. H. M. 1. 2. Med. Colb. 1. Ar. Ph. Rob. Brunck. Schütz. Blomf., quod sensus commendat.

476. ἐς νόσον ex Reg. A. B. receperunt Brunck. Schütz., idem praebent Colb. 2. M. 1. Ven. 2., rell. omnes εἰς νόσον.

477. οὔτε βρώσιμον M. 2. idque ex Regg. A. B. recepit Brunck., ex Ar. Blomf. sine causa.

478. οὔτε πιστὸν Blomf. ex Ar. improbante etiam Elmslejo ad Eur. Heraclid. 615. οὐ πιστὸν Colb. 1. M. 2. οὐ ποτιστὸν Reg. H, marg. MS. Morell. παστὸν conjecit Gaulminus ad Psell. de Oper. Daem. p. 124. probantibus Garb. Pauw. et Morell., sed ipse mutavit sententiam ad Eumath. de Ism. amor. p. 17. Vulg. tuetur Eustath. ad Il. Δ. p. 464. Od. Z. p. 1554., et defendit Hemsterh. ad Aristoph. Plut. 717. Valck. ad Hippol. 516.

479. χρείαν Guelph. Colb. 2., sed ibi χρείᾳ suprascr. χρεία sequente commate Ald. Rob. — πρὶν ἐγὼ libri omnes, praeter

Ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
Αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
Τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
Κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
Ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυςκρίτους
Ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
Γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
Διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
Εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἥντινα
Ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
Ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι·
Σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
Ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσι πρὸς ἡδονὴν,
Χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν,
Κνίσσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ· καὶ μακρὰν
Ὀσφὺν πυρώσας, δυςτέκμαρτον εἰς τέχνην
Ὥδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
Ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
Τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς

Reg. G. N. Ar. M. 2. Guelph. Rob., quod metri causa recepit Blomf. πρὶν ἂν ἐγὼ eadem de causa Brunck. ex conj. Vulgatum recte tenent Glasg. Schütz., πρὶν enim saepius producitur, v. Comment. Aeschyl. p. 68.

480. κερασμάτων marg. MS. Morell. et suprascr. in Reg. B.

481. ἐξαμείβονται Guelph. Barocc. codd. ap. Steph. Ald. ἐξαμύνονται obelo notavit Pors.

483. πρῶτον Colb. 2.

486. γαμψονύχων Guelph.

487. τε deest Guelph. Viteb. Ald. Rob.

488. εὐώνυμοι vulg. et sic Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., sed εὐωνύμους Regg. G. H. K. L. N. Vienn. A. B. C. D. Ar. Ox. Colb. 1. 2. Ven. 1. M. 1. 2. Barocc. Ald. Turn., quod non dubito, quin sit praeferendum, quum vel prosae orationis scriptores ita loquantur. Xenoph. Cyrop. II, 1, 4. τί οὖν οὐ καὶ τὴν δύναμιν ἔλεξάς μοι, πόση τις ἡ προσιοῦσα, καὶ πάλιν τὴν ἡμετέραν;

489. ἔχουσιν Guelph.

490. στέργητρα Med. M. 1. θέλγητρα Reg. G. Colb. 2. Ph. — συνοδίαι Guelph. ξυνεδρίαι Vict. Brunck. Schütz. Blomf.

491. σπλάγνων Ald.

492. δαίμοσιν Glasg. Schütz. Blomf. invitis libris.

494. κνίσῃ contra libros Blomf.

495. ὀσφὴν Ald. ὀφρῦν Ar.

496. ἔδωσα Vienn. C. sed in marg. ὤδωσα. — θνητὰ Viteb. sed suprascr. θνητοὺς.

498. δῆτ' ἔνερθε Colb. 1. δὴ ταῦτα. ἐν. Rob. Ald. — ἔνερθεν M. 1. 2. Guelph. Vienn. A. C.

Κεκρυμμέν᾽ ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
Χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
Φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
Οὐδεὶς, σάφ᾽ οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
Βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
Πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
Σαυτοῦ δ᾽ ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
Εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ᾽ ἐκ δεσμῶν ἔτι
Λυθέντα, μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος
Κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
Δύαις τε καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
Τέχνη δ᾽ ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.

ΧΟΡΟΣ.

Τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ᾽ Ἐριννύες.

ΧΟΡΟΣ.

Τούτων ἄρ᾽ ὁ Ζεύς ἐστιν ἀσθενέστερος;

---

500. Colon post *ἄργυρον* habet Turn. — *χρυσὸν δὲ* Med. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Ven. 2. Ar. Ald. Turn.

502. *οἶδ᾽, εἰ μὴ* Reg. G. Colb. 1. Viteb. cod. ap. Turn.

503. *λόγῳ* Vienn. A. D. — *ταῦτα* Med. M. 2. Ven. 1. Ar. Barocc. — *συλλήβην* Viteb. — *μάθοις* Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. Viteb.

504. *θνητοῖσιν* M. 2. Ar.

505. *μή νυν* auctore Porsono Blomf., male, loquitur enim Chorus de iis, quae nunc facienda sunt. — *χαιροῦ* Ald.

507. *τῶνδ᾽ ἐκ* Ald.

508. *μεῖον᾽* Garb. — *ἰσχύσει* Guelph.

509. *ταύτῃ* Ald. Rob. — *τελεσφόρων* Ald. *μοίρᾳ πω τελεσφόρῳ* Vienn. B.

510. *κρῆναι* Ald. Rob. Garb. *κράναι* Turn. — *δὲ* abest Guelph.

511. *φυγγανῶ* Vienn. A. C. et sic Brunck. Schütz., sed praesens praestat, ut v. 523.

514. *Ἐρινύες* Med. et cum eo Blomf.

515. *ἆρα Ζεὺς* Colb. 1. Ar. M. 2. Vienn. B. C. Rob. *ἄρα Ζεὺς* Ven. 1. 2. Viteb. Vienn. A. cod. ap. Turn. Glasg. Blomf. *ἄρ᾽ ὁ Ζεὺς* Ald. *ἄρ᾽ ὁ Ζεὺς* reliqui.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

ΧΟΡΟΣ.

Τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τοῦτ᾽ οὐκ ἂν οὖν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει.

ΧΟΡΟΣ.

Ἧπου τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ᾽ οὐδαμῶς
Καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
Ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ,
Δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

ΧΟΡΟΣ.

Μηδάμ᾽ ὁ πάντα νέμων — στρ. ά.
Θεῖτ᾽ ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος
Ἀντίπαλον Ζεὺς,
Μηδ᾽ ἐλιννύσαιμι θεοὺς ὁσίαις
Θοίναις ποτινισσομένα
Βουφόνοις, παρ᾽ Ὠκεανοῖο πατρὸς
Ἄσβεστον πόρον,

---

516. *ἐκφύγῃ τε* Reg. G. Colb. 1. Ven. 1. M. 2. *ἐκφύγοι τε* Ald. *ἐκφύγοιτο* Vienn. B. *ἐκφύγῃ* sine particula Reg. L. Ar. *ἐκφύγῃ γε* Ven. 2.

518. *οὖν* abest Viteb. Vienn. B. Colb. 1. Guelph. — *οὐκ ἔτ᾽ ἂν* Colb. 2. M. 1. 2. Vienn. A. C., et sic jam Brunck., nescio qua auctoritate, et Blomf., sed vulg. praestat.

520. *τόνδ᾽ οὐδαμοῖς* Guelph. Viteb. cod. ap. Turn.

521. *χαιρὸς* Rob. — *συγκαλυπτέον* Guelph. Colb. 2. sed suprascr. *ος*.

522. *τάχιστα* Reg. L. M. 1.

523. *βίας* Reg. G. Colb. 1. M. 1. 2. codd. ap. Turn. Rob. — *ἐκφυγγανῶ* Vienn. A. C. Brunck. Schütz. vid. v. 511.

525. *θεῖτο* Reg. G. Colb. 2. M. 2. Viteb. Ald. Rob. — *γνώμῃ* Ald.

527. *ἐλινύσαιμι* Rob. Brunck. Schütz. Blomf. ut v. 53. — *ὁσίους* Reg. G. *ὁσία* legendum putat Schütz., refutatus a Vossio cur. crit. p. 8.

529. *βουφόνοισι* Reg. G. — *Ὠκεανοῦ* Regg. G. H. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. M. 1. Ar. Viteb. Guelph. Ald. Rob., idque reponi jubet Herm. ad Orph. 724. quia Tragicis sit usitatius, sed neque Genitivus in *οιο* rarior est, et ut retineatur vulgata lectio, metrum suadet.

Μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
Ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι,
Καὶ μήποτ' ἐκτακείη.
Ἡδύ τι θαρσαλέαις ἀντ. ά.
Τὸν μακρὸν τείνειν βίον
Ἐλπίσι, φαναῖς
Θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.
Φρίσσω δέ σε δερκομένη,
Μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον.
* * * * * *
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων,
Ἰδίᾳ γνώμῃ σέβῃ
Θνητοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.
Φέρ' ὅπως ἄχαρις στρ. β'.
Χάρις, ὦ φίλος, εἰπέ που τίς ἀλκά;
Τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης

---

532. τόδ' ἐμμένει Reg. K. M. 2. τόδε μένοι Ald. Turn. Vict., sed τόδ' ἐμμένοι Regg. A. B. Colb. 2. M. 1. Guelph. Ar. codd. ap. Turn. Rob. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

533. μήποτε τακείη Colb. 1.

534. ἡδύ τοι Vienn. A. — θαρσαλέοις Ald. Turn.

535. τείνειν deest in Colb. 1. sed suprascr. διεξάγειν, τίνειν.

536. Virgulam post φαναῖς habent Reg. D. M. 1., quod placet Bomfieldio, sed aptius cum sequentibus jungitur.

537. ἀλλδαίνουσαν Rob. ἀλδαινούσαις Turn.

538. δερκομένα Regg. A. B. G. M. 1. Ven. 2. Guelph. et, qui doricas formas in choricis fere semper reponunt, Brunck. Schütz. Blomf., sed δερκομένη cum reliquis codd. Ald. Rob. Turn. Vict. Per totum fere hoc carmen ionismi regnare videntur, quos restitui, ubi libri eos praebebant.

542. Ex vulg. lectione, quam dedi, versus strophico non respondet, quod silentio transeunt Schütz. et Brunck., primus animadvertit Heathius, qui ἀλλὰ in strophico primam corripere putat, inepte. Morell. ex Schol. ἐν ἰδίᾳ recipi jubet, quod fecit Blomf., neque melius quidquam ipse video; mutare tamen nihil sum ausus. — γνώμᾳ Mosqu. 1. Schütz. Blomf. — σέβει invitis libris Glasg. Schütz. Blomf.

543. θνητοὺς Ald. Rob., quos secutus sum; reliqui θνατοὺς.

544. χάρις ἄχαρις Med. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Vict.

545. εἰπὲ, ποῦ τις ἀλκά; ex Stephani conjectura Brunck. Schütz. Blomf., sed vulg. propter sequens τίς praestat.

546. τίς δ' Rob. — ἐφαμέρων Guelph. Mosqu. 2.

Ὀλιγοδρανίην ἄκικυν,
Ἰσόνειρον, ᾧ τὸ φωτῶν
Ἀλαὸν * * * γένος ἐμπεποδισμένον;
Οὔποτε τὴν Διὸς ἁρμονίαν
Θνητῶν παρεξίασι βουλαί.
Ἔμαθον τάδε, σὰς ἀντ. β'.
Προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας, Προμηθεῦ.
Τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προςέπτα
Τόδ', ἐκεῖνό θ' ὅ, τ' ἀμφὶ λοετρὰ
Καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν
Ἰότητι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον
Ἕδνοις ἤγαγες Ἡσιόναν
Πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

---

547. ὀλιγοδράνειαν Colb. 1. ὀλιγοδρανίαν Med. M. 2., quod ex Regg. A. B. recepit Brunck., quem secuti sunt Schütz. et Blomf. ὀλιγοδρανίην cum rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict. ὀλιγοδρανοῦσαν Guelph. et cod. ap. Turn. — ἄκι κηνισόνειρον Ald.

548. αἷς Colb. 1. Ald. ᾗ Guelph.

549. Lacunam explere voluerunt Burnejus legendo ἀλαῶν ἀλαοῖς γένος, Blomf. post ἄκικυν inserendo ἰσχὺν, utrumque futile. Verosimilius est, quod putat Schütz., verbum finitum excidisse, quocum participium ἐμπεποδισμένον jungendum sit. — Interrogationis notam in fine versus, quae vulg. abest, posuerunt Brunck. Schütz. Blomf.

550. τὴν Ald. Rob.

551. τῶν θνητῶν Guelph. θνητῶν Ven. 1. 2. Ald. Rob., rell. θνατῶν.

553. προϊδοῦσ' codd. ap. Steph.

555. ἐκεῖν' ὅτε τότ' Med. ἐκεῖν' ὅτ' M. 1. ἐκεῖν' ὅτε τ' Ven. 2. ἐκεῖνό γε ὅτ' Rob. ἐκεῖνό τ' ὅτ' Turn. ἐκείνω τε ὅ, τ' Ald. ἐκεῖνό τε ὅ, τ' Reg. G. Colb. 2. Guelph. ἐκεῖνό θ' ὅτ' Brunck. Schütz. Blomf. Rectius cum Ald. aliisque Glasg. ὅ, τ', a relativo ὅστε. — λοῦτρά τε M. 1. λοῦτρα Regg. A. G. K. Colb. 2. Rob. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. sed λοετρά τε Turn. Vict. λοετρὰ cum rell. codd. Ald.

556. τόσον Regg. K. L. σοὶ Guelph. — ὑμεναίων Ald.

557. ἰότατι Reg. A. Viteb. Med. Colb. 2. (in hoc tamen η suprascr.) Brunck. etc. — τὰν Regg. A. B. Med. Colb. 2. Ven. 1. 2. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn. Brunck. etc.

558. ἄγαγες Regg. A. B. Vit. Med. Colb. 2. M. 2. Rob. Brunck. Schütz. Glasg. Blomf., sed ἤγαγες Ald. Turn. Vict. cum rell. codd. Ἡσιόνης Colb. 2. sed ην in marg. Ἡσιόνην Vict. Ceterum hunc versum ante verba ὅτε τὰν ὁμοπάτριον transponunt Ald. Rob. Turn., hic tamen verum ordinem ex cod. laudat.

559. πείθων Med.

ΙΩ.

Τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
Τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
Χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίης
Ποινὰς ὀλέκῃ; σήμηνον, ὅπη
Γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.
Ἆ ἆ, ἔα ἔα·
Χρίει τις αὖ με τάλαιναν οἶστρος,
Εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ᾽ ὦ δᾶ,
Φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
Ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ᾽ ἔχων,
Ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.

---

560. γῆ Ald. Rob. Turn. Vict. γᾶ Brunck. etc. ut semper. — λεύσσειν ἐμὲ Reg. G.

561. χαλινοῖσιν Med. Ald. Rob. χαλινοῖσι M. 1. 2. Colb. 2. Guelph. — πετρίνοισι Ven. 1. Ald. Rob. Turn. Vict., post quod vocabulum addunt ὀρείοις Regg. K. L. M. 2. Guelph. Colb. 1. Ven. 2. τοῖς ὀρείοις M. 1. Colb. 2. Ar. Ox. Reg. H. Ald. Rob. τοῖσιν ὀρείοις Turn. sed glossema esse recte intellexit Stephanus, quem secuti reliqui edd. omiserunt.

562. ἀμπλακίης Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. Vict. Turn., quod recepi. ἀμπλακίας Regg. A. B. Colb. 2. quod dedit Brunck. ἀπλακίης Glasg. ἀπλακίας Schütz. Blomf.

563. ποινὰς Vienn. A. C. Colb. 1. 2. Reg. D. M. 1, codd. ap. Steph. Ald., quod ut exquisitissimum recepi, praesertim quum idem velle videantur Vienn. B. D. Ar. Barocc. Turn. qui ποινᾶς habent. ποινῆς Reg. E. ποιναῖς rell. codd. Rob. Vict. Brunck. Schütz. Glasg. sed praefixo obelo. ποινά σ᾽ ὀλέκει conjecit Steph., quod recepit Blomf., nisi quod ποινή dedit, subito ad ionicas formas deflectens. — ὀλέκει contra libros omnes Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. ὀλέσῃ Colb. 2. — ὅπα γᾶς ἁ Brunck. Schütz., libris fere omnibus obstrepentibus. ὅποι Med. Guelph., quod probat Elmsl. ad Eur. Heracl. 19. vulgatum contra tuente Reisigio ad Soph. Oed. Col. p. 176. γᾶς Reg. H. γᾶς ἁ Vienn. A. γῆς ἁ Vienn. C.

565. ἒ ἒ, Med. Colb. 1. Reg. H., ubi ἆ ἆ adjicitur.

566. τὰν τάλαιναν, jubente Elmslejo Blomf., et sic M. 2. τὴν τάλαιναν Reg. G. M. 1. — οἴστροις codd. ap. Steph.

567. εἴδωλον γὰρ Ἄργου codd. ap. Turn. — γένους Ven. 2. — Ἀλευάδα M. 2. Reg. G. Schol. Ἄλευ ἄδα Reg. H. ἄλευ ἆ δᾶ codd. ap. Turn. Reg. N. idemque conjecit Valck. ad Phoen. 1304. ἄλευε δᾶ legi voluit Arnald., ut senarius evadat.

568. φοβοῦμαι abest Vienn. B. D. — εἰσιδοῦσα Regg. C. G. Colb. 2. Vienn. B. D. εἰσορῶ Vienn. A. C.

569. δολερὸν M. 2. Ar., quod placet Blomf.

570. καταθανόντα Colb. 1.

Ἀλλά με τὰν τάλαιναν
Ἐξ ἐνέρων περῶν κυνηγετεῖ,
Πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον.
Ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας   στρ.
Ὑπνοδόταν νόμον·
Ἰὼ ἰὼ, πόποι,
Πῶ πῶ πῶ· πῆ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι.
Τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'
Ἐνέζευξας εὑρὼν
Ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; ἒ ἔ,
Οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
Παράκοπον ὧδε τείρεις;

---

571. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. Schütz. contra librorum omnium auctoritatem.

572. περνῶν Barocc. — κυναγετεῖ Brunck. Schütz. invitis libris omnibus.

574. Qui sequuntur versus hic primum in stropham et antistropham divisi prodeunt, quo primus digitum intendit Herm. ad Aristot. de arte poet. p. 143. et El. metr. p. 768., quamquam, quomodo singulos versus legat, non ostendit. Sed vere eum de hoc loco monuisse, ex eo maxime patet, quod sine ulla fere mutatione responsionem restituere licet. — ἀττοβεῖ vulg., sed ὀτοβεῖ, quod metrum poscit, Med. Glasg. Blomf.

575. ὑπνοδότην Vienn. C. Reg. K. ὑπνόδοτ' ἄνομον Guelph.

576. ἰὼ ἰὼ, ποῖ ποῖ vulg. ἰὼ ἰὼ πὸ ποῖ πὸ ποῖ cod. ap. Turn., unde certum est, quod, suadente metro, cum Seidlero de verss. dochm. p. 84. recepi. — ἰὼ ἰὼ reliquis omissis Blomf.

577. πῶ ποῖ πῶ ποῖ Guelph. Vienn. A. C. πῶ quater Ox. bis Regg. K. L. Ven. 2. πόποι πόποι Reg. N. Med. M. 1. 2. Colb. 1. Ar. codd. ap. Steph. Blomf. Vulg. retineri potest, respondet enim in antistropha creticus. cf. Herm. El. metr. p. 273. — ποῖ Reg. K. L. Ven. 2. Brunck. Schütz., sed πῆ rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict. πᾷ Blomf. — τηλέπλανοι pro vulg. τηλέπλαγκτοι ex conjectura reposui, quam certissimam puto tum propter metrum antistrophici, tum propter similitudinem v. 587., ubi libri inter πολύπλαγκτοι et πολύπλανοι variant. — πλάνοι vulg. sed πλάναι Regg. A. B. G. K. L. Colb. 1. 2. M. 1. Vienn. A. B. C. D. Guelph. Mosqu. 1., quod cum Brunck. Schütz. Blomf. recepi, tum ad vitandum ὁμοιοτέλευτον, tum ob v. 587., ubi omnes libri in πλάναι consentiunt.

578. τίς ποτέ μ' Ald. Rob. τί μ' Med. M. 1. 2. Regg. K. L. Colb. 1. 2. — Ante ταῖσδ' vulg. τί ποτε bis positum est, sed alterum omittunt Regg. K. L. Med. Colb. 1. 2. Ven. 2. Brunck. Blomf., quod nunc jam metrum quoque antistrophici delendum esse ostendit.

579. ἀρὼν Ald.

580. αἶ, αἶ, ἒ ἒ Reg. G.

581. δείγματι Guelph.

582. παράκοτον M. 1. παράσκοπον Guelph.

Πυρί φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
Ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν,
Μηδέ μοι φθονήσῃς
Εὐγμάτων, ἄναξ.
Ἄδδην με πολύπλανοι πλάναι
Γεγυμνάκασ᾽, οὐδ᾽ ἔχω μαθεῖν, ὅπη
Πημονὰς ἀλύξω.

ΧΟΡΟΣ.

Κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Πῶς δ᾽ οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης
Τῆς Ἰναχείης; ἣ Διὸς θάλπει κέαρ
Ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥρα στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

---

584. ποντίοισι Regg. A. B. G. Guelph. Ven. 2. M. 2. Brunck. Schütz. ποντίοισιν Blomf., sed vulg. ποντίοις verum esse, metrum antistrophici docet.

585. μηδ᾽ ἐμοὶ Brunck.

586. ἀγμάτων Ald.

587. ἄδην contra librorum consensum Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. — πολύπλαγκτοι vulg., sed πολύπλανοι Regg. C. D. G. L. Ven. 2. codd. ap. Steph. Ald. Turn., quod metri causa recepi.

588. γεγυμνάκασιν vulg. γεγυμνάκασι Guelph. γεγύμνασιν Ald. sed γεγυμνάκασ᾽ ex conjectura metri causa reposui, quod facile poterant mutare librarii, ut trimetrum facerent versum, quem patet esse dochmiacum cum basi iambica. — ὅπα Schütz. Blomf., invitis libris omnibus.

590. Versum hunc, qui ad stropham praecedentem pertinet, cuique respondet v. 611., e dochmio creticisque duobus constans, transpositis verbis trimetrum effecerunt Heath. Brunck. Schütz. hunc: τᾶς βούκερω πρόσφθεγμα παρθένου κλύεις; Id quod suadentibus Herm. El. metr. p. 268. et Seidl. de verss. dochm. p. 165. dedi, praebent Vienn. B. D. Med. Rob., et ordinem quidem verborum eundem habent libri omnes, sed προσφθέγματα codd. ap. Steph. Ald. Turn. προσφθέγματος codd. ap. Turn. et Steph. πρόσφθεγμα Vict. Glasg. Blomf. φθέγματα Ar. Vienn. A. Viteb. Regg. D. E. F. K. L. N. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. φθέγματι Vienn. C. φθέγματος Reg. C. — τὰς Ald. τᾶσδε Ar. Vienn. A. C. Regg. D. F. Colb. 2. Ven. 2. Guelph. τῆς Colb. 1. δὲ σῶν Reg. E.

592. Ἰναχίης Guelph. Ἰναχίας Colb. 2. M. 1. 2. Vienn. B. D. Ἰναχείας Med. Vienn. A. C. Blomf. Ἰναχείης, quod habent rell. libri et tuetur Steph. Byz. s. v. Ἰναχία, recte retinent Brunck. Glasg. Schütz. — θάλπῃ Guelph.

594. στυγητῶς Viteb. — βιάζεται Ar. M. 2., et Vienn. B. D. in marg.

ΙΩ.

Πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις, εἰπέ μοι ἀντιστρ.
Τᾷ μογερᾷ, τίς ὤν,
Τίς ἄρα μ', ὦ τάλας,
Τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς;
Θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας, ἃ
Μαραίνει με χρίου-
σα κέντροισι φοιταλέοισιν, ἒ ἔ.
Σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις
Λαβρόσυτος ἦλθον, (Ἥρας)
Ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. δυσ-
δαιμόνων δὲ τίνες, οἵ, ἒ ἔ,
Οἷ' ἐγὼ, μογοῦσιν;
Ἀλλά μοι τορῶς
Τέκμηρον, ὅ τι μ' ἐπαμμένει
Παθεῖν, τί μὴ χρή· τί φάρμακον νόσου,
Δεῖξον, εἴπερ οἶσθα.

---

598. *ἔτυμα* vulg., sed *ἐτήτυμα* Ar. M. 1. 2. et Guelph. ab altera manu, quod metri causa recepi.

599. *Θεόσσυτον* vulg., sed *θεόσυτον*, praeeunte Herm. El. metr. p. 269.; metri causa scripsi. vid. ad v. 116. — *δὲ* vulg. et Glasg. Blomf., sed *τε*, quod sensui aptius est, Regg. A. B. G. Med. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. M. 1. Guelph. Ald. Rob. Brunck. Schütz.

601. *κέντροις* Vienn. B. D. idque Blomf. e Burneji conjectura; quod falsum esse arguit metrum. — *φυταλέοισιν* Ald. *φοιτάλεος* secunda syllaba longa ex Eur. Orest. 327. quamquam dubitans adfert Seidl. de verss. dochm. p. 38., sed alter alterum locum satis tuetur.

602. *νήστησιν* Vienn. B. C. D. M. 1. 2., quod in quibusdam libris se reperisse testatur Schol. A.

603. *λαβρόσυτος* pro vulg. *λαβρόσσυτος* metri causa rescribendum erat, ut supra *θεόσυτος*. — Deest in fine versus vox bisyllaba ad explendum metrum, quam ex Schol. restituit Herm. sagacissima conjectura, probata etiam Seidlero de verss. dochm. p. 164. Uncinis tamen inclusi, ut quae a libris abest.

604. *ἐπικόταις* Guelph. *ἐπικότοισιν* Blomf. contra metrum. — *μήδεσιν* invitis libris et metro Schütz. Glasg. Blomf.

605. *δέ τινες* omissa interrogatione post *μογοῦσιν* Ald. Rob. Turn.

609. *τί με χρὴ* Regg. E. G. Rob. Brunck. Schütz. *τί μοι χρὴ* Colb. 2. M. 1. 2. Reliquorum librorum lectionem *τί μὴ χρὴ* unice veram esse, et sensus et metrum demonstrat. Elmslejus, puncto post *παθεῖν* posito, *τί μῆχαρ* legit, quod explodendum.

Θρόει, φράζε τῇ δυσπλάνῳ παρθένῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅ τι χρῄζεις μαθεῖν,
Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ᾽, ἀλλ᾽ ἁπλῷ λόγῳ,
Ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
Πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ᾽ ὁρᾷς Προμηθέα.

ΙΩ.

Ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανεὶς,
Τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.

ΙΩ.

Οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Λέγ᾽ ἥντιν᾽ αἰτῇ· πάντα γὰρ πύθοιό μου.

---

611 φράζε τε τῇ Reg. L. Ven. 2. M. 1. Guelph. Ar. Barocc. Vienn. C. φράζε τε omisso τῇ Ven. 1. Rob. φράζε δὲ Ald.

612. τορῶσοι Ald. σαφῶς σοι M. 2. σοι deest Reg. L. — ὅ pro ὅ τι Guelph. Vienn. B. D. ὅπερ Etymol. M. p. 762. ubi sub Sophoclis nomine hic versus cum duobus sqq. laudatur, idque Glasg. Blomf. receperunt, male, quamquam idem ex Etymologo restitui suasit etiam Meineck. cur. crit. in Athen. p. 48. Sed improbo, quae ad Eur. Orest. 64. disputavit Porsonus de syllaba brevi nunquam apud tragicos ante mutam cum liquida producta, et hanc licentiam iis adnumero, quae a poetis epicis ad tragicos transierunt, nam remotis etiam iis locis, in quibus ν ἐφελκ. omnem difficultatem tollit, satis multi supersunt emendatu difficiliores, quos omnes qui mutare voluerunt, quantas turbas excitaverint, vid. apud Erf. ad Soph. Aj. 1109. Nec desunt, qui ab horum sententia discesserint, v. Seidl. ad Eur. El. 1053. et Dindorf. ad Aristoph. Acharn. 545.

614. καὶ pro δίκαιον Colb. 1.

616. θνητοῖσι Vienn. C. Viteb. Ald. Rob. Turn. βροτοῖσι Colb. 2.

617. τοῦ χάριν Vienn. A. Colb. 2.

618. ὦ μοι Regg. C. D. cod. ap. Turn. ἁρμοῖ invitis libris Brunck. Schütz.

619. τάνδε Vienn. B. Ald. Rob.

620. αἰτεῖς Vienn. C. αἰτεῖ Med. Brunck. etc. ut solent, rell. libri omnes αἰτῇ. — πάντα γὰρ πύθοιο Vienn. A. Ox. Ven. 1. Guelph. Regg. A. B. codd. ap. Steph. Ald. Rob. πᾶν γὰρ πύθοιο Colb. 1. 2. πᾶν γὰρ ἐκπύθοιο Turn. Vict. πᾶν γὰρ οὖν πύθοιο var. lect. ap. Steph., sed ne ἂν abesset, πᾶν γὰρ ἂν πύθοιο conjecit Steph., quod in Reg. B. simul cum altera lectione repertum rece-

ΙΩ.

Σήμηνον ὅςτις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.

ΙΩ.

Ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.

ΙΩ.

Καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
Δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ.

Μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.

ΙΩ.

Τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

---

pit Brunck. ceterique omnes. Sed plurimorum librorum lectionem restitui, *ἄν* enim hoc loco abesse posse, mihi persuasum est, v. Comment. Aesch. p. 36. et p. XI. — *μοι* Ven. 1. Guelph. Ox. Ald. Rob.

621. *ὤχμασε* vulg. Brunck. Glasg. Blomf. *ὤχμασεν* Med. M. 1. et Schütz. auctore Hermanno.

622. *βούλημα* Rob. — *μὲν τὸ δ' οὖν* Med. *μέντοι τὸ δῖον* Colb. 1. Viteb.

623. *ἀπλακημάτων*, ut semper, Glasg. Schütz. Blomf. — *τείνεις* Guelph.

624. *ἀρκέσα* cod. ap. Turn., unde Schütz. conjicit: *τοσοῦτον ἀρκεῖ σοι σαφηνίσαι. με νῦν;* vulg. tamen in textu retinet, signo interrogationis in fine versus posito. Sed neutro opus est.

626. Comma post *δεῖξον* habet Turn.

627. *μαθεῖν σε* Colb. 2. M. 1. Regg. A. B. H., sed in B. H. *σοι* suprascr.

628. *μή τι* Regg. A. G. M. 1. Ox. Rob. et Thom. M. v. *μέλλω*, sed *μήτοι* cum reliquis libris Schol. ad Eur. Hec. 570.

629. *τοῦδε τοῦ* Vienn. A. B. C. D. Viteb. Regg. G. H. L. Med. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Ven. 2. Ar. Rob. *σοί* abest Ald. — Hic et qui sequitur versus desunt in Ven. 1. Ox. Barocc.

630. *οὐ* deest in Ar. M. 1. et Med. in quo tamen suprascr., erasum est in Colb. 2. et M. 2., suprascr. in Guelph. a recenti

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.

ΙΩ.

Μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.

ΧΟΡΟΣ.

Μήπωγε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
Τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
Αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
Τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
Ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
Ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας
Ἐνταῦθ', ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ

---

manu; male abesse monstrat Soph. Aj. 540. *τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;*

631. *σὰς δοκῶ* Ven. 1. Guelph. Barocc. Ald.

632. *μᾶλλον* suprascr. in Guelph. — *ἢ ὡς* Vienn. A. C., idemque a Turnebo in cod. repertum receperunt Brunck. et Schütz. *μασσόνως ἢ 'μοὶ* emendat Elmsl. ad Eur. Heracl. 544. Vulgatum habet obelo addito Glasg., nec inepte explicat Blomf.: *Ne de me amplius sollicitus sis, siquidem mihi lubet audire.* Herm. ad Vig. p. 720. vulg. ita defendit, ut *ὡς* pro *ἢ* positum esse exemplis contendat, cui assentirem, si vel unum locum attulisset, ubi ipsum illud *ὡς* legitur.

633. *προθυμῇ* Ald. Rob. Turn. Vict.

635. Deest hic versus in M. 1.

638. *Τῶ* suprascr. in Colb. 2.

640. *ὡς τἀποκλαῦσαι* M. 2. Ven. 2. Reg. C. et sic Glasg. Blomf. omnino recte; eodem pertinet *ὡς τ' ἀποκλαῦσαι* Turn. et *ὥστ' ἀποκλαῦσαι* Vienn. A. C. Regg. A. B. et codd. ap. Steph., sed hoc ipsum recepit Brunck., inepte putans, vocabulis *ὥστε - ἀπ.* raptim elatis, *ε* et *α* coalescere et longam syllabam evadere. *ὡς κἀποκλαῦσαι* Reg. G. Viteb. M. 1. *ὡς ἀποκλαῦσαι* Ald. Rob. Vict. Cant. Stanl. *ὡς καὶ τὸ κλαῦσαι* emend. Huschk. Anal. p. 57. et recepit Schütz., ubi nemo non videt, quam inepte vocabula idem significantia duplici *καί* jungantur. — *κἀποδύρεσθαι* Ald. Rob. Turn. Glasg. *κἀποδύρασθαι* Med. Regg. E. D. G. N. Viteb. Ar. Brunck. Schütz. Blomf. sed facile praecedente aoristo commoveri poterant librarii, ut eum iterum inferrent, contra non item.

641. *ὅποι* Med. Guelph. Viteb. Vienn. B. D. Rob. — *μέλλοι* M. 1. — *ὕσεσθαι* cod. ap. Turn.

Πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.

ΙΩ.

Οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή·
Σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν, ὅπερ προσχρῄζετε,
Πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι
Θεόσσυτον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν
Μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.
Ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πολεύμεναι
Ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς, παρηγόρουν
Λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη,
Τί παρθενεύῃ δαρὸν, ἐξόν σοι γάμου
Τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
Πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ συναίρεσθαι Κύπριν
Θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ 'πολακτίσῃς λέχος
Τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
Λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρὸς,
Ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου·
Τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν
Ξυνειχόμην δύστηνος, ἔς τε δὴ πατρὶ
Ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.

---

642. ἔχειν Ald.

643. ὅπως μὲν ὑμῖν Reg. K. M. 1. Ven. 2. — ἀποστῆσαι Viteb.

645. πεύσοισθε Rob. — αἰσχύνομαι M. 1. 2. Ar. var. lect. in Regg. G. D. L. Mosq. 1., ap. Steph. et Schol. A., quod receperunt Schütz. et Blomf., sed glossae similius est, quam altera lectio.

646. τὸν θεόσσυτον Colb. 2.

647. σχετλία Ald. Rob.

648. αἰεὶ Med. M. 1. — ἄνυχοι Ald. — πωλεύμεναι Reg. C. πολούμεναι Reg. D., quod recepit Blomf., ionicarum formarum inimicus acerrimus.

650. εὐδαῖμον Vienn. B. D. Ar. Rob., quod recepit Schütz. εὔδαιμον Blomf. sed a vulg. non recedendum.

651. παρθενεύσεις Vienn. A. C. παρθενεύῃ M. 1. 2. παρθενεύει libris invitis Glasg. Schütz. Blomf.

653. τέθωπται Viteb. sed suprascr. τέθαλπται. — ξυναίρεσθαι Reg. B. Brunck. et rell.

654. μοῦ πολακτήσῃς M. 1. μὴ 'πολακτήσῃς M. 2. μὴ 'πολακτίσῃς Viteb. μὴ 'πολλακτίσῃς Ald.

655. τὸ deest Ven. 2.

656. τε καὶ πρὸς Colb. 1. Viteb.

658. ὀνείρασιν M. 1. Ald. Rob. Schütz.

660. γεγονεῖν Ald. — νυκτίφαντ' Med. Rob. Vulg. Synesii auctoritate firmat Lobeck. ad Phrynich. p. 686.

Ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ, κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς
Θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθῃ, τί χρὴ
Δρῶντ' ἢ λέγοντα, δαίμοσιν πράττειν φίλα.
Ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
Χρησμοὺς ἀσήμους, δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
Τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
Σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη,
Ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ,
Ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
Κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
Κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.
Τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν,
Ἐξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων
Ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
Εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
Ἦσαν, κεράστις δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ

661. *Δωδώνην* Turn. Vict. Glasg. Blomf., qui nescio cur a plurimorum librorum lectione recesserint. — *συχνοὺς* Ar. Thom. M. v. *θεοπρόπους*.

662. *θεοτρόπους* Colb. 1. 2. — *ἴαλεν* Guelph. Ald. Rob. Thom. M. &c. — *μάθῃ* Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Colb. 1. 2. Guelph. Viteb. Mosq. 2. Ald. Rob. Garb. *μάθοι*, quod reliqui libri habent, amplexus est, ut solet, Brunckius, quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomf., mihi quidem conjunctivus non minus quam v. 463. retinendus videtur. — *χρῆ* suprascr. *ν* Med.

663. *δαίμοσι* Rob. Vict. Turn. — *πράσσειν* Med. et suprascr. in Reg. B., unde reliquis libris invitis atticam formam receperunt Brunck. et reliqui omnes. — *φίλως* suprascr. *α* Med. *φίλον* Guelph. Vienn. B. D.

665. *ἀσήμως δυσκρίτως τ'* vulg. Brunck. Glasg. Schütz. sed *ἀσήμους δυσκρίτους τ'* cod. ap. Turn. et Rob. *ἀσήμους δυσκρίτως* omisso *τ'* Viteb. *ἀσήμους δυσκρίτως τ'* Med. Colb. 1. 2. Guelph. Regg. H. K. N., Barocc., quam lectionem commendat Wunderl. p. 18., recepit Blomf. atque ego veram puto.

666. *ἐν ἀργῆς* Ald. — *ἦλθε βάξις* M. 1. 2. Mosq. 1., qui ordo cur vulgato concinnior Schützio videatur, ita ut in textum receperit, non intelligo.

668. *δώμων* Rob.

670. *θέλῃ* Vienn. A. C. Ald. Rob. *θέλει* M. 1. Vienn. B. D. Schol. B. — *πυρωτὸν* Med.

671. *μένος* Med.

673. *ἐξήλασε* Vienn. A. B. C. D. Guelph. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn.

674. *ἐπανάγκαζε* Guelph.

676. *εὐθὺς οὖν* Thom. M. v. *διάστροφοι*.

677. *κεράστη* Rob. *κεράστης* Viteb. — *ὡς* deest Viteb. — *ὀξυτόμῳ* Rob.

Μύωπι χρισθεῖσ᾽, ἐμμανεῖ σκιρτήματι
Ἤισσον πρὸς εὔποτόν τε Κεγχρείας ῥέος
Λέρνης ἄκρην τε· βουκόλος δὲ γηγενὴς
Ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει, πυκνοῖς
Ὄσσοις δεδορκὼς, τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
Ἀπροσδόκητος δ᾽ αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος
Τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστρόπληξ δ᾽ ἐγὼ
Μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
Κλύεις τὰ πραχθέντ᾽· εἰ δ᾽ ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
Λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ᾽ οἰκτίσας
Ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
Αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

---

679. ἤσθον M. 2. — εὔποντον Rob. — Κερχνείας vulg. et Glasg. Blomf. idque tuetur Spanh. ad Callim. in Del. 271. et tragicis hanc formam vindicat Valck. ad Phoen. 1395. sed Κεγχρείας Regg. A. B. E. G. Vienn. A. B. C. D. Ar. Ox. Guelph. Barocc. Ald. Brunck. Schütz. — ῥέων Ald.

680. ἄκρην τε vulg. ἄκραν τε Reg. A. Colb. 2. Brunck. Schütz. ἄκρον τε Lips. 2. Ald. Rob. ἄκριν τε Reg. K. τε deest Colb. 2. M. 1. Λέρνης τε κρήνην e Canteri conjectura Blomf., qui tamen in notis proponit aliam sibi magis probabilem ἀκτήν τε Λέρνης. Verum videri possit nonnullorum librorum ἄκρον τε, ad quod supplendum foret ῥέος, sed cum omnia incerta sint, malui vulg. lectionem retinere cum Glasg., ubi obelus additus est.

682. τὰς ἐμὰς Viteb. — κατασστίβους Lips. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Turn.

683. Vulg. lectio quum anapaestum pedi quinto inferre videatur, Wunderl. obss. critt. p. 148. ex Schol. ἐξαίφνης, pro αἰφνίδιος recipi posse putat; idem in Ar. suprascriptum verum videtur Gaisfordio ad Hephaest. p. 242. Blomf. ex Porsoni conjectura transpositis verbis legit αἰφνίδιος αὐτόν. sed nihil mutandum videtur, tollit enim anapaestum synizesis in syllaba ιος, quam commendavi jam Comment. Aeschyl. Addend. ad p. 26. ubi vera falsis mixta invenies.

685. γῆς πρὸς γῆν Colb. 2. Ar. Ox. Lips. 1. 2. Viteb. cod. ap. Turn. Ald. γῆν πρὸς γῆς Colb. 1. M. 1. 2. Vienn. A. C. γῆν ἐκ γῆς Rob.

686. ἔτι Vienn. A. B. C. D. Viteb. Colb. 1. 2. Regg. G. H. M. 1. 2. Guelph. Ven. 2. Rob.

687. πόνον Vienn. C. Reg. K. M. 1. 2. Ven. 2. Ald. πόνου Rob. — σήμηνε Colb. 1. Viteb. σήμηνον M. 2. et suprascr. in Mosq. 1.

688. λόγοις Regg. K. L. Ven. 2. — ψεύδεσι Ven. 2. Ald. Rob. Turn.

689. ξυνθέτους Colb. 2. M. 2.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔα, ἔα· ἄπεχε, φεῦ·
Οὐπώποτ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους
Ἐς ἀκοὰν ἐμάν,
Οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
Πήματα, λύματα, δείματ' ἀμφήκει κέντρῳ
Ψύχειν ψυχὰν ἐμάν?
Ἰὼ ἰώ, μοῖρα, μοῖρα,
Πέφρικ', εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Πρό γε στενάζεις, καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
Ἐπίσχες, ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.

ΧΟΡΟΣ.

Λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ,

---

690. Quod sequitur carmen et argumento et metrorum similitudine epodus praecedentis carminis antistrophici, quamquam paullo remotior, non injuria esse videtur Hermanno El. metr. p. 768. — οὔποτ' οὐ — ad hunc versum traxit Seidl. de vers. dochm. p. 128. ut tres essent cretici, recte refutatus ab Herm. El. metr. p. 269. — ἔπεχε contra librorum auctoritatem legit Abresch. Animadv. ad Aesch. I, 6. Brunck. et Schütz.

691. οὔποτ' οὔποτ' vulg. οὔποτ' semel Reg. G. cod. ap. Turn. οὐπώποτ' οὐπώποτ' Ox. οὐπώποτ' semel Vienn. A. B. D.-Ven. 1, Ald. Turn., quorum auctoritatem secutus sum. — ηὐχόμην Ox. Rob. Vict. Stanl. Brunck., sed ηὔχουν, quod rell. libri et Schütz. Glasg. Blomf. habent, metro quoque commendatur. — ξύνους cod. ap. Turn.

693. ὧς δὲ Guelph. — καὶ om. Colb. 1. Viteb.

694. δείματα, λύματ' Vienn. A. λύματα καὶ δείματ' Reg. D. M. 2. — δείματα invitis libris Brunck. Schütz., qui hoc vocabulo versum finiunt. — Seidl. p. 33. haec in unum versum contrahit: λύματα, δείματ' ἀμφήκει κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν, ut tres sint dochmiaci, quod vel propterea non probo, quia πήματα a similibus non est disjungendum. Dochmiaci sunt sane versus, sed ita ut dedi distribuendi videntur.

696. μοῖρα semel Rob.

697. ἐσιδοῦσα Med. M. 1. 2. Guelph.

698. πρῷ γε Med. suprascr. πρός γε. πρῴ γε conjicit Brunck., quod sit atticum, sed recte vidit Blomf., tmesin esse pro προστενάζεις. — τις εἶ πλέα Rob.

699. προσμάθοις Guelph.

700. λέγε δίδασκε Colb. 1. Viteb. — νοσοῦσι γὰρ Colb. 1. Regg. G. N. M. 2. νοσοῦσί τοι Regg. A. B. Mosqq. 1. 2. Med. Ven. 1. Guelph. Barocc., quod tuetur Valck. ad Phoen. 455. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. νοσοῦσί τι cum rell. codd. Ald.

Τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
Κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρήζετε
Τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·
Τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ'; οἷα χρὴ πάθη
Τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
Σὺ δ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
Θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
Πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
Στρέψασα σαυτὴν, στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
Πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
Ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι·
Οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἁλιστόνοις πόδας
Χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
Λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
Οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.

Rob. Turn. Vict., quod recepissem, nisi haec commutatio frequentissima et τοι hoc sensu tragicis usitatum esset; quod post Valck. animadvertit etiam Pors. ad Hec. 232.

702. χρείαν τ' Med. Colb. 1. Ar. Guelph. Viteb. Ven. 1. — ἠνύσατ' Rob. ἠνῦσθ' Ven. 1.

704. ἀφ' ἑαυτῆς Vienn. A. B. C. D. Mosqq. 1. 2. Viteb. Colb. 1. M. 1. 2. Regg. K. L.

705. ἀκούσασθ' Ald. Rob. ἀκούσεθ' Viteb.

707. σύ τ' Regg. A. B. Viteb. Med. Colb. 2. M. 2. Ven. 2. quod receperunt Brunck. Blomf., cui idem confirmare videtur corrupta lectio οἵ τ' apud Steph. Byz. v. Ἰναχία. Sed vulg. praestat.

708. βάλλ' Colb. 2. Vienn. B. D. μάθ' Colb. 1. — τέρμ' Viteb. Colb. 1. τέρμα τ' M. 2.

709. ἐνθάδε Reg. K. ἐνθάδ' Reg. L. Ven. 2. Vienn. B. C. D. — ἀνατολὰς Reg. G. Colb. 1. M. 1. 2. Vienn. B. D. Ald. Turn. ἀατολὰς Rob.

710. τρέψασα Viteb. — γυίας Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. γόους Ar.

711. ἀφίξῃ Ald. Rob. Turn. Vict.

712. νέουσ' Med. ναίουσιν M. 2.

713. ἐξηρτυμένοι Ar.

714. ἁλιστόνοις Glasg. et Blomf. obelo notant sine causa. — γυ-ποδας Ven. 1. 2. Guelph. Reg. E. Barocc. Ald. Rob. Vict. γυπόποδας Ar. γυμνόποδας Schol. A.

715. χρίπτουσα M. 1. 2. Ar. χρίμπτουσαν Colb. 2.

716. λαιᾶς ἐξ M. 2.

Ἀνήμεροι γὰρ, οὐδὲ πρόςπλαστοι ξένοις.
Ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
Ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
Πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
Ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
Κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
Κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν, ἐς μεσημβρινὴν
Βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
Ἥξεις στυγάνορ', αἳ Θεμίσκυράν ποτε
Κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
Τραχεῖα πόντου Σαλμυδησία γνάθος
Ἐχθρόξενος ναύτῃσι, μητρυιὰ νεῶν·
Αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
Ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σὲ χρὴ
Λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
Ἔσται δὲ θνητοῖς εἰςαεὶ λόγος μέγας
Τῆς σῆς πορείας, Βόςπορος δ' ἐπώνυμος

---

719. Ἄραξιν Rob. Ὑβριστὴν autem Schütz. primus littera majuscula ut nomen proprium scripsit, recte. — οὐκ εὐώνυμον var. lect. in Mosqu.
720. ἄβατος Colb. 2. Guelph.
721. αὐτὸν τὸν Καύκασον Colb. 1. Vict. — μόλοις Colb. 1. Guelph. Vienn. A. C.
722. ἐκφυσσᾷ Vienn. B.
723. ἐπ' αὐτῶν Guelph. — ἀστυγείτονας Viteb.
724. μεσυμβρινὴν Ald. Rob.
726. ἴξῃ Regg. A. B. H. K. L. Colb. 2. Ar. M. 2. hinc ἴξῃ Brunck. et ἴξει Glasg. Schütz. Blomf. ἥξεις Vienn. A. B. C. D. et cum rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict., quod non video cur pauciorum codicum auctoritate sit immutandum. — στυγάνορα Regg. K. L. M. 2. Ald. Rob. — Θεσμίκυραν Reg. K. Θεμισκύρον M. 1.
727. κατοικοῦσιν Guelph. — Θερμόδονθ' M. 2.
728. Σαλμυδησσία Vienn. B. C. D. Turn. Vict., sed uno σ Σαλμυδιασία Med. Σαλμυδισία Colb. 1. M. 1. Σαλμιδησία Reg. A. Colb. 2. Σαλμυδησία Ald. Rob. Brunck. Schütz. Blomf.
729. ναύτοισι Ald. ναύτης Rob. ναύταισι Eustath. ad Il. E. p. 560. Tzetz. ad Lycophr. 1285.
730. αὗται Viteb.
731. ξενοπόροις Colb. 2. στενωπόροις Ald. στενωπόρου Rob. στενοπόρου Guelph. codd. ap. Steph. et var. lect. in Reg. B.
732. θρασύσπλαγχνον Regg. C. F. M. 1. codd. ap. Turn.
734. ἐςαεὶ M. 1. εἰς ἀεὶ Steph. Byz. v. Βόσπορος.
735. Βούσποροί δ' Colb. 1. Βόσπορός τ' Rob. — ἐπώνυμον Reg. L.

Κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
Ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
Ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
Βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
Χρήζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρριψε πλάνας.
Πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
Μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
Εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις.

ΙΩ.

Ἰώ μοί μοι. ἒ ἒ ἒ ἒ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ· τί που
Δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.

ΙΩ.

Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
Ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
Ὅπως πέδῳ σκήψασα, τῶν πάντων πόνων

---

737. ἤπειρον δ' Guelph. — ἡμῖν codd. ap. Turn. Ald.

740. ὑπέρριψε M. 2. ἐπέρριψεν Glasg. Blomf. invitis libris, vid. ad v. 612.

741. πικροῦ ἐς κύρσας M. 2.

743. εἶναι σοὶ δόκει Ven. 2. Vienn. A. C. — μήδ' ἐπῶν προοιμίοις Vienn. A. B. C. D. M. 1. 2. Colb. 2. Guelph. Lips. 2. Ven. 2. Ar. Barocc. Ald. μήδ' ἐπῶν προοίμια Rob. μήδ' ἐπῶν ἐν προοιμίοις Reg. D. Viteb.

744. ἰὼ ἰὼ M. 1. Rob. — ἒ ἒ bis tantum Regg. A. B. E. G. H. Colb. 1. 2. M. 1. Ar. Med. Brunck. Blomf., sed quater cum rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict. Glasg. Schütz. ἒ ἒ αἶ αἶ Reg. D. ἒ ἒ φεῦ φεῦ Viteb.

745. σὺ δ' ἂν Rob. — κἀναμυχθίζῃ Ald. Rob. Turn. Vict. κἀναμοχθίζῃ Colb. 1. Viteb. var. lect. in cod. Reg. ap. Brunck.

746. δράσοις Ald. Rob. — ὅτ' ἂν Viteb.

747. τοι Colb. 1. Ald. Rob.

748. δυσχείμαρον Ald. Rob. — σε Regg. E. G. — πέλαγον Reg. D. — ἀτείρας codd. ap. Turn.

750. ἀποστύφλου Ald. Rob. ἀπὸ στύφλου Turn. Vict. Eadem varietas est Eur. Iph. T. 1395. ed. Seidl.

751. πεδοσκήψασα marg. MS. ap. Morell.

Ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰςάπαξ θανεῖν,
Ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἦ δυςπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
Ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
Αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
Νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
Μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

ΙΩ.

Ἦ γάρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἥδοι' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.

ΙΩ.

Πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.

ΙΩ.

Πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.

---

752. εἰς ἅπαξ Ald. Rob. Blomf. — Similes sententias collegit Erf. ad Soph. Antig. 459.

754. ἂν omittit Rob. — φέρεις Colb. 2. Vienn. D.

755. ἔνεστι M. 2. Ar.

756. ἂν ἦν Vienn. C. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. ἦν μοι Rob.

757. τέρμα τὸ πρ. Rob. τέρμα πρ. Vienn. B. D.

758. ἐκπέσοι Vienn. A. C. Colb. 2. M. 1. Ven. 2. Guelph.

760. ἥδοιμ' ἂν vulg., versu Ioi continuato, qua re et sensus nexusque cum sequentibus tollitur, et versuum alternantium ordo turbatur, et forma soloeca ἥδοιμι infertur; has difficultates tollit emendatio Dawesii Misc. crit. p. 250., quam cum omnibus inde a Brunckio editoribus recepi, probatam etiam Porsono ad Eur. Phoen. 418. ἡδοίμαν M. 1. 2. — τάνδ' Vienn. B. D. — ἰδοῦσαν Colb. 2.

761. πῶς οὐκ Reg. N. Colb. 1. — κακὰ Reg. L. Rob. — De πῶς δ' οὐκ ἄν; vid. Erf. ad Soph. Oed. R. 929.

762. μαθεῖν σοι M. 1. 2. Guelph. Barocc. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. Pro μαθεῖν Schütz. γηθεῖν suspicatur scribendum esse, male.

764. πρὸς αὐτὸς αἰτοῦ M. 1. 2. Ar. — αὐτοῦ Ald. Rob. — κενόφρων Rob.

ΙΩ.

Ποίῳ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.

ΙΩ.

Θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε.

ΙΩ.

Ἡ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἣ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

ΙΩ.

Οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὐ δῆτα, πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ.

ΙΩ.

Τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος Διός;

---

765. σήμηνον ποίῳ τρόπῳ Ald. Rob. — Interrogationis notam male omittit Glasg.

766. γάμον τόνδ' Rob.

768. οὐδὲ γὰρ Colb. 1. — οὐ γὰρ θεμιτὸν ex conjectura reposuit Brunck., quem sequitur Schütz., ut evitetur et ejusdem vocabuli repetitio et pleonasmus in ῥητὸν αὐδᾶσθαι, pessime. Vulg. post Herm. ad Orph. Argon. 926. Schaef. ad Soph. Philoct. 847. et Voss. cur. Aeschyl. p. 9. defendi Comment. Aesch. p. 6. — τόνδε Colb. 1. τόδε Regg. G. H. Colb. 2. Ven. 1. M. 1. Guelph. Barocc. Rob., quod praetulit Blomf., sine causa.

771. τίς ἀποστροφὴ Vienn. B.

772. πλὴν ἔγωγ' ἂν Med. Guelph. Barocc. Vienn. C. πρὶν ἂν ἔγωγ' Vienn. A. Ald. Rob. πρὶν ἔγωγ' ἂν Regg. A. B. et cum rell. codd. Turn. Vict., quod cum Schütz. et Glasg. (ubi tamen obelus adjectus est) recepi, πρὶν enim hic non minus longum est, quam v. 479., ad quem vid., quod ignorans Brunck. ex conjectura reposuit πρίν γ' ἂν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγώ, Blomf. ex Pauwii emendatione πρίν γ' ἔγωγ' ἄν, in nota tamen praefert legere πρὶν ἂν ἔγωγ' ἄν, cujus tamen mox eum poenitet, ab Elmslejo monitum, geminatum ἄν cum subjunctivo nunquam conjungi. — λυθεὶς Med. Rob., quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf., signo interruptae orationis apposito; male, nam et alterius lectionis auctoritas major est, neque verba Ius interrogationis vehementer et celeriter irrumpentis indolem prae se ferunt.

773. σ' deest Regg. G. K. Med. Colb. 1. 2. M. 1. 2.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τῶν σῶν τιν᾽ αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.

ΙΩ.

Πῶς εἶπας; ἦ ᾽μὸς παῖς σ᾽ ἀπαλλάξει κακῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ᾽ ἄλλαισιν γοναῖς.

ΙΩ.

Ἥδ᾽ οὐκ ἔτ᾽ εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.

ΙΩ.

Μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ᾽ ἀποστέρει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.

ΙΩ.

Ποίοιν πρόδειξον; αἵρεσίν τ᾽ ἐμοὶ δίδου.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Δίδωμ᾽· ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
Φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ᾽ ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ.

Τούτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δ᾽ ἐμοὶ χάριν

---

774. αὐτῆς elegantius fore videtur Brunckio et Buttlero, sine causa. — χρεῶν codd. ap. Turn.

775. ἦ μός σε παῖς Vienn. B. — σ᾽ deest Colb. 1. 2. Ald.

776. τρίτος δὲ codd. ap. Turn. Ald. Schol. B. — πρὸς δέ κ᾽ Ald. — ἄλλαισι Vienn. A. Ald. Rob. Turn. ἄλλῃσι Viteb. Vienn. C. ἄλλῃσιν Reg. G. Colb. 1. Guelph.

777. οὐκ᾽ ἔτ᾽ Vienn. A. B. C. D. Turn. Vict. — εὐξυμβλῶτος Guelph.

778. σαυτῆς τ᾽ Med. Colb. 1.

780. δυοῖν Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Colb. 1. 2. M. 1. Ven. 1. Guelph. δυεῖν, quod magis atticum sit, ex Turn. Vict. receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., perperam, omnibus enim fere locis, ut hic, plurimi libri in δυοῖν consentiunt, ut Prom. 869. Pers. 733. Agam. 1385. Choeph. 301. 1040. Eum. 422. 690. cf. Comment. Aesch. p. 20. sq. — θάτερον Colb. 1. — δωρήσωμαι Ald.

781. Interrogationis notam post ποίοιν invitis libris male ponunt Brunck. Schütz.

782. ἢ omittit Colb. 2.

783. φράσαι Rob. — ἐκλύοντά με codd. ap. Turn. ἐκλύσοντά με Vienn. A. C. Schütz. male, ἐκλύσοντ᾽ ἐμὲ rell. libri omnes, et sic Brunck. Glasg. Blomf. recte, opponitur enim praecedentibus.

784. ἐμὴν χάριν Reg. L. M. 1.

Θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους·
Καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
Ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
Τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προςχρῄζετε.
Σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
Ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
Ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον,
Πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς
* * * * * * *
Πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔςτ' ἂν ἐξίκῃ
Πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
Αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
Τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,

---

785. *οἴκους* suprascr. *λόγους* Viteb.

786. *τήνδε μὲν* Ar.

787. *λύσοντά σε, τοῦτο* Reg. H. Barocc. Ald. — *γὰρ νῦν ποθῶ* Vienn. B. D. Ald.

789. *οὐ* omittunt Regg. K. L. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Ven. 2. Ar. Vienn. A. C. Rob. et cum his Schütz., male. *οὐ* ne potest quidem h. l. abesse. v. Herm. de ellips. et pleon. p. 219. in Mus. ant. stud. vol. I.

790. *πολύδινον* codd. ap. Turn.

791. *μνήμοσι* Guelph. Vienn. A. B. C. Ald. Rob. Turn.

792. *ὅρων* Ald. — Multi sunt de fluvio, qui continentis terminus dicatur, Voss. epist. mythol. vol. II. ep. XVII. et Herm. obss. crit. p. 29. sqq., quorum ille Phasin, hic Bosporum Cimmericum innui putat.

793. *ἀνατολὰς* M. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. vid. eandem diversitatem v. 709. — *φλογοπάς* Ald. *φλογωπὰς* rell. libri omnes, sed *φλογῶπας* metri causa scribendum esse, recte vidit Pauw., quem sequuntur Schütz. Blomf. — Post hunc versum aliquid excidisse, primus recte vidit Brunckius, et Ius quidem errores per Asiam hic narratos fuisse, suspicantur Voss. et Herm. ll. cc. Vel quatuor versus, vel undecim, vel etiam plures eadem ratione excidisse putat Lachm. de mens. trag. p. 20.

794. *πόντον* Ven. 1. Guelph. Ald.

795. *Κισθήνης* Reg. A. Med. et suprascr. in Reg. B. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. *Κινθήνης* Viteb. *Κιθήνης* Colb. 2. *Κισθίνης* Turn. Vict. *Σκυθήνης* Vienn. C. Colb. 1. M. 2. *Σκυθίνης* Regg. G. K. L. M. 1. Guelph. Ar. Ox. Ald. Rob. *Κυνήτης* emendat Voss. l. l. p. 144., *Σινδίκης* Herm. obss. crit. p. 35. In re tam incerta nihil decerno.

797. *ὄμμα κεκτημέναι* Ald. Rob.

Μονόδοντες, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
Ἀκτῖσιν, οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
Πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
Δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
Ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς·
Τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
Ἄλλην δ' ἄκουσον δυςχερῆ θεωρίαν·
Ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
Γρῦπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόῤῥυτον
Οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
Τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
Ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
Ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
Τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ', ἕως ἂν ἐξίκῃ
Καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
Ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
Οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,

---

798. τὰς Vienn. B. D. Ald.
801. δρακοντομάλοι Ald.
802. θνητῶν Regg. K. L. Ven. 2.
803. τοιοῦτον Guelph. Viteb. Ald.
805. ἀκραγγεῖς Reg. H. codd. ap. Turn. Ald.
806. γύπας Guelph. — φύλαξον Rob. φύλαζον Ald. — τόν γε Viteb. — μονῶπα Colb. 2. Eustath. ad Dionys. 31. μουνῶ πανστρατόν Reg. E. Barocc. Ald.
807. Ἀριμασπῶν Viteb. — ἱπποδάμον' Ox. Ald. — οἳ καὶ χρ. Colb. 1. M. 1.
808. πόρον Reg. G. Med. M. 1. 2. Rob. et suprascriptum in Colb. 2. Guelph., quod recepit Blomf., commate post νᾶμα posito, ut Πλούτωνος πόρον ejus appositio sit; male. Illa per genitivum circumscriptio tragicis maxime est frequentata. v. Herm. de ellips. et pleon. p. 206. Erf. ad Soph. Antig. 420. ed. min. Schwenk. ad Aesch. Eum. 363.
809. σὺ μὲν Ald. — τηλουργὸν Med.
812. ἐξίκῃ suprascr. οις Vienn. C. ἐξίκοις Guelph. ἐξίκῃς Ox. Barocc. Ven. 1. Ald.
813. Βιβλίνων Med. Colb. 2. M. 1. Ar. — ὀρέων codd. ap. Turn.
814. σεμνὸν Reg. A. Colb. 2. — κεῖλος Ald: — εὔποτος Reg. C. Turn.
815. σ' om. Ald. δ' ὁ δώσει Reg. L. M. 1.
816. ἀποκίαν Vict. errore typographico, qui in edd. Cant. Stanl. Buttl. transiit.

Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
Τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
Ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
Σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
Ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
Λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
Δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
Ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
Ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε, φράσω,
Τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
Ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
Πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
Τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
Μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
Τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
Ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
Προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ

---

817. τε om. Rob. — κτίσαι suprascr. ἢ Vienn. B. D.
820. πλέον Ox. — ἢ θέλεις Ox. Ald. εἰ θέλεις Guelph. Vienn. A. C.
821. εἰ μέν τοι Viteb.
822. πολυφόρου Regg. H. K. L. Rob. — τύχης suprascr. πλάνης Regg. H. K. L.
824. αἰτούμεθα Colb. 1. M. 2. Ald.
827. ἐμμεμόχθηκε Guelph. ἐκμεμόχθηκεν invitis libris Glasg. Blomf. vid. ad v. 612.
828. τοῦ ταυτὸ Ald.
829. τῶν πλείστων Garb. et suprascr. in Colb. 2.
831. δάπεδα obelo notat Glasg. γάπεδα dedit Blomf. ex sententia Porsoni, qui ad Orest. 324. aut δάπεδα hic praeter morem primam producere, aut γάπεδα scribendum esse dicit, quod testimonio Stephani Byz. v. Γῆ satis est verisimile, nec tamen quidquam mutare sum ausus.
832. αἰπύκνωτον Guelph.
833. θᾶκος invitis libris Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. vid. ad v. 280. — τ' deest Colb. 1.
835. ἀφ' ὧν Colb. 2. Guelph.
836. προσηγορήθης Reg. H. Colb. 1. 2.

Μέλλουσ' ἔσεσθαι· τῶν δὲ προσσαίνει σέ τι;
Ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
Κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
Ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις·
Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
Σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
Σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
Ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
Τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
Ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
Ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονὸς,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
Ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
Ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θίγων μόνον.
Ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων

---

837. ἔσεσθαι τῶνδε Regg. G. H. K. L. Vienn. A. B. C. D. Colb. 2. M. 1. Guelph. Ald. Rob. ἔσησθαι τῶνδε Barocc. ἔσεσθαι· τῶν δὲ Regg. C. E. Ar. M. 1. Blomf., qui vertit: *quin et hisce oraculis gratum aliquod tibi inerat*, sensu non satis apto. Plurimorum librorum lectionem ego quoque recepi, sed adjecto in fine versus interrogationis signo, quod habet M. 1. Vulg. ἔσεσθ', εἰ τῶνδε habent Brunck., Schütz., Glasg., hic tamen obelo addito. — προσσαίνεις ἔτι Colb. 1. Guelph.

839. ἦξας Schol. A. B., quod praefert Abresch.

840. πολυπλάγτοισι Vienn. A. B. C. D. Ar. Reg. K. M. 1. Bigot. codd. ap. Steph. Schol. B. Rob. — χειμάζῃ Ald. Rob. Turn. Vict.

842. κληθήσεται vulg. sed κεκλήσεται Regg. A. B. H. K. L. Ar. Viteb. Colb. 1. 2. Ven. 2. M. 1. 2. codd. ap. Turn., quod, ut Atticis poetis magis usitatum, receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., quos propter librorum auctoritatem sequor.

843. πᾶσιν invitis libris Glasg. Blomf.

844. σημείασι Guelph.

848. ἐστὶ Ald. Rob. Turn. — πολὺς Ald. Rob. — κώναβος Ald.

849. Hunc versum sequenti postponit Colb. 1. — πρὸς χώματι Ald.

850. τιθεῖσιν Med.

851. θήγων Vienn. D. θιγὼν ex Abreschii sententia, qui et ἐπαφὼν vult, dederunt Glasg. Blomf. sine causa. cf. etiam Wunderl. p. 150.

852. τοῦ Διὸς Reg. L. — θιγημάτων ex Peyraredi conjectura, Valckenario probata ad Phoeniss. 639. receperunt Brunck. et Schütz., ut haberet ἐπώνυμον Ἔπαφον, quo referretur, sed hac lectione ἐπωνυμία non magis quam vulgata

Τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον· ὃς καρπώσεται
Ὅσην πλατύῤῥους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
Πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
Πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
Θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
Ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
Κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
Ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
Γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται, θηλυκτόνῳ

---

explicatur, quam patet ad praecedens ἐπαφῶν referendum esse; ipsa autem illa contrectatio simul γέννημα erat, nulla igitur est mutandi causa. Eadem ratione vulg. tuetur Wunderl. p. 148. sqq.

853. καρπώσαιτο Rob.

854. πλατύῤῥουν Ald.

855. πέπτη M. 2. — πεντηκοντάπαις Colb. 2. M. 1. Ald. Turn. Brunck. Blomf., apud quem vide grammaticorum de hac re loca.

857. θηλύσπορον Guelph. Ald.

858. ἐπτωημένοι Guelph. οἵδε πτοημένοι Ald.

860. θηρεύοντες Colb. 1.

861. Admodum vexavit hic locus interpretes; et quae quidem Heyn. ad Apollodor. p. 273. et Siebelis diatrib. de Aesch. Pers. p. 113. ad eum explicandum protulerunt, suis locis inspiciantur; Brunck. emendavit: φθόνον δὲ σώμαθ' ὧν ἕξει θεός, Πελασγία δεδέξεται θηλυκτόνῳ Ἄρει δαμέντων, quod nemini probari potest. Schütz. vulgatam retinet explicans: *Deus autem corpora iis invidebit, h. e. vita eos privabit, eaque corpora ipsorum Pelasgia tellus accipiet caede muliebri domitorum*, in quibus quam violenta sit explicatio genitivi δαμέντων, nemo non videt. Buttler. puncto post δέξεται posito, vertit: *Deus iis invidebit corpora (ea vero Pelasgia terra recipiet) foemineo ferro domita*, quo sensu δαμέντα poni debuisse patet. Blomf. Pauwii emendationem δαμέντας in textum recepit. Herm. obss. critt. p. 40. explicat: *faciet Deus invidiam filiabus Danai propter caesa sponsorum corpora, eaque invidia Pelasga terra laborabit*, quae cum praecedentibus minus cohaerere perspicuum est, repetit tamen eandem explicationem ad Vig. 753. quamquam mutavit jam sententiam ad Vig. p. 728. Aptissime omnia cohaerere videntur, loco ita explicato: *Venient juvenes captantes nuptias non captandas, sed Deus ipsis corpora puellarum invidebit, easque Pelasgia excipiet* (patet enim, ad δέξεται accusativum ex praecedente σωμάτων supplendum esse), *interfectis illis ferro muliebri*, δαμέντων enim genitivus absolutus est, omisso αὐτῶν, cujus ellipseos exempla habet Schaef. ad Lamb. Bos. p. 50. cf. Soph. Ant. 900. Electr. 1340. Eur. Iph. Taur. 1043. Electr. 1146.

Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει·
Γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
Δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
Τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
Μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει, τὸ μὴ
Κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται·
Γνωμῶν δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
Κλύειν ἄναλκις μᾶλλον, ἢ μιαιφόνος·
Αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
Μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς.
Σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
Τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
Λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
Μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
Ὅπως δὲ χὤπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου
Εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν, ἐκμαθοῦσα, κερδανεῖς.

---

863. *δαμέντα* M. 1. — *νυκτοφρουρήτῳ* Reg. G.

866. *ἐς ἐχθροὺς* Med. Colb. 1. M. 2. Ven. 2. Viteb. Ar. Reg. N. Rob. — *ἐπέλθοι* Colb. 2.

867. *τὸ μὴ οὐ* Brunck. ex conjectura, quae refutatione non eget.

868. *σύνευνον* Turn. Vict. Glasg. *ξύνευνον* Brunck. Schütz. Blomf. — *ἀπαμβλυθήσεται* M. 1. 2. *ἀπαμβληθήσεται* Guelph. *ἐπαμβλυθήσεται* Rob.

869. *γνώμων* Ald. Turn. Vict., sed duo posteriores post *γνωμῶν* interpungunt. *γνώμαιν* Regg. A. B. H. Guelph. codd. ap. Turn. Rob. Brunck. *γνώμην* sequente puncto et distinctione post *ἀπαμβλυνθήσεται* sublata Regg. D. E. F. G. Ar. M. 1. 2. Med. Glasg. Schütz. Blomf., sed vulg. nihil offensionis habet, cf. Comment. Aesch. p. 20. — *δυεῖν* Vict. Brunck. Glasg. Schütz. vid. ad v. 780. — *θατέραν* Reg. A. et suprascr. in B.

871. *βασιλεικὸν* Ald. — *ἕξει* Guelph. Barocc. Ald.

872. *λάγου. δὴ* Barocc. *λόγου δὲ* suspicatur Schütz., male. — *ταῦτά ἐξελθεῖν* Reg. H. *ταῦτ' ἐξελθεῖν* Rob. *ταῦτά τ' ἐξελθεῖν* Guelph. Mosq. 2.

873. *ἐκ τῆς* Colb. 1. *ἐκ τῶνδε* Ven. 1. Barocc. *καὶ τῶνδε* Guelph.

874. *κλεινοῖς* Med. Ald. Rob. — *ὃς ἐκ πόνων τῶν ἐμὲ* Reg. L. *ὃς πόνων τῶν ἐμὲ* Colb. 1. *ὃς ἐκ πόνων τῶνδέ με* Reg. H. M. 1. 2. Vienn. A. C. *ὃς τῶνδ' ἐκ πόνων ἐμὲ* Vienn. B. D.

875. *λύσει γε* M. 1.

876. *ἐμὴ* Reg. K. Guelph. M. 1. 2. Viteb. Barocc. et suprascr. *οι* Colb. 2. — *θεῶν* pro *θέμις* Guelph.

877. *ὅπως δὲ χ' ὅπη* Ald. *ὅπως χὤπῃ* Rob. — *ταῦτα δὴ* Reg. F. codd. ap. Turn. — *μακροῦ λόγου* Vict. cod. ap. Turn. Glasg. Blomf., cui tamen altera lectio praeferenda videtur.

878. *σύ δ'* Colb. 1.

ΙΩ.

Ἐλελελελεῦ,
Ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
Μανίαι θάλπουσ', οἴστρου δ' ἄρδις
Χρίει μ' ἄπυρος·
Κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
Τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
Ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι, λύσσης
Πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής·
Θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ
Στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς [ἦν], στρ.
Ὃς πρῶτος [ἐν γνώμᾳ] τόδ' ἐβάστασε
Καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν,
Ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ·
Καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων,
Μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων

---

879. ἐλελελελελελεῦ M. 1. ἐλελελελεῦ Ald. ἰὼ ἰὼ ἐλελελελεῦ Rob. ἐλελελελελελεῦ Turn. Vict. ἐλελεῦ ἐλελεῦ praeeunte Pauwio Glasg. Schütz. Blomf., sed non video, cur in anapaestos digeri debeat exclamatio; vid. v. 136.

880. φρενοβλαβεῖς Guelph. Lips. 2. Vienn. B. D.

881. θάλπουσιν Vienn. B. D. Ald. — οἴστρου τ' Barocc. — ἄρσις Guelph.

882. ἄπειρος Guelph.

883. καρδία M. 2. Vict. Cant. φρένα φόβῳ Viteb. Colb. 1. M. 1. Ald. φόβῳ λακτίζει φρένα Rob.

884. γ' ὄμμαθ' Rob.

887. πταίουσ' Med. Reg. L. παίουσ' Reg. K. παίουσιν Guelph.

888. στυγνοῖς M. 1. 2. Reg. L. Vienn. A. C.

889. Non respondent hic et qui sequitur versus antistrophicis, quare Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. v. 897. lacunae signum posuerunt, sed in stropha vitium quaero, omisso enim ἦν, quo facile caremus, et ejectis vocabulis ἐν γνώμᾳ, quae ad explicandum ἐβάστασε facile addi poterant, omnia sibi optime respondent, quare haec uncis inclusi. Illa ἐν γνώμᾳ absunt jam a cod. Farn. ex emendatione Triclinii, his additis: περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἐν γνώμᾳ. — διὸ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. ὅμοιον γὰρ χρὴ εἶναι τὸ κῶλον τῷ τῆς ἀντιστρόφου. Simile quid in mentem venerat Monkio, qui Censurae Trimestris T. V. p. 226. conjicit: ὃς γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε, quod tamen minus placet.

892. ἀριστεύειν Guelph. Ald.

894. γένει M. 2.

Ὄντα χερνήταν ἐράστευσαι γάμων.
Μήποτε μήποτέ μ' — ἀντ.
Ὦ Μοῖραι λεχέων Διὸς
Εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
Μηδὲ πλασθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
Ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
Εἰσορῶσ' Ἰοῦς γάμῳ δαπτομέναν
Δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων.
Ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος — ἐπῳδ.
Ἄφοβος, οὐ δέδια μηδὲ κρεισσόνων

---

895. ὄντα deest Guelph. — χερνήτα Ar. — γάμων ut spurium ejiciunt Glasg. Schütz. Blomf., quia non magis sit necessarium, quam in antistrophico πόνων, quod aeque eliminant. Sed γάμων quidem hic non est otiosum; πόνων autem quatenus abundet, dijudicari nequit, quia reliqua verba illic corrupta sunt, quare utrumque retinui.

896. Alterum μήποτε abest a Reg. G. Ar. Colb. 1. μήποτε μήποτ' ὦ Regg. H. K. Barocc. M. 1. 2. Vienn. C. Ald.

897. λεχέων om. Reg. L. Διὸς om. Ald. Turn. Barocc. Reg. C. Διὸς λεχέων Vienn. A. B. C. D.

898. ἴδεσθε M. 1. Ven. 2. ἴδοισθέ με Vienn. B. D. — πλίουσαν Reg. L.

899. πλαθείην Barocc. Med. sed suprascr. σ. Illam tamen formam receperunt Brunck. Glasg. Blomf. eademque melior videtur Porsono ad Hec. 884. — ἐν γαμέτᾳ M. 1. Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict., quod metrum respuit.

900. ἀστεργάνωρα Ald.

901. μεγάμῳ Ald. Vulg. γάμῳ corruptum esse, et sensus docet, qui nullus est, et metrum, quod strophico non respondet; χρόα δαπτομέναν suspicatur Brunck.; μέγα δαπτομέναν reposuerunt Schütz. et Blomf. Verbum aliquod latere puto, a μεγα compositum, quod apprime conveniat strophico μεγαλυνομένων, nam et in δαπτομέναν variant libri, δ' ἀπτομένην enim habet Ald., δαπανομένην Colb. 1. δαπανωμέναν codd. ap. Turn. Interea vulgatam intactam reliqui.

902. δυσπλάνοις Barocc. Bigot. codd. ap. Turn. et recentiores edd. omnes. δυσπλάγχνας Colb. 2. M. 1. δυσσπλάγχνοις Vienn. A. C. Rob. δυσπλαγχνοις Turn. Vict. δυσπλαίχνοις Ald. vid. ad v. 577. 587. — ἀλατίαισι M. 1. Ald. ἀλατίαισιν Turn. ἀλατείαισι Vienn. A. B. C. D. Rob. Vict. — πόνων, quod abest a Reg. C. et Turn., a Glasg. Schütz. Blomf. ejectum esse, ad strophicum jam monitum est. Brunck. in χόλῳ mutandum esse putat.

903. Hanc epodum Lachm. de chor. syst. p. 54. s. non sine mutationibus in stropham et antistropham divisit, quod ne quis faceret, recte jam cavit Herm. El. metr. p. 730. — ὁ abest Vienn. B. D.

904. οὐδὲ διὰ Rob. οὐδέ τι διακρεισσόνων Ven. 2. — θεῶν,

Θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιτ᾽ ἐμέ.
Ἀπόλεμος ὅδε γ᾽ ὁ πόλεμος, ἄπορα πόριμος·
Οὐδ᾽ ἔχω τίς ἂν γενοίμαν.
Τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ᾽ ἄν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν,
Ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται
Γάμον γαμεῖν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
Θρόνων τ᾽ ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ᾽ ἀρὰ
Κρόνου τότ᾽ ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
Ἣν ἐκπιτνῶν ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
Τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
Δύναιτ᾽ ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
Ἐγὼ τάδ᾽ οἶδα, χᾧ τρόπῳ. πρὸς ταῦτα νῦν
Θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις

---

quod omittit Reg. D. Schol. A: ejecit ex Musgravii sententia Blomf., quia κρεισσόνων idem sit, quod θεοί, sed etiamsi interdum ita usurpatur, non sequitur, conjungi utrumque non posse. — ἔρως tanquam glossema delevit Schütz. probante Büttlero, quo facto quum ἄφυκτον ὄμμα nominativus fiat, sermonis venustatem simul deleri patet. — προσδέρκοιτο Ven. 1. Ox. Barocc. Ald. προσδέρκοι Vienn. A. C. Ar. Colb. 1. 2. Regg. G. H. M. 1. 2. Ven. 2. προσδράμοι Vienn. B. D. Reg. F. προσδάρκοι Med. προσδράκῃ Rob., unde προσδράκοι recepit Blomf., quia syntaxis aoristum postulet, quod non intelligo. Hermanni emendationem, nescio ubi prolatam, commemorat Reisig. ad Oed. Col. p. 333. hanc:

μηδ᾽ ἄφυκτον
κρεισσόνων θεῶν ἔρως
ὄμμα με προσδρακείη.

906. εἰς ἄπορα Regg. D. F. G. K. L. Ar. Big. M. 2. Vienn. A. B. C. Rob. et Reg. ap. Spanh. ad Iulian. p. 256., quod patet e glossa ortum esse.

907. γενοίμην Ald.

908. ὅπου Vienn. B. D.

909. αὐθάδη φρονῶν Regg. E. F. Mosq. 1. M. 1. Rob., quod receperunt Glasg. Blomf. αὐθάδη φρενῶν M. 2. Guelph. Turn. ita paullatim depravata videtur vulg. αὐθάδης φρενῶν, quam et Ald. Vict. Brunck. Schütz. habent.

910. τοῖον Rob., quod recepit Blomf., quamquam ille relativi usus notissimus est et ab ipso comprobatus aptissimo exemplo Herod. VIII, 12. cf. Wyttenb. ad Ecl. hist. p. 347.

912. τ᾽ deest Rob. — πατρός τ᾽ Reg. L. Ven. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Barocc. Ald. πατρὸς sine δ᾽ Rob. — ἄρα Ald.

913. ποτ᾽ codd. ap. Turn. Reg. C. τόδ᾽ M. 2.

914. ἐκπίπτων Viteb. Colb. a.

915. τοίονδε suprascr. a Med.

917. ἐγὼ δὲ τάδ᾽ Viteb.

918. θαῤῥῶν Schol. θαρσείτω

Ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰςάπαξ θανεῖν,
Ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἢ δυςπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
Ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
Αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
Νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
Μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

ΙΩ.

Ἦ γάρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἥδοι' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.

ΙΩ.

Πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.

ΙΩ.

Πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.

---

752. εἰς ἅπαξ Ald. Rob. Blomf. — Similes sententias collegit Erf. ad Soph. Antig. 459.

754. ἂν omittit Rob. — φέρεις Colb. 2. Vienn. D.

755. ἔνεστι M. 2. Ar.

756. ἂν ἦν Vienn. C. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. ἦν μοι Rob.

757. τέρμα τὸ πρ. Rob. τέρμα πρ. Vienn. B. D.

758. ἐκπέσοι Vienn. A. C. Colb. 2. M. 1. Ven. 2. Guelph.

760. ἥδοιμ' ἂν vulg., versu Ioi continuato, qua re et sensus nexusque cum sequentibus tollitur, et versuum alternantium ordo turbatur, et forma soloeca ἥδοιμι infertur; has difficultates tollit emendatio Dawesii Misc. crit. p. 250., quam cum omnibus inde a Brunckio editoribus recepi, probatam etiam Porsono ad Eur. Phoen. 418. ἥδοιμαν M. 1. 2. — τάνδ' Vienn. B. D. — ἰδοῦσαν Colb. 2.

761. ποῖς οὐκ Reg. N. Colb. 1. — κακὰ Reg. L. Rob. — De πῶς δ' οὐκ ἄν; vid. Erf. ad Soph. Oed. R. 929.

762. μαθεῖν σοι M. 1. 2. Guelph. Barocc. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. Pro μαθεῖν Schütz. γηθεῖν suspicatur scribendum esse, male.

764. πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ M. 1. 2. Ar. — αὐτοῦ Ald. Rob. — κενόφρων Rob.

ΙΩ.

Ποίῳ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.

ΙΩ.

Θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τί δ' ὅντιν'; οὐ γὰρ ῥητόν αὐδᾶσθαι τάδε.

ΙΩ.

Ἡ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἣ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

ΙΩ.

Οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὐ δῆτα, πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ.

ΙΩ.

Τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος Διός;

---

765. *σήμηνον ποίῳ τρόπῳ* Ald. Rob. — Interrogationis notam male omittit Glasg.

766. *γάμον τόνδ'* Rob.

768. *οὐδὲ γὰρ* Colb. 1. — *οὐ γὰρ θεμιτὸν* ex conjectura reposuit Brunck., quem sequitur Schütz., ut evitetur et ejusdem vocabuli repetitio et pleonasmus in *ῥητὸν αὐδᾶσθαι*, pessime. Vulg. post Herm. ad Orph. Argon. 926. Schaef. ad Soph. Philoct. 847. et Voss. cur. Aeschyl. p. 9. defendi Comment. Aesch. p. 6. — *τόνδε* Colb. 1. *τόδε* Regg. G. H. Colb. 2. Ven. 1. M. 1. Guelph. Barocc. Rob., quod praetulit Blomf., sine causa.

771. *τὶς ἀποστροφὴ* Vienn. B.

772. *πλὴν ἔγωγ' ἂν* Med. Guelph. Barocc. Vienn. C. *πρὶν ἂν ἔγωγ'* Vienn. A. Ald. Rob. *πρὶν ἔγωγ' ἂν* Regg. A. B. et cum rell. codd. Turn. Vict., quod cum Schütz. et Glasg. (ubi tamen obelus adjectus est) recepi, *πρὶν* enim hic non minus longum est, quam v. 479., ad quem vid., quod ignorans Brunck. ex conjectura reposuit *πρίν γ' ἂν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγώ*, Blomf. ex Pauwii emendatione *πρίν γ' ἔγωγ' ἂν*, in nota tamen praefert legere *πρὶν ἂν ἔγωγ' ἂν*, cujus tamen mox eum poenitet, ab Elmslejo monitum, geminatum *ἄν* cum subjunctivo nunquam conjungi. — *λυθεὶς* Med. Rob., quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf., signo interruptae orationis apposito; male, nam et alterius lectionis auctoritas major est, neque verba Ius interrogationis vehementer et celeriter irrumpentis indolem prae se ferunt.

773. *σ'* deest Regg. G. K. Med. Colb. 1. 2. M. 1. 2.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.

ΙΩ.

Πῶς εἶπας; ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.

ΙΩ.

Ἥδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.

ΙΩ.

Μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ' ἀποστέρει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.

ΙΩ.

Ποίοιν πρόδειξον; αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Δίδωμ'· ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
Φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ.

Τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν

---

774. αὐτῆς elegantius fore videtur Brunckio et Buttlero, sine causa. — χρεῶν codd. ap. Turn.

775. ἦ 'μός σε παῖς Vienn. B. — σ' deest Colb. 1. 2. Ald.

776. τρίτος δὲ codd. ap. Turn. Ald. Schol. B. — πρὸς δέ κ' Ald. — ἄλλαισι Vienn. A. Ald. Rob. Turn. ἄλλησι Viteb. Vienn. C. ἄλλησιν Reg. G. Colb. 1. Guelph.

777. οὐκ' ἔτ' Vienn. A. B. C. D. Turn. Vict. — εὐξυμβλῶτος Guelph.

778. σαυτῆς τ' Med. Colb. 1.

780. δυοῖν Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Colb. 1. 2. M. 1. Ven. 1. Guelph. δυεῖν, quod magis atticum sit, ex Turn. Vict. receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., perperam, omnibus enim fere locis, ut hic, plurimi libri in δυοῖν consentiunt, ut Prom. 869. Pers. 733. Agam. 1385. Choeph. 301. 1040. Eum. 422. 690. cf. Comment. Aesch. p. 20. sq. — θάτερον Colb. 1. — δωρήσωμαι Ald.

781. Interrogationis notam post ποίοιν invitis libris male ponunt Brunck. Schütz.

782. ἢ omittit Colb. 2.

783. φράσαι Rob. — ἐκλύοντά με codd. ap. Turn. ἐκλύσοντά με Vienn. A. C. Schütz. male, ἐκλύσοντ' ἐμὲ rell. libri omnes, et sic Brunck. Glasg. Blomf. recte, opponitur enim praecedentibus.

784. ἐμὴν χάριν Reg. L. M. 1.

Θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους·
Καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
Ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
Τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.
Σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
Ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
Ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον,
Πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς
* * * * * * *

Πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκῃ
Πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
Αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
Τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,

---

785. *οἴκους* suprascr. *λόγους* Viteb.
786. *τήνδε μὲν* Ar.
787. *λύσοντά σε, τοῦτο* Reg. H. Barocc. Ald. — *γὰρ νῦν ποθῶ* Vienn. B. D. Ald.
789. *οὐ* omittunt Regg. K. L. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Ven. 2. Ar. Vienn. A. C. Rob. et cum his Schütz., male. *οὐ* ne potest quidem h. l. abesse. v. Herm. de ellips. et pleon. p. 219. in Mus. ant. stud. vol. I.
790. *πολύδινον* codd. ap. Turn.
791. *μνήμοσι* Guelph. Vienn. A. B. C. Ald. Rob. Turn.
792. *ὅρων* Ald. — Multi sunt de fluvio, qui continentis terminus dicatur, Voss. epist. mythol. vol. II. ep. XVII. et Herm. obss. crit. p. 29. sqq., quorum ille Phasin, hic Bosporum Cimmericum innui putat.
793. *ἀνατολὰς* M. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. vid. eandem diversitatem v. 709. — *φλογοπὰς* Ald. *φλογωπὰς* rell. libri omnes, sed *φλογῶπας* metri causa scribendum esse, recte vidit Pauw., quem sequuntur Schütz. Blomf. — Post hunc versum aliquid excidisse, primus recte vidit Brunckius, et Ius quidem errores per Asiam hic narratos fuisse, suspicantur Voss. et Herm. ll. cc. Vel quatuor versus, vel undecim, vel etiam plures eadem ratione excidisse putat Lachm. de mens. trag. p. 20.
794. *πόντον* Ven. 1. Guelph. Ald.
795. *Κισθήνης* Reg. A. Med. et suprascr. in Reg. B. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. *Κινθήνης* Viteb. *Κιθήνης* Colb. 2. *Κισθίνης* Turn. Vict. *Σκυθήνης* Vienn. C. Colb. 1. M. 2. *Σκυθίνης* Regg. G. K. L. M. 1. Guelph. Ar. Ox. Ald. Rob. *Κυνήτης* emendat Voss. l. l. p. 144., *Σινδίκης* Herm. obss. crit. p. 35. In re tam incerta nihil decerno.
797. *ὄμμα κεκτημέναι* Ald. Rob.

Μονόδοντες, ἃς οὔθ᾽ ἥλιος προςδέρκεται
Ἀκτῖσιν, οὔθ᾽ ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
Πέλας δ᾽ ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
Δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
Ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰςιδὼν ἕξει πνοάς·
Τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
Ἄλλην δ᾽ ἄκουσον δυςχερῆ θεωρίαν·
Ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
Γρύπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον᾽, οἳ χρυσόῤῥυτον
Οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
Τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
Ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
Ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
Τούτου παρ᾽ ὄχθας ἕρφ᾽, ἕως ἂν ἐξίκῃ
Καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
Ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
Οὗτός σ᾽ ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,

798. τὰς Vienn. B. D. Ald.
801. δρακοντομάλοι Ald.
802. θνητῶν Regg. K. L. Ven. 2.
803. τοιοῦτον Guelph. 1. Viteb. Ald.
805. ἀκραγγεῖς Reg. H. codd. ap. Turn. Ald.
806. γύπας Guelph. — φύλαξον Rob. φύλαζον Ald. — τόν γε Viteb. — μονῶπα Colb. 2. Eustath. ad Dionys. 31. μουνῶ πανστρατόν Reg. E. Barocc. Ald.
807. Ἀριμασπῶν Viteb. — ἱπποδάμον᾽ Ox. Ald. — οἳ καὶ χρ. Colb. 1. M. 1.
808. πόρον Reg. G. Med. M. 1. 2. Rob. et suprascriptum in Colb. 2. Guelph., quod recepit Blomf., commate post νᾶμα posito, ut Πλούτωνος πόρον ejus appositio sit; male. Illa per genitivum circumscriptio tragicis maxime est frequentata. v. Herm. de ellips. et pleon. p. 206. Erf. ad Soph. Antig. 420. ed. min. Schwenk. ad Aesch. Eum. 363.
809. σὺ μὲν Ald. — τηλουργὸν Med.
812. ἐξίκῃ suprascr. οις Vienn. C. ἐξίκοις Guelph. ἐξίκῃς Ox. Barocc. Ven. 1. Ald.
813. Βιβλίνων Med. Colb. 2. M. 1. Ar. — ὀρέων codd. ap. Turn.
814. σεμνὸν Reg. A. Colb. 2. — κεῖλος Ald. — εὔποτος Reg. C. Turn.
815. σ᾽ om. Ald. δ᾽ ὁ δώσει Reg. L. M. 1.
816. ἀποκίαν Vict. errore typographico, qui in edd. Cant. Stanl. Buttl. transiit.

Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
Τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
Ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
Σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
Ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
Λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
Δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
Ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
Ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε, φράσω,
Τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
Ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
Πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
Τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
Μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
Τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
Ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
Προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ

---

817. τε om. Rob. — κτίσαι suprascr. ἦ Vienn. B. D.
820. πλέον Ox. — ἢ θέλεις Ox. Ald. εἰ θέλεις Guelph. Vienn. A. C.
821. εἰ μέν τοι Viteb.
822. πολυφόρου Regg. H. K. L. Rob. — τύχης suprascr. πλάνης Regg. H. K. L.
824. αἰτούμεθα Colb. 1. M. 2. Ald.
827. ἐμμεμόχθηκε Guelph. ἐκμεμόχθηκεν invitis libris Glasg. Blomf. vid. ad v. 612.
828. τοῦ ταυτὸ Ald.
829. τῶν πλείστων Garb. et suprascr. in Colb. 2.
831. δάπεδα obelo notat Glasg. γάπεδα dedit Blomf. ex sententia Porsoni, qui ad Orest. 324. aut δάπεδα hic praeter morem primam producere, aut γάπεδα scribendum esse dicit, quod testimonio Stephani Byz. v. Γῆ satis est verisimile, nec tamen quidquam mutare sum ausus.
832. αἰπύκνωτον Guelph.
833. θᾶκος invitis libris Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. vid. ad v. 280. — τ' deest Colb. 1.
835. ἀφ' ὧν Colb. 2. Guelph.
836. προσηγορήθης Reg. H. Colb. 1. 2.

Μέλλουσ᾽ ἔσεσθαι· τῶν δὲ προςσαίνει σέ τι;
᾽Εντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
Κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον ῾Ρέας,
᾽Αφ᾽ οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις·
Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
Σαφῶς ἐπίστασ᾽, ᾽Ιόνιος κεκλήσεται,
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
Σημεῖά σοι τάδ᾽ ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
῾Ως δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
Τὰ λοιπὰ δ᾽ ὑμῖν τῇδέ τ᾽ ἐς κοινὸν φράσω,
᾽Ες ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
῎Εστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονὸς,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προςχώματι·
᾽Ενταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
᾽Επαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
᾽Επώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων

---

837. ἔσεσθαι τῶνδέ Regg. G. H. K. L. Vienn. A. B. C. D. Colb. 2. M. 1. Guelph. Ald. Rob. ἔσησθαι τῶνδε Barocc. ἔσεσθαι· τῶν δὲ Regg. C. E. Ar. M. 1. Blomf., qui vertit: *quin et hisce oraculis gratum aliquod tibi inerat*, sensu non satis apto. Plurimorum librorum lectionem ego quoque recepi, sed adjecto in fine versus interrogationis signo, quod habet M. 1. Vulg. ἔσεσθ᾽, εἰ τῶνδε habent Brunck., Schütz., Glasg., hic tamen obelo addito. — προσσαίνεις ἔτι Colb. 1. Guelph.

839. ἦξας Schol. A. B., quod praefert Abresch.

840. πολυπλάγτοισι Vienn. A. B. C. D. Ar. Reg. K. M. 1. Bigot. codd. ap. Steph. Schol. B. Rob. — χειμάζῃ Ald. Rob. Turn. Vict.

842. κληθήσεται vulg. sed κεκλήσεται Regg. A. B. H. K. L. Ar. Viteb. Colb. 1. 2. Ven. 2. M. 1. 2. codd. ap. Turn., quod, ut Atticis poetis magis usitatum, receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., quos propter librorum auctoritatem sequor.

843. πᾶσιν invitis libris Glasg. Blomf.

844. σημείασι Guelph.

848. ἐστὶ Ald. Rob. Turn. — πολὺς Ald. Rob. — κώναβος Ald.

849. Hunc versum sequenti postponit Colb. 1. — πρὸς χώματι Ald.

850. τιθεῖσιν Med.

851. θήγων Vienn. D. θιγὼν ex Abreschii sententia, qui et ἐπαφὼν vult, dederunt Glasg. Blomf. sine causa. cf. etiam Wunderl. p. 150.

852. τοῦ Διὸς Reg. L. — θιγημάτων ex Peyraredi conjectura, Valckenario probata ad Phoeniss. 639. receperunt Brunck. et Schütz., ut haberet ἐπώνυμον ῎Επαφον, quo referretur, sed hac lectione ἐπωνυμία non magis quam vulgata

Τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον· ὃς καρπώσεται
Ὅσην πλατύῤῥους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
Πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
Πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
Θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
Ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
Κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
Ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
Γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται, θηλυκτόνῳ

---

explicatur, quam patet ad praecedens *ἐπαφῶν* referendum esse; ipsa autem illa contrectatio simul *γέννημα* erat, nulla igitur est mutandi causa. Eadem ratione vulg. tuetur Wunderl. p. 148. sqq.

853. *καρπώσαιτο* Rob.

854. *πλατύῤῥουν* Ald.

855. *πέπτη* M. 2. — *πεντηκοντάπαις* Colb. 2. M. 1. Ald. Turn. Brunck. Blomf., apud quem vide grammaticorum de hac re loca.

857. *θηλύσπορον* Guelph. Ald.

858. *ἐπτωημένοι* Guelph. *οἴδε πτοημένοι* Ald.

860. *θηρεύοντες* Colb. 1.

861. Admodum vexavit hic locus interpretes; et quae quidem Heyn. ad Apollodor. p. 273. et Siebelis diatrib. de Aesch. Pers. p. 118. ad eum explicandum protulerunt, suis locis inspiciantur; Brunck. emendavit: *φθόνον δὲ σώμαθ' ὧν ἕξει θεός, Πελασγία δεδέξεται θηλυκτόνῳ Ἄρει δαμέντων*, quod nemini probari potest. Schütz. vulgatam retinet explicans: *Deus autem corpora iis invidebit, h. e. vita eos privabit, eaque corpora ipsorum Pelasgia tellus accipiet caede muliebri domitorum*, in quibus quam violenta sit explicatio genitivi *δαμέντων*, nemo non videt. Buttler. puncto post *δέξεται* posito, vertit: *Deus iis invidebit corpora (ea vero Pelasgia terra recipiet) foemineo ferro domita*, quo sensu *δαμέντα* poni debuisse patet. Blomf. Pauwii emendationem *δαμέντας* in textum recepit. Herm. obss. critt. p. 40. explicat: *faciet Deus invidiam filiabus Danai propter caesa sponsorum corpora, eaque invidia Pelasga terra laborabit*, quae cum praecedentibus minus cohaerere perspicuum est, repetit tamen eandem explicationem ad Vig. 753. quamquam mutavit jam sententiam ad Vig. p. 728. Aptissime omnia cohaerere videntur, loco ita explicato: *Venient juvenes captantes nuptias non captandas, sed Deus ipsis corpora puellarum invidebit, easque Pelasgia excipiet* (patet enim, ad *δέξεται* accusativum ex praecedente *σωμάτων* supplendum esse), *interfectis illis ferro muliebri*, *δαμέντων* enim genitivus absolutus est, omisso *αὐτῶν*, cujus ellipseos exempla habet Schaef. ad Lamb. Bos. p. 50. cf. Soph. Ant. 900. Electr. 1340. Eur. Iph. Taur. 1043. Electr. 1146.

Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει·
Γυνὴ γὰρ ἄνδρ᾽ ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
Δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
Τοιάδ᾽ ἐπ᾽ ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
Μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει, τὸ μὴ
Κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ᾽ ἀπαμβλυνθήσεται·
Γνωμῶν δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
Κλύειν ἄναλκις μᾶλλον, ἢ μιαιφόνος·
Αὕτη κατ᾽ Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
Μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ᾽ ἐπεξελθεῖν τορῶς.
Σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆςδε φύσεται θρασὺς
Τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ᾽ ἐμὲ
Λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
Μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
Ὅπως δὲ χὤπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου
Εἰπεῖν, σύ τ᾽ οὐδὲν, ἐκμαθοῦσα, κερδανεῖς.

---

863. *δαμέντα* M. 1. — *νυκτοφρουρήτῳ* Reg. G.

866. *ἐς ἐχθροὺς* Med. Colb. 1. M. 2. Ven. 2. Viteb. Ar. Reg. N. Rob. — *ἐπέλθοι* Colb. 2.

867. *τὸ μὴ οὐ* Brunck. ex conjectura, quae refutatione non eget.

868. *σύνευνον* Turn. Vict. Glasg. *ξύνευνον* Brunck. Schütz. Blomf. — *ἀπαμβλυθήσεται* M. 1. 2. *ἀπαμβληθήσεται* Guelph. *ἐπαμβλυθήσεται* Rob.

869. *γνώμων* Ald. Turn. Vict., sed duo posteriores post *γνωμῶν* interpungunt. *γνώμαιν* Regg. A. B. H. Guelph. codd. ap. Turn. Rob. Brunck. *γνώμην* sequente puncto et distinctione post *ἀπαμβλυνθήσεται* sublata Regg. D. E. F. G. Ar. M. 1. 2. Med. Glasg. Schütz. Blomf., sed vulg. nihil offensionis habet, cf. Comment. Aesch. p. 20. — *δυεῖν* Vict. Brunck. Glasg. Schütz. vid. ad v. 780. — *θατέραν* Reg. A. et suprascr. in B.

871. *βασιλεικὸν* Ald. — *ἕξει* Guelph. Barocc. Ald.

872. *λάγου δὴ* Barocc. *λόγου δὲ* suspicatur Schütz., male. — *ταῦτα ἐξελθεῖν* Reg. H. *ταῦτ᾽ ἐξελθεῖν* Rob. *ταῦτα τ᾽ ἐξελθεῖν* Guelph. Mosq. 2.

873. *ἐκ τῆς* Colb. 1. *ἐκ τῶνδε* Ven. 1. Barocc. *καὶ τῶνδε* Guelph.

874. *κλεινοῖς* Med. Ald. Rob. — *ὃς ἐκ πόνων τῶν ἐμὲ* Reg. L. *ὃς πόνων τῶν ἐμὲ* Colb. 1. *ὃς ἐκ πόνων τῶνδέ με* Reg. H. M. 1. 2. Vienn. A. C. *ὃς τῶνδ᾽ ἐκ πόνων ἐμὲ* Vienn. B. D.

875. *λύσει γε* M. 1.

876. *ἐμὴ* Reg. K. Guelph. M. 1. 2. Viteb. Barocc. et suprascr. *οι* Colb. 2. — *θεῶν* pro *θέμις* Guelph.

877. *ὅπως δὲ χ᾽ ὅπη* Ald. *ὅπως χὤπῃ* Rob. — *ταῦτα δὴ* Reg. F. codd. ap. Turn. — *μακροῦ λόγου* Vict. cod. ap. Turn. Glasg. Blomf., cui tamen altera lectio praeferenda videtur.

878. *σὺ δ᾽* Colb. 1.

ΙΩ.

Ἐλελελελεῦ,
Ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
Μανίαι θάλπουσ', οἴστρου δ' ἄρδις
Χρίει μ' ἄπυρος·
Κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
Τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
Ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι, λύσσης
Πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής·
Θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ
Στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς [ἦν], στρ.
Ὃς πρῶτος [ἐν γνώμᾳ] τόδ' ἐβάστασε
Καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν,
Ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ·
Καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων,
Μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων

---

879. ἐλελελελελελεῦ M. 1. ἐλελελελεῦ Ald. ἰὼ ἰὼ ἐλελελελεῦ Rob. ἐλελελελελελεῦ Turn. Vict. ἐλελεῦ ἐλελεῦ praeeunte Pauwio Glasg. Schütz. Blomf., sed non video, cur in anapaestos digeri debeat exclamatio; vid. v. 136.

880. φρενοβλαβεῖς Guelph. Lips. 2. Vienn. B. D.

881. θάλπουσιν Vienn. B. D. Ald. — οἴστρου τ' Barocc. — ἄρσις Guelph.

882. ἄπειρος Guelph.

883. καρδία M. 2. Vict. Cant. φρένα φόβῳ Viteb. Colb. 1. M. 1. Ald. φόβῳ λακτίζει φρένα Rob.

884. γ' ὄμμαθ' Rob.

887. πταίουσ' Med. Reg. L. παίουσ' Reg. K. παίουσιν Guelph.

888. στυγνοῖς M. 1. 2. Reg. L. Vienn. A. C.

889. Non respondent hic et qui sequitur versus antistrophicis, quare Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. v. 897. lacunae signum posuerunt, sed in stropha vitium quaero, omisso enim ἦν, quo facile caremus, et ejectis vocabulis ἐν γνώμᾳ, quae ad explicandum ἐβάστασε facile addi poterant, omnia sibi optime respondent, quare haec uncis inclusi. Illa ἐν γνώμᾳ absunt jam a cod. Farn. ex emendatione Triclinii, his additis: περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἐν γνώμᾳ. — διὸ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. ὅμοιον γὰρ χρὴ, εἶναι τὸ κῶλον τῷ τῆς ἀντιστρόφου. Simile quid in mentem venerat Monkio, qui Censurae Trimestris T. V. p. 226. conjicit: ὃς γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε, quod tamen minus placet.

892. ἀριστεύειν Guelph. Ald.

894. γένει M. 2.

Ὄντα χερνήταν ἐράστευσαι γάμων.
Μήποτε μήποτέ μ' ἀντ.
Ὦ Μοῖραι λεχέων Διὸς
Εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
Μηδὲ πλασθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
Ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
Εἰσορῶσ' Ἰοῦς γάμῳ δαπτομέναν
Δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων.
Ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἐπῳδ.
Ἄφοβος, οὐ δέδια μηδὲ κρεισσόνων

---

895. ὄντα deest Guelph. — χερνῆτα Ar. — γάμων ut spurium ejiciunt Glasg. Schütz. Blomf., quia non magis sit necessarium, quam in antistrophico πόνων, quod aeque eliminant. Sed γάμων quidem hic non est otiosum; πόνων autem quatenus abundet, dijudicari nequit, quia reliqua verba illic corrupta sunt, quare utrumque retinui.

896. Alterum μήποτε abest a Reg. G. Ar. Colb. 1. μήποτε μήποτ' ὦ Regg. H. K. Barocc. M. 1. 2. Vienn. C. Ald.

897. λεχέων om. Reg. L. Διὸς om. Ald. Turn. Barocc. Reg. C. Διὸς λεχέων Vienn. A. B. C. D.

898. ἴδεσθε M. 1. Ven. 2. ἴδοισθέ με Vienn. B. D. — πρίουσαν Reg. L.

899. πλαθείην Barocc. Med. sed suprascr. σ, illam tamen formam receperunt Brunck. Glasg. Blomf. eademque melior videtur Porsono ad Hec. 884. — ἐν γαμέτᾳ M. 1. Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict., quod metrum respuit.

900. ἀστεργάνωρα Ald.

901. μεγάμῳ Ald. Vulg. γάμῳ corruptum esse, et sensus docet, qui nullus est, et metrum, quod strophico non respondet; χρόα δαπτομέναν suspicatur Brunck.; μέγα δαπτομέναν reposuerunt Schütz. et Blomf. Verbum aliquod latere puto, a μεγα compositum, quod apprime conveniat strophico μεγαλυνομένων, nam et in δαπτομέναν variant libri, δ' ἀπτομένην enim habet Ald., δαπανομένην Colb. 1. δαπανωμέναν codd. ap. Turn. Interea vulgatam intactam reliqui.

902. δυσπλάνοις Barocc. Bigot. codd. ap. Turn. et recentiores edd. omnes. δυσπλάγχνας Colb. 2. M. 1. δυσσπλάγχνοις Vienn. A. C. Rob. δυσπλάγχνοις Turn. Vict. δυσπλαίχνοις Ald. vid. ad v. 577. 587. — ἀλατίαισι M. 1. Ald. ἀλατίαισιν Turn. ἀλατείαισι Vienn. A. B. C. D. Rob. Vict. — πόνων, quod abest a Reg. C. et Turn., a Glasg. Schütz. Blomf. ejectum esse, ad strophicum jam monitum est. Brunck. in χόλῳ mutandum esse putat.

903. Hanc epodum Lachm. de chor. syst. p. 54. s. non sine mutationibus in stropham et antistropham divisit, quod ne quis faceret, recte jam cavit Herm. El. metr. p. 730. — ὁ abest Vienn. B. D.

904. οὐδὲ διὰ Rob. οὐδέ τι διακρεισσόνων Ven. 2. — θεῶν,

Θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιτ' ἐμέ.
Ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα πόριμος·
Οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν.
Τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν,
Ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται
Γάμον γαμεῖν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
Θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
Ἣν ἐκπιτνῶν ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
Τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
Δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
Ἐγὼ τάδ' οἶδα, χᾧ τρόπῳ. πρὸς ταῦτα νῦν
Θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις

---

quod omittit Reg. D. Schol. A. ejecit ex Musgravii sententia Blomf., quia *κρεισσόνων* idem sit, quod *θεοί*, sed etiamsi interdum ita usurpatur, non sequitur, conjungi utrumque non posse. — *ἔρως* tanquam glossema delevit Schütz. probante Büttlero, quo facto quum *ἄφυκτον ὄμμα* nominativus fiat, sermonis venustatem simul deleri patet. — *προσδέρκοισθε* Ven. 1. Ox. Barocc. Ald. *προσδέρκοι* Vienn. A. C. Ar. Colb. 1. 2. Regg. G. H. M. 1. 2. Ven. 2. *προσδράμοι* Vienn. B. D. Reg. F. *προσδάρκοι* Med. *προσδράκη* Rob., unde *προσδράκοι* recepit Blomf., quia syntaxis aoristum postulet, quod non intelligo. Hermanni emendationem, nescio ubi prolatam, commemorat Reisig. ad Oed. Col. p. 333. hanc:

μηδ' ἄφυκτον
κρεισσόνων θεῶν ἔρως
ὄμμά με προσδρακείη.

906. *εἰσι ἄπορα* Regg. D. F. G. K. L. Ar. Big. M. 2. Vienn. A. B. C. Rob. et Reg. ap. Spanh. ad Iulian. p. 256., quod patet e glossa ortum esse.

907. *γενοίμην* Ald.

908. *ὅπου* Vienn. B. D.

909. *αὐθάδη φρονῶν* Regg. E. F. Mosq. 1. M. 1. Rob., quod receperunt Glasg. Blomf. *αὐθάδη φρενῶν* M. 2. Guelph. Turn. ita paullatim depravata videtur vulg. *αὐθάδης φρενῶν*, quam et Ald. Vict. Brunck. Schütz. habent.

910. *τοῖον* Rob., quod recepit Blomf., quamquam ille relativi usus notissimus est et ab ipso comprobatus aptissimo exemplo Herod. VIII, 12. cf. Wyttenb. ad Ecl. hist. p. 347.

912. *τ'* deest Rob. — *πατρός τ'* Reg. L. Ven. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Barocc. Ald. *πατρὸς* sine *δ'* Rob. — *ἄρα* Ald.

913. *ποτ'* codd. ap. Turn. Reg. C. *τόδ'* M. 2.

914. *ἐκπίπτων* Viteb. Colb. a.

915. *τοιονδε* suprascr. *α* Med.

917. *ἐγὼ δὲ τάδ'* Viteb.

918. *θαῤῥῶν* Schol. *θαρσείτω*

Τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
Πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.

ΕΡΜΗΣ.

Σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
Τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις
Πορόντα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
Πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους
Αὐδᾷν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
Καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
Ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς
Ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς· ὁρᾷς δ', ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
Ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.

---

944. *τὸν τυράννου* Mosqq. et Ald.

945. *χαινὸν* Ald.

946. *πικροῖς* ex conjectura dedit Schütz. refutatus jam a Vossio cur. crit. p. 10. — *τοῦ διὸς ὑπέρπικρον* Vienn. C.

947. *ἐξαμαρτῶντ'* Colb. 2. Guelph. — *τὸν ἐφημέροις* vulg. contra metrum, sed articulum omittunt Vienn. A. B. C. D. Mosq. 1. Reg. L. M. 2. Ar., quos sequitur Schütz., quamquam, quum reliqua articulum habeant, neque hic abesse posse videtur. Melius Blomf. omisso articulo comma etiam praecedens delevit, ut sit: *qui contra Deos peccasti beneficia mortalibus praestando.* *κἀφημέροις* emendavit Porsonus teste Gaisfordio ad Hephaest. p. 243. *τὸν ἡμέροις* Viteb. Reg. H. Schol. A. *τὸν ἀμέρους* Med. *ἐν ἡμέροις* Reg. C. *τὸν ἀνθρώποις* Mosq. 2.

949. *πατὴρ σ'. ἄνωγεν* Brunck. Schütz. in vulg. nescio quid duri invenientes. — *λόχους* M. 1. *λόγους* Rob.

950. *πρὸς ὧν γ'* M. 2. — *ἐκβληθῇ* pro *ἐκπίπτει* Vienn. B. D. Rigalt. Rob.

951. *ἐναιγκτηρίως* Reg. L.

952. *αὐθέκαστα φράζε* M. 2. Ar. Rob. *αὔθ' ἕκαστα φράζε* Vienn. B. D. codd. ap. Turn. Regg. G. K. M. 1. Colb. 2. *αὔθ' ἕκαστ' ἔμφραζε* Guelph. *αὐθέκαστ' ἔκφραζε* Ald. Vict. Glasg. *αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε* Regg. A. B. Turn. Brunck. Schütz. Blomf. — *μηδ' ἐμοὶ* Brunck. ut solet. *μηδ' ἐμ' εἰς διπλὰς* Mosq. 2.

953. *προβάλλης* Ald. Rob. *προβαλῇς* Colb. 1. M. 1. codd. ap. Turn. *προβαλῇς Προμηθεῦ* Mosq. 2. *βάλλης Προμηθεῦ* Guelph. — *ὅτι καὶ* Colb. 2. a secunda manu.

954. *Ζεύς τοι τοιούτοις* Reg. C. codd. ap. Turn. *ὁ Ζεύς τε τούτοις* Colb. 2.

955. *σεμνόστομός τε* Reg. B. Turn. — *πλέος* Guelph.

956. *Διὸς* pro *θεῶν* Rob.

Νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ
Ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ᾽· οὐκ ἐκ τῶνδ᾽ ἐγὼ
Δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;
Τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ᾽ ἐπόψομαι
Αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
Ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
Πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
Κέλευθον ἥνπερ ἦλθες, ἐγκόνει πάλιν·
Πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

ΕΡΜΗΣ.

Τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
Ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
Σαφῶς ἐπίστασ᾽, οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ᾽ ἐγώ.
Κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ,
Ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
Οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.

ΕΡΜΗΣ.

Χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.

---

960. τυραννοῦντ᾽ Vienn. B. C. D. Ald. Rob. Turn. Vict. sed κοιρανοῦντ᾽, quod poscit metrum, Regg. A. B. F. G. H. N. Med. Colb. 1. M. 2. Viteb., quod cum Brunckio recentiores omnes dederunt. κοιρανοῦ τ᾽ Colb. 2.

961. δοκῶ σοι Guelph.

962. ὑποπτήσειν M. 1. 2.

963. πολλῷ γε Reg. H. πολλοῦ δὲ Ald. Barocc. — ἐλείπω Ald.

965. πεύσῃ Ald. Rob. Turn. Vict. — ἂν ἱστορεῖς Med. Colb. 2. Regg. A. G. M. 2. Mosq. 1. Ald. ἂν ἱστορῇς Turn. Vict. quorum illud grammaticae, hoc sensui repugnat. ἀνιστορῇς codd. ap. Steph. ἀνιστορεῖς Reg. E. Ar. Viteb. Vienn. B. D. et inde a Brunckio omnes.

966. αὐθαδήμασιν Reg. L.

967. καθώρσσας Med. Rob. καθωρούσας Colb. 1. κατώραντας Vienn. C. κατόρουσας Reg. L. κατώρσσας Mosq. 1. καθωρισας Viteb. κατήγαγες Colb. 2. Ar., et suprascr. vulg. Ven. 2.

969. ἀπαλλάξαιμ᾽ marg. MS. ap. Morell. ἂν ἀλάξαιμ᾽ Ald.

971. φῆναι Reg. G. Colb. 2. Mosq. 2. Viteb. Ald. Turn. Garb. φυῆναι Vienn. B. D.

973. πήμασι Ald. Rob. Turn. Vict., sed quod sensus commendat πράγμασι Regg. A. B. D. E. F. H. K. L. Med. Colb. 1. 2. Ar. M. 1. 2. Ven. 2. Viteb. codd. ap. Turn. et Steph. et Thom. Mag. v. χλιδῶ, et sic inde a Brunckio omnes.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
Ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.

ΕΡΜΗΣ.

Ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
Ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.

ΕΡΜΗΣ.

Κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὰν νόσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

ΕΡΜΗΣ.

Εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ὤιμοι.

ΕΡΜΗΣ.

Τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.

ΕΡΜΗΣ.

Καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

---

975. καί σέ γ' ἐν Blomf., ne legatur scilicet καὶ — δὲ, quod proscripsit Pors. ad Orest. 614. sed recte jam oblocuti sunt Schaef. ad Long. p. 350. Herm. ad Vig. 847. Seidl. ad Eur. El. 1112. Apud nostrum ipsum illud praeter hunc locum legitur Pers. 151. 544. 776. Eum. 65.

976. γάρ τοι M. 2. — ξυμφορᾶς emend. Valck. ad Phoen. 632. quo non egemus, recepit tamen Schütz. ξυμφοραῖς invitis libris Glasg. Blomf. συμφοραῖς ἐπ' αἰτιᾷ Mosq. 1.

977. τοὺς νῦν Reg. K. Ven. 2. — ἐχθραίνω Colb. 1. Turn., qui tamen e codd. vulgatum laudat.

978. παθώντες Ald. — κακοῦσί μ' ἀδίκως Guelph. Mosq. 2. κακοῦσιν ἐκδίκως codd. ap. Turn.

979. σμικρὰν invitis libris Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

981. πράσσεις Vienn. A. B. D. Ald. et suprascr. πράσσοις Vienn. C.

ΕΡΜΗΣ.

Ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρήζει πατήρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.

ΕΡΜΗΣ.

Ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
Εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα;
Οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ
Προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
Πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
Πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλὸξ,
Λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι
Χθονίοις κυκάτω πάντα, καὶ ταρασσέτω·
Γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι,
Πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.

ΕΡΜΗΣ.

Ὅρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.

ΕΡΜΗΣ.

Τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε

---

987. δ' ἂν Rob. — τίνοιμ' ἂν αὐτῷ Colb. 1.

988. ὄντ' ἐμὲ Brunck. pro more. ὄντα om. Vict. Vienn. B. D.

989. καὶ ἔτι vulg. καί 'τι Med. κἄτι primus Brunck. et deinceps omnes.

990. τι Ald. — πεύσεσθαι Colb. 1. et sic monente Heathio Brunck. male.

991. αἴκιμ' vitium typ. in Vict. et Staul.

992. προστρέψεται Viteb. — γεγωνεῖσθαι M. 1.

994. αἰθάλλουσα Reg. A. Colb. 2. sed uno σ etiam reliqui libri omnes, geminato primus edidit Cant., idque verum esse intellexit Valck. ad Phoen. 524., quem deinceps omnes sequuntur.

995. λευκοπτέροις δὲ νιφάσι Colb. 1. Regg. E. G., var. lect. in Reg. B.

997. γνάψει Colb. 1. M. 1. — τῶνδ' ἐμ' Brunck. — φράσσειν Colb. 1.

998. χρέω Colb. 1.

999. νῦν vulg, contra metrum, νυν Turn. Brunck. et rell.

1000. ὦ παῖ Med. codd. ap. Turn. ὦπται δὴ ταῦτα κ. β. πάλαι Rob.

Πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ὀχλεῖς μάτην με, κῦμ᾽ ὅπως, παρηγορῶν.
Εἰςελθέτω σε μήποθ᾽, ὡς ἐγὼ Διὸς
Γνώμην φοβηθεὶς, θηλύνους γενήσομαι,
Καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
Γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν,
Λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.

ΕΡΜΗΣ.

Λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
Τέγγῃ γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσῃ λιταῖς
Ἐμαῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
Πῶλος, βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ.
Ἀτὰρ σφοδρύνῃ γ᾽ ἀσθενεῖ σοφίσματι.
Αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς,
Αὐτὴ καθ᾽ αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.
Σκέψαι δ᾽, ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,
Οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία

1002. *καλῶς* pro *ὀρθῶς* Ar.

1004. *σ᾽ ἔννοια μήποθ᾽* Regg. K. L. Mosq. 1. M. 1. 2. Ven. 2. Guelph., ubi *εὔνοια*.

1006. *μαλακήσω* pro *λιπαρήσω* M. 1. a secunda manu.

1007. *γυναικομήμοις* M. 1. — *ὑπτιάσμασι* Guelph. Ald. Rob. Turn. — *χειρῶν* Ald. Rob.

1008. *τῶν δεσμῶν* Colb. 1. 2. — *τοῦδε παντὸς* Mosq. 2. *τοῦ δὲ τοῦ παντὸς* Mosq. 1. *τοῦδε πάντως* Guelph. — *δεῶν* Viteb.

1009. *ἀλλ᾽ ἐρεῖν μάτην* var. lect. ap. Schol. A.

1010. *τέγγει* et *μαλθάσσει* invitis libris Glasg. Schütz. Blomf. — *μαλθάσῃ* Vienn. B. D. Reg. H. M. 2. Mosq. 1. Ald. — *μαλθάσσῃ κέαρ λιταῖς* — *ἐμαῖς* Rob., quod receperunt Glasg. Blomf. ejecto *ἐμαῖς*.

1011. *νεοζυγὸς* Viteb.

1012. *βιάζει*, *μάχει* et mox *σφοδρύνει* Glasg. Schütz. Blomf. contra librorum auctoritatem. — *ἡνίαν* Guelph. Mosq. 2.

1013. *σοφίζῃ* pro *σφοδρύνῃ* Rob.

1014. *γὰρ* abest a Colb. 1. — *τῷ μὴ φρονοῦντι καλῶς* Mosq. 2.

1015. *μεῖον* emend. Stanl., et receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., sine causa; sensus, qui praecedentibus optime convenit, hic est: *pervicacia ipsa per se nihil*, vel potius *neminem superat*; hoc enim dicere vult, ineptam esse Promethei pertinaciam, quia haec sola per se, aliis adjumentis destituta, Jovem vincere non valeat.

1016. *ἐὰν καὶ* Turn. codd. ap. Steph. *ἐὰν* omisso *μὴ* Ald. *ἂν μὴ* Reg. L. Viteb. *ἄν εἰ μὴ* M. 1. 2. Ven. 2. *ἂν οὐ μὴ* Ar. — *πείθῃ* Regg. K. L. Ven. 2. — *λόγους* Ald.

Ἔπειτ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
Φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
Πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
Τὸ σὸν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
Μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
Ἄψοῤῥον ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
Πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς λάβρως
Διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
Ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
Κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
Τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
Πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
Φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἅιδην, κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
Πρὸς ταῦτα βούλευ'· ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
Ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
Ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
Τὸ δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ

1018. ἀκρίδα Ald. Rob.

1019. κεραυνίῳ Viteb. φλογὶ κεραυνίᾳ Reg. G.

1020. παράξει Mosq. 1. suprascr. τ.

1021. πετραίᾳ δ' ἀγκάλῃ Ald. Rob., quod non tam ineptum est, quam putat Schütz. vid. Comm. Aesch. p. 24.

1022. ἐκπλήσοις Viteb.

1023. εἰς φάος M. 1. 2. Guelph. Rob. — δ' ἔτι Reg. H.

1024. δαφινὸς Mosq. 2. — ἀετὸς, atticam formam, invitis libris dederunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. — λάβρος Regg. A. B. D. N. Ar. M. 1. codd. ap. Turn., quod sine causa praetulerunt Brunck. et Blomf. λαῦρος Mosq. 1.

1025. διαρταμήσῃ Turn.

1026. ἄλητος Guelph. — ἀνήμερος Viteb. a manu secunda.

1027. ἐκθοινηθήσεται Rob. ἐκθοινίσεται Mosq. 2. ἐκθοινήσηται Viteb.

1028. τοσούτου M. 1. τοῦ σοῦ δὲ M. 2. Ar. Vienn. C. Schol. B. — μή τοι Med. Vienn. A. C. μηδὲ M. 2. Ar.

1029. θελήσει Regg. A. B. Ar. Ald. Rob., quod recepit Brunck., de eleganti temporum enallage somnians.

1030. τ' deest Colb. 1.

1033. ὁ deest Vienn. B. D. Ald. Rob.

1035. τελεῖν Barocc. codd. ap. Turn. Ald.

Πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
Εὐβουλίας ἄμεινον' ἡγήσῃ ποτέ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
Λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
Μεθέντ', ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
Πείθου· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
Ὅδ' ἐθώϋξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
Ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικές.
Πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
Πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
Ἐρεθιζέσθω βροντῇ, σφακέλῳ τ'
Ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
Αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
Κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ

1037. ἀμείνω Guelph. ἀμείνονα Rob. ἄμεινον Viteb.

1038. ἀναγκαῖα pro ἄκαιρα Ald.

1039. Verba ἄνωγε — πείθου spuria judicat Schütz., quia repetitionem eorum, quae Mercurius dixerit, contineant, non intelligit enim, id ipsum quod unice ad obtemperandum commovere poterat Prometheum quam apte repetat Chorus, callide oppressis iis, quae turpiora videri poterant.

1041. πιθοῦ Reg. L. M. 2. Vienn. B. D., quod recepit Blomf., qui ubique hunc imperativum infert.

1042. εἰδέ τι τί μοι Ald. εἰδ' ὅτι μοι Guelph. τοι omittunt etiam Reg. L. Barocc. M. 2. Rob.

1043. ἐθώϋξε Ald. Rob. Turn. Vict.

1044. ὑπ' ἐχθροῦ Mosq. 1.

1045. ἐπ' om. Mosq. 2. Guelph. Ald. ἐπί μοι ῥιπτείσθω Med.

1046. ἀμφίκης M. 1. — αἰθέρα Viteb.

1047. βροντῆς Vienn. A. C.

1048. ἀγρίων τ' ἀνέμων Guelph. Ald. — πυθηένων Ald.

1049. αὐταῖσι ῥίζαις Ven. 2. — πνῦμα Ald. — κραδαίνει Ven. 2.

1050. πόντον legendum esse

Συγχώσειεν, τῶν τ' οὐρανίων
Ἄστρων διόδους· ἔς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
Τοὐμὸν, ἀνάγκης στεῤῥαῖς δίναις·
Πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ΕΡΜΗΣ.

Τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
Βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.
Τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;
Εἰ δ' εὐτυχῇ, τί χαλᾷ μανιῶν;
Ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
Συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε, τόπων
Μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς·

---

suspicatur Schütz., quod absurdum est.

1051. *συγχώσειεν ἐμὲ* Regg. D. N. Barocc. Ox. Lips. 2. Ald. *συγχώσει' ἐμὲ* Reg. E. Vienn. B. D. *συγχώσειέ με* Ven. 2. *συγχώσει ἐμὲ* Reg. L. Colb. 1. *συγχώσει με* Rob. *συγχώσειε* Turn. Vict. *ξυγχώσειεν* Glasg. Schütz. Blomf.

1053. *ἅδην* var. lect. in Mosq. 1.

1054. *ἀναγκαῖς* M. 2. — *στερεαῖς* Mosq. 1. *στεραῖς* Mosq. 2.

1058. *ἐλείπει* Ald. — *παραπταίειν* Ox.

1059. Choro hunc versum tribuit Rob. — *εἰ δὲ τάδ' εὐτυχῇ* Vienn. A. B. C. D. *εἰ τάδ' εὐτυχῇ* Mosq. 2. Ar. Colb. 1. Regg. G. H. Lips. 2. Ven. 1. 2. Ald. Rob. Garg. *εἰ τοῦδ' εὐτυχῇ* Med. *εἶτα δ' εὐτυχῇ* Regg. K. L. M. 1. 2. *εἰ τάδ' ἀτυχῇ* Guelph. *εἰ δ' εὐτυχεῖ* codd. ap. Turn. *εἰ δ' εὐτυχῇ* Turn. Vict. Glasg. Varia tentarunt viri docti; *εἰ δὲ τάδ' ἀτυχεῖ* Brunck. quem sequitur Schütz.; *τί τάδ' ἠτύχθη;* Herm. obss. critt. p. 42. *εἰ μὴδ' ἀτυχῶν* ex Porsoni conjectura Blomf. Mihi quidem, ne ἀσύμβολος discedam, minore mutatione legi posse videtur *εἰ τῇδε τύχῃ τί χαλᾷ μανιῶν;* hoc sensu: quid enim abest a delirio, si vel hoc infortunio quidnam remittet ab insania? i. e. nihil. Sed sine libris nihil mutandum.

1060. *γε* pro *γ' αἱ* Regg. H. K. L. Med. Colb. 2. Mosq. 1. 2. M. 1. 2. Lips. 2. Guelph. Ald. Rob.

1061. *ξυγκάμνουσαι* Glasg. Schütz. Blomf. contra librorum auctoritatem.

1062. *ποι* Blomf. ex conjectura, male, quam saepe enim haec verba motum et quietem significantia inter se commutentur, in vulgus notum est.

Μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
Βροντῆς μύκημ᾽ ἀτέραμνον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλο τὶ φώνει καὶ παραμυθοῦ μ᾽
Ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δή που
Τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.
Πῶς με κελεύεις κακότητ᾽ ἀσκεῖν;
Μετὰ τοῦδ᾽, ὅ τι χρὴ, πάσχειν ἐθέλω·
Τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον·
Κοὐκ ἔστι νόσος
Τῆσδ᾽ ἥντιν᾽ ἀπέπτυσα μᾶλλον.

ΕΡΜΗΣ.

Ἀλλ᾽ οὖν μέμνησθ᾽ ἅτ᾽ ἐγὼ προλέγω·
Μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι,
Μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ᾽ εἴπηθ᾽,
Ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον

1063. ὑμῖν Viteb., quod Schützio praeferendum videtur, sine causa.

1065. φώνει om. Ald. — παραμυθοῦ μοι Mosq. 2.

1066. καὶ οὐ πείσεις Rob. — που om. Rob. δή που om. M. 2.

1069. θέλω Vienn. A. C.

1070. τοὺς γὰρ προδότας cum Bothio Blomf., ut metrum sit concinnius, sine causa, simillima enim saepe occurrunt.

1071. ἔνεστι Rob.

1073. ἅττα ἐγὼ Rob. ἅττ᾽ ἐγὼ Ald. Vict. ὅτ᾽ ἐγὼ Ar. ἅτ᾽ ἐγὼ Colb. 2. Lips. 2. Guelph. Turn. Brunck. ἅ ᾽γὼ ex emendatione Glasg. Schütz. Blomf. probante Hermanno ad Soph. Oed. T. 688. ed. Erf. min., qui relativi ὅστε significationem argutius premens, illud huic loco aptum esse negat; quum enim definitioni inservire dicat, non video qualem statuat Pers. 16. 295. 759. Ag. 49. Eum. 25. Sept. Th. 486. Quare non dubitavi hanc librorum lectionem in textum recipere. — λέγω Reg. K.

1074. πειραθεῖσαι Guelph.

1075. μέμψοισθε M. 2. Guelph. Mosq. 2. — εἴπεθ᾽ Ald. εἴποιθ᾽ Mosq. 2. εἴπητ᾽ Turn.

1076. ὁ Ζεὺς Vienn. B. D. — ἡμᾶς Regg. K. L. Guelph. M. 1. 2. et Reg. ap. Spanh.

Πῆμ᾽ εἰςέβαλεν· μὴ δῆτ᾽, αὐταὶ δ᾽
Ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ,
Κοὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως
Εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
Ἐμπλεχθήσεσθ᾽ ὑπ᾽ ἀνοίας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκ ἔτι μύθῳ
Χθὼν σεσάλευται·
Βρυχία δ᾽ ἠχὼ παραμυκᾶται
Βροντῆς, ἕλικες δ᾽ ἐκλάμπουσι
Στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
Εἱλίσσουσι· σκιρτᾷ δ᾽ ἀνέμων
Πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα
Στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
Ξυντετάρακται δ᾽ αἰθὴρ πόντῳ.

1077. πῆμ᾽ δῆτ᾽ Rob. — εἰςέβαλλεν Colb. 2. ὑπέβαλε Mosq. 1. εἰςέβαλε vulg. sed εἰςέβαλεν Reg. B. M. 1. et edd. recentiores omnes praeter Schütz.

1079. οὐκ Colb. 2. M. 2. Guelph. Ald. καὶ οὐκ Med. Rob. — κρυφίως pro λαθραίως Reg. ap. Spanh. et K. L.

1082. κοὐ Regg. K. L. Lips. 2. τ᾽ οὐκέτι Rob. — ἔργον κοὐκέτι μῦθος· ex emendatione Schaeferi melet. crit. p. 113. dedit Schütz., quod minime probandum. v. Voss. cur. crit. p. 12. s. — λόγῳ pro μύθῳ Guelph. Mosq. 2. — Hemistichium hoc versu excidisse, non injuria suspicatur Herm. El. metr. p. 784., patet enim systema strophicum esse, ita compositum: ΠΡ. ἙΡ. ΧΟ. ἙΡ. ΠΡ. α. β. μεσ. β. α. in quo praeter hunc versum omnia optime sibi respondent.

1083. σαλεύεται Colb. 1. Mosq. 1. Viteb.

1084. παραμιχᾶται Mosq. 1.

1085. δ᾽ om. Colb. 1.

1086. κόνιν quia ultimam corripere putabant, Heath. κόνιν γ᾽ legere voluit, Schütz. positionem ex sequenti aspera nasci putavit, sed longam per se esse vidit Bentl. Diss. de Phalar. p. 135. et adfirmarunt Buttler. et Blomf., adlatis Suppl. 183. 786. et simillimo ὄφιν Choeph. 920.

1087. ἑλίσσουσιν Med. Colb. 1. ἐλλίσσουσι M. 2. ἑλίσσουσι M. 1. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Lips. 2. Ald. Rob.

1088. πάντως M. 2.

1089. ἀντιδεικνύμενα Regg. G. K. L. Rob. ἀντιδικούμενα Lips. 2.

Τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ Διόθεν
Τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
Ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
Αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
Ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

1091. *ὡς τοιάδ'* Viteb.

1092. *φόνον* codd. ap. Steph. et Schol. contra sensum.

1093. *θέμις* pro *ἐμῆς* Bigot. — *κοινὸν* pro *πάντων* Regg. K. L. *πάντων θέμις* M. 1. 2. Ar. Schol.

1094. *πάντων φάος αἰθὴρ ἑλίσσων* Regg. K. L. *ἑλίσσων* etiam Colb. 1. 2. Mosq. 1. 2. Guelph. Viteb. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. — *φῶς* Mosq. 2.

1095. *εἰσορᾷς* M. 2. *ἐπορᾷς* Mosq. 1. — *ἄδικα* M. 2. Lips. 2. Viteb. Vienn. B. D. — Interrogationem in fine versus habent M. 1. 2. codd. ap. Turn. Vict.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

Ὁ Λάϊος τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα τοῦ Μενοικέως· ᾗ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιὼς ἀράς. Φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικὸς, καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἱπποδαμείας, ὁ Λάϊος ἥρπασεν, ἐρασθεὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀῤῥενοφθορίαν ὑπέδειξε, καθώς περ δὴ [1] καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἁρπάσας. Ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λάϊον κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι γονῆς. Ἐπεὶ γοῦν ὁ Λάϊος δι' ὃν εἴρηται τρόπον ἄπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο [2], ἐρωτήσων, εἰ δέοι τεκνώσασθαι. Ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.

[3] Λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευνᾶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα. Φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ' [4], ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,

---

1. Sic Turn. δὲ vulg.
2. ἐγένετο Turn.
3. Argumenti initium brevius legitur in Ald. ita: Ὁ Λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν Ἀθήναις· ἔσχε δὲ τὴν Ἰοκάστην γυναῖκα· παῖδα δὲ οὐκ ἐποίει. ἀγανακτῶν δὲ ἐπὶ τῇ ἀτεκνίᾳ ἀπῆλθεν εἰς Πυθώ, ἐρωτήσων τί ἂν ποιήσας παιδοποιήσῃ· ἐξένεγκε δὲ τὸ χρηστήριον, μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Λάϊε δαιμόνων βίᾳ. Λαβὼν δὲ κ. τ. λ.
4. παῖδ' omittit Ald.

καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο [5], ἡνίκα ὁ Οἰδίπους ἐγεννήθη, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέους κρίκους διαπερονησάμενος [6], ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέθετο [7]. εὑρόντες δέ τινες αὐτὸν [8] ποιμένες καὶ ἀναλαβόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἠξίωσε, καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους [9] παρά τινος ὑβρισθεὶς [10], καὶ ὀνειδισθεὶς, ὡς νόθος ἐστὶ [11] καὶ οὐ γνήσιος τοῦ Πολύβου [12], ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν [13], ἤγουν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον [14], τίς τε εἴη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον [15], ὅτι [16] πρόκειταί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σου, καὶ μητρί σου [17] συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, κατέλειψεν [18] ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν [19] τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα, καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μητέρα [20]· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐς Θήβας ὁδόν [21]. διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λάϊος, ὁ τούτου πατὴρ [22], ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον [23], ἐρωτήσων περὶ τοῦ παρ᾽ αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδὸς, ἤγουν τοῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε [24]. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν [25] ἄμφω, οἱ τοῦ Λαΐου [26] δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον [27]· παραχώρησον, ὦ ξένε, τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δ᾽ οὐκ ἐπείσθη· πληγεὶς δὲ παρὰ τοῦ Λαΐου, ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν [28] καὶ πάντας τοὺς

---

5. καθὼς κ. Π. κ. om. Ald.
6. καὶ χ. κ. δ. om. Ald.
7. ἐξέθηκεν αὐτὸν ἐν ὄρει τινί. Ald.
8. τοῦτον Ald.
9. ὁ Οἰδίπους Ald.
10. ὑ. π. τ. Ald.
11. οἴη Ald.
12. καὶ — Πολύβου om. Ald.
13. ἐς τὸ χρηστήριον ἐρωτήσων Ald.
14. ἤγουν — μαντεῖον om. Ald.
15. ὁ θεὸς Ald.
16. ὅτι om. Ald.
17. τῇ μητρὶ Ald.
18. ἀπέλειψε Ald.
19. καὶ δοκῶν Turn.
20. καὶ — μητέρα om. Ald.
21. τὴν ὁδὸν τὴν ἐς Θήβας Ald.
22. ὁ πατὴρ τοῦ Οἰδίποδος Ald.
23. χρηστήριον Ald.
24. περὶ τοῦ τί γέγονεν ὁ Οἰδίπους ὁ παρ᾽ αὐτοῦ ἐκτεθεὶς Ald.
25. σκευήντησαν Ald.
26. βασιλέως Λαΐου Ald.
27. εἶπον post ὁδοῦ positum Ald.
28. καὶ αὐτὸν Ald.

μετ' αὐτοῦ· ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς στραφεὶς οἴκοι ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕστερον, εὗρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα· ἥτις αἰνίγματα ἔλεγε [29], καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι αὐτὰ κατήσθιε [30]. προὔκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν Θηβαίων τῷ εὑρόντι τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς [31] βραβεῖον, ἡ τοῦ Λαΐου γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ [32] εἰς γάμον. εἰπούσης οὖν [33] τῆς Σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα τὸ, τετράπους δίπους τε καὶ πάλιν τρίπους [34], ὃ [35] σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἡ δὲ Σφὶγξ μανεῖσα ἀνεῖλεν αὐτήν [36]. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ [37], παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ἐτεοκλῆν, τὴν Ἀντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην [38]. ὕστερον δὲ μαθὼν [39] τὸ ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένοις υἱοῖς [40] αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλειψεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τοῦτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξαν, κατηράσατο αὐτοὺς, ὥςτε διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι [41]. οὗ ἕνεκα καὶ φοβούμενοι, τὸ ὁμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφωνήκασι δὲ, ἵνα τοῦ ἑνὸς ἐξερχομένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντος, ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύοι, καὶ πάλιν τοῦ ἀποδημοῦντος εἰςερχομένου, ὑποχωροίη ὁ ἕτερος, ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγωσι τὴν ἀράν [42]. ὁ γοῦν Πολυνείκης, πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἑνὶ [43] τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε, τῷ Ἐτεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης καὶ αὖθις εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο [44] κατὰ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ἐτεοκλέους, εἰς τὸν

29. ἤ. α. ἔ. om. Ald.
30. λῦσαι τὸ ταύτης αἴνιγμα κατεσθίουσαν Ald.
31. καὶ αὐτὴν ἀποκτείναντι addit Ald.
32. Λαΐου αὐτῷ δοθῆναι γυνὴ Ald.
33. δὲ pro οὖν Ald.
34. ἔστι διποῦν ἐπὶ γῆς Ald.
35. ὃ μεμάθηκας Ald.
36. ἡ — αὐτὴν om. Ald.
37. τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ald.
38. τὴν utrobique om. Ald.
39. καὶ νοήσοις addit Ald.
40. παισὶν Ald.
41. μερίσασθαι τούτους Turn.
42. ἐπεὶ δὲ οὗτοι — τὴν ἀράν om. Ald.
43. ἕνα χρόνον Ald. Glasg.
44. ἐγένετο Turn.

τοῦ Ἄργους βασιλέα Ἄδραστον ἀπῆλθε, καὶ τούτου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει [45] τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Ἄδραστος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλείας δράξασθαι. λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ Ἄργους στρατιὰν πλείστην, ἄπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἰκείου ἀδελφοῦ. ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ᾿ ἀλλήλων ἐφονεύθησαν [46].

Ἡ μὲν οὖν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ Ἀργείων πολιορκοῦσα [47] Θηβαίους, τοὺς καὶ νικήσαντας [48]· καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, διὰ τὸ ἑπτὰ στρατηγοὺς φυλάσσειν [49] τὰς πύλας τῶν Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὗται αἱ Θῆβαι ἑπτάπυλοι· αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὖσαι, ἑκατοντάπυλοι [50].

---

45. εἶτα ἐξῆλθεν ὡς ἂν καὶ ὁ ἕτερος ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἐτεοκλῆς κρατήσει ἕτερον χρόνον. καὶ πάλιν διαλλαγὰς χρονίας τῆς βασιλείας διέπωσι θάτερος θατέρῳ παραχωρῶν αὐτῆς· ἐλθὼν οὖν ὁ Πολυνείκης οὐ προσεδέχθη παρὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Ἐτεοκλέους· καὶ διὰ τοῦτο ἀπελθὼν εἰς τὸν Ἄδραστον, ὅστις ἐβασίλευε τότε τοῦ Ἄργους, γέγονε γαμβρὸς αὐτοῦ ἐπὶ θυγατρὶ, ἐπὶ ὑποσχέσει κ. τ. λ. Ald.

46. δράξασθαι. διὸ καὶ πλείστην ἀξιωχρέων στρατιὰν συλλέξας ἄπεισιν εἰς Θήβας, καὶ πόλεμον συνεκρότει μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ, τὴν τῶν Ἀργείων στρατιὰν ἔχων σύμμαχον ὡς προείρηται, ἔνθα οὗτος καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἐτεοκλῆς ἀνηρήθησαν. Ald.

47. πολυορκοῦσα Ald. Turn.

48. νικήσαντας αὐτοὺς Ald.

49. ἐν τῷ πολέμῳ addit Ald.

50. τῶν Θηβῶν· ἢ διὰ τὸ ἑπτάπυλον. Ἑπτάπυλος γὰρ αὕτη ἡ Θήβα, ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Θήβα, ἡ λεγομένη ἑκατοντάπυλος. Ἔστι δὲ αὕτη ἐν Αἰγύπτῳ. Ald.

ΑΛΛΩΣ[1].

Οἰδίπους, μαθὼν ὡς ἀθέσμως συνῆν τῇ μητρὶ, ἐτύφλωσεν ἑαυτόν· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, θέλοντες λήθῃ παραπέμψαι τὸ τοιοῦτον μίασμα, ἐγκατακλείουσιν οἰκίσκῳ αὐτόν. ὁ δὲ, τοῦτο μὴ φέρων, ἀρᾶται αὐτοῖς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν λαχεῖν. οἱ δὲ εἰς φόβον πεπτωκότες ἐνταῦθα, μὴ τὰς ἀρὰς τελέσωσιν οἱ θεοὶ, ἔγνωσαν δεῖν ἔχεσθαι τὴν βασιλείαν παρὰ μέρος, ἑκάτερος ἐνιαυτὸν ἄρχων. πρῶτον οὖν Ἐτεοκλῆς ἦρξεν, ἅτε καὶ πρεσβύτερος ὢν Πολυνείκους, εἰ καὶ Σοφοκλῆς νεώτερον λέγει. Πολυνείκης δὲ ὑπεχώρησε. τελεσθέντος δὲ τοῦ συγκειμένου ἐνιαυτοῦ, ἐπειδὴ Πολυνείκης ἐλθὼν ἀπήτει τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεπέμφθη κενὸς παρ' Ἐτεοκλέους, οὐ βουλομένου ἐκστῆναι τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἐγκρατῶς ἐχομένου ταύτης. ὅθεν καὶ Πολυνείκης ἐκεῖθεν ἀπάρας, εἰς Ἄργος ἔρχεται, καὶ τὴν Ἀδράστου θυγατέρα γήμας, πείθει τοῦτον συνάρασθαί οἱ πρὸς τὴν τῆς ἀρχῆς ἀνάληψιν· καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ συχνὴν στρατιὰν, ἀφικνεῖται κατὰ Θηβαίων. ἦρχον δὲ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς μετὰ Πο-

1. Hoc argumentum, quod in cod. M. 1. legitur, vulgati loco posuit Blomfield.

λυνείκους ἑπτὰ στρατηγοί, ἕβδομος γὰρ οὗτος ἦν, ὡς ἂν πρὸς τὰς ἑπτὰ πύλας τῶν Θηβῶν ἕκαστος ἐπαγάγοι λόχον πολιορκοῦντα. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι στρατηγοὶ ὑπὸ Θηβαίων ἀνηρέθησαν ἐν τῷ πολέμῳ· Πολυνείκης δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς μονομαχήσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀναιροῦσιν ἀλλήλους. σημείωσαι δὲ ὡς Εὐριπίδης μὲν ἕνα τῶν ἑπτὰ τὸν Ἄδραστον λέγει· Αἰσχύλος δὲ ἕτερον τὸν ἑπτὰ[2] Ἐτέοκλον, ἀντὶ Ἀδράστου προςθείς.

---

2. ἑπτὰ delendum putat Buttler., τῶν ἑπτὰ dedit Blomf.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΚΗΡΥΞ.

Προλογίζει δὲ Ἐτεοκλῆς, παρασκευάζων τὸν τῶν Θηβαίων δῆμον εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια,
Ὅςτις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
Οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν·
Εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
Ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις,
Οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
Ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
Ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι

2. Comma post πρύμνῃ in Ald. Rob. Vict. positum recte omittunt Ar. Ox. Turn. et recentiores omnes, jubente sensu et Platone Euthyd. 48. (p. 291. D.), ubi hic versus laudatur. — πόλει Reg. C.

4. Vim optativi πράξαιμεν recte explicarunt Herm. ad Vig. p. 831. et Erf. ad Soph. Oed. T. 664. ed. min. — θεοῦ Regg. E. G. H. K. L. Med. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Ar. Ox. Vienn. B. C. D. cod. ap. Turn., quod recepit Blomf., quia aliis etiam locis singularis usurpetur; quod nihil probat.

5. δ' αὖ ὃ Vienn. A. B. C. D.

6. Ἐτεοκλῆς Vienn. A. B. C. D. Ven. 1. Guelph. Ald. Rob. — ὢν εἷς Reg. G. M. 1. ἂν εἷς ὢν Ven. 1. Guelph. Ald. Rob. — πόλιν Ald. Rob.

7. ὑμνεῖθ' Ald. et codd. Thom. M. v. Κῶμας. ὑμνεῖται Eustath. ad Il. Z. p. 634. et ad Dionys. 1181. — παλιῤῥόθοις emend. Valck. ad Phoen. 1346. idque recepit Brunck., sine causa. Vulg. tuetur etiam Eustath. ad Il. l. c.

8. οἰμώγμασί θ' Guelph. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn. — ἀλεξιτήριος Colb. 2. Guelph. Vienn. B. C. D. Ald. Rob. Turn.

10. νῦν abest a Guelph.

Ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
Βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολὺν,
Ὥραν τ᾽ ἔχονθ᾽ ἕκαστον, ὥςτε συμπρεπὲς,
Πόλει τ᾽ ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων
Βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ᾽ξαλειφθῆναί ποτε·
Τέκνοις τε, γῇ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ·
Ἡ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
Ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
Ἐθρέψατ᾽ οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους
Πιστοὺς; ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.

---

12. *βλάστιμον* M. 2. Vienn. B. C. D. Mosq. 1. 2. Ald. *βλάστιμόν τ᾽* Vienn. A. Rob. *βλάστημόν τ᾽* codd. ap. Steph., quae copula ut retineri possit, Steph. *βλάστημά τ᾽ — πολὺ* conjecit, sed sensus eam non patitur. — *πολλὴν* Mosq. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Colb. 1. M. 2. Guelph. Ald. *πολὺ* M. 1. Reg. C.

13. *ὥραν θ᾽* Ald. Turn. *ὥραν* omissa copula Colb. 1. M. 1. Regg. A. B. Ox. Mosq. 1. 2. Guelph. Rob., quos sequuntur Brunck. et Schütz., hic tamen in notis *ὥραν τ᾽* proponit, utrumque male, sensus enim est: *et impuberes et senes urbi succurrere oportet, dum quisque corporis vigorem intendit, roborisque florem tenet, ut decet.* — *ἕκαστον ἔχοντα* Mosq. 1. 2. Ald. Rob. — *ὥς τις* Mosq. 2. *ὥς τι* reliqui libri omnes, sine sensu, ut videtur. *ὥςτε* conjecit Stanl., quem sequuntur Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk., assentiente Schol., qui *καθάπερ* interpretatur.

14. *πόλιν τ᾽ ἀγείρειν* Reg. C.

15. Comma post *βωμοῖσι* vulg. abest, puncto post *ποτε* posito; utrumque recte mutarunt Brunck. et Schütz. — *μὴ ᾽ξαλειφῆναι* Guelph. Mosq. 2.

16. *τέκνοισί τε* Guelph. Ald. Regg. C. N. *τέκνοισί γε* Mosq. 2. — *τροφῶν* Mosq. 2.

17. *ἃ γὰρ* Reg. A. *ἣ γὰρ* Reg. B. Turn. Brunck. Glasg. Schütz., accentu addito, quia demonstrativi loco positus sit articulus, quod non probo; manet enim articulus idem, etiamsi pro demonstrativo usurpatur, et accentu carere vel propter relativum debet, a quo distinguendus est.

18. *προσδοκοῦσα* Guelph. Vienn. A. C. *δοκοῦσα* Colb. 2. — *παιδίας* ex Vict. in reliquas omnes edd. migravit, sed *παιδείας* Med. M. 1. 2. Ox. Guelph. Vienn. A. B. D. Ald. Rob. Turn., quod ridicula de causa respuit Schütz., spondaeum quinta senarii sede ferri non posse ratus. Recepi, ut sensui aptius, cf. Wunderl. obss. critt. p. 20. sq. Idem probat Schwenk. et Blomf.

19. *οἰκηστῆρας* Guelph. *οἰκητῆρας* Mosq. 2., quod verum putat Schütz., quia *οἰκιστῆρες* sint *coloni*, bene refutatus a Schwenkio. — *ἀσπιδοφόρους* Rob.

20. *γένησθε* Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald. Turn., quod verum videri possit, cf. Prom. 463.

Καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
Χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις,
Καλῶς τὰ πλεῖω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
Νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτὴρ,
Ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,
Χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ·
Οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
Λέγει μεγίστην προςβολὴν Ἀχαΐδα
Νυκτηγορεῖσθαι, κἀπιβουλεύσειν πόλει.
Ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
Ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
Πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
Πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
Μίμνοντες, εὐθαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
Ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.

---

21. *μὲν* abest Ven. 1. Ald. Barocc.

22. *ἤδη* abest Mosq. 2. — *τάνδε* Ald. — *πυργυρουμένοις* Reg. L. Guelph. M. 1.

23. *καλὸς* M. 2. — *πολέμως* Reg. L. — *κυροῖ* Reg. K.

24. In verbis *οἰωνῶν βοτὴρ* explicandis infelix est Schütz., qui propterea sic vocari Tiresiam putat, quia aves cicures aluerit, ex quibus auspicia caperet, nec felicior Schwenk., qui ab avibus carne sacrificiorum alendis hoc nomen eum traxisse opinatur. Recte vidit Wunderl. p. 193. eum *avium dominum* vocari, quatenus ex iis vaticinandi facultatem habebat.

25. *νωμῶ* Rob. — *φρεσὶ* Guelph. M. 1. 2. Rob. — Verba *πυρὸς δίχα* male ita explicat Schütz., ut Eteoclem putet monere, Tiresiam propter caecitatem ex igne vaticinari non posse, quod et loquentis personae atque consilio minus aptum foret, et per se falsum est, quia Tiresiam ex igne quoque vaticinatum esse patet ex Soph. Antig. 995. sqq. Monet igitur Eteocles, eum tum non ex igne sed ex avibus futura praedixisse.

26. *ἀψευδῆ* Mosq. 1. 2.

27. *δεσπότης τοιῶνδε* Colb. 1. — De constructione mutata vid. Herm. de ellips. et pleon. in Mus. antiq. stud. I, p. 207.

28. *Ἀχαιΐδα* M. 1. 2. Reg. B., quam scribendi rationem ut antiquiorem receperunt Brunck. Schütz. Schwenk., sed reliquorum omnium librorum lectionem retinui. cf. Seidl. ad Eur. Troad. 674. El. 1282.

29. *κἀπιβουλεύειν* Regg. G. L. Ven. 2. M. 1. Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. C. Ar. et recepit Blomf. sine causa.

30. *εἴς τ'* Blomf. Atticista. — *πυργημάτων* Mosq. 2.

32. *σέλμασιν* Med.

33. *πόλλων* Guelph.

34. *εὖ θαρσεῖτε* Turn. Glasg.

Σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
Ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾷν ὁδῷ·
Καὶ τῶνδ' ἀκούσας, οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
Ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
Αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
Ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
Ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος,
Καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρην, Ἐνυὼ, καὶ φιλαίματον Φόβον
Ὡρκωμότησαν, ἢ πόλει κατασκαφὰς
Θέντες, λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
Ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
Μνημεῖά θ' αὑτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
Πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
Λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.

---

36. *κατοπτῆρα* Med.

38. *οὔτοι* Mosq. 2. Vienn. C. — *λειφθῶ* Ald. et codd. ap. Turn.

39. *Ἐτέοκλες* Vienn. B. D. Ald. Rob. *Ἐτεοκλῆς* Vienn. A. — *ἄριστε* Vienn. C.

40. *σαφῶς τἀκεῖθεν* Reg. G. *σαφῆ τε τὰ 'κεῖθεν* Ox. *τ' ἀκεῖθεν* Ald.

41. *κατόπης* Ald. — *εἰμ'* Rob.

43. *σάκκος* M. 1. Obelum apposuit Glasg.; fortasse propter lectionis varietatem in codd. Longini de sublim. c. 15., quorum unus *εἰς μέλαν σε τοῦ κύκος*, alius *εἰς μέλαν σε τὸ τα σακος* habent, unde ex Blomf. sententia *κύτος* aliquis eruere possit; sed in *σάκος* consentiunt, qui, eodem notante, praeter Longinum hunc versum laudant Aristid. T. II. p. 317. Stob. VII, 86. Schol. Barocc. in Eur. Orest. 819. Schol. Aristoph. Lysistr. 189.

44. *χερσὶν* Ald. Rob. — *ταυρίου* Ald. Turn.

45. *Ἄρην τ'* Colb. 1. 2. M. 1. 2. Ox. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. *Ἄρη τ'* Med. Ar. Vatic. 1. *Ἄρρη τ'* Guelph. — *φόνον* M. 1. Ar. Vienn. B. Rob. et suprascr. *β* Colb. 2.

46. *ὑρκωμώτησαν* Ald.

47. *βίᾳ* deest M. 1.

48. *φυράσσειν* M. 2. Ox.

49. *σημεῖα δ'* Stob. l. c. — *εἰς δόμους* Med. Stob. l. c. *ἐν δόμοις* Colb. 1.

50. *πρὸς ἅρματ'* Reg. K. Colb. 1. Ven. 1. *πρὸς δ' ἅρμ'* Regg. C. G. Guelph. Ox. Rob. — *χεροῖν* Guelph. Vienn. A. Ald. Rob.

51. *διὰ στόματος* Colb. 1. *ἀνὰ στόμα* Stob. l. c.

Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
Ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων.
Καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται,
Κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
Ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
Πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
Ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
Χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
Χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
Σὺ δ' ὥστε νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος,
Φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
Ἄρεος· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
Καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λάβε·
Κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
Ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου

---

52. ἀνδρίᾳ M. 2.

54. τῷδε Rob. Stob. l. c. — πίστις Colb. 2. Rob. Stob., idque recepit Schütz., (quem etiam τῷδε dare voluisse ex nota patet) probante Wunderl. p. 21. Sed vulg. cum versu sequente melius cohaeret. — οὐχ Ald. Rob.

55. ἔλιπον Regg. A. B. Guelph. M. 2. Ox. Vienn. A. C. D. Ald. Rob., hinc Brunck. dedit κληρουμένους γὰρ ἔλιπον, quum γὰρ in Reg. B. suprascr. repperisset, sed si ἔλιπον propter librorum auctoritatem praeferendum est, melius legi potest κληρουμένους δ' ἔλιπον, ὅπως; facile enim *ΟΠ* praecedente *ΟΝ* absorberi potuit.

56. πύλαις codd. ap. Turn. — ἄγη Mosq. 1. et suprascr. οι Colb. 1. ἄγῃ Reg. L. Colb. 2. M. 2. Vienn. A. B. D. ἄγει Vienn. C.

58. τάγευσ' ὡς τάχος Ven.

60. κονιεῖ Ald. — ἀργιστὴς Guelph.

61. πνευμάτων Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. C. πνευμόνων rell. libri omnes, sed πλευμόνων Brunck. Schütz. ex praecepto Atticistarum.

62. ναὸς Med. Colb. 2. Glasg. Blomf. idemque Porsonus et Elmsl. restituerunt Eur. Med. 523., ubi eadem verba leguntur.

64. χερσαίου codd. ap. Steph. Reg. C. Ald. Rob. Turn. et suprascr. in M. 2. — στρατοῦ abest Mosq. 1.

65. τόνδε M. 1. Ox. Guelph. Mosq. 2. Vienn. B, D. Ald. Turn. et suprascr. in Mosq. 1. Idem suprascr. ω Colb. 1. — χαιρὸν Ald. — ὥς τις Guelph. Vienn. B. Rob.

67. σαφηνείᾳ Reg. B. Ox. M. 2. Rob., quod pro vulg. σαφηνίᾳ receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk. Blomf., recte, ut videtur, quia formas pleniores et graviores amat Aeschylus.

Εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν, ἀβλαβὴς ἔσῃ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
Ἀρά τ' Ἐριννὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
Μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
Ἐκθαμνίσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
Φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
Ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
Ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχέθειν·
Γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
Πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ.

Θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη,

---

68. *εἰδὼς σὺ τὰ* Ald. Rob. Barocc.

69. *πολισοῦχοι* Vienn. A. B. C. D.

71. *μου* Rob. — *τὴν πάλιν* omisso *γε* Vienn. B. D. — *πρευμνόθεν* M. 2. — *μήτοι πόλιν γε* legendum videtur Elmslejo ad Eur. Med. 175. male.

72. *ἐκθαμνήσητε* M. 1. — *δηϊάλωτον* vulg. quod retinuit Schwenk., in anapaesto non offendens. *δηάλωτον* Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

73. *δήμους* Mosq. 2. Ald.

74. *τε γῆν δὲ* Colb. 1. *τε γῆν τε* Ald. Barocc. — *Κάδμου* ad *γῆν* quoque pertinet, quamquam ab eo sejunctum, cujus collocationis exempla habet Elmsl. ad Eur. Heraclid. 131.

75. *δουλείοισι* Colb. 1. Guelph. M. 2. Regg. A. B. C., quod pro vulg. *δουλίοισι* receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk. vid. ad v. 67. Blomf. autem *δουλίοισι* retinuit, exemplis scilicet probans, alibi hanc formam legi. *ζεύγλῃσι δουλείῃσι* Regg. G. H. Barocc. Vienn. B. D. Rob.

76. *γένοισθε* Vienn. B. D. — Abest hic versus Mosq. 2. — De voc. *ξυνὰ* v. Lobeck. ad Aj. 180.

77. *θεοὺς* pro *δαίμονας* Barocc. 2.

78. Carmen quod sequitur totum in strophas et antistrophas primus divisit Seidl. de verss. dochm. p. 181. sqq., sed non sine magnis mutationibus et improbante Herm. El. metr. p. 751., cui maxima carminis pars monostrophica esse videtur. Id quidem certum mihi videtur, v. 78—92. proodum esse, quae comparari quodammodo possit cum anapaestis dimetris, saepe antistrophica carmina praecedentibus; tota enim dochmiacis dimetris decurrit, et clauditur v. 92. dochmio cum cretico, qui paroemiaci instar est. Deinde autem alternans singulorum Deorum invocatio de antistrophica ratione nos commonefacere videtur, quae tamen adeo obscura est, ut manum abstineam. Seidleri lectiones et Lachmanni, qui *de chor. syst.* p. 81. sqq. strophas a v. 111.

Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών,
Ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας·
Αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
Ἄναυδος, σαφὴς, ἔτυμος ἄγγελος·
Ἐλεδεμνὰς πεδιοπλόκτυπος
Ὠσὶ χρίμπτεται βοὰ, ποτᾶται, βρέμει δ'
Ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.

---

incipit, in calce libri exhibebo, eis tantum Seidleri mutationibus statim sub textu allatis, quae non antistrophicae responsionis causa factae sunt. — θρεῦμαι, quod pro vulg. θρέομαι Regg. C. L. Guelph. M. 2. Mosq. 1. 2. Vienn. A. C. Seld. praebent, cum Seidlero, Lachmanno, Schwenkio et Herm. El. metr. p. 277. recepi. Blomf. θροῦμαι dedit. — μεγάλα τ' ἄχη M. 1. Ven. 2. Guelph. Mosq. 2. Colb. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Reg. G. Rob. Schütz. Blomf., sed copulam, quam reliqui libri omittunt, neque sermo poeticus neque versus, qui est dochmiacus, admittit. μεγάλα sine ἄχη, quod additum recenti manu M. 2.

80. πολὺς δ' ὧδε vulg. πολὺς ὧδε Regg. A. B. Guelph. M. 1. 2. Mosq. 2. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. sed πολὺς ὅδε, quod metrum poscit, ex Reg. L. Mosq. 1. Colb. Seld. Rob. recepi, loci enim significatio demonstrativo inest. cf. Schaef. melet. crit. p. 77. s. Eodem modo ὧδε pro ὅδε vel οἶδε in libris quibusdam legitur Soph. Oed. Col. 111. Eurip. Orest. 342. — λαὸς M. 1. Reg. G.

81. κόνις με Schütz. ex errore typ. ut videtur. — φανεῖσα Guelph. Ald. Turn.

82. σαφὴς δ' Colb. 1. Vienn. C. — ἕτοιμος Mosq. 2.

83. ἐλιδεμνὰς Rob. ἐλεδεμνὰς, quod reliqui libri omnes habent, non graecum judicat Hermannus, in quo non dissentio, nec habet, quod opponat, Seidlerus; quod enim putat metri causa illud pro ἐλέδεμας scriptum esse, recte refutavit idem El. metr. p. 45. Ἐλέδεμας autem, quod Herm. p. 269. ingeniose proponit, metro etiam aptius est, puto enim hunc et sequentem versum ita legendos esse:

ἐλέδεμας βοὰ πεδιοπλόκτυπος
ὠσὶ χρίμπτεται, ποτᾶται, βρέμει δ'·

Pro πεδιοπλόκτυπος Seidlerus πεδί' ὁπλόκτυπ', Herm. l. c. πεδί' ὁπλοκτύπος, nescio quo sensu, dedit; sed compositionem illam ab Aeschyli grandiloquentia non absonam puto.

84. ὠτὶ χρίμπτεται βοὰ Mosq. 1. ὠτὶ χρίμπταται βοὰ Mosq. 2. τε ὠτὶ χρίμπτεται βοὰ Regg. G. H. K. Ven. 2. ὥστε χρίμπτεται βοὰ Colb. 1. τ' ὠσὶ χρίμπτεται βοὰ Regg. A. B. Brunck. τ' ὠσὶ βοὰ χρίμπτεται Schütz. Reliqui ὠσὶ omittunt, et sic legunt: τὶ χρίμπτεται βοᾷ Med. τε χρίμπτεται βοᾷ M. 1. Ven. 1. Ald. Turn. Barocc. Seld., nisi quod hi duo βοὰ habent. δὲ χρίμπτεται βοὰ Colb. 1. ἐγχρίμπτεται βοᾷ Rob. τ' ἐγχρίμπτεται βοὰ Vict. Glasg. βοὰ χρίμπτεται Blomf.

85. ἀμαιμακέτου Ven. — ὀροκτύπου vulg., sed ὀροτύπου

Ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ θεοὶ
Θεαί τ᾽ ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
Βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὄρ-
νυται λαὸς εὐπρεπὴς, ἐπὶ πόλιν διώκων.
Τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ᾽ ἐπαρκέσει
Θεῶν ἢ θεᾶν; πότερα δῆτ᾽ ἐγὼ
Ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;
Ἰὼ μάκαρες εὔεδροι,
Ἀκμάζει βρετέων
Ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι;
Ἀκούετ᾽ ἢ οὐκ ἀκούετ᾽ ἀσπίδων κτύπον;
Πέπλων καὶ στεφέων
Πότ᾽, εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν;
Κτύπον δέδορκα, πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.

Med. Reg. L. Ven., quod metri causa recepi. Idem habet Schwenk. et Blomf.

86. *ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ᾽* Colb. 1. *ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ θεοὶ, ἰὼ θεαί τ᾽* Colb. 2. Seld. Reg. K. Ven. 2. M. 2. *ἰὼ ἰὼ ἰὼ θεοὶ, ἰὼ ἰὼ θεαί τ᾽* M. 1. *ἰὼ ἰὼ ἰὼ θεοὶ, ἰὼ θεαί τ᾽* Guelph. *ἰὼ ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ᾽* Rob. *ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ᾽* rell.

87. *ὀῤῥόμενον* Reg. G. Guelph. M. 1. Vienn. A. B. C. D. codd. ap. Steph.

88. *βοὰ* Seld. codd. ap. Steph.

89. *λεὼς* Blomf. — *εὐπρεπὴς* vulg. *εὐτερπὴς* M. 1. *εὐτρεπὴς* Med. M. 2. Mosq. 2. codd. ap. Steph. Rob. ex rasura Reg. G. et simul cum vulg. Regg. A. B., quod receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., quamquam vulgatae sensus non deterior est, quam tuetur etiam Schwenk.

90. *ἄρα* M. 1. — *ἄρ᾽* M. 1. *ἄρ᾽* omittunt Colb. 2. Barocc. Seld. Guelph. Ven. 1. Ald.

91. *θεῶν ἢ θεᾶν* om. Colb. 1. *θεῶν ἢ θεαινῶν* Colb. 2. Viteb. Vienn. B. D. *θεῶν ἢ θεαινᾶν* M. 1. 2. codd. ap. Turn. et suprascr. in Mosq. 1. *τῶν θεῶν ἢ θεαινᾶν* Rob. *θεῶν ἢ θεᾶν ὧν* Reg. H. *θεᾶν ἢ θεῶν* Guelph.

95. *δ᾽ ἔχεσθαι* Colb. 1. M. 2. Mosq. 1. Viteb. Rob. Turn. *δ᾽ ἔσχεσθε* Regg. G. K. Vienn. A. C. Ald. *ἔχεσθε* Guelph. — *τί* om. Mosq. 2.

96. *ἀκούετε ἢ* Vienn. B. Mosq. 1. — *οὐκ ἀκακούετ᾽* Ald. — Ab hoc versu apud Blomf. incipit *τριὰς α΄*, cui respondet *τριὰς β΄* inde a v. 99.

98. *εἰ* Ald. — *λιτὴν* Rob. *λίταν᾽* dedit Seidl., quod admodum placet.

99. *δέδορπα* Rob. — *πάταγος δ᾽* M. 2. Ven. 2. Guelph. Mosq. 1. Reg. A. *πάταγον δὲ* Colb. 2. *πάταγον δ᾽* Barocc. Ald. Turn. *πάταγόν τ᾽* Rob. Vict. *πάταγος* omisso *δ᾽* Mosq. 2. sed *πάταγος* omissa copula Regg. B. H. K. L. N. Med. Colb. Ar. M. 1., quod recte receperunt Brunck. Glasg. Schütz.

Τί ῥέξεις, προδώσεις, παλαίχθων
Ἄρης τὰν σὰν γᾶν;
Ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ᾽ ἔπιδε πόλιν,
Ἄν ποτ᾽ εὐφιλήταν ἔθου·
Θεοὶ πολισσοῦχοι χθονὸς,
Ἴτ᾽ ἴτε πάντες,
Ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον
Δουλοσύνας ὕπερ.
Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
Δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς
Ἄρεος ὀρόμενον.
Ἀλλ᾽ ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς

---

100. *παλαῖχθον* Regg. A. B. Rob., quod male receperunt Brunck. Glasg. Schütz., est enim versus bacchiacus.

101. *γᾶν τεὰν* Viteb. *τὰν τεὰν* Seld. *τὰν γῆν τεὰν* Colb. 1. *τὰν τεὰν γῆν* Ven. 2. *τάν τε ἂν γῆν* Reg. K. *τάν τε ἂν γᾶν* Med. Reg. L. *τὰν τεὰν γᾶν* Regg. A. B. M. 1. 2. quod receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk., quo facto hic etiam versus bacchiacus foret, ut praecedens, sed malui vulg. *τὰν σὰν γᾶν* retinere, quod Vienn. A. C. Ald. Rob. Turn. Vict. praebent, quodque confirmatur lectione *τὴν σὴν γῆν*, quae est in Mosq. 1. Vienn. B. D. Sic versus erit dochmiacus, quem daret etiam lectio *Ἄρης γᾶν τεάν*. — Blomf. responsionis triadum suarum causa legit:

τί ῥέξεις, παλαῖχθον Ἄρης προδώσεις τὰν τεὰν γᾶν;

102. *χρυσοπήλυξ* Guelph. codd. ap. Steph. Ald. Rob. Turn. *χρυσεοπήληξ* Regg. F. N. Seld. M. 1. Colb. 2. — *ἔπιδ᾽ ἔπιδε πτόλιν* Rob. *ἔπιδ᾽ ἔπιδ᾽ ἐπὶ πόλιν* M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. Vienn. A. C. *ἔπιδ᾽ ἐπὶ πόλιν* Mosq. 1. 2. — *τὰν πόλιν* Reg. C., quod recepit Blomf.

103. *ποτ᾽ εὐφιλήτην* Mosq. 2. *ποτὲ φιλήταν* M. 1. *ποτὲ φιλιτίαν* Seld.

104. *πολισοῦχοι* Seld. Mosq. 2. *πολιοῦχοι* superscripta vulgata Viteb. *πολιάοχοι* Med. Reg. L. *πολιοῦχοι* recepit Blomf.

105. *ἴθιτε* Ald. *ἴθ᾽ ἴτε* Ox. Vienn. B. C. D. Viteb. Vict. Schol. *ἴδετε* Turn. idque recepit Blomf., Burneium, ut in toto fere hoc carmine, secutus.

106. *παρθένον* Ald. — *ἱκέσιον* Guelph. — *ὄχλον* Colb. 1.

107. *δουλοσύνης* vulg. sed *δουλοσύνας* Reg. A. Med. Mosq. 1. M. 1. 2. Guelph. Brunck. Glasg. Schütz. Seidler. Schwenk.

108. *πόλιν* Viteb. Barocc. Ald.

109. *δοχμυλόχων* Guelph. *δοχμολοφᾶν* Brunck. e conj., quem sequitur Schütz. sine causa. — *καγχλάζει πνοαῖσιν* Rob. *πνοαῖς καγχλάζει* Ald.

110. *ἄρεως* Viteb. — *ὀῤῥόμενον* Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B, C. D. Viteb, Ald. Rob.

Πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.
Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
Κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων·
Διάδετοι δὲ γενύων ἱππείων
Κινύρονται φόνον χαλινοί.
Ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
Δορυσσόοις σάγαις, πύλαις ἑβδόμαις
Προςίστανται, πάλῳ λαχόντες.
Σύ τ' ὦ Διογενὲς, φιλόμαχον κράτος,
Ῥυσίπολις γενοῦ Παλλὰς, ὅ, θ' ἵππιος
Ποντομέδων ἄναξ,
Ἰχθυβόλῳ μηχανᾷ Ποσειδᾶν

---

112. *ἀῤῥηξον* Colb. 1. *ἐπάρηξον* Vienn. B. D. Reg. E.

113. *δὲ* pro *γὰρ* Reg. L.

114. *γὰρ ἠΐων* Ald. *γὰρ ἀρηΐων* Barocc. *ἀργείων* Mosq. 2. sed suprascript. *ἀρηΐων*. — *ἀρήων* metri causa scribendum putat Buttler., *ἀρείων* Atticismi causa dedit Blomf., sed vid. Seidl. p. 100. Böckh. ad Pind. Pyth. VIII, 56.

115. *διὰ δέ τοι γενύων* Reg. L. Barocc. Ald. *διάδετοι γενύων* Colb. 1. Guelph. M. 2. Vienn. A. B. C. D. Viteb. Turn. *διάδετοί τε γενύων* Rob. *διάδετοι δὲ γενύων* rell. Versus constat antispasto cum dochmio, *γενύων* enim per synizesin bisyllabum est. — *ἱππίων* Mosq. 2. *ἱπτίων* Viteb. *ἱππικῶν* Blomf.

116. *κιννύρονται* M. 1. 2. Mosq. 2. — *φόβον* M. 1. 2. Ar. Vienn. A. Mosq. 2. Colb. 2., ubi *ν* suprascr., Rob. Turn. codd. ap. Steph. *φόβου* Reg. G. *φόβῳ* Colb. 1. *φόνων* suprascr. *ον* Mosq. 1. *φόνον* rell. Schwenk. *φόβον* recepit, quod neque sensus causa, neque propter antecedens *φόβος* aspernatus essem, nisi vulg. majore librorum auctoritate niteretur.

117. *προπέμπονται* pro *πρέποντες* codd. ap. Steph. Rob.

118. *δορυσσόοις* vulg., sed *δορυσόοις*, quod metrum postulat, ex M. 2. et Thom. M. v. *ἑβδόμῃ* recepi. *δορυσώοις* Mosq. 2. *δορυσσοῖς* Blomf., qui exemplis allatis semper per *σσ* hoc vocabulum scribi contendit. Sed, ubi metrum postulabat, etiam breviore forma uti poëtis licebat, ut *θεόσυτος* pro *θεόσσυτος* et similia. vid. ad Prom. 116. — *πύλαισιν* ex conjectura reposuit Brunck., quia *δορυσσόοις* legens versum senarium esse putabat, et obsecutus est Schütz., sed dochmiacus est dimeter. — *ἑβδόμοις* Guelph. *εὐδόμαις* Ald. De *ἑβδόμαις* pro *ἑπτὰ* posito vid. Herm. ad Vig. p. 720., a quo dissentit Valck. de Aristobul. p. 120.

120. *κρᾶτος* Ald. Rob.

121. *ῥυσίπτολις* vulg., sed *ῥυσίπολις* Mosq. 1., quod versus poscit, qui iterum est dochmiacus dimeter, et sic jam Glasg. Blomf. Schwenk. dederunt. — *ἵππειος* Seld. Reg. N. Colb. 1. M. 2. Ald. Rob.

122. *ποντομέδων δ'* Mosq. 1.

123. *ἰχθυβόλων* Mosq. — *μα-*

Ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
Σύ τ' Ἄρης, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον
Πόλιν φύλαξον, κήδεσαί τ' ἐναργῶς.
Καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ,
Ἄλευσον. σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
Γεγόναμεν· λιταῖσι σε θεοκλύτοις
Ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.
Καὶ σὺ Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
Στρατῷ δαΐῳ, στόνων ἀϋτᾶς·
Σύ τ' ὦ Λητογένεια κοῦρα,

χανᾷ Regg. B. L. Viteb. M. 1. Brunck. et omnes post eum. — Ποσειδᾶν Med. Vit. Brunck. et rell. sed in talibus vulg. sequi malui, praesertim si, ut hic, omnium fere librorum auctoritate nititur.

124. φόβον vulg. φόνων Reg. L. M. 2. et suprascr. φόβου Med. φόβων Regg. A. B. C. G. H. K. Guelph. Ar., quod hiatus vitandi causa recte receperunt Brunck. et rell. omnes. — ἐπίλυσιν om. Mosq. 1.

125. φεῦ φεῦ extra versum positum putat Seidl. p. 195., quod recte improbat Reisig. conjectan. I. p. 285. Versus dochmiacus dimeter esse videtur, prima syllaba vocabuli Ἄρης producta, quod item fit infra 226. 326. et 461. cf. Doederl. spec. Soph. p. 19.

126. κήδευσαί τ' Guelph. κήδευσέ τ' Mosq. 2. κηδέσθητ' Mosq. 1. suprascr. κήδεσαί τ'.

127. γένος Viteb.

128. γὰρ vulg. abest, sed legitur in Regg. A. B. G. K. Colb. 1. Seld. M. 1. 2. In Schützii textum eo invito irrepsit, videtur enim ei adversus metrum esse, sed et sensus poscit et versus, qui est dochmiacus dimeter.

129. θυγατρὸς ante γεγόναμεν Reg. K. — λιταῖσι pro vulg. λιταῖς ex Hermanni conj. Schütz. Seidler. Blomf. Schwenk. recte.

130. αὔτουσαι legendum putat Seidl. p. 196., ut idem sit versus, qui saepe in hoc carmine occurrit, ex antispasto cum penthemimeri iambica compositus, quod probabile est, nec tamen quidquam mutare ausus sum, praesertim, quum deinde πελαζόμεθα habeant Colb. 1. Reg. L. M. 2. Ox. Mosq. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Viteb. Ald. Rob. Turn. — Schwenk. in ἀπύουσαι produci υ putat.

131. Λύκι' Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Mosq. 1. Viteb. Vienn. A. B. C. D. Ald. — λυκεῖ Ald. ὡς λύκος Med.

132. τῷ στρατῷ τῷ δαΐῳ Guelph. Mosq. 2. στρατῷ δαΐῳ γενοῦ Vienn. B. D. — αὐτᾶς vulg. quod cum sensu carere videretur, a Stanlejo in αὐτὰς, a Schützio in ἀΐσας, a Seidlero in Λητῴας mutatum est. Brunck. Blomf. Schwenk. vulg. retinent et omisso ἕνεκα explicant. Mihi placet ἀϋτὰς, ut sit accusativus absolutus, quod habent Mosq. 1. et suprascr. η M. 2. Praeterea ἀητᾶς Mosq. 2.

133. σύ τ' om. Ald. Turn. — Λατογένεια Med. M. 1. et suprascr. η Colb. 2, Λαταγένεια Reg. K. — κούρη Guelph. et suprascr. α Mosq. 1.

Τόξον εὖ πυκάζου,
Ἄρτεμι φίλα. ἒ ἒ ἒ ἒ.
Ὄττοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω,
Ὦ πότνι᾽ Ἥρα·
Ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι,
Ἄρτεμι φίλα. ἒ ἒ ἒ ἒ.
Δορυτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
Τί πόλις ἄμμιν πάσχει, τί γενήσεται;
Ποῖ δ᾽ ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; ἒ ἒ ἒ ἒ.
Ἀκροβόλων δ᾽ ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
Ὦ φίλ᾽ Ἄπολλον,
Κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
Καὶ Διόθεν πολεμόκραντον ἁ-
γνὸν τέλος. ἐν μάχαισί τε μάκαιρ᾽ ἄνασσ᾽,
Ὄγκα πρὸ πόλεως

---

134. *ἐνπτυκάζου* suprascr. *υ* Med.

135. ἒ ἒ Schütz.

136. *ὄτοβον* invitis libris Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. sine causa. *τὸ ἀκροζόνιον ὄττοβον* Vit. — *πτόλιν* M. 1. — Ab hoc versu apud Blomf. *στροφὴ ά* incipit, quam sequitur *ἀντ. ά* inde a v. 143.

137. *πότνια* vulg. *πότνι᾽* recte legunt Seidl. et Herm. El. metr. p. 229., quos sequitur Schwenk. et Burneio auctore Blomf.

139. ἒ ἒ ἒ Mosq. 2. ἒ ἒ Schütz.

140. *δορυτίνακτος δ᾽* vulg. sed *δ᾽* recte om. Colb. 2. Glasg. Blomf., est enim prorsus otiosum et metro adversatur. — *ἐπιμένεται* Mosq. 1.

141. *καὶ πόλις* Guelph. — *ἄμμι* Colb. 2., quod sine causa receperunt Glasg. Schütz. Seidl. Blomf., metro enim non adversatur vulg., quum haec dochmii forma satis frequens sit. v. Seidl. p. 35. sq. — *τί γεννήσεται* Ald. *καὶ γεννήσεται* Mosq. 2.

142. *πῆ* Vienn. B. C. D. Mosq. 1. ex glossa ortum, *ποῖ* enim idem significat, v. Schaef. ad Soph. Oed. Col. 227. — *ποῖ δέ τοι* Reg. G. M. 2. *ποῖ τι* Rob. *ποῖ* omisso *δ᾽ ἔτι* Guelph. *ποῖ δὲ τέλος ἔτ᾽* corrigit Seidl. p. 124., ut versus sit numerosior, creticum putans, quem Herm. El. metr. p. 268. paeonem habet.

144. *φίλτατ᾽* Rob.

146. *ἐκ διόθεν* Rob. — *πολεμόκρατον* Colb. 1. M. 1. — *τέλος ἁγνὸν* Burneio auctore Blomf., qui tamen reponendum censet *ἄγων τέλος.*

147. *μάχαιρ᾽* Ald. — *ἐν μάχαις. σύ τε μάκαιρ᾽* ex Hermanni conj. Seidl., non opus. *ἔν τε μάχαις μάκαιρ᾽* Blomf., Burneium secutus.

148. *Ὄγγα* Mosq. 1. om. Blomf. — *πρὸ πόλεως* deest Seld. Reg. K. et in M. 2. a recenti manu additum.

Ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύου.
Ἰὼ παναλκεῖς θεοί, στροφή.
Ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
Τᾶσδε πυργοφύλακες,
Πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ᾽
Ἑτεροφώνῳ στρατῷ.
Κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκους
Χειροτόνους λιτάς.
Ἰὼ φίλοι δαίμονες, ἀντιστρ.
Λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,
Δείξαθ᾽ ὡς φιλοπόλις,
Μέλεσθε δ᾽ ἱερῶν δημίων,
Μελόμενοι δ᾽ ἀρήξατε·
Φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων.

---

149. *ἐπιρύου* Ald. Barocc.

150. Quae sequuntur in stropham et antistropham divisit Hermanno auctore Schütz., quem recte secutus est Schwenk., est enim in his responsio perspicua. Blomfieldio est *στροφὴ* et *ἀντ. β΄*. *παναρκεῖς* Med. codd. ap. Turn.

151. *ἰὼ* deest M. 2. sed suprascr. recenti manu. — *τέλειάς τε* Rob. *θεαὶ τέλειαί τε* Mosq. 1.

152. *τᾶσδέ γε* Med.

153. *δορύπονον* Vienn. A. B. C. D. Guelph. M. 1. Ald. Rob. Turn. — *πρόδοθ᾽* Rob.

154. Deest syllaba, quare Schütz. sequente Schwenkio *μοι* ante *στρατῷ* inseruit, sed nihil mutare audeo cum Seidlero, qui haec refert: *Pro ἑτεροφώνῳ Hermannus aliud antiquitus vocabulum lectum esse suspicatur, veluti ἑτεροβάγμονι.* Blomf. suspicatur *ἑτεροφώνῳ γε στρατῷ*.

155. *πανδίκως* Colb. 1. Ven. 1. Regg. C. N. Ald. Turn., quod recepit Schütz. Blomf. Idem Mosq. 1., sed suprascr. *πανδόκους* et *γρ. πανδήμους*. Rell. *πανδίκους*, quod retinuit etiam Seidl., (cui tamen *πανδόκους* probari videtur) et Schwenk. probatque Wunderl. p. 22.

158. *λυτήριοι ἀμφιβάντες* hiatum efficit intolerabilem, quare Seidl. *τ᾽* inseruit, quod tamen displicet.

159. *φιλοπόλιες* vulg. *φιλοπόλιδες* Reg. L. sed *φιλοπόλις* Ald., quod recte recepit Schütz. *φιλοπόλεις* scripsit Seidl., quem sequitur Blomf. Schwenk. probante, ut videtur, Lobeck. ad Phryn. p. 607. Idem jam suaserat Wunderl. p. 19. qui formam ionicam nescio qua de causa respuendam dicit.

160. *μέλεσθ᾽ ἱερῶν* vulg. *μέλλεσθ᾽ ἱεροῖν* Guelph. *μέλλεσθέ θ᾽ ἱερῶν* Colb. 2. *μέλεσθε δ᾽ ἱερῶν* Colb. 1. Mosq. 1. Rob., quod metro postulante receperunt Schütz. Seidl. Schwenk. *μέλεσθέ θ᾽ ἱερῶν* Blomf.

161. *μελλόμενοι* Ald. Rob.

162. *πόλεος* pro vulg. *πόλεως* recte rescripsit Seidlerus, quod

Μνήστορες ἔστε μοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
Ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
Στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ,
Βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,
Αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
Μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
Ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
Κρατοῦσα μὲν γὰρ, οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
Δείσασα δ', οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
Καὶ νῦν πολίταις τάςδε διαδρόμους φυγὰς
Θεῖσαι, διεῤῥοθήσατ' ἄψυχον κάκην·
Τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε·
Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα. — — — —
Τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
Κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
Ἀνὴρ γυνή τε, χὤ τι τῶν μεταίχμιον,
Ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται,

---

faciendum esse jam monuerat Wunderl. p. 29. Idem habet Blomf. — ὄρη pro ὀργίων Reg. K.

163. ἐστὲ vulg., quod invito Schützio in textu ejus remansit. ἔστε correxit Steph., idque dant Ald. Rob., quos recte sequuntur Seidl. Schwenk. Blomf.

164. θρέματ' Guelph.

166. θράσος Ald. Rob. Turn. Barocc. — πυργυρουμένῳ M. 1. Reg. L.

167. πολισσούχων Ald. Rob.

168. αὔειν codd. ap. Steph. Rob. — λακίζειν Mosq. 2. Barocc. — μιμήματα Ven. 1. Barocc.

169. ἐνευεστοῖ Ald. ἐν εὐετοῖ Colb. 1.

170. φύλῳ Vienn. B. D. cum glossa γένει.

172. ἥκῳ pro οἴκῳ Ald. — πόλεως Reg. K.

173. τὰς Guelph. — βοὰς Rob. et Vienn. B. D. cum glossa φυγάς.

174. θῶσαι Guelph. — διερθίσατ' Guelph. διεῤῥήσατ' Rob. — ἀψύχου M. 1.

175. ὀφέλλεται Med. Colb. 1. Barocc. et codd. ap. Steph.

176. ὑπ' αὐτῶν Vict. — ἔνδον Guelph.

177. Hic versus deest in Med. — τοιαῦτ' ἂν Reg. L. Mosq. 1. M. 2. Ald. Rob. τοιαῦτ' ἐν Ven. 1. τοιαῦτα γ' ἂν M. 1. τοιαῦτά τ' ἂν Guelph. Num forte legendum est: τοιαῦτ' ἂν ἐν? Blomf. dedit τοιαῖτα τἂν. — συναίων M. 1. Ald. — ἔχεις Mosq. 1.

178. μεταίχμιον pro ἀκούσεται Rob.

180. ὀλέθρια e codd. laudat Steph., idque verum putat, apte

Λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.
Μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
Τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα, μὴ βλάβην τίθει.
Ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού- στρ. ά.
σασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον,
Ὅτι τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι,
Ἱππικῶν τ' ἄϋπνων πηδαλίων δια-
στόμια πυριγενετᾶν χαλινῶν.

---

refutatus ab Abreschio; neque verius, quod conjecit Stanl., βαλήσεται.

181. φύγοι Guelph.

184. Primum ἢ om. Reg. H. Colb. 2. M. 1. 2.

185. εἰσακούσασα Viteb. Colb. 2.

186. Hic et qui sequitur versus, ut in omnibus usque ad Schütz. editionibus leguntur, antistrophicis non respondent, leguntur enim ap. Brunck. Glasg. Schütz. ita:

σασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτο-
βον, ὅτε
σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι.

Dedi autem eos, ut a Seidl. p. 58. et Herm. El. metr. p. 246., receptis librorum lectionibus, rectissime dispositi sunt. Secutus est illos etiam Schwenk. Blomf. ex conj. dedit ἁρματόκτυπον ὄτοβον, ὅτε γ' Αἱ σύρ. sed in appendice Seidleri rationem praefert. — ὄττοβον ὄττοβον Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Barocc. Ald. Turn. Vict. ὄττοβον Rob.

187. ὅτε τε Reg. L. ὅτι omisso τε Ald. ὅτι γε Colb. 1. ὅτι τε cum rell. codd. Rob. Turn. Vict. τε, quod a Brunck. Glasg. Schütz. injuria omittitur, ea ratione est collocatum, de qua ad Prom. 42. disputavi, ὅτι autem, quod praeter illos etiam Seidl. Herm. Schwenk. in ὅτε mutarunt, retineri posse putavi absque sensus detrimento. — σύριγγας Ald. — ἔκλαξαν Colb. 2. — ὀλοίτροχοι Ven. 2.

188. ἀγρύπνων corrigit Seidl. p. 129. et Blomf. propter antistrophicum, qui duos creticos habet; quod quamquam propter mutationis facilitatem verum puto, tamen sine codd. in textum recipere non sum ausus. Recepit Schwenk. — ἄπνον legendum putat Lachm. de syst. chor. p. 88.

189. διαστόμια pro vulg. διὰ στόμα correxit Schütz., quae mutatio tam facilis est, et tam necessaria, ut eam cum Seidlero recipere non dubitaverim. Nam ex vulg. lectione et constructio laborat, quum genitivus πηδαλίων non habeat, unde pendeat, et metrum, quum antistrophicus ex antispasto et penthemimeri iambica constet. Vulgatam ut Aeschyli grandiloquentiae aptissimam tuetur Schwenk. allatis locis Sept. Th. 51. 487. Suppl. 796. quibus nescio quid probare velit. διὰ στόμια legit Lachm. l. l. — πυριγενετῶν Colb. 1. Rob. et suprascr. in M. 1. πυριγενέταν Ald. Turn. — χαλινᾶν Med.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τί οὖν; ὁ ναύτης ἆρα μὴ 'ς πρῷραν φυγὼν
Πρύμνηθεν εὗρε μηχανὴν σωτηρίας,
Νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ- ἀντ. α.
χαῖα βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος
Ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις,
Δὴ τότ' ἤρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς,
Πόλεος ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.
Οὔκουν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν. ἀλλ' οὖν θεοὺς

---

190. *τί δ' οὖν* Blomf. ex praecepto Porsoni ad Phoen. 892., qui hiatum post *τί* a tragicis non admitti putat. Sed exempla, quae contrarium probant, ipse collegit Blomf., correcturus scilicet ea. — *ἆρα μήσ* Med. *ἆρα μὴ εἰς* Colb. 1. Guelph. Vienn. A. C. *ἆρα μὴ* sine *εἰς* Regg. G. K. L. *ἆρα μὲ εἰς* Reg. H. *ἆρα μ' ἐς* Vienn. B. D. Ald. Rob. *ἆρά γ' εἰς* Barocc. M. 1. 2. 2. *ἆρά γ' ἐς* rell. Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk. Vulgatam primus reliquit Blomf. *ἆρα μὴ εἰς* scribens, quem secutus *ἆρα μὴ 's* dedi. Nam ut *γε* illud prorsus otiosum, ita *ἆρα μὴ* sensui h. l. aptissimum est, v. Schaef. ad Soph. El. 446. Herm. ad Soph. Antig. 628. ed. Erf. min. Heind. ad Plat. Phaedon. 23.

192. *ἐν κύματι* Reg. L. Viteb.

194. *πίσσυνος* Colb. 1. — *θεοῖσι πίσυνος* pro vulg. *πίσυνος θεοῖς* metri causa scribendum esse recte viderunt Seidl. et Herm. ll. cc., quos sequitur Schwenk. — Blomf. haec sic dedit, verbis transpositis:

χαῖα βρέτη, θεοῖς πίσυνος, ὅτ' ὀλοᾶς
νιφάδος ἐν πύλαις νιφομένας βρόμος.

195. *ὀλοὰς* Ald. Rob. — *νιφομένας* Regg. A. B. L. Guelph. M. 1. et suprascr. in Med. et M. 2., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk.

196. *δὴ* deest M. 1. — *ὄρθην* Reg. G. — *φόβῳ* deest Reg. K.

197. *πόλεως* omnes, quod in *πόλεος* mutavi propter antistrophicum. — *ὑπερέχοι* Colb. 1.

198. *στέργειν* Colb. 1. Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. C. — *πολεμίων* vulg. sed *πολέμιον* Regg. A. B. C. E. Ven. 1. 2. M. 1. Guelph. Barocc. Mosq. 1., quod, ut magis poeticum, recte receperunt inde a Brunckio omnes.

199. *οὐκ οὖν* pro vulg. *οὐκοῦν* et interrogationis signum post *θεῶν* ponendum proponit Schütz. in notis; idem ex Mureti var. lect. V, 19. recepit Blomf. Tribuuntur enim vulg. haec verba *οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν* Choro, neque intellexerunt viri docti, tres versus sine interruptione Eteocli dandos esse,

Τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

Μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν στρ. β'.
Ἅδε πανήγυρις, μήδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
Ἀστυδρομουμένην πόλιν, καὶ στράτευμ'
Ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μή μοι θεοὺς καλοῦσα, βουλεύου κακῶς·
Πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
Μήτηρ, γυνή, σωτῆρος· ὧδ' ἔχει λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα· ἀντ. β'.
Πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν-τὸν ἀμήχανον

---

ut sit hic locus conformis praecedentibus et sequentibus; ubique enim Eteocles inter Chori carmina tres senarios profert. Idem vidit Lachm. de chor. syst. p. 124. *οὔκουν* autem scribendum est, ut sensus sit hic: *turris ut hostium impetum sustineat, precandum est; non penes Deos hoc erit, sed Dei captae urbis excedere dicuntur.* — *ἀλλ' ὄκνα θεοὺς* Rob. — *θεοὺς* ad sequentem versum trahitur in M. 1., unde, quum *ἀλλ' οὖν* revera aliquid offensionis habeat, audacior aliquis conjicere possit *ἀλλ' αὐτίκα Θεοὺς τοὺς ἁλούσης* etc. *τῆς* enim om. M. 2.

200. Offenderunt in articulo *τοὺς* viri docti, quare Schütz. *αὐτοὺς ἁλούσης* dedit, Herm. obss. critt. p. 45. s. *τὰ τῆς ἁλούσης* conjecit. Sed et articuli usum locumque aptis exemplis munivit, et *ἐκλείπειν* absolute positum esse demonstravit Wunderl. p. 159. sqq.

201. *ἐμὴν* Barocc.

202. *πανάγυρις* Reg. L. quod recepit Blomf. — *εἰσίδοιμι* dedit Brunck. metri causa, quem male sequitur Schütz., versus est dochmiacus dimeter, vid. ad antistrophicum.

203. *ἀστυδρουμένην* Ald. *ἀστυδρομουμένην* Rob. Turn. *ἀστυδρομουμέναν* ex Vict. in reliquas editiones omnes transiit.

205. *μή τι* M. 1. — *συμβουλεύου* Ald. — *δειλῶς* Guelph. Mosq. 2. Vienn. A.

207. *γυνὴ τῆς σωτῆρος* Guelph. *γυνὴ σωτῆρος* vulg. *γυνὴ σωτήριος* conj. Stanl., sed comma post *γυνή* habent Reg. B. Vienn. A. B. C. D., unde recte intellexit Brunck., *γυνὴ* pro vocativo positum et *εὐπραξίας σωτῆρος* jungendum esse, de qua generis enallage praeter exempla a Brunckio collecta vid. Lobeck. ad Aj. p. 270. sqq. Seidl. ad Eur. El. 988. — *γύναι* Blomf. male. — *ἔχοι* Colb. 2.

208. Post *ἔστι*, Scholiastae explicationem secutus, interpungit Brunck., quem sequuntur Schütz. Blomf., sed sententia Choro multo aptior est, omissa interpunctione, ut vulg. — *ἐστὶν θεοῦ* Med. Reg. L. — *δ' ἔτι* codd. ap. Steph. Guelph. Turn. *δέ τ'* Vict. Glasg.

209. *πολλάκις* M. 1. Guelph.

Κὰκ χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὀμμάτων
Κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια
Θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
Σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν, καὶ μένειν εἴσω δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

Διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον, στρ. γ'.
Δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
Τί τάδε νέμεσις στυγεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὔτι φθονῶ· σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·

— *κακοῖσι* vulg. *κακοῖσιν*, quod propter antistrophicum praestat, Mosq. 2. Glasg. Schwenk. — *τὰν* vulg. contra metrum et sensum; *τὸν* conjecit Canter., idque ex Marcellin. de vita Thucyd. p. 2. recipiendum esse, recte viderunt Wunderl. p. 23. et Seidl. p. 93. et receperunt Glasg. Blomf. Schwenk. — *ἀμάχανον* Blomf. male.

210. *ἐκ χαλεπᾶς* vulg. invito metro. *κὰκ χαλεπᾶς* Med. M. 1. 2. Colb. 2. Regg. C. E. G. Ven. 1. 2. Barocc. Seld. Viteb. Rob., quod propter librorum auctoritatem cum Seidlero et Schwenkio verum puto. *καχαλεπᾶς* Colb. 1. *κὰν χαλεπᾶς* Reg. L. *καὶ χαλεπᾶς* Marcellin, quod Wunderl. et Glasg. receperunt. — *ὑπέρ τ'* Marcellin., quod non displicet.

211. *κρημναμέναν νεφέλαν* vulg. *κρημναμένην νεφέλαν* Ald. Rob. *κρημναμένων νεφελῶν* Marcellin., unde recte *κρημναμενᾶν νεφελᾶν* Seidl. Blomf. Vulgatam retinet Schwenk., cujus sententiam non intelligo.

212. *τάδ' ἔχει* Rob. *τόδ' ἐστὶ* suspicatur Blomf., sine causa.

213. *πειρωμένοις* Med. *πειρομένον* M. 1.

214. *τῇ σιγῶν* Guelph. — *ἔσω* Regg. A. B. Mosq. 1., quod, ut magis atticum, receperunt Brunck. et Schütz.

215. *νεμόμεσθ'* vulg. sed *νεμόμεθ'* Barocc. Ald. Rob. Turn. Brunck. et rell. metro exigente. — *ἀδάμαστον* vulg. *ἀδάματον* jam Pauw. correxit, ut iambicum scilicet efficeret. Brunck. Glasg. Schütz. vulgatam retinent, sed dochmiacum dimetrum esse primus intellexit Seidl. p. 93., hinc *ἀδάματον* habent Blomf. Schwenk.

216. *ἀποστέγη* Ald. *ἀποστέργει* Mosq. 2.

217. *τί τάδε* libri omnes. *τίς τάδε* metri causa correxit Heath., idque non solum editores omnes receperunt, sed probarunt etiam Seidl. p. 93. 160. et Herm. El. metr. p. 261. Sed vulg. et sensui aptior est (*quid haec invidia obtrectat?*) neque versui obstat, quem ex antispasto et iambo compositum puto, quemadmodum praecedentia quoque chori carmina in versum antispasticum exeunt. — *στυγείσῃ* Reg. G.

218. *οὔτοι* Colb. 2. Med. Reg.

Ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς,
Ἔκηλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἄμα ἀντ. γ'.
Ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
Τίμιον ἕδος, ἱκόμαν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μὴ νῦν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
Πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.
Τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόβῳ βροτῶν.

L. et recepit Blomf. sine causa. — *τιμᾶν δαιμόνων* M. 1.

220. *εὔκηλος* Ar. Ox. Reg. G. Vienn. B. D. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn.

221. *κρύουσα* Rob. — *πάτταγον* Ald. Rob. et superscr. in M. 2. — *ἄμμιγα* Med. Reg. L. — Versus strophico non respondet, quare Heath. conj. *ποτάνιον κλύουσά γε πάταγον ἄμα*, Brunck. *πρόσφατον κλύουσ' ὄτοβον ἄμα φόβῳ Ταρβοσύνῳ ποδὶ* vel *πρόσφατον κλύουσ' ὄτοβον ἀρτίως*. Glasg. et Schütz. vulg. retinent. Blomf. verbis transpositis legit: *κλύουσα πάταγον ποταίνιον, ἄμα*, in notis autem proponit: *ποταίνιον ἀκούουσα πάταγον ἄμα*, qua emendatione, quam Rob. lectio firmare videtur, difficultas sane omnis tollitur. Hermannus teste Seidlero p. 94. *ἄμμιγα* recipiens versum trimetrum iambicum facit, et antitheticum ita legit: *θεαὶ θεῶν πόλιν νεμοίμεθ' ἀδάματον*, quod tamen an non verum sit cum Seidlero dubito, quia praecedentia carmina omnia a dochmiaco incipiunt, et strophicus quoque aperte dochmiacus est. Seidl. ita corrigit: *ποταίνιον κλύουσα πάταγον μέγαν* vel *ποταίνιον κλύουσ' ἄμμιγα πάταγον ἄμα*. Lachm. de chor. syst. p. 88. Lobeckii conjecturam probat, qui *ἄμα* in *ἄμαχον* mutat. Ego quidem, quia *ἄμα* ad sensum aptissimum est, de retinenda vulgata cogitavi, et si ultima dochmii brevis defendi potest, cum Ald. et Rob. *ποταίνιον κλύουσα πάτταγον ἄμα* legi velim, *ποταίνιον* enim cum Seidlero trisyllabum habeo, duplicatum autem *τ* in *πάτταγος* non magis quam in *ὄττοβος* offendere potest, quum utrumque strepitum designet.

222. *τήνδ'* Ald. Rob. *τῶνδ'* Mosq. 2. — *ἀκρόπτολιν* pro vulg. *ἀκρόπολιν* recte Glasg. Seidl. Blomf. Schwenk. *σκοπίαν* Mosq. 2. *σκοπᾶν* Guelph.

223. *ἱκόμην* Mosq. 2.

224. *μή νυν* Blomf., qui de quantitate encliticae non cogitasse videtur. — *τετραμμένους* Ven. 1. Guelph. Ox. Viteb. Vienn. B. D.

225. *πύθοισθε* Ven. 1. Barocc. — *ἁρπαλίζεται* Colb. 1. *ἁρπαλλίζετε* M. 2. *ἁρπαλίζητε* Ald.

226. *φόνῳ* Med. Ox. Colb. 1. Ven. 2. M. 1. Regg. A. B. C. F. G. Rob. Turn. et receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk., sed vulg. *φόβῳ* prorsus est necessarium, refertur enim ad formidinem Chori, de qua in praecedentibus rex locutus erat.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐκοῦν ἐμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

Δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

Θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν.

---

228. *ἄταν* Rob.

229. *δῆθεν* vulg. sed *γῆθεν* Regg. G. N. Seld. Barocc. M. 1. Colb. 1. 2. Ven. 1. Guelph. Ald. Rob. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. — *κυκλούμενον* Rob. Cant., et suprascr. *ων* Mosq. 1.

230. *οὔκουν* et interrogationis signum in fine versus dederunt Brunck. Schütz. Schwenk., probante Buttlero, *οὐκ οὖν* Blomf., sed severius fere dictum videtur sine interrogatione, ut vulg.

231. *δ'* inertem h. l. particulam vocans sustulit Brunck., quem sequitur Schütz., male. — *ὀφέλεται* Ald.

232. *οὔ, σίγα* Ald. Rob. — *μὴ δὲν* Ald. — *πόλιν* Ald. Rob. — cf. Lobeck. et Herm. ad Soph. Aj. 75.

233. *ξυγγένεια* Rob.

234. *οὐ σιγῶσ'* Reg. G. — *ἀνασχήσει* Ven. 2. Rob. Glasg. et rell.

235. *δουλίας* Guelph. — vid. Wunderl. p. 39. sqq.

236. *καί με καὶ πᾶσαν πόλιν* vulg. Brunck. Schütz. Schwenk. *κἀμὲ καὶ π. π.* Med. M. 1. Mosq. 1. Viteb. *ἐμὲ καὶ π. π.* Ven. 1. Mosq. 2. Ald. Rob. *καὶ ἐμὲ καὶ π. π.* Guelph. *καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν* M. 2. *κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν* Regg. K. L. Seld. Ven. 2. Glasg. Blomf., quod et ego recepi, quia illud *καὶ σὲ* certe ad sensum maxime necessarium videtur; sed *πᾶσαν* aegre desidero, quare placet emendatio a Wunderl. p. 31. prolata, ex qua simul corruptionis origo

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος.

ΧΟΡΟΣ.

Μοχθηρὸν, ὥςπερ ἄνδρες, ὧν ἁλῷ πόλις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ᾽ ἀγαλμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

Ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Αἰτουμένῳ μοὶ κοῦφον εἰ δοίης τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

Λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ᾽ εἴσομαι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Σίγησον ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

ΧΟΡΟΣ.

Σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τοῦτ᾽ ἀντ᾽ ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.
Καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ᾽ ἀγαλμάτων,
Εὔχου τὰ κρείσσω, συμμάχους εἶναι θεούς·

---

elucet et vulgatae pars servatur: *αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.* Minus bene Buttl. suspicatur: *αὐτὴν σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.*

237. *Ζεὺς* Ald. Turn.

239. *ἄνδρας* vulg. Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk., sed multo melius *ἄνδρες*, quod habent Colb. 1. 2. M. 2. Regg. A. B. C. E. N. Barocc. Ald. Turn. et recepit Blomf.

240. *πάλιν στομεῖς* Ald. — Signum interrogationis vulg. abest, quod recte habent M. 1. Brunck. Schütz.

241. *ἀψυχία* Guelph. Ald. — *φόβον* pro *γλῶσσαν* M. 1.

242. *κοῦφον* commatibus inclusum Vict. — *εἰδοίης* Ald. *εἰδοίη* Reg. L. — *λόγον* pro *τέλος* var. lect. ap. Schol. A.

243. *λέγεις* Ald. — *οἴσομαι* M. 1. et sic conjecit Pauw. sed cf. Soph. Oed. R. 1504.

245. *σὺν* Ald. Rob. Turn. Vict. *ξὺν* Brunck. et rell. omnes.

248. Comma post *κρείσσω*, quod vulg. abest, recte posuerunt Brunck. Schütz. Blomf. — *κρείττω* Viteb. — *ξυμμάχους* Viteb. Brunck. et rell. *συμμάχους* Ald. Rob. Turn. Vict.

Κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
Ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,
Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
Θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.
Ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
Πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
Δίρκης τε πηγαῖς, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω,
Εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,
Μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν,
Ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
Θήσειν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐσθήματα,
Λάφυρα δαΐων δουρύπληχθ' ἁγνοῖς δόμοις.

---

250. *παιώνισον* vulg. *παιάνισον* Regg. A. B. Barocc. M. 1. Guelph. Ven. 2. Ald. Rob. Turn. Brunck. et rell.

251. *Ἑλληνικῆς* Ar.

252. *πολεμίων* ex Schol. B. recepit Blomf., sed vulg. multo elegantior est.

253. *πολισούχοις* Ald. Rob.

255. *πηγαῖς* Regg. A. B. Ven. 2. M. 1. 2. Guelph. Turn. Brunck. et rell. *πηγάς* Vienn. B. D. *πηγῆς* Vienn. A. C. codd. ap. Steph. Ald. Rob. ad quod *θεοῖς* subintelligendum esset, idque praeferrem, habet enim aliquid offensionis hic a Deis ad fontes transitus, nisi statim eodem modo Ismenus, non Dei Ismeni, nominaretur. — *οὐ δ'* Blomf. Schwenk., qui sequentia cum Schol. A. ita explicant: *Non autem eos dico, qui Ismenum tuentur*, et sensu satis inepto, neque intelligentes, sic *τοὺς ἀπ' Ἰσμηνοῦ* scribi debuisse. Omnino recte Schol. B. explicat: *οὐδ' ἀφαιρῶ τοῦ λόγου τὸν Ἰσμηνόν*, nec tamen de tmesi ex *ἀπολέγω* facta cogitandum, quod fecerunt Stanl. et Schütz., sed *ἀπὸ* rariori significatione est usurpatum, ut sit fere idem quod *ἄνευ, χωρίς*. v. Phrynich. in Bekkeri Anecd. I. p. 14. Bast. epist. crit. p. 210. Simile est *ἀπ' ἐλπίδων* Soph. El. 1116. — *Ἰσμηνῆς* M. 1.

257. Aut ejiciendus esse hic versus, aut in sequente *πᾶσιν* pro *θεοῖσιν* legendum videtur Blomfieldio, qui scilicet talem ejusdem vocabuli repetitionem non alibi in Aeschylo invenerat.

259. *δ'* omisit Blomf. sine causa. — *ἐς θήματα* Turn.

260. *δῄων* Blomf., quod sit Atticum. — *δουρίκτητ'* Rob. *δουρύπληθ'* Ald. *δορίπληχθ'* Reg. L. *δουρύπληχθ'* Turn. Vict. Glasg. cum obelo, et Schwenk. *δουρίπληχθ'* Med. M. 1. et ut videtur Regg. A. B. Brunck. *δουρίληφθ'* ex emendatione Porsoni ad Eur. Hecub. 482. Schütz. Blomf. sed vulg. nihil offensionis habet, nisi quod fortasse per ι potius scribendum est vocabulum. — Post hunc versum in Reg. B. Med. Colb. 2. legitur: *στέψω πρὸ ναῶν πολεμίων ἐσθήματα.* Priora tria verba in Reg. A. comparere testatur Brunck.

Τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
Μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν·
Οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἓξ, ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ,
Ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
Εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολὼν,
Πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυῤῥόθους
Λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

ΧΟΡΟΣ.

Μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ· στρ. α΄.
Γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι
Ζωπυροῦσι τάρβος,
Τὸν ἀμφιτειχῆ λεών·

---

261. τοῖα δ' M. 1.

262. ποιφύρμασιν M. 1. ποι φύγμασιν Mosq. 2. ποιφύγμασι Rob. ποιφύμασι Ald.

263. οὐ γάρ τοι Guelph. Ald. Rob. — μὴ οὐ Reg. E. — φύγοις Mosq. 2. Barocc. Guelph. Ven. 1.

264. Vulg. ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας, cui obelum apposuit Glasg., sensu caret, et neque cum Schützio ita explicari potest, ut sit tmesis pro ἐπιτάξω, neque cum Schwenkio ita, ut μολὼν ἐπ' ἄνδρας construatur, quod prorsus ineptum est. Canterus emendavit ἐγὼ δ' ἐπάρχους, Valck. ad Phoen. 755. ἐγὼ μὲν ἄνδρας, Blomf. ex nota MSta, a Burtono in margine Aldinae inventa, ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας edidit, quod reliquis praeferendum videtur. — ξὺν Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk. invitis libris.

265. ἐχθροῖσιν Turn.

266. ἑπτατυχεῖς M. 1. ἑπτατοιχεῖς Guelph. ἑπταστοιχεῖς suprascr. in Mosq. 1. — μολῶν Viteb.

267. ἀγγέλου Mosq. 1. ex rasura. — ταχυρρόφους Viteb.

269. μέλλει Guelph. — ὑπνώσσει Med. M. 1. Viteb. Ald. Rob.

270. καρδίας deest Reg. L. Offenderunt in hoc voc. editores, quia metro adversari videbatur; quare Schütz. in ed. priore et Blomf. auctore Hermanno κραδίας scripserunt; alii in antistrophico δαΐοις vel δῄοις pro ἐχθροῖς legi voluerunt, Schütz. ἀρήϊον pro ἄρειον; sed καρδίας per synizesin bisyllabum est, quod nunc ipse vidit Herm. El. metr. p. 54. — μερίμναις Ald. μέριμνα Rob.

271. ζωπυροῦσι. τάρβος Ald. Rob. ζώπυροῦσι. ταρβῶ cod. Galeanus et sic Stanl. cur. secund. male.

272. τῶν ἀμφὶ τείχη λεῶν Ven. — Accusativi, qui multum negotii interpretibus facessiverunt, ex constructionis mutatione explicandi sunt. Verbis enim ζωπυροῦσι τάρβος cogitatione substituendum est ταρβῶ. cf. Erf. ad Soph. Ant. 212. ed. min. Herm. ad Soph. El. 122. Seidl. ad Iph. Taur. 1061.

Δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων
Ὑπερδέδοικεν λεχέ-
ων δυσευνήτειρα
Πάντροφος πελειάς.
Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
Πανδημεὶ, πανομιλεὶ
Στείχουσιν. τί γένωμαι;
Τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
Ἰάπτουσι πολίταις
Χερμάδ' ὀκρυόεσσαν.

---

273. θ' ὥς τι Colb. 1. δ' ὥσπερ Rob. δράκοντά γ' ὥς τις ex Heathii emendatione Brunck., qui tamen in notis reprobat, vulg. sic explicans: δέδοικα δὲ, ὥς τις πελειὰς ὑπερδέδοικε, quod nemo graece sic exprimere poterat. Schütz., qui vulg. retinuit, cum Casaubono ita explicat: τὸν ἀμφιτειχῆ λεὼν δὲ δέδοικα, ὥς τις πελειὰς δράκοντα, cui repugnat collocatio particulae δ'. Omnino vulg. vix mihi explicari posse videtur, ideoque probo, quod ex Burneii emendatione dedit Blomf. δράκοντας ὥς τις. Hanc confirmare videtur lectio δυσευνήτορας, quam mox Med. Schol. A. et Vict. habent, non habet enim hic accusativus, quo referatur, nisi praecessit δράκοντας.

274. ὕπερ, δέδοικε M. 1. — ὑπερδέδοικεν dedi, ut in antistrophico ἵησιν, pro vulg. ὑπερδέδοικε et ἵησι; utrumque metrum postulare videbatur.

275. δυσευνάτειρα Reg. G. Brunck. Schwenk. δυσευνάντειρα M. 1. δυσευνήτειρα Vienn. A. B. C. D. et, ut videtur, plerique reliquorum codd. Ald. Rob. Turn. Glasg. δυσευνήτορας Med. Vict. Schol. A., hinc Schütz. δυσευνάτορα, Blomf. δυσευνάτορας. Mihi δυσευνήτορας verum videtur, quod et sensum aptissimum praebet, et propter metrum est necessarium, idque, quum δράκοντας in δράκοντα δ' mutatum esset, in δυσευνήτειρα transire facile poterat.

276. ἀπάντραφος Med. Viteb. πάντροφος codd. ap. Steph., var. lect. in cod. Voss., et sic correxit Casaub., receperunt Schütz. Blomf. πάντρυφος conj. Stanl., sed vulg. πάντροφος, quod habent etiam Eustath. ad Od. Θ. p. 1602. Tzetz. ad Lycophr. 87., recte explicat Schwenk., *quae magna cura suos alit.* — Hunc et praecedentes versus ita dedit Lachm. de chor. syst. p. 67.: Δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων ὑπερδέδοικε λεχαίων δυσεύνατορ ἄταν τροφὸς πελειάς, ex quibus nihil est, quod probari possit.

278. πανδημὶ Ald. Rob. πανδαμὶ, πανομιλὶ Blomf.

279. στείχουσι vulg. στείχουσιν Med. Brunck. et rell. — τίς Regg. A. B. H. M. 1. Vienn. A. C.

280. τὶ Rob.

281. ἰάπτουσιν Ox. Ald. Rob. — πόλιτας Guelph.

282. ὀκριόεσσαν Regg. A. B. C. Vienn. A. C. Mosq. 1. M. 1. Guelph. Barocc. Brunck. et rell., sed vid. ad Prom. 281.

Παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς, ὦ
Θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν
Καδμογενῆ ῥύεσθε.
Ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον ἀντ. ά.
Τᾶςδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες
Τὰν βαθύχθον' αἶαν,
Ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐ-
τρεφέστατον πωμάτων,
Ὅσων ἵησιν Ποσει-
δῶν ὁ γαιάοχος
Τηθύος τε παῖδες;
Πρὸς τάδ', ὦ πολιοῦχοι

---

283. ὦ omittunt Regg. A. B. H. K. L. Seld. Barocc. M. 1. 2. Colb. 1. Ven. 2. Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk. male. — Versus hic et sequens antistrophicis non respondere visi sunt interpretibus, quare varia in eis tentarunt. Schütz. auctore Hermanno de metr. Pind. p. 190. edidit: Παντὶ τρόπῳ Διογενεῖς θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν et antistr.: Πόλεως γενέ-σθε ῥυτῆρες εὔεδροί τε στάθητ'. Blomf. Παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς Θεοὶ πόλιν καὶ στρατὸν et antistr. Καὶ πόλεως ῥύτορες Εὔεδροί τε στάθητ'. Lachm. p. 67. Παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν et antistr. Καὶ πόλεως (τ' ἔστε) ῥυτῆρες ε. τ. σ. Sed nihil prorsus mutandum est; versus prior est dactylicus trimeter, Διογενεῖς enim per synizesin trisyllabum est, alter creticis constat, θεοὶ monosyllabum est.

286. ἀμείψαισθε Vienn. B. D. — γαίης M. 1.

287. vid. ad v. 270.

288. βαθύχθονα Guelph. Mosq. 1. Vienn. A. C. — αἶαν om. Vienn. A. C.

290. εὐτραφέστατον Regg. A. B. C. K. L. Mosqq. 1. 2. M. 1. Guelph. codd. ap. Steph., et sic inde a Brunckio omnes, sed vulgatum ut magis poëticum retinui, v. Lobeck. ad Phryn. p. 577. — πομάτων vulg. πωμάτων M. 1. Reg. L. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk., quod metri causa recipiendum fuit.

291. ἵησι vulg. vid. ad v. 274.

292. Ποσειδᾶν Med. Seld. Colb. 2. M. 1. Brunck. et rell., sed Ποσειδῶν Vienn. A. B. C. D. cum rell. codd. Ald. Vict. Ποσειδὼν Turn. Πωσειδῶιν Rob. — ὁ om. M. 2. — γεάοχος Ald.

294. Versus initium quum strophico non respondere videretur, Brunck. proposuit πρὸς τάδ', ἰὼ, Schütz. ex Hermanni emendatione πρὸς ταῦτ' ὦ, sed versus est Pherecrateus, et mirum, eos in hoc versu offendisse, quum in aliis et trochaeum et iambum recte immutatum reliquerint; cf. Gaisf. ad Hephaest. p. 302. Nam sensus quidem causa nihil mutandum erat, πρὸς τάδε enim idem est, v. Herm. ad Aristoph. Nub. 1029. — πολισσοῦχοι Reg. L. Ven. 2. Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. B. C. D. πολισσοῦχοι Rob.

Θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω
Πύργων, ἀνδρολέτειραν
Καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν]
Ἐμβαλόντες, ἄροισθε
Κῦδος τοῖςδε πολίταις
Καὶ πόλεως ῥυτῆρες
Εὔεδροί τε στάθητ'.
Ὀξυγόοις λιταῖσιν.
Οἰκτρὸν γὰρ, πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν στρ. β'.
Ἀΐδι προϊάψαι, δορὸς ἄγραν,
Δουλείαν ψαφαρᾷ σποδῷ
Ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
Περθομέναν ἀτίμως,
Τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
Ἒ ἒ, νέας τε καὶ παλαιὰς
Ἱππηδὸν πλοκάμων,

---

295. τεοὶ Ald.

296. ἀνδρολέτηραν Guelph.

297. καὶ τὰν in Ἄταν mutari jubet Herm. obss. critt. p. 46., quod recte recepisse videtur Schütz.

298. ἐμβάλλοντες Guelph. βάλλοντες Ald. βαλόντες Turn., qui tamen ἐμβαλόντες inter var. lectt. recenset.

299. Post κῦδος vulg. interpungitur, et τοῖς δὲ πολίταις cum seqq. jungitur, sed recte Blomf. τοῖςδε πολίταις scripsit, et cum praecedentibus junxit, apte comparans Hom. Il. IV, 94.

300. De emendationibus in hoc versu tentatis vid. ad v. 283.

301. τε om. M. 2. — στάθητε vulg. σταθοῖτε Ven. 2. Guelph. ἰστάθητ' Seld. στάθητ' Med. M. 1. Regg. A. B. Brunck. rell.

302. λιταῖε Vienn. B. D.

303. τήνδ' ὠγυγίαν vulg. ὧδ' ὠγυγίαν Med. Regg. K. L. Seld. M. 1. Ven. 2. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. recte, cf. Wunderl. p. 24.

304. Ἄιδι Med. Αΐδα Colb. 1. 2. Regg. E. H. K. L. Guelph. M. 1. Ἀΐδα Barocc. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. sed perspicua est imitatio homerica, de qua monuit etiam Seidl. ad Eur. El. 122.

305. δουλίαν Cod. Ven. ap. Burton. et sic auctore Burneio Blomf., quia antistrophicus a trochaeo incipit, sed basis est versus choriambici.

306. ὑπ' ἀνδρός τ' Guelph.

307. περθουμέναν Guelph. πορθουμέναν Reg. E. Vienn. B. D.

308. τὰ pro τὰς δὲ Reg. L. — κεχηρωμένας Med. κεχηρωμένα Reg. L. — ἄγεσθε Ald.

309. ἒ ἒ Med. Colb. 1. 2. Reg. L. Seld. M. 1., quod probat Burneius, sed νέας est monosyllabum. v. Seidl. de vers. dochm. p. 50. ἒ ἒ ἒ ἒ Reg. E. M. 2.

Περιῤῥηγνυμένων φαρέων.
Βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις,
Λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου.
Βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.
Κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων ἀντ. β'.
Νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
Δωμάτων στυγερὰν ὁδόν.
Τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
Βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
Πολλὰ γὰρ εὖτε πτόλις δαμασθῇ,
Ἒ ἒ ἒ δυστυχῆ τε πράσσει.

---

311. περιεῤῥηγμένων Turn. Vict. περιῤῥηγμένων Guelph. περὶ ῥηγνυμένων Barocc. Ald. περιρηγνυμένων Med. Colb. 1. Reg. G. περιῤῥηγνυμένων Regg. A. B. L. M. 1. Rob. et sic metro flagitante recte Brunck. et rell.

312. ἐκκενωμένα Barocc. ἐκκενουμένη Ald. Rob.

313. ληΐδος Barocc. Ven. 1. Ald. Turn. et suprascr. in M. 2. — ὀλλυμένης Mosq. 1. κινουμένης Mosq. 2. — Ceterum Schütz. legendum putat: ἐκκενουμένα πόλις λαΐδος, ὀλλυμένα, μιξόθροος, quae mutatio non minus est inutilis, quam quod Blomf. λαΐδος ὀλομένας et in antistr. μαινόμενος ἐπιπνεῖ sine dubio legendum contendit.

314. τοι omittunt Regg. C. E. Barocc. Colb. 1. Ven. 1. Ald. Rob. Turn. τε ejus loco habet Guelph. — προταρβῷ Ald. Rob. προταρβεῖ mavult Schütz. male.

315. κλαυστὸν Rob. — τ' pro δ' Barocc. — ἀντιστρόποις Reg. E. ἀρτιδρόποις var. lect. ap. Turn. et Schol. A. ἀρτὶ τρόποις Guelph. Suspectum est hoc adjectivum Schützio, qui ἀρτινύμφοις suspicatur, sine causa. Schneider. in Lexico ἀρτιτρόφοις conjicit. — ὠμοτρόπων Rob.

316. προπάροιθε M. 1. 2.

317. δομάτων Ald. Rob. — στυργερὰν Rob.

318. τὶ τὸν Ald. Rob. — γάρ τοι προλέγω Guelph., hinc Blomf., qui de τί; sic simpliciter posito dubitat, τί γάρ; φθίμενόν τοι προλέγω dedit. Sed articulus non bene abesse potest, et τί; etiamsi alibi non legatur, non est cur dici non possit.

320. εὖτε πόλις vulg. contra metrum. εὖτ' ἂν πόλις (non codd. Regg. auctoritate, ut dicit Schütz., sed ex conjectura) dedit Brunck., quem sequuntur Schütz. Blomf. Schwenk., sed metro succurrit εὖτε πτόλις, quod habent Seld. Rob. et recte recepit Glasg., εὖτε enim non minus quam εἰ cum conjunctivo jungit Aeschylus.

321. ἒ ἒ Rob. Turn. Vict. omittit Reg. K. — δυστυχῆ γε reposuit Brunck., quem secutus est Schütz., ignorans uterque graecismum notissimum, de quo v. Herm. ad Hecub. p. 162. Sluiter. lectt. Andoc. p. 143. Wyttenb. ad Plutarch. de rect. aud. rat. p. 41. E. — πράσσειν Barocc. Ald. Rob. Turn. errore

Ἄλλος δ᾽ ἄλλον ἄγει,
Φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ·
Καπνῷ χραίνεται πόλισμ᾽ ἅπαν.
Μαινόμενος δ᾽ ἐπιπνεῖ λαοδάμας
Μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.
Κορκορυγαὶ δ᾽ ἀν᾽ ἄστυ, στρ. γ'.
Ποτὶ (πτόλιν) δ᾽ ὁρκάνα πυργῶτις.
Πρὸς ἀνδρὸς δ᾽ ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται·

---

ex v. 319. nato. recepit tamen Schwenk., quo major animi perturbatio indicetur. Schütz. propter verbi ejusdem repetitionem πάσχει legendum putat, sed vid. ad Prom. 765.

323. καὶ om. Reg. L. Colb. 2. M. 1. Ven. 2. Med. Seld. Rob.

324. καπνῷ δὲ χραίνεται libri omnes adversus metrum; δὲ Brunck. et rell. omnes omiserunt.

325. δὲ πιτνεῖ M. 1. Regg. A. B., quod recepit Brunck. δ᾽ ἐπιτνεῖ Ald. Rob. δ᾽ ἐπιπνεῖ cum rell. codd. Turn. Vict. Schütz. Blomf. Schwenk., procul dubio recte. Simillimus est locus Soph. Ant. 136.

326. ευσσέβειαν M. 2.

327. Tres primi strophae versus vulg. ita leguntur:

κορκορυγαὶ δ᾽ ἀν᾽ ἄστυ,
ποτὶ πτόλιν δ᾽ ὁρκάνα πυργῶτις.
πρὸς ἀνδρὸς δ᾽ ἀνὴρ δορὶ καίνεται·

quibus non satis bene respondent antistrophici:

παντοδαπὸς δὲ καρπὸς
χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει κυρήσας
πικρὸν δ᾽ ὄμμα θαλαμηπόλων.

quare χαμαὶ rescripsit auctore Burnejo Blomf., et Arnaldi conjecturam τῶν θαλ. editores omnes receperunt, neque sic aut sensui aut metro satisfacientes. Et in primo quidem strophae versu verum vidit Herm. El. metr. p. 233., qui deleto πόλιν, quod ab interprete illatum est, sic legit:

κορκορυγαὶ δ᾽ ἀν᾽ ἄστυ· πρότι δ᾽ ὁρκάνα πυργῶτις.
παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει.

ex quibus unum πρότι, quia non omnino necessarium est, et in solo cod. Guelph. legitur, minus probo. Iam alterum versum ita legendum puto:

πρὸς ἀνδρὸς δ᾽ ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται.
κυρήσας πικρῶν ὄμμα θαλαμηπόλων.

ὑπὸ, quod metrum flagitat, habet Rob. κυρήσας autem, quod vulg. absque sensu cum praecedentibus jungitur, mutata interpunctione ad sequentia traxi, ubi, si πικρῶν legas, sensum aptissimum praebet. Sed in textu nihil mutavi, nisi quae cum libris licuit. — ἀνὰ ἄστυ Ald. Turn. Vict.

328. πόλιν M. 1. 2. Ven. 2. Barocc. Ald. Rob., quod ejiciendum esse modo dixi. — ὁρκάνη vulg. sed ὁρκάνα Regg. A. B. L. Med. M. 1. Brunck. et rell. ὁρκάνει Vienn. A. C. cum glossa ἐγείρεται, γίνεται δίκην πύργου ἀφανισμός. — De voc. ὁρκάνα v. Elmsl. ad Eur. Bacch. 611.

329. ὑπὸ, quod vulg. abest, Rob. — κλίνεται suprascr. αι Med.

Βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
Τῶν ἐπιμαστιδίων
Ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
Ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·
Ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
Καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
Ξύννομον θέλων ἔχειν,
Οὔτε μεῖον, οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.
Τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;
Παντοδαπὸς δὲ καρπὸς — ἀντ. γ'.
Χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει
Κυρήσας. πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων·
Πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος

---

330. βληχαὶ Regg. G. K. Barocc. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob.

331. ἐπιμαστιγιδίων Guelph.

332. ἀρτιβρεφεῖς Regg. B. H. Ven. 1. Barocc. Guelph. Ald. Turn., (qui tamen e codd. ἀρτιτρεφεῖς adfert,) idque Brunck. et rell. omnes receperunt, sed per errorem ex vocabulo sequente nata videtur lectio, nam sensum quidem nullum, sed tautologiam inesse video. Ceterum haec incredibili audacia dicta videntur Schützio, quare legendum suspicatur πλαγαὶ δ' αἱματόεσσαι τ. ἐ. ἄρτι βρεφῶν βρέμονται, sed simillimum est στόνον βαρυβρῶτ' αἱματηρὸν ap. Soph. Philoct. 690. sqq. Alia adfert Schwenk.

333. δὴ Ald. — διαδρομῶν Mosq. 1. διαδρόμων suspicatur Schütz. male.

334. ξυμβαλεῖ M. 1. Ven. 1. 2. Guelph. Barocc. Vienn. D. Mosq. 1. suprascripto η, et Ald. Rob. ξυμβάλλει Reg. L. Mosq. 2. Vienn. A. C., quod recepit Schwenk. propter τλήμονες in antistrophico.

335. λαλεῖ M. 1.

336. ξύνεμον M. 1. 2. Ald. Rob.

337. ἴσον Vict. — λελιμμένος, Barocc. Ald. Rob. Turn. λελημμένοι Ven. 2. Guelph. codd. ap. Turn. Vict. λελιμμένοι Regg. A. B. Mosq. 1. 2. M. 1. 2. Seld., quod recte receperunt Brunck. et rell. λελημμένος cum Stanl. dedit Schwenk. male.

338. λόγοις ex conjectura inutili reposuit Blomf.

339. παντοδαπὴς Reg. K. Ar. M. 2.

340. χάμαι Blomf. — ἀργύνει Ald.

341. Sudant interpretes in explicando voc. κυρήσας et acquiescunt postremo in glossa inepta εὑρεθείς. Heath. κυροῦσας correxit, quod placet Schützio, sed vid. ad v. 327. — τῶν θαλ. ex Arnaldi conjectura in omnibus edd. legi, jam supra monitum est. θαλαμηπόλλων Colb. 1.

342. πολλὴ M. 2. Rob. Turn. — ἀκρυτόφυργος Ald. ἀκριτόπυργος Ven. ap. Burton. ἀκριτόφυτος Rob.

Γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς
Ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
Δμωΐδες δὲ καινοπήμονες νέαι
Τλήμονες εὐνὰν αἰχμάλωτον
Ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς
Δυςμενοῦς ὑπερτέρου.
Ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
Παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίῤῥοθον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Ὁ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
Πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει,
Σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος

---

343. οὐτιδανεῖς Guelph.

344. ῥοθίοισι vulg. adversus metrum. ῥοθίοις Vienn. C. Seld. et sic Brunck. et rell. recte. ῥοδίοις Schütz. errore typ., ut videtur.

345. Locus, qui sequitur, ex difficillimis est, necdum persanatus. Extricant quidem interpretes, post εὐτυχοῦντος interpungentes, sensum hunc: *Novae ancillae, nova mala passae, miserae sunt ob servile connubium beati viri, adeo ut, hoste victoriam potito, spes sit nocturnum finem, i. e. mortem, adventurum, miserrimarum calamitatum liberatorem.* Sed et durissima est h. l. ellipsis verbi εἰσί, et νέαι τλήμονες, quod recte vidit Buttler., nihil est nisi interpretamentum voc. καινοπήμονες, et τλήμονες, quod in omnibus libris legitur, metro repugnat, quare Schütz. τλάμον', Blomf. τλήμον' reposuit; neque ὡς est *adeo ut*, quapropter αἷς suspicatur Buttler., et Blomf. transpositis verbis edidit: εὐνὰν δυσμενοῦς ὑπερτέρου ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος· ὥστ' ἐλπίς. His de causis vulgatam immutatam reliqui, exspectandum ratus, dum aut sagacior quis verum viderit, aut codex melior laboranti loco succurrerit. — κοινοπήμονες Rob.

348. ὑπερτέρους Ald. ὑπερφέρουσι Ven. ap. Burt.

349. ἐλπὶς δ' ἐστὶν Colb. 1. — νύκτερον τέλος Schwenkio sive de mysteriis sive de nuptiis intelligendum videtur.

350. παγκλαύστων M. 1. Guelph. Barocc. Vienn. A. C. Ald. Rob. πολυκλαύτων ex conjectura metrica Blomf. — ἀχέων M. 1. quod recepit Blomf., item metri causa, sed versus sine mutatione antithetico respondet. cf., si tanti est, Herm. El. metr. p. 231. πημάτων Reg. L. — ἐπίῤῥοθος Guelph.

351. ὅτι τοι Rob. — ὡς deest Guelph. — στρατὸς Guelph.

352. ὑμῖν Barocc. — φέρειν Guelph.

354. ὅδ' ἄναξ Guelph. — τέκος Regg. G. H. L. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 1. 2. Seld. Rob.

Εἰσ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
Σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Λέγοιμ' ἂν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,
Ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσι
Βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν
Ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος,
Μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ·
Θένει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφὸν,
Σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ·
Τοιαῦτ' ἀϋτῶν, τρεῖς κατασκίους λόφους

---

355. *εἶς* Ven. ap. Burton. Ald. Rob. *εἶς* dedit Blomf. offendens in *εἶσι*, praesentis significatione usurpato; et profecto multum habet illa lectio, quo se commendet, sensus enim erit: *ecce adest etiam peropportune rex*, ut Soph. Ant. 622. *ὅδε μὴν Αἵμων*, sed obstat infinitivus *μαθεῖν*, qui verbo non praecedente minus apte explicari potest, et *εἶμι* praesentis significatione poetis vindicat Herm. dissert. de Danaid. p. VIII, allato nostro loco et Eum. 237., ubi *πρόσειμι* sane praesens est, quare vulg. retinui. — *ἀρτίκολον* Reg. L. M. 1. *ἀρτίκωλον* Guelph. Mosq. 2. — *λόγου* Barocc.

356. *οὐκ ἀπαρτίζει* vulg. sine sensu; nam Pauwii, Stanleji, Salhieri explicationes, quas Schütz. commemorat, aut verbis non insunt, aut ineptae sunt, et quod Schwenk. dicit, idem esse, quod *ἀρτίπους ἐστί*, id probarem, si *οὐκ ἀναρτίζει* legeretur. *οὐ καταρτίζει* Guelph., quod recepit Blomf., hoc sensu, ut videtur: *non sinit quiescere*, sed *καταρτίζειν* est potius *restituere*, *conciliare*. *οὐ καταργίζει* ex Guelph. lectione conjecit Herm. obss. critt. p. 48. quae est sane mutatio facillima, probata ab Erf. ad Soph. Ant. 439. Add. et recepta a Schützio. Nec melius quidquam video.

357. *ἰδὼν* Colb. 2. — *πολεμίων* Reg. L. suprascr. *ἐναντιων* eadem manu.

358. *πῶς τ'* Rob. — *εἴληχε* M. 1. 2. Mosq. 1. 2. Guelph. Vienn. B. D. Ald. Rob. Turn. — *πάλον* Reg. K. Mosq. 1. *πάλῳ* Guelph. Mosq. 2. *κλῆρον* Ven. 1. Vienn. B. D. Ald.

361. *γίνεται* Ald. Rob. Turn. Vict. *γίγνεται* Glasg. et rell.

362. *λιμένος* Med. sed *λε* eadem manu, *μ* alia suprascr. *λελιμένος* Reg. L. *λελυμένος* Guelph.

364. *σθένει* Barocc. Vienn. C. Ald. *στένει* Ven. ap. Burt. *θείνει* Guelph. Seld. Mosq. 1. 2. Reg. F. Vienn. D. Rob., quod recepit Blomf., qui *θένω* prorsus damnat. — *δ'* om. Ald. — *ὀνειδίζει* Guelph. Mosq. 2. Vienn. A.

366. *αὐτῶν* Ald. — *τρισκατασκίους* Guelph.

Σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τοῦ
Χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
Ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
Φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
Λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
Πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει.
Τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις,
Βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
Ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων μένει,
Ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
Τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν,
Κλείθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ,
Οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα·

---

367. δὲ τοῦ Vienn. B. D. δ' ἔσω Med., quod recepit Blomf. sine causa.

368. χαλκήλατον Ven. ap. Burt. et codd. ap. Turn. — κώδωνες ἠχοῦσιν Reg. G. — κώδωνος Guelph. Vienn. A.

369. ὑπ' ἀσπίδος Rob.

371. λαμπρὰν Seld.

372. πρέσβυστον Ald. ἄστρον Reg. L. et suprascr. ω C.

373. Post τοιαῦτ' commate distinxit Brunck. male. — ὑπερκόποις Blomf., qui pro more suo ὑπερκόμποις prorsus e tragicis ejiciendum putat.

374. Corrupit hunc locum Brunck., qui ita legit et interpungit:

βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις·
μάχης δ' ἐρῶν,
Ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων, μένει

inductus a cod. Reg. A., qui unus habet illud δ' post μάχης. Obsecuti tamen sunt Schütz. Glasg. Blomf. Schwenk., quorum primus praeterea μένει in βρέμει mutavit, propter sequens μένων. Non intellexerunt enim, μένει non a verbo μένω, sed dativum voc. μένος esse, ut Eumen. 641. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει. et Ag. 243. χαλινῶν μένει. Sic vulg., quam dedi, sine ulla mutatione sensum multo meliorem fundit. cf. Herm. obss. crit. p. 50. et Comment. Aeschyl. p. 6.

375. χαλινῶν δ' ὡς vulg. sed δ' recte omittunt Colb. 2. Rob. — κατασθμαίνει μένων Rob.

376. ὥς τις Ald. Turn. — βοῇ Reg. L. — ὁρμίνει μένων Guelph. ὁρμαίνων μένει Regg. C. E. G. K. Ven. 1. M. 1. Mosq. 1. Seld. Vienn. D. codd. ap. Turn. ὁρμαίνει κλύων Blomf. ex emendatione a Tyrwhitto et Brunck. ad Aristoph. Ran. 1069. prolata, quam Buttlerus quoque probat, male.

377. ἀντίταξας Guelph.

378. κλήθρων Med.

380. γίνεται Ald. Rob. Turn. Vict. γίγνεται Glasg. et rell.

Λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
Καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
Ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
Τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ 'νοία τινί.
Εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
Τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
Καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.
Ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
Τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
Μάλ' εὐγενῆ τε, καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
Τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
Αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
Ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,

---

381. *κώδων οὐ* Seld. Rob. — *δάκνουσιν* Rob. *δάκις* Guelph. — *αὔνευ* M. 1.

384. *ἡ ἄνοια* Vienn. A. B. C. D. M. 2. Barocc. Guelph. Ven. 2. Ald. Rob. Turn. Vict. *ἡ 'νοια* rell. sed illud verum puto; tales enim contractiones voce, non litteris, exprimendae sunt. Blomf., qui *ἄνοια* ultimam producere non posse contendit, *ἐννοίᾳ* dedit, *ὑπονοίᾳ* melius etiam ratus. *ἀγνοίᾳ* eadem de causa profert Schwenk. Sed *ἀνοία* ultimam producit etiam Eur. Androm. 521. ubi accentus, qui vulg. in antepenultima ponitur, mutandus est, ut nostro loco feci, nec non *ἀγνοία* Soph. Philoct. 129. et Trach. 349. ubi Herm. accentum recte mutavit.

385. *πέσῃ* Colb. 2. Seld. Ven. 2. et suprascr. in M. 2. Comma, quod vulg. post *τόδε* versu seq. ponitur, melius Schütz. Blomf. post *πέσοι* posuerunt.

386. *ἠπέρκοπον* Ald. *ὑπέρκοπον* Guelph. Mosq. 2. et sic Blomf. ut supra.

387. *ὀρθῶς γ'* Barocc. Ald. Turn., unde Comment. Aesch. p. 24. *ὀρθῶς τ'* legendum esse conjeceram. — *ἐνδίκως* Guelph. — *τ'* om. Vienn. B. D.

388. *τήνδ' ὕβριν* Regg. C. G. Colb. 2. M. 1., quo non opus est, recepit tamen Blomf. — *μαντεύεται* Regg. F. N. *μανθεύεται* Colb. 1. — Hunc versum vulgo male explicant: *et ipse adversus se contumeliam vaticinaturus esset*, neque melius Schütz., cum quo facit Schwenk.: *et ipse secundum suam ipsius insolentiam vaticinabitur.* Sensus hic videtur: et ipse superbiam illam, i. e. superbum illud signum, vaticinium vel omen in se ipsum fecerit.

390. *προστατεῖν* Reg. K. Ar.

393. *αἰσχρῶν* Ald.

394. *ἐφύσατο* Guelph. Mosq. 2., quod et Stephano in mentem venit, sed improbatum jam a Cantero Nov. Lect. I, 6.

Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
Δίκη δ' ὅμαιμων κάρτα νιν προστέλλεται
Εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

Τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν στρ. α΄.
Θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
Πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
Ὀλομένων ἰδέσθαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
Γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου

---

396. ἔργων Ald. ἔργον suprascr. in Colb. 2.

397. δίκη Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Turn. — ὁ δαίμων Regg. A. B. M. 1. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. codd. ap. Steph. Ald. Rob. Turn. et suprascr. in Ar. Ox. sed ὁμαίμων Ar. Ox. Med. suprascr. in M. 2. var. lect. in Regg. A. B. C., codd. ap. Turn. et Vict., quod verum esse jam nominativus δίκη demonstrat, in quo plerique libri consentiunt, et receperunt Brunck., Glasg. cum obelo, Schütz. Schwenk. et bene explicatur glossa ap. Brunck.: τὸ τῆς συγγενείας δίκαιον στέλλει αὐτὸν εἰς μάχην. Deterius est, quod dedit Blomf.: δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νῦν προστέλλεται, dubitans de activa verbi προστέλλεται significatione; est autem medium, h. l. aptissimum.

399. ἐμὸν Colb. 2. — νῦν libri omnes (praeter Vienn. A., qui μὲν habet) quod ex Arnaldi emendatione metri causa in νυν mutarunt edd. omnes, sed illud neque metro neque sensui officit.

400. δίκαιος Blomf. ex Porsoni emendatione, cujus causam non video.

401. αἱματιφόρους Ald. Rob. αἱμηφόρους Guelph. Vienn. A. αἱματηροὺς Vienn. C.

402. φίλων ἐμῶν codd. ap. Steph. Rob. — ὑπὲρ, quod interpretibus offensioni fuit, bene explicavit Herm. de ellips. et pleon. p. 208. et ad Vig. 888., minus bene Erf. ad Oed. R. 164. ed. min.

403. ὀλλυμένων Reg. G. ὀλλομένων Vienn. A. C. ὀλλουμένους Guelph.

404. θεοὶ δοῖεν vulg. sed δοῖεν θεοὶ inde a Burtono scribitur, et sic Regg. A. B. M. 1. 2. Vienn. C. Seld.

405. Καππανεὺς M. 1. 2. εἴληχε M. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. Turn.

406. ἄλλον conjecit Markl. ad Suppl. 872., quod quum in Reg. A. et suprascr. in B. reperisset Brunck., in textum recepit, quem sequuntur Glasg. et Blomf., quia scilicet corpore pusillo erat Tydeus! Sed non solum ineptias poetae obtrudit haec le-

Μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
Πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν', ἃ μὴ κράνοι τύχη·
Θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
Καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδὼν σχέθειν.
Τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς
Μεσημβρινοῖσι θάλπεσι προςείκασεν·
Ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
Φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη·
Χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασι, ΠΡΗΣΩ ΠΟΛΙΝ.
Τοιῷδε φωτὶ πέμπε... τίς ξυστήσεται,
Τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
Τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων

---

ctio, sed ne satis graeca quidem videtur. Vulgatam retinet et bene explicat Schütz., quem sequitur Schwenk.

407. *μείζων δ' ὁ* Barocc. — *κόμπος οὐ* Barocc. Ald. Turn.

408. Ante *δεῖν'* et *τύχη* obelum posuit Glasg., quare Blomf. in horum vocc. locum substituit ex v. 541. *τοῖσδ'* et *θεός*, eo argumento usus, quod illo etiam versu Rob. et codd. quidam *δεῖν'* exhibent; sed hoc ipsum sententiae ejus adversatur, intelligi enim non potest, unde illud *δεῖν'* sumserint, nisi ex hoc versu. — *κραίνοι* sine libris reposuit Brunck., quia v. 541. duo ejus codd. sic legunt, eumque sequuntur Glasg. Schütz. Schwenk. Hoc quidem loco Med. Colb. 1. Reg. L. Rob. *κραίνοι* exhibent, reliqui omnes *κράνοι*, v. 541. autem omnes fere libri in *κραίνοι* consentiunt. Blomf. utroque loco *κράνοι* reposuit, ego autem utroque loco codicum lectionem secutus sum, utrumque enim bene dici potest.

410. *φησί*, *κοὐδὲ* proponit Blomf., sine causa.

411. *ἐκ ποδῶν* Ald. *ἐμποδὼν* Regg. H. K. L. Seld. M. 1. 2.

413. *θάλπεσιν* Med. Glasg. Blomf. Schwenk. *θάλπαισι* Rob. — *προςῄκασεν* Brunck. Schwenk. Atticismi causa et sic Med.

414. *δεινόν. γρ. γυμνὸν* Vienn. C.

415. *φέγγει. γρ. φλέγει* Vienn. C. — *χειρῶν* Guelph. Ald. Rob.

416. *φωνεῖν* Ald. — *γράμμασιν* Glasg. Blomf. Schwenk. — *πρίσω* Ald. Rob.

417. *πεμπατίς* Rob. — Displicet aposiopesis, qua hic versus explicari debet, Blomfieldio, sed magis etiam displicet, quod ipsi in mentem venit *πέμφ', ὅτις*. — *ξυμβήσεται* Plut. Thes. c. 1.

418. *κομπάσαντα* Med. Ven. 2.

420. *ἄνδρασιν* M. 1. Glasg. Blomf. Schwenk.

Ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος,
Θεοὺς ἀτίζων· κἀπογυμνάζων στόμα,
Χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὢν ἐς οὐρανὸν
Πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
Πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
Ἥξειν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξεικασμένον
Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
Ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, καὶ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
Αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
Φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι, σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
Λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟΡΟΣ.

Ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται, ἀντ. α.
Κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι,
Πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'

---

421. *γίγνεται* Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. — *διδάσκαλος* pro *κατήγορος* Reg. G. Rob. var. lect. in Mosq. 1. et ap. Steph.

422. *δρᾶν παρεσκευασμένους θεοὺς ἀτίζων* legendum putat Schütz., refutatus jam a Buttmanno et Schwenkio. Omnis difficultas tollitur, modo post *ἀτίζων* non commate, ut vulgo, sed colo interpungatur.

425. *γεγωνᾷ* vulg. *γεγῶνα* Ald. Rob. *γεγωνὼς* Reg. G. *γεγωνεῖ* Mosq. 2. *γεγωνὰ* eleganti conjectura Brunck., quam omnes deinde receperunt, praeter Schwenk., qui vulg. retinet, quamquam non satis validis argumentis eam defendens.

426. *πυρπνόον* suspicatur Blomf. sine causa.

427. *ἐξῃκασμένον* Med. et sic Brunck. Schütz. Schwenk.

428. *μεσημβρίναισι*. Guelph. — *θάλπεσι* Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.

430. *αἶθον* Schol. A., quod recepit Blomf. male. — *Πολυφόντα* Ox. Ald. — *βίᾳ* Ald. Rob.

432. *εὐνοίασιν* M. 1. — *σὺν ἄλλοις* Vienn. B. D.

434. *ὄλλοιθ'* Ald. Rob.

435. *νιν* invitis libris omnibus reposuit Brunck., qui auctore Valck. ad Hippolyt. 1253. *μιν* a tragicis non usurpari putat, eumque sequuntur Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. quod minime probaverim; notum est, quot formae homericae in tragicorum usum transierint. Legitur *μιν* etiam Eumen. 621., ubi Glasg. item *νιν* dedit, Schütz. et Schwenk. vulg. retinuerunt, parum sibi constantes.

436. *εἰσθορεῖν* Blomf. ut solet.

Ἐδωλίων ὑπερκόπῳ
Δορί ποτ᾿ ἐκλαπάξαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
Λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
Ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
Πύλαισι Νηΐτῃσι προςβαλεῖν λόχον.
Ἵππους δ᾿ ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
Δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
Φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
Μυκτηροκόμποις πνεύμασι πληρούμενοι.
Ἐσχημάτισται δ᾿ ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον·
Ἀνὴρ δ᾿ ὁπλίτης κλίμακος προςαμβάσεις
Στείχει, πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·

---

437. *ὑπερκόμπῳ* vulg. sed *ὑπερκόπῳ* Ven. ap. Burt., idque metri causa Brunck. et rell. omnes dederunt.

439. *πρὸς* deest Seld.

441. *'πήδησεν* adjecto apostropho, ne augmentum omissum videretur, scripserunt Brunck. et rell. male, augmenti enim omissionem in *ῥήματι ἀγγελικῷ* admitti posse censeo, et admitti debere docent illi loci, ubi per apostrophum excusari non potest.

442. *Νηΐτισι* vulg. contra metrum, quare Heathius *Νηΐταισι* conjecit, sed *Νηΐτῃσι*, in quod Abresch. et Brunck. conjectura inciderant, habent Reg. L. Mosq. 1. Vienn. B. Ald. Rob. et sic Glasg. Schütz. Schwenk. Sed Blomf. ut solet *Νηΐταισι* dedit.

443. *ἵππους γ᾿* Rob. — *ἐπ᾿ ἀμπυκτῆρσιν* Schütz. male.

444. *πύλας* Ald. Rob. idque recepit Blomf., aliis locis allatis, ubi *πεσεῖν πρός τι* dicitur, sed hic propter perfectum *πεπτωκέναι* dativus praeferendus videtur, in quo reliqui libri consentiunt.

445. *βάρβαρον βρόμον* vel *τρόμον* suspicatur Schütz., quia statim sequitur *τρόπον*, sed de his repetitionibus, in quibus Schütz. semper fere offendit, jam saepius monitum est.

446. *μυκτηροπόμποις* suspicantur Casaub. et Blomf. male. — *πνεύμασιν* Glasg. Blomf. Schwenk.

447. *μικρὸν* Reg. G. Guelph. M. 1. Seld. Barocc. Ald. Turn.

448. *πρὸς ἀμβάσεις* vulg., sed junctim, monente Cantero Nov. Lect. III, 3., recte scripserunt Brunck. et rell. — Blomf. *στείχει* activo sensu, *admovet*, interpretatur, male intellecta nota Porsoni ad Orest. 1427. Idem censet Schwenk., allatis Eur. Phoen. 488. 1173. Bacch. 1164. qui loci nihil probant.

449. Post *ἐχθρῶν* interpungit M. 1. — *πύργων* Guelph.

Βοᾷ δὲ χ' οὗτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς,
Ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων·
Καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον,
Πόλεως ἀπείργειν τῆςδε δούλειον ζυγόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ·
Καὶ δὴ πέπεμπτ' οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα τοῦ Σπαρτῶν γένους,
Ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
Βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται·
Ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
Ἢ καὶ δύ' ἄνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
Ἑλὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
Κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.

---

450. *χ'* om. Guelph. — *ἐν* om. Rob. — *ξυλλαβαῖς* Brunck. et rell.

451. *ἀφεκβάλοι* Colb. 1. *ἀφ' ἐκβάλοι* M. 1. *σφ' ἐκβάλῃ* M. 2. Colb. 2. Reg. L. Barocc. Vienn. C. *σφ' ἐκβάλλῃ* Vienn. B. D.

452. *τῷδε τῷ φωτὶ* M. 2. Guelph. Vienn. A. Ald. — *πέμπει* Ven. 1.

453. *δούλιον* Blomf. ut supra.

454. *σὺν τάχει* Rob. et var. lect. ap. Steph. — *δὲ, τῷ* Rob. Vict. *δὲ τῷ* Ald. Turn. sed *δέ τῳ* recte Ven. ap. Burt., codd. ap. Steph. Brunck. Glasg. Blomf. Schwenk. *δέ τοι* ex Burgessii emendatione Schütz., quae non melior est, quam Buttleri *δ' ἴτω*, cf. Erf. ad Soph. Oed. R. 80. ed. min. Pors. ad Eur. Suppl. 1145. ed. Gaisf. (p. 195. ed. Lips.). Cum sequentibus haec verba *σὺν τύχῃ δέ τῳ* jungit Herm. ad Vig. p. 829. quod minus placet.

455. *καὶ δὴ πέμπετ'* Regg. A. L. Colb. 1. 2. Mosq. 1. Ven. 1. 2. Ald. Rob. *καὶ δὴ πέμπει* Viteb. *καὶ δῆτα πέμπετ'* Mosq. 2. *καὶ πέμπεται δ'* Turn. Vict. sed *καὶ δὴ πέπεμπτ'* Regg. B. H. Med. M. 1. 2. Ar. codd. ap. Steph., quod recte receperunt Brunck. et rell. Aliter tamen sentit Blomf. in Appendice ed. sec. et in Mus. crit. Cantabr. II. p. 187. neque dubitat, quin legendum sit: *καὶ δὴ πέπεμπται, κόμπον*, quae est emendatio Erfurdtii ad Aj. p. 514. dubitantis de elisione diphthongi *αι*, ad sensum inepta et sine causa prolata. cf. Lobeck. ad Aj. p. 248.

456. *τῶν σπαρτῶν* Stanl. ex errore typ., quem pro vulg. lect. vendit Schützii negligentia. *τοῦ* om. Colb. 1. — *γένος* Colb. 1.

457. *μάργον* conjecit Schütz. et recepit Blomf. male.

459. *χθονὸς* Guelph.

460. *ἄνδρας* Guelph. Ox. Vienn. A. B. C. D.

462. *ἐπ' ἄλλον* M. 1. unde Blomf. suspicatur *ἔτ' ἄλλον*, male. — *μὴ δέ μοι φθόνει* M. 1. Ald. *μηδὲ φθόνει* Rob. *μηδ' ἐμοὶ* Brunck. ut solet. — *λίαν* pro *λέγων* Reg. K. M. 1. ubi

ΧΟΡΟΣ.

Ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν, στρ. β.
Ἰὼ πρόμαχ᾽ ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
Ὡς δ᾽ ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
Μαινομένᾳ φρενὶ, τώς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ἱππομέδοντος σχῆμα, καὶ μέγας τύπος·
Ἅλω δὲ πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
Ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
Ὁ σηματουργὸς δ᾽ οὔ τις εὐτελὴς ἄρ᾽ ἦν,

---

tamen additum γρ. λέγων. — λέγειν corrigit Elmsl. ad Eur. Heraclid. 1011. et ad Med. 62. male.

463. ἐπεύχομαι δὴ vulg. sed δὴ omittunt M. 2. Ald. Rob. idque praeeuntibus Seidl. de verss. dochm. p. 71. et Herm. El. metr. p. 239. metri causa ejeci. — τῷδε vulg. Glasg. Blomf. τάδε Reg. B. et suprascr. in A., Ven. 1. Barocc. Guelph. Ald. Turn. Vict. Brunck. Schütz. Schwenk., quod, quamquam non metri causa, ut putarunt Brunck. Schütz., propter sensum tamen est praeferendum.

464. ἰὼ extra versum positum putant Brunck. Schütz., prorsus omisit Blomf., sed respondet ei in antistrophico ἔχοντ᾽, quod vulg. praecedente versu legitur. — προμ᾽ ἐμῶν Mosq. 2. πρόμαχε τῶν ἐμῶν Regg. K. L. Colb. 1. M. 2. Ven. 2. Verba ἰὼ π. ἐ. δ. post δυστυχεῖν leguntur in Rob.

465. ὑπεραν χαβάζουσ᾽ Ald. ὑπέραυχα βάζουσ᾽ rell. sed βάζουσιν Reg. A., unde recte receperunt Brunck. et rell. — πόλιν Rob. πόλει Vienn. A. B. C. D. Ald. Turn. Vict. sed πτόλει recte Med. Seld. Brunck. et rell.

466. μαινομένη vulg. sed μαινομένᾳ Regg. A. B. L. M. 1. Brunck. et rell.

467. νεμέτω Mosq. 2.

468. πύλας ἄλλας γείτονας Vienn. B. D.

469. ὄγγας Mosq. 2. οἴκας Thom. Mag. v. γείτων. — Ἀθήνας Barocc. Hesych. in v. Ὄγκας. — περίσταται Colb. 1. Guelph.

470. Ἱππωμέδοντος Turn. μέγ᾽ Ἱππομέδοντος ex conjectura Blomf., in quam Porsonum quoque incidisse testatur idem, sed v. Herm. El. metr. p. 44. 60. — κτύπος Reg. L. Mosq. 1. Rob. var. lect. ap. Turn., qui et πόνος commemorat.

471. ἄλλω Ald. — πολὺν Vienn. B. D. Rob. — Post ἀσπίδος distinguendum putat Salmas. ad Solin. p. 277. male.

472. ἔφριξε Barocc. Ald. — λέγω pro ἐρῶ Guelph.

473. σημαντουργὸς Vienn. A. B. C. D. — ἄρ ἦν Ald. Rob. ἀνὴρ Regg. G. H. K. Colb. 2. Seld. M. 2. Ven. 2.

Ὅςτις τόδ' ἔργον ὤπασε πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα
Λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
Ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
Προςησδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
Αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν; ἔνθεος δ' Ἄρει
Βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν, Θυιὰς ὥς, φόβον βλέπων.
Τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.
Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις,
Πύλαισι γείτων ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
Εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύςχιμον·
Ὑπέρβιος δὲ κεδνὸς Οἴνοπος τόκος
Ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη, θέλων
Ἐξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρείᾳ τύχης.

---

474. *ὤπασεν* Glasg. Blomf. Schwenk.

475. *Τυφὼν* ex Elmsleji conjectura Blomf. male. *Τυφόνι' ἕντα* Guelph. — *διὰ στόματος* Rob.

477. *πλεκτάναις* M. 1. — *περίδρομος κύτους* — *κύκλος* dedit sine ulla necessitate Schütz. *κύκλος* enim est clypeus ipse.

478. *προσυδάφισται* Ald. — *κυλογάστορος* Rob.

479. *ἐπηλάλαζεν* Reg. G. Guelph. — *ἔνθεον* Guelph. — *Ἄρην* vulg. *ἄρ' ἦν* Ven. ap. Burt. *Ἄριν* Guelph. *Ἄρειν* Ald. *Ἄρη* Vienn. C. *Ἄρει* Regg. A. G. K. Seld. M. 1. 2. Vienn. A. Rob. Turn. et sic Brunck. et rell.

480. *Κακχᾷ* Reg. L. *Βάκχα* var. lect. ap. Turn. — *θυὰς* vulg., sed *θυιὰς* metri causa reposuit Brunck., quod in Seld., teste Blomf., legitur et probatur a Ruhnk. Ep. crit. p. 51., receptum a Schütz. Blomf. Schwenk. —, *φόβου* Guelph. *φόνον* auctore Cantero dedit Schütz. sine causa. v. Comment. Aeschyl. p. 7.

482. *φόβον* Reg. B., quod receperunt Brunck. Schütz. Schwenk. nescio quomodo accusativum cum *κομπάζεται* construentes. Vulgatae obelum apposuit Glasg., *φόνος* conjicit Blomf., sed *προσωποποιΐα*, quam vulg. dat, optime se habet.

483. *πρῶτα* Vienn. A. B. C. D. Barocc. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. — *ἤδ'* ex Stanleji emendatione Blomf. male.

484. *ἐχθαίρουσ'* Ald. *ἐχθραίνουσ'* Barocc. *ἐχθραίρουσ'* M. 1.

485. *εἴρξοι* M. 1. Ven. 2. Ald. Turn. — *δύςχειμον* Ald. Rob. cf. Elmsl. ad Eur. Bacch. 15.

486. *Ὑπέρβικος* Guelph. — *τέκος* Viteb.

Οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμὸν, οὔθ' ὅπλων σχέσιν
Μωμητὸς, Ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν.
Ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.
Ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
Θεούς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει,
Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
Σταδαῖος ἧσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
Κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.
Τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων·
Πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων·

---

489. οὐδ' ὅπλων Reg. B. Colb. 1. M. 1. Guelph. Ald. Turn., quod sine causa vulgato praetulerunt Brunck. Schütz.

490. εὔλογος Ven. ap. Burt. — ξυνήγαγεν invitis libris Brunck. et rell.

491. Pro vulg. ἀνὴρ Schütz. dedit ὠνὴρ, Glasg. ἁνὴρ, Blomf. ἀνὴρ, Schwenk. ἄνηρ, ego autem vulg. retinui, abest enim optimo jure h. l. articulus, et ne ea quidem excusatione eget omissio ejus, quam praebere possit Heind. ad Phaed. 108., sed verba ἐχθρὸς ἀνὴρ appositionem efficiunt subjecti, quod in verbo latet. Primam autem syllabam vocabuli ἀνήρ, ut in ῥήματι ἀγγελικῷ, produci puto. cf. Comment. Aesch. p. 68. — Post ἀνδρὶ commate distinxit Blomf., τῷ pro relativo habens, quia articulum demonstrativi significatione cum substantivo jungi negat, immemor locorum, quales sunt Choeph. 97. τῆς δ' ἔστε βουλῆς — μεταίτιαι. Soph. Oed. R. 1075. τῆς γὰρ πέφυκα μητρός. Ceterum ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ prorsus ita dictum est, ut 487. ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον. — ἀνδρὶ deest Guelph. — ξυνζήσεται Colb. 1.

492. ξυνήσετον Guelph.

493. πυρπνόων Ald. — Τυφῶν Guelph. Τυφὼν Blomf. ut supra.

494. Ζεὺς deest Guelph. — ὑπ' ἀσπίδος Colb. 1. —

495. σταδαίως Rob. — χειρὸς Reg. G. M. 1. Ald. Rob. — φέρων pro φλέγων Colb. 1. a secunda manu Regg. G. L. F. Rob. codd. ap. Steph. φέρον var. lect. ap. Turn. ἔχων M. 1. var. lect. in Vienn. C.

496. οἶδε M. 1. Rob. — Ζῆνα τον νικώμενον emendat Elmsl. in Quarterly Review XIV. p. 461. quo non egemus.

497. τοιαῦτα Colb. 1. — προσφίλια Guelph.

498. ἡσσημένων Schütz. sine causa. — Versus, qui sequuntur, corrupit Brunck., qui eos ita exhibet:

πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν,
οἱ δ' ἡσσωμένων,
εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ.
εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας.

non solum enim versuum 499. 500. ordinem ex Regg. A. B. invertit, sed etiam v. 500. γε ex conjectura pro τε dedit, (legitur tamen γε in Med. Seld. Ven. 1. Ven. ap. Burt. Turn.) in quibus obsecuti sunt illi Glasg. Schütz. Blomf. Sed ap-

Εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ᾽ ἀντιστάτας,
Εἰ Ζεύς τε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ,
Ὑπερβίῳ τε, πρὸς λόγον τοῦ σήματος,
Σωτὴρ γένοιτο Ζεὺς ἐπ᾽ ἀσπίδος τυχών.

ΧΟΡΟΣ.

Πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἀντ. β'.
Ἔχοντ᾽ ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
Δαίμονος ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
Δαροβίοισι θεοῖσι,
Πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
Πέμπταισι προσταχθέντα Βοῤῥέαις πύλαις,

---

tissimum sensum praebet vulgata, in qua nihil mutavi, nisi quod v. 502. pro vulg. *γένοιτ᾽ ἂν* ex Reg. L. Colb. 2. M. 2. Ven. 2. *γένοιτο* reposui: *a victoribus stamus, illi a victis*, (refertur hoc ad v. 496., quare non opus versum illum cum Brunckio addi). *consentaneum autem est, eandem rationem his adversariis intercedere*, (*ὧδε* spectat ad praecedens *κρατούντων* et *ἡσσωμένων*, quare non debet versus ille interponi) *si et Jupiter Typhoeo pugna fortior, et Hyperbio Jupiter sospitator sit.*

499. *πράξιν* Ald. — *ἀντηρέτας* Regg. K. L. Ven. 2. Mosq. 1., quod recepit Blomf.

500. *καρτερώτατος* Ox. Ald.

501. *Ὑπερβίῳ γε* Rob. Vict. *Ὑπερβίῳ τοι — σωτὴρ γένοιτο* suspicatur Blomf.

502. *γένοιτ᾽ ἂν* vulg. vid. ad v. 498. — *ὑπ᾽ ἀσπίδος* Rob.

503. *δὴ*, quod vulg. abest, ex Rob. metri causa recepi cum Seidlero p. 71. — Blomf. hunc versum, ut antithetico suo *ἐπεύχομαι δὴ τῶδε μὲν εὐτυχεῖν* responderet, ita refinxit: *πέποιθα τὸν ἔχοντ᾽ ἀντίτυπον Διὸς*, quo non opus esse ex nostra ratione patet.

504. *ἔχοντα* vulg., quod recte mutavit Brunck. et rell. Ceterum *ἔχοντ᾽* vulg. in fine versus praecedentis legitur, quod antithetici causa ad hunc versum mihi trahendum fuit.

505. *δαίμοσιν* vulg. Brunckii emendationem *δαίμονος*, a Schol. A. confirmatam, cum reliquis recipere non dubitavi. Schwenk. tamen vulg. retinuit, quia discrimen sit inter *δαίμονες* et *θεοί*. — *ἐχθῶν* Barocc. — *βροτοῖσί τε καὶ* cum rell. codd. Vienn. A. C. Ald. Turn. Vict. *βροτοῖσί γε καὶ* Vienn. B. D. *βροτοῖσι καὶ* Rob. *βροτοῖς τε καὶ* Brunck. cum rell. editoribus.

506. *δαροβίοις* Ar.

507. *πρόσθεν* vulg. *πρόσθε* Brunck. cum rell. — *πυλῶν* Ven. 1. — *κεφαλὴν* Guelph.

508. *οὕτω* Seld. Vienn. B. D. Rob. — *γένοιτ᾽ ἂν* Guelph. Vienn. A.

509. *προταχθέντα* Ven. 2. *προσταγέντα* Rob. *προσταθέντα*

Τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
Ὄμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ
Σέβειν πεποιθὼς, ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,
Ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
Διός· τάδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
Βλάστημα καλλίπρῳρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
Στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων,
Ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
Ὁ δ' ὠμὸν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
Φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
Οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
Σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανευμένην
Γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
Φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
Ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
Ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
Μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,

Viteb. — *Βοῤῥέαις* Regg. A. B. Med. Barocc. M. 2. Colb. 1. Guelph. Viteb. Rob. *Βορέαις* M. 1. Vienn. A. B. C. D. Ald. *Βορέαισι* Turn. *Βορέαισιν* Vict. *Βοῤῥείαις* Reg. L. Brunck. Schütz. Schwenk. *Βοῤῥαίαις* Glasg. Blomf. Ego *Βοῤῥέαις* recepi, plurimorum librorum lectionem secutus, nam et illi, qui simplex *ρ* habent, eodem ducunt.

512. *πεπιθὼς* Guelph. — *θ'* om. Rob.

514. *δορὸς* pro *Διὸς* Reg. G. M. 2. Rob. — *ματρὸς* vulg. *μητρὸς* Barocc. Brunck. et rell. — *ὀρεοσκόου* Colb. 1.

515. *καλίπρωρον* Guelph. Ald. *ἀνδρύπαις* M. 1.

516. *παρηϊάδων* Vienn. C.

517. *ἀντέλουσα* M. 1. *ἀνατέλλουσα* Vienn. B.

518. *ὅδ'* Rob. Turn. — *δ' οὔτι* Colb. 2. — *πάρθενον ὁμώνυμον* M. 1.

519. *γὸργάν τ'* Colb. 2. *καὶ γοργὸν δ'* Ald.

520. *οὐ μὴν δ'* Viteb. — *ἀκόμπαστός γε* Ald. Rob. *ἀκόλαστός γ'* Colb. 1. — *ἐπίστατοι* Colb. 1.

522. *κήκλω τῷ* Ald. *κυκλῶτου* M. 2. Post *κυκλωτῷ* comma ponit Rob. — *βλήματι* Colb. 1.

523. *προσμεμηχανημένην* Med. Regg. G. N. Seld. M. 1. 2. Mosq. 1. Rob., quod sine causa recepit Blomf. *προσμεμηχανευμένη* Ald.

524. *γόμφοισι, νωμᾳ* Wakef. et Blomf. suspicantur, quo non opus est.

525. *ὑπ' αὐτὴν* Guelph. *ὑπ' αὐτῇ* Vienn. B. D. Rob.

526. *ἰάπτηται* Vienn. C.

Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς, ὁ δὲ τοιόσδ᾽ ἀνὴρ,
Μέτοικος, Ἄργει δ᾽ ἐκτίνων καλὰς τροφὰς,
Πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ᾽ ἃ μὴ κραίνοι θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Εἰ γὰρ τύχοιεν, ὧν φρονοῦσι, πρὸς θεῶν,
Αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν,
Ἦ τἂν πανώλεις παγκάκως τ᾽ ὀλοίατο.
Ἔστιν δὲ καὶ τῷδ᾽, ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
Ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ᾽ ὁρᾷ τὸ δράσιμον,
Ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
Ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν, ἐργμάτων ἄτερ,
Ἔσω πυλῶν ῥέουσαν, ἀλδαίνειν κακά,
Οὐδ᾽ εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους
Εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ᾽ ἀσπίδος·
Ἔξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,

529. ὁ Παρθενοπαῖος Med., quod probant Pauw. Casaub. Tyrwhitt. et Wunderl. p. 24. παῖς Παρθενοπαῖος dedit Blomf. ex Eur. Suppl. 899. sed neutro opus est. vid. ad v. 470.

530. Ἄργει τ᾽ Colb. 1. Reg. N. — ἐκτείνων Guelph.

531. δεῖν᾽ ἃ μὴ Rob. δεῖν᾽ ἂν μὴ Regg. K. L. M. 2. Ven. 2. — κραίνοι vulg. κραίνει Colb. 2. Guelph. κράνοι Barocc. Rob. Blomf. vid. ad v. 408.

533. κομπάσμασιν Regg. A. B. M. 2. Brunck. Schütz. Schwenk. pro vulg. κομπάσμασι.

534. ἦ τ᾽ ἂν vulg. Brunck. Glasg. Schwenk., quod tuetur Wunderl. p. 169., ἦ τε ex Homero defendens. ἦ γ᾽ ἂν ex conjectura reposuit Schütz., quod nihili est. ἦ τἂν bene dedit Blomf., hoc enim in apodosi post εἰ frequentissimum est, ut Agam. 869. εἰ δ᾽ ἦν τεθνηκώς — τρισώματος τἂν Γηρυὼν κ. τ. λ. Eumen. 875. εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν, σὺ τἂν δικαίως τῇδ᾽ ἐπιῤῥέποις πόλει. utroque loco vulg. τ᾽ ἂν legitur. Soph. Aj. 450. εἰ δέ τις θεῶν βλάπτοι, φύγοι τἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα, ubi vulg. γ᾽ ἂν, in Mosq. a. τ᾽ ἂν legitur. — παγκάλως τ᾽ Barocc. παγκακῶς omisso τ᾽ M. 2.

535. ἔστι δὲ M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. ἔστιν omisso δὲ Ven. 2.

536. τὸν δράσιμον Colb. 2.

538. γλῶτταν M. 1. γλῶσσα Guelph. — ἄτερ Guelph. Ald. ἄνευ M. 1.

539. ἔξω Colb. 2. Reg. K. Ven. 2. Rob. εἴσω Blomf. ut solet.

540. ἀδίκου pro ἐχθίστου Rob. — δάκος Barocc.

541. εἰκοῦ vulg. sed εἰκὼ Regg. A. B. Turn. Brunck. et rell. recte.

542. ἦ ᾽ξωθεν ex conjectura dedit Glasg., obsequentibus Schütz. et Blomf., sed non opus est; ἔξωθεν opponitur illi, quod praecessit ἔσω πυλῶν: non

Πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
Θεῶν θελόντων δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων, στρ. γ'.
Τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
Μεγάλα μεγαληγόρων κλύων

---

intra moenia admittetur, sed extrinsecus queretur, omissa autem est copula adversativa, quod fieri solet ad augendam oppositionis vim; idem probat lectio cod. Guelph. ex interpretatione nata ἔξωθεν δ' εἴσω et quod in M. 1. 2. Ox. Ar. legitur φέροντι δὲ μέμψεται.

543. πικροῦ Colb. 1. Reg. L. Guelph. — κροτισμοῦ vulg. Schwenk. sed κροτησμοῦ Regg. A. B. M. 1. 2. Rob. Brunck. et rell. — πόλιν M. 1.

544. θεῶν θελόντων δ' ἂν ἀλ. vulg. θεῶν θελόντων ἂν ἀλ. Reg. A. Barocc. Guelph. Vienn. A. B. D. Ald. utrumque adversus metrum; quare Brunck. dedit θεῶν θελόντων δῆτ' ἂν ἀλ., Schütz. et Schwenk. θεῶν θελόντων κἂν ἀλ., quod habet Ven. ap. Burton., Blomf. θ. θ. τάδ' ἂν ἀλ. ex Arnaldi emendatione, Wunderl. p. 170. proponit θεῶν θελόντων ταὖτ', vel ἄρ', vel τ' ἄν, quod in Reg. B. superscriptum est, et τἂν voluit etiam Elmsl. in Quarterly Review IX. p. 221. Facillima emendatione versus restitui potest sic: θεῶν θελόντων ἂν δ' ἀλ., unde etiam librorum lectiones facillime explicari possunt, offensi enim insolita particulae δέ collocatione alii eam ante ἄν posuerunt, alii prorsus omiserunt. Eadem ratione in Aldina transposita est Suppl. 999. τέρειν δ' ὀπωρα, et quarto loco reperitur Suppl. 201. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπων. Pers. 716. πεζὸς ἢ ναυτῆς δὲ πεῖραν. Agam. 661. ἐν νυκτὶ δυςκύμαντα δ' ὀρώρει κακά. Omnibus his locis insolentioris collocationis causam in metri necessitate quaerendam esse patet, quae et nostro loco obtinet. Sed vulgatam religiose in textu retinui.

546. ὄρθιος Blomf. ex Wakefieldii conjectura, quae vim poeticam infringit.

547. Non respondent sibi hic versus et antistrophicus, ut vulg. leguntur, et in textu eos dedi, de qua re tamen editores omnes securi fuerunt. Primus sensit Seidl. de vers. dochm. p. 43., qui, strophico non mutato, antistrophicum ita legit: δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες εἰς. Sed et γᾶς ab eo sine librorum auctoritate omissum est, et κλύων, quum ad Chorum referatur, feminino genere dici debet, in quo neminem editorum offendisse miror; nam Brunckii explicatio, κλύων positum esse pro κλυούσῃ μοι, nemini probari potest. De vitio monet Colb. 1., qui κλύουσ' habet, primusque animadvertit Wunderl. p. 24. Veram igitur puto emendationem Hermanni, qui El. metr. p. 279. hunc et antistrophicum versum ita refingit:

μεγάλα μεγαληγόρων κλυοῦσα,
δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς.

nisi quod accusativum κλύουσαν praefero, tum ad hiatum vitandum, quem versus sequens a

᾿Ανοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ θεοὶ
Τούσδ᾽ ὀλέσειαν ἐν γᾷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

῞Εκτον λέγοιμ᾽ ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον,
᾿Αλκήν τ᾽ ἄριστον, μάντιν, ᾿Αμφιάρεω βίαν·
῾Ομολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
Κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
Τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
Μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
᾿Εριννύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
Κακῶν τ᾽ ᾿Αδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον·
Καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεὸν

---

vocali incipiens efficeret, tum quia sequente ἀνοσίων facile poterat terminatio αν absorberi. Illo autem recepto, locus simillimus erit ei, qui legitur Choeph. 396. πέπαλται·δ᾽ αὖτέ μοι φίλον κέαρ, τόνδε κλύουσαν οἶκτον· cf. Herm. ad Vig. p. 876. 896. Seidl. ad Eur. Troad. 1075. Brunck. ad Prom. 217. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 695. Add. (p. 116. ed. Lips.) Wyttenb. ad Plutarch. p. 161. E. Praeterea postquam κλύουσαν in κλύουσ᾽ corruptum erat, facile fieri poterat, ut librarii, quum participium non intelligerent, et cum πλόκαμος construendum putarent, κλύων rescriberent.

548. εἴθε οἱ θεοὶ vulg. εἴθ᾽ οἱ θεοὶ Vienn. A. εἰ θεοὶ θεοὶ Med. εἴθε γὰρ θεοὶ Regg. A. B. H. K. L. M. 1. Ven. 2. Mosq. 1. Seld. et sic Brunck. et rell. εἴθε δὴ suspicatur Schwenk.

549. ὀλέσειεν M. 2. ὠλέσειαν Reg. G. — γῇ Ald. Rob.

550. σωφρονέστατον Med. Seld. codd. ap. Steph. Brunck. Glasg. Blomf., sed σωφρονέστερον Mosq. 2. M. 1. Ven. 1. Guelph. Barocc. Ald. Rob. Turn. Vict. Schütz. Schwenk., quod et ego praeferendum duxi.

551. μάντιν τ᾽ Ald. Rob.

552. ῾Ομολωΐσι Vienn. A. B. C. D. M. 1. 2. Rob. Turn. — πύλαισι M. 2. — Hunc cum sequente versu omittunt Barocc. Ald.

553. βιάζει Rob.

554. σπαράκτορα Reg. A.

556. ᾿Ερινύος Med. Blomf. — πρὸς πολλὸν M. 2.

557. κακῶν δ᾽ Colb. 1. M. 2. Guelph. Ald. Turn.

558. αὖθι Schütz. — πρόςμορον ἀδελφεὸν vulg. sine sensu et metro, nec variant libri, nisi quod προςμόραν habet Med., πρὸς μόρον Ald. πρόσπορον var. lect. in Brunckii cod., et deinde ἀδελφὸν Rob. Varia tentarunt interpretes, quae omnia, interdum satis inepta, afferre longum foret. Brunck. dedit ὁμόσπορον κακορρόθων, Schütz. δύςμορον ἐς ἀδελφεὸν, Blomf. προςμολὼν ἀδελφεὸν, Buttler proponit προςμολόντ᾽ ἀδελφεὸν, Burgess. in Append. ad Eur. Troad. p. 134. καὶ τὸν σὸν αὐτάδελφον εἰς ὁμόσπορον, Herm. obss. critt. p. 52. αὖθις εἰς ὁμόσπορον κά—

Ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν,
Δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος,
Καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
Ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς,
Καλόν τ' ἀκοῦσαι, καὶ λέγειν μεθυστέροις,
Πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
Πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
Μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;

σιν, Heur. Voss. πρὸς μόριμον ἀδελφεὸν. In his tantis tenebris novare aliquid summae incogitantiae foret, neque tot conjecturis novam addere juvat, dicam tamen quid sentiam. Vocabulum ἀδελφεός in tragicorum senariis non occurrit, nam quae hujus formae exempla collegit Seidl. ad Eur. El. 134., ea omnia e lyricis carminibus petita sunt; ἀδελφεὸν igitur emendationem metricam pro ἀδελφὸν, quod Rob. habet, hoc autem interpretamentum esse censeo genuini ὁμόσπορον, cujus pars remansit in corrupto illo πρόσμορον vel πρόσπορον, et quo refertur glossa in cod. Brunckii τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπόρου, ἐκ τῆς αὐτῆς σπορᾶς γεννηθέντα. Iam quum glossema simul cum parte genuinae lectionis in textum venisset, extrusum est vocabulum antecedens, quod metro officiebat. Sic igitur exhibendum hunc versum existimo: καὶ τὸν σὸν αὖθις πρὸς * ὁμόσπορον.

559. ὄμμα pro ὄνομα reposuit Schütz., probatum ab Herm. l. l., receptum a Blomf., quod quamquam per se bonum sensum praebet, recipere tamen nolui, quia, si quando reliqua clariora erunt, fieri potest, ut his quoque vocabulis: ἐξυπτιάζων ὄνομα lux affulgeat, nam *nomen ejus alta voce inclamans*, quod vult Buttlerus, vix significare possunt.

560. δὶς ἐν omisso τ' Blomf. — τελευτᾷ M. 1. — δυσεκτελὲς θ' οἱ τοὔνομ' dedit Schütz. male, nam Amphiaraum ὦ Πολύνεικες πολυνεικὲς exprobrantem exclamasse, id quidem satis perspicuum est, verba autem ἐν τελευτῇ, quae ad praecedentia referuntur, propter illorum obscuritatem non satis intelligi possunt, nec tamen propterea mutanda sunt.

561. λαλεῖ pro λέγει Vienn. B. — τοῦτ' ἔπος ὁ Turn. τοὔπος Vienn. A. Ald.

562. ἢ ποῖον Colb. 1. 2. Reg. N. ἢ θεῖον Rob., et sic Schütz. et Blomf., quod, per se bonum, ex uno libro non erat recipiendum, quum vulg. nihil habeat reprehensionis.

563. μεθ' ὑστέροις Guelph.

565. ἐπ' ἀκτὸν Guelph. — ἐμβεβηκότα Mosq. 2.

566. μητρὸς δὲ Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. male, aperte enim sibi respondent μητρός τε et πατρὶς τε. — πηγὰς Guelph. Vienn. A. In Turn. post πηγὴν colo distinguitur, ut haec verba cum praecedentibus jungantur. — Hunc versum ita edidit et explicavit Schütz.: μητρὸς δὲ πηγὴ τίς κατασβέσει δίκην; *Matris vero caesae vindictam num fons aliquis restinguet?* sed nemo ita dixit μητρὸς δίκη, ne-

Πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
Ἁλοῦσα, πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται;
Ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
Μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
Μαχώμεθ᾽, οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
Τοιαῦθ᾽ ὁ μάντις, ἀσπίδ᾽ εὔκυκλον νέμων
Πάγχαλκον, ηὔδα. σῆμα δ᾽ οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ᾽ εἶναι θέλει,
Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
Ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
Τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας

---

mo δίκην σβεννύναι. Vulgatae sensus hic est: *Matris vero fontem quodnam jus exsiccabit*, i. e. *quonam jure exsiccabis?* μήτηρ de patria dictum est, ut supra v. 16. Soph. Oed. Col. 1480. πηγὴ autem σβέννυσθαι dicitur Agam. 888. θάλαττα Agam. 958.

567. πατρὶς δὲ Regg. A. B. K. Med. Colb. 1. M. 1. 2. quod recepit Blomf. non melius, quam versu praecedente. πατρός τε Guelph. Vienn. C. Ald. Turn.

568. πῶσσοι Ald. — ξύμμαχος Brunck. et rell.

569. δὴ om. Ald.

570. ἐπὶ χθονὸς Reg. K. Med. Colb. 2. M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. Rob. Spurius hic versus Schützio videtur, assentiente Buttlero, tum quia χθόνα etiam versu praecedente occurrit, de quo jam saepius sermo fuit, tum quia mortis genus, quod Amphiarao impendet, nimis clare exprimitur, sed ὑπὸ χθονὸς κεκευθὼς nihil aliud est quam *sepultus*, quod bene probavit Blomf.

572. τοίαδ᾽ Colb. 2. M. 1. τοῖα δ᾽ Reg. H. — εὔκηλον var. lect. ap. Steph. et in ed. hujus fabulae, quae Paris. 1587. prodiit, Schützio probata. — νωμῶν Mosq. 1. νόμον suprascr. ω Reg. K. ἔχων Med. Colb. 1. Ald. Rob., et hoc et illud e glossemate natum, significat enim νέμων idem quod νωμῶν. v. Lobeck. ad Aj. 367.

574. δίκαιος pro ἄριστος, qui hunc versum laudant, Plato de Rep. II. p. 362. A. et Plutarch. Aristid. c. 3., et, qui eos exscripserunt, Suid. v. δίκαιος. Damasc. ap. Phot. p. 1032. Sed illos vocabulum in usum suum commutasse vel ex eo patet, quod Plutarchus ipse ἄριστος habet de aud. poet. p. 32. D. et Apophth. p. 186. B. Tamen illorum auctoritate commoti sunt Pors. et Blomf., ut δίκαιος in textum reciperent.

575. ἄλωκα M. 1. αὔλακα Guelph. Vienn. A. C. Plutarch. de capienda ex inim. ut. p. 88. B. Damasc. p. 1032. 1056. Suid. l. l. sed ἄλοκα etiam Plat. et Plutarch. locis ad versum praecedentem laudatis.

576. ἀφ᾽ ἧς Glasg. ex Plutarch. Aristid. c. 3. et de aud. poet. p. 32. D. sed ἐξ ἧς reliqui loci laudati tuentur.

577. ἀντέρωτας Guelph.

Πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
Δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
Ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
Κάκιον οὐδὲν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
Ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται·
Ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
Ναύτῃσι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ,
Ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει·
Ἢ ξυμπολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὢν,
Ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,
Ταὐτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,

---

578. ὃς om. Guelph. — θεὸν cod. Barocc. 68. ap. Blomf.

579. ξυναλάσσοντος Ald. — βροτοὺς Barocc.

580. τοῖς M. 2. — δυσσεβεστάτοις Regg. G. K. L. Mosq. 1. M. 2. Rob., quod vulgatae praetulit Schütz. sine causa.

582. οὐδὲν κάκιον Reg. G. — καρπὸν οὐ κομιστέον dedit Schütz. et cum versu sequente conjunxit, ne hic seorsim et loci communis instar positus videatur, sed vid., quae ad eum dicentur.

583. Hunc versum uncinis inclusit Glasg., ejecit Blomf., tanquam proverbialem, et a lectore quodam appictum. Sed hujus proverbii nulla alibi est mentio, et versus, Aeschylo dignissimus, propter sequentia necessarius est, nec quidquam offensionis habet, si cum his magis, quum cum praecedentibus jungitur; quare puncto versus praecedentis fine interpunxi.

584. εὐγενὴς suprascr. in Colb. 1. 2.

585. ναύτοισι Colb. 2. ναύταισι Blomf. ut solet. — ἐν πανουργίᾳ τινὶ Regg. K. L. κἂν πανουργίᾳ τινὶ conjecit Stanl., καὶ πανούργοισίν τισι Arnald. καὶ πανουργίαν τίνων dedit Schütz. male haec omnia; vulg. bene se habet, re pro personis posita, ut saepe. Exempla habet Blomf.

586. ξὺν invitis libris Brunck. et rell. — θεομίσῳ Guelph. Barocc. Ald.

587. ξυμπολίταις Regg. A. G. Seld. Ald. Rob. Brunck. Glasg. Blomf. ξὺν πολίταις Regg. B. H. K. L. Colb. 1. Turn. Vict. ξυμπολίτης ex conjectura dedit Schütz., offensus dativo ξυμπολίταις, quem Brunck. jam recte vidit a ταὐτοῦ pendere. — ἀνδράσι M. 1. 2. Guelph. Ald. Turn.

588. ἀμνήμοσιν M. 2.

589. τ' αὐτὸν Ald. — ἐνδίκως vulg. Brunck. Blomf. in quo sensum non video. ἐκδίκως Regg. A. B. Seld. codd. ap. Steph. Ald. Turn., et sic dare voluit Brunck., dedit Glasg., quod sensui aptissimum est. ἐν Δίκης ex conj. Schütz., qui propterea etiam ταὐτῷ — ἀγρεύματι reposuit, ἐκ Δίκης suspicatur Blomf.

Πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
Οὗτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν Ὀϊκλέους λέγω,
Σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνὴρ,
Μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
Θρασυστόμοισιν ἀνδράσι φρενῶν βίᾳ
Τείνουσι πομπὴν, τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν,
Διὸς θέλοντος, συγκαθελκυσθήσεται.
Δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
Οὐχ ὡς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κάκῃ,
Ἀλλ' οἶδεν, ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
Εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
Φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.

---

590. *παγκοίνως* Colb. 2. — *δάκη* Vienn. D. *δάμη* Brunck. et rell. addito propter omissum augmentum apostropho, qui in omnibus libris recte abest. vid. ad v. 441.

591. *οὕτως δ'* Reg. A. Colb. 2. M. 2. et suprascr. in Reg. B. — *Ὀϊκλέως* Ar. *Οἴκλεος* M. 1. 2.

592. *εὐσεβὴς ἀγαθὸς* M. 1. *ἀγαθὸς εὐγενὴς* Rob. *εὐγενὴς* etiam Reg. G. M. 2. Guelph. Seld. et suprascr. in Colb. 1. M. 1.

594. *θρασιστόμοισιν* M. 1. — *ἀνδράσιν* Glasg. et rell. — *βίᾳ φρενῶν* Reg. C. Med. Seld. Colb. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Ven. apud Burt.

595. *τὴν* deest Guelph. — *πάλιν* vulg. et editores omnes, sine sensu. De fuga interpretantur, quamquam non de fuga sed de morte vaticinatum erat oraculum; et de morte Amphiarai Eteoclem loqui etiam propter antecedentia exempla virorum justorum cum injustis *pereuntium* necessarium est. Quare *πόλιν* recepi, quod praebent Regg. A. B. C. N. Seld. Barocc. M. 1. 2. codd. ap. Turn. Ald. Rob., idque, commate post *πομπὴν* posito, ita explico: *cum iis abripietur deorsum ad iter in longinquam urbem faciendum.* *μακρὰ πόλις* de Orco dictum est, cogitatione ita supplendum: non in nostram, sed in remotam illam inferorum urbem venient. Non inepta igitur, quod Brunckio videtur, est glossa in Regg. A. B. *ἤγουν εἰς τὸν Ἅιδην.*

596. *ξυγκαθελκυσθήσεται* invitis libris Brunck. et rell.

597. *μὴ δὲ* Ald. Rob. — *πύλας* Seld.

598. *ἄθυμον* vulg. Brunck. Glasg. Schütz. *ἄθυμος* Regg. G. K. L. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 2. Barocc. Guelph. Vienn. A. B. D. Ald. Rob., quod recte recepit Blomf., male conferens v. 239., nam illius loci alia est ratio. Hic mutata est constructio et sequens *οἶδεν* magis respicitur quam praecedentia. *ἄθυμον* autem ex correctione non intelligentium ortum esse liquet. — *λήμματος* Guelph.

600. *ἔστι* Colb. 1. 2. — *θεσφάτοις* Vienn. B. D. *θεσφάτοις τοῦ* Reg. G. Seld. Rob.

601. *λαλεῖν* pro *λέγειν* M. 2.

Ὅμως δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
Ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
Γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ᾽ ἡβῶσαν φέρει.
Ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ᾽ οὐ βραδύνεται
Παρ᾽ ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟΡΟΣ.

Κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς ἀντ. γ'.
Ἡμετέρας, τελεῖθ᾽ ὡς πόλις εὐτυχῇ,
Δορίπονα κάκ᾽ ἐκτρέποντες γᾶς πρὸς
Ἐπιμόλους· πύργων δ᾽ ἔκτοθεν βαλὼν
Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ᾽ ἐφ᾽ ἑβδόμαις πύλαις

---

603. *ἐχθόξενον* Seld. — *ἀντιτάξομαι* Rob.

604. *τὸν* deest Guelph. — *φύσει* pro *φέρει* Med. M. 2. Seld. Colb. 2. Rob. var. lect. in Regg. A. B., quod recepit Blomf., sed aut nulla, aut durissima est constructio, quamquam et ipse *φύσει* vix e glossemate irrepere potuisse fateor. Facilius ferrem, si quis *φύει* reponeret. cf. Lobeck. ad Aj. 1066.

606. *ἁρπᾶσαι* Ald. Rob. — *δορὶ* Reg. E. — *παρ᾽ ἀσπίδος* *a sinistro latere* bene explicant Brunck. Schütz.

607. *θεοῦ τε* Guelph.

608. *δικαίους λιτὰς* Reg. H. Colb. 1. Guelph. Vienn. A. C. D. suprascr. in Vienn. B. *δικαίους λόγους* M. 2. Lips. 1. codd. ap. Steph. et ap. Turn. var. lect. in Vienn. B. C. Rob.

609. *ἡμετέρους* M. 2. suprascr. in Vienn. B. et var. lect. ap. Steph. et in Vienn. C. *ἐμοὺς* Rob. — *τελοῖθ᾽* Ar. *εὖ τελεῖτε* Rob., quos secutus Blomf. dedit: *ἐμὰς εὖ τελοῖθ᾽*, quia strophicis hoc aptius respondeat. Sed nulla est mutandi causa. — Totum versum Rob. sic legit: *ἐμοὺς εὖ τελεῖτε πόλιν εὐτυχεῖν*, quae lectio correctori debetur, qui non recte se habere versum putavit, nisi si ad amussim strophico respondeat.

610. *δορύπονα* Seld. M. 1. Vienn. B. D. — *γᾶς τῶνδ᾽ ἐπιμόλους* Rob. *γᾶς πρὸς ἐπιμόλους* vulg. sed *πρὸς* omittunt Regg. A. C. E. G. K. L. Seld. M. 1. Ven. 2. Mosq. 1. Brunck. Schütz. Blomf. sed sensu perquam incommodo. Mihi placere Hermanni emendationem *ἐς γᾶς ἐπιμόλους*, ad strophicum monui.

611. *δ᾽* om. Barocc. Ald. — *ἔκτοσθεν* Reg. B. M. 1. Barocc. Ald. Rob. Turn., sed *ἔκτοθεν*, quod cum reliquis libris Brunck. et rell. dederunt, metrum postulat.

612. *ὁ Ζεὺς* Vienn. A. C. — *κανεῖ* Reg. G. *κονεῖ* M. 1. 2. *κονοῖ* Rob. *καίνοι* Med.

613. Pro *τόνδ᾽* Brunck. suspicatur *νῦν*, Blomf. dedit *τόντ᾽*, sed *τόνδ᾽* eadem ratione di-

Λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
Οἵας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
Πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονὶ,
Ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
Σοὶ συμφέρεσθαι, καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
Ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τώς σ' ἀνδρηλάτην
Φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον·
Τοιαῦτ' ἀϋτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους
Καλεῖ πατρῴας γῆς, ἐποπτῆρας λιτῶν
Τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βίᾳ.
Ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος,
Διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανευμένον.
Χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
Ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα

---

ctum est, ut v. 390. cf. Erf. ad Soph. Oed. R. 101. ed. min. — ἑβδόμοις Colb. 1. ἑμδόμαις Ox.

614. λέγω Reg. G.

615. οἵας ἀρᾶται Reg. C. Vienn. A. C. Turn. οἷα γ' ἀρᾶται M. 1. Vienn. D. οἷα γὰρ ἀρᾶται Vienn. B. οἷα ἀρᾶται Ald. — πύλας pro τύχας Ald.

616. χθονὸς Reg. L.

617. ἐξιακχάσας Ald. Turn. Vict. ἐξιακχεύσας Rob.

618. ξυμφέρεσθαι Brunck. et rell. invitis libris. — Argutiae sunt, quibus concludit Schütz. legendum esse κτανεῖν θανών.

619. ζῶν suspicatur Schütz. pessime. — τ' ὡς omisso σ' Rob. θ' ὥς σ' Guelph., quod recepit Blomf. sed vid. Erf. ad Soph. Oed. R. 80. ed. min. Elmsl. ad Eur. Med. 313. — ἀνδρηλάθη Ven. apud Burt. ἀνδρηλατῶν mavult Blomf. sine causa.

621. αἰτεῖ Rob. — γενεθλίους θεοὺς Colb. 1.

622. γᾶς vulg. sed γῆς Med. M. 1, 2. suprascr. in Reg. B. Ald. Brunck. et rell. τε γᾶς Guelph.

623. βίᾳ Ald. Rob.

624. καινοπληγὲς Reg. L. — εὔκυκλον Ald. Turn. Vict. cum plerisque codd. εὔθετον Regg. A. B. Seld. Rob. var. lect. in M. 2. et ap. Steph. quod receperunt Brunck. et rell. et praeferendum sane est, praesertim quum facile intelligi possit, εὔκυκλον ex v. 471. et 572. irrepere potuisse, εὔθετον non item.

625. προσμεμηχανημένον Mosq. 1. Med. Seld. Regg. G. L. Colb. 1., quod recepit Blomf. ut v. 523. sed rarior forma praeferenda est.

626. τευχιστὴν Reg. H. Barocc. M. 1. 2. Vienn. B. C. Ald. Rob. Turn. τευχιστὸν Viteb.

627. ἄγοι Ald.

628. φασὶν Viteb. — γράγματα Guelph.

Λέγει, ΚΑΤΑΞΩ Δ' ΑΝΔΡΑ ΤΟΝΔΕ, ΚΑΙ ΠΟΛΙΝ
ΕΞΕΙ, ΠΑΤΡΩΩΝ ΔΩΜΑΤΩΝ Τ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΣ.
Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
Σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι, τίνα πέμπειν δοκεῖς·
Ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
Μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
Ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένος·
Ὤιμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
Ἀλλ' οὔτε κλαίειν, οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
Μὴ καὶ τεκνωθῇ δυςφορώτερος γόος.
Ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω,

---

629. *λέξει* Med. M. 2. — *κατάξω τ' ἄνδρα* Reg. B., quod receperunt Brunck. Glasg. Blomf. *κατάξω γ' ἄνδρα* ex conjectura Schütz., sed nullam video mutandi causam, quum inscriptionis initium ex praecedentibus ita supplendum sit: *Δίκη εἰμὶ* vel *Δίκη μὲν εἰμὶ, κατάξω δ' ἄνδρα* etc. Nam quod Schützius putat, inscriptionem revera ex his senariis constitisse: *Δίκη κατάξω γ' ἄνδρα* etc., ridiculum est.

630. *πατρῴαν ἕξει* M. 1. 2. *ἕξει πατρῴαν* Seld., quod receperunt Glasg. et Blomf., et commate ante *δωμάτων* posito cum praecedentibus junxerunt. Sed non est, cur magis hoc placeat quam vulgatum, nisi forte propterea, quod ex vulg. lectione *τε* tertio loco positum est, quod non recte fieri posse putavit Pors. ad Toup. emend. in Suid. p. 489. sed oblocutus est jam Herm. ad Hecub. 77. et Reisig. ad Soph. Oed. Col. 473. — *τ'* om. Vienn. B. D.

631. *εἰσὶ* Viteb.

632. *πέμπειν γνῶθι τίνα* M. 1. — *δοκεῖ* Med. Reg. H. Guelph. *δοκεῖ σοι* Colb. 1. Ald.

633. *τῶνδε* Colb. 1. Viteb.

634. *μέμψει* Glasg. et rell. sine libris.

636. *πολυδάκρυτον* Schol. A. B. — *ἐμὸν* Rob. *ὠμὸν* Barocc. Ald. male, receperunt tamen Schütz. Schwenk.

637. *δὲ νῦν ἀραὶ* Viteb. *δὴ ἀραὶ νῦν* Vienn. A. C. Ald. Rob.

638. *κλάειν* adversus librorum auctoritatem Brunck. et rell. — *οὔτε δύρεσθαι* Blomf. ex praecepto Porsoni, qui *ὀδύρομαι* tragicis sine jure denegat.

639. *τεκνοθῇ* Ald. — *δυςφορώτατος* Regg. K. L. Colb. 1. M. 2. Ven. 2. Vienn. B. D.

640. *Πολυνείκῃ* et punctum post *λέγω* vulg. *Πολυνεικῆ* Ald. *Πολυνείκει* Reg. B. Brunck. Schütz. Blomf. Sed versus a sequentibus disjunctus sensu caret, (inepte vertit Schütz.: *Jam autem Polynici, vere ita nomi-*

Τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπη τελεῖ·
Εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα,
Ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
Ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσὶν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
Ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
Οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
Οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος,
Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο·
Οὔτ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
Οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
Ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
Τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυστήσομαι

---

nato, *haec dico*) verba *ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα* cum versu sequente jungenda esse perspicuum est, dedi igitur *Πολυνείκη λέγω*, eaque commatibus inclusi. Accusativus autem hoc sensu non minus bene dicitur, quam dativus, v. Lobeck. ad Aj. 570.

641. *εἰσόμεσθα* Vienn. A. B. C. D. Ald. *οἰσόμεσθα* M. 1. — *τοὐπίσημ'* Regg. C. G. Med. M. 1. Ven. 1. Guelph. Vienn. B. C. D. Seld. Barocc. Viteb. Ald. Rob. Turn., quod recipere non dubitarem, si vocabuli *τὸ ἐπίσημα* aliud exemplum reperiretur. — *ὅποι* Rob. Vict.

643. *σὺν τύφῳ* vulg. *συμφοίτω* Rob. *συμφοίτῳ* Med. M. 1. *σὺν φοίτῳ* Regg. A. B. C. E. F. H. K. L. Colb. 1. Seld. Barocc. Ven. 1. Guelph. Mosq. 1. 2. Schol., quod recte receperunt Brunck. et rell.

644. *παρθένου δίκην* Ald.

645. *φρεσὶ* M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

646. *φεύγοντα* mavult Blomf. sine causa.

647. *οὔτε φηβησαν τά* Ald.

648. *συλλογῇ* Ald. Rob. Turn. Vict. *ξυλλογῇ* Brunck. et rell.

649. *προσεῖδε* ex Scholiastae interpretatione legendum censuerunt Stanl., Martin. var. lectt. IV, 19. Markl. ad Eur. Suppl. 958. idque receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Sed etiamsi multis poetarum locis hoc confirmari potest, non tamen ideo omnium librorum lectio relinquenda est, nam et *προσειπεῖν* curae et honoris signum est, quod et Schwenk. recte vidit.

650. *οὐδ' ἐν* Regg. A. B. Barocc. M. 1., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk. sed nescio, quo jure vulgatae praeferendum sit. — *κατουχίᾳ* Schütz. errore typ.

651. *νῦν συμπαραστατεῖν* Ald. *νῦν παραστατεῖν* Regg. A. B. H. Med. Colb. 1. M. 1. Guelph. Barocc. Ven. 1. Mosq. 2. Rob., quod receperunt Brunck. et Blomf., quorum tamen hic in notis vulg. mavult, nec video, cur sit ab ea discedendum.

653. *φρενὸς* Guelph.

Αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
Ἄρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
Ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
Κνημῖδας, αἰχμὴν, καὶ πετρῶν προβλήματα.

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
Ὀργὴν ὅμοιος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
Ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
Ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον.
Ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
Οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Εἴπερ κακὸν φέρει τις αἰσχύνης ἄτερ,

---

655. *αὐτῷ* Reg. L.
656. *ἄρχοντι γὰρ* Colb. 1.
657. *ξὺν* Brunck. et rell. invitis libris.
658. *κνημίδας* Ald. Rob. — *αἰχμῆς* Seld. Colb. 1. Reg. H. Schol. B., quod recepit Blomf., sed neque ocreae apte possunt *προβλήματα πετρῶν* vocari, neque probabile est, eum solas ocreas postulasse. — *πτερῶν* M. 1. Guelph. Rob. Schol. B. et var. lect. in Seld. M. 2. Vienn. D., quae lectio non contemnenda est.
660. *ὁρμὴν* Colb. 1. — *ὁμοίως* Ald. — *αὐδουμένῳ* Guelph.
663. *ἀνδρεῖν* Seld. — *αὐτοκτόνως* Barocc. *αὐτόκτονος* taciti ediderunt Schütz. Blomf. et sic scribit Lobeck. ad Aj. 841. — *θάνατος ὢν αὐτοκτόνος* conjecit Elmsl. ad Soph. Oed. R. 60. male.
664. *πέρας* Colb. 1. M. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald.
665. Turbas inutiles in his versibus excitant interpretes. Schütz. v. 667. ante 666. ponendum putat, Buttler. v. 666. ante 665. ita ut ille Eteocli, hic Choro tribuatur, Blomf. comma ante *αἰσχύνης* posuit, et post v. 666. duos tresve versus excidisse ex Schol. verbis colligit, quae sententia neque Schol. verbis comprobatur, et propterea omnino rejicienda est, quod et in sequentibus terni semper Eteoclis versus Chori cantibus interpositi sunt. Mihi quidem hi versus nulla mutatione egere, sed hunc sensum pulcherrimum praebere videntur: *Si quis malum aliquod* (i. e. mortem) *sine dedecore suscipit, esto; nullum enim est nisi in morte lucrum; malum autem cum dedecore junctum, omni gloria caret.* Hoc igitur dicit: Si fratri obviam iero, mortem gloriosam obibo, nec quidquam detrimenti capiam, quum mors lucro habenda sit; sin vero periculum fugio, cum morte, quam effugere non possum, simul ignominiam subibo. Ex his simul elucet, pro vulg. *φέροι* ex M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. *φέρει* recipiendum esse, quod et Blomf. dedit.

Ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
Κακῶν δὲ καἰσχρῶν οὔ τιν' εὔκλειαν ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Τί μέμονας τέκνον; μήτι σε θυμοπλη- στρ. ά.
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
Ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεὸς,
Ἴτω κατ' οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ΧΟΡΟΣ.

Ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ- ἀντ. ά.
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
Αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τέλει' ἀρὰ

---

666. ἓν Vienn. A. B. C. D, Barocc. Schol. A., quod recepit Blomf., sine sensu.

667. καἰσχρῶς Rob. — οὔτιν, vulg. οὔ τιν' Brunck. et rell.

668. τί μέμονας Med. Seld. Reg. L. M. 2. Schol. B. Brunck. τί καὶ μέμονας Rob. τί μέμηνας Vienn. B. D. Vict. et, ut videtur, codd. plerique. τί μέμηνας Ald. Turn. καὶ μέμονας Glasg. Schütz. Blomf., quae mutatio minime necessaria est, quum τί μέμονας et sensui et metro sufficiat. Sed si in quo libro illud τί abesset, malim μέμηνας, τέκνον; reliquae enim lectiones ex emendatione metrica propter non intellectam versus dochmiaci rationem natae videntur. — τέκος Reg. H. — μή τις σε Vienn. A. B. C. Vict.

669. θυμοπλήθυς Guelph. Rob. — δορύμαργος Reg. L. M. 1. 2. Vienn. B. D. — ἄτη M. 1. 2. Ald. Rob. Turn.

670. ἀρχὴν M. 2.

672. παρὰ Κωκυτοῦ Reg. L. — Inutilis est Blomfieldii conjectura: ἴτω κατ' οὖρον, κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν Φοίβῳ, κ. τ. λ.

673. πᾶν om. Ven. 1. — Λαΐου Colb. 1.

674. θυμὸς pro ἵμερος Rob. Brunck. male. — ἐποτρύνει M. 2. Rob. Brunck. non minus male, utrumque enim metrum pervertit.

675. πικρόκακον Rob.

676. θεμιτοῦ vulg. θεμιστοῦ Med. idem jam metri causa emendaverat Pauw. et reposuerat Brunck. ex var. lect. Reg. B. ἀθεμίστου, quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomf.

677. γὰρ καὶ Rob. — αἰσχρὰ vulg. ἐχθρὰ Regg. A. E. F. K. L. et var. lect. in B., Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 2. Mosq. 1. Seld. Vienn. B., quod propter oppositum φίλου recte receperunt omnes praeter Glasg. — μου Regg. K. L. — τελεία Regg.

Ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι προσιζάνει,
Λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλὰ σὺ μὴ ᾿ποτρύνου. κακὸς οὐ κεκλή- στρ. β'.
σῃ, βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγὶς δ᾿ οὐκ
Εἶσι δόμον Ἐριννὺς, οὔτ᾿ ἂν ἐκ χερῶν
Θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
Χάρις δ᾿ ἀφ᾿ ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
Τί οὖν ἔτ᾿ ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

K. L. τελεῖ Barocc. Ald. Rob. τελεῖν Turn. — ἀρὰ τέλει Colb. 1. Blomf. in Appendice cum Hermanno de elisione τέλει᾿ ἀρὰ dubitans, τελεῖν legendum putat. Et revera illud τέλεια per se etiam incommodi aliquid habet, et oppositorum φίλου et ἐχθρὰ concinnitatem turbat.

678. ξηροῖς τ᾿ Colb. 1. — ἀκλαύτοις Blomf. sine causa. — ὄμμασιν Glasg. Blomf.

679. μόρον Colb. 1. Guelph. Ald. Turn. — Schütz. ita edidit: λέγουσα προτέρου κέρδος. ὕστερον μόρου. Buttler. Blomf. Schwenk., qui vulg. retinent, ita explicant, ut dicat, mortem celerrimam seriori praeferendam esse, qui sensus extricari non potest, nisi subaudito μεῖζον vel μᾶλλον, quod omitti non poterat. Si ad verbum vertas, sensus hic est: *denuntians lucrum, quod prius erit morte posteriore*, i. e. victoriam, quam sequetur mors, qui sensus, consulto obscurius expressus, aptissimus videtur.

680. μὴ ποτραίου Ald. — κακὸς δ᾿ οὐ Vienn. B. C. D. δειλὸς οὐ Regg. G. K. L. Colb. 2. Ven. 2. Seld. Rob. — οὐκ ἐκλήσῃ Guelph. Rob.

681. κεκλῆσαι invitis libris Glasg. et rell. — πρὸς μελάναιγὶς Vienn. B. D. — δ᾿, quod ante οὐκ libri omnes habent, omiserunt, praeeunte Pauw. et Arnald., Glasg. et rell. male, metro enim non officit.

682. δόμον vulg. adversus metrum. δόμων Reg. A., quod mavult Blomf. et recepit Schwenk. nescio quomodo genitivum explicantes. δόμους ex conjectura dedit Brunck., quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomf. — Ἐρινὺς Blomf. — οὔτ᾿ ἂν vulg. οὔτ᾿ ἂν Ald. οὐθ᾿ ἂν Rob. ὅταν. Seld. M. 1. 2., quod receperunt Glasg. (ubi ἐν χερῶν ὅταν legitur) Schütz. Blomf. Schwenk. Seidl. de vers. dochm. p. 166., sed illud οὔτ᾿ ἂν tam exquisitum est, ut, quomodo faciliorem lectionem extrudere potuerit, intelligi nequeat. Malui igitur vulgatam mendosam retinere, quam lectiones improbabiles recipere. Mihi quidem versus ita legendus videtur: εἰς δόμον εἶσ᾿ Ἐριννὺς, οὔτ᾿ ἂν χερῶν.

683. δέχονται Rob.

684. παρημελήμεθα Ald.

685. ὀλομένουν Guelph. — οὐ θαυμάζεται Vienn. A.

686. τί γ᾿ οὖν M. 1. τί νυν Blomf. eadem de causa, qua v.

ΧΟΡΟΣ.

Νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων   ἀντ. β'.
Λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτὸς, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
Πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
Ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
Ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.

ΧΟΡΟΣ.

Πείθου γυναιξὶ, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐ δὲ χρὴ μακράν.

---

690. τί δ' οὖν, et eodem vitio, quo v. 224. μή νυν reposuit. — μόρον ὀλέθριον Guelph.

687. Schützius totam hunc stropham, quam conjecturis non ornavit sed oneravit, sic edidit:

νῦν τάδε σοι παρέστακεν ἔπη θυμός·
λῆμα δ' ἂν ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτὸν ἴσως ἀνέλθοι· θαλερωτέρῳ
πνεύματι νῦν ἔτι ζεῖ.

quarum mutationum nulla opus est, pleraeque etiam sensum pervertunt. Sic primo statim versui, quasi grammaticae graecae prorsus ignarus, hunc sensum tribuit: *Nunc quidem ista verba tibi animi fervor suggerit.* Non minus facile carebimus iis, quae suspicatur Blomf. ἐπεὶ δαμὲν λῆμα τὸ σὸν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸν κ. τ. λ. — νῦν ὅτι Rob. De νῦν ὅτε vid. Herm. ad Vig. p. 919. — παρέστηκεν Guelph. Barocc. Ven. ap. Burt.

688. λήμματος Colb. 2. — ἀντροπαίᾳ vulg. ἀντροπαίου Mosq. 1. ἐν τροπαίᾳ Ald. Turn., quod cum Blomf. recepi, praeferendum sane Heathii mutationi, qui legi vult ἂν τροπαίᾳ — ἴσως ἀνέλθοι, poscit enim ἴσως quasi suo jure ἂν juxta se positum. — χρόνια Seld. Barocc. Ald. Turn. Vict.

689. ἂν ἔλθῃ Colb. 2. Reg. L.

690. ζῇ Rob.

691. ἐξέζησαν Reg. L. ἐξέζεσαν Barocc. Guelph. Ald. Rob. Turn. — ματεύματα Guelph.

692. ἐνύπνιων φανταςμάτων vulg. et sic Glasg. Schütz. probante Pors. ad Eur. Orest. 401. ἐ. φανταςμάντων Ald. φαντασμάτων ἐνυπνίων M. 2. φασμάτων ἐνυπνίων Reg. A. Seld. M. 1. var. lect. in Reg. B. Rob., idque receperunt Brunck. et Blomf., qui φάσμα usitatius nostro dicit; sed ob illud ipsum non praeferendum est. Et φάντασμα satis tuentur loci a Porsono laudati.

693. δοτήριοι Med. δατήριον Ald.

694. πιθοῦ Blomf. secundum ea, quae ad Prom. 282. monuerat, et sic Elmsl. ad Med. 1216. — γυναιξίν Med. — καίπερ μὴ Reg. L. Rob.

695. ἄνη τις Med. Seld. (teste Blomf.) codd. ap. Steph. et sic

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ ῎λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ᾽ ἐφ᾽ ἑβδόμαις πύλαις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τεθηγμένον τοί μ᾽ οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐκ ἄνδρ᾽ ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ᾽ αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Θεῶν διδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

ΧΟΡΟΣ.

Πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον — στρ. α'.
Θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,

Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk. ἄνυτις M. 1. 2. Barocc. Seld. (teste Buttl.) Ald. Rob. Turn. Vict. ἄνυσις Regg. G. H. Colb. 1. Guelph. Vienn. A. B. C. D. ἀνῇ τις Blomf. quod non intelligo. ὄνησις conj. Buttler. Sed recepta lectio proba videtur. — οὐδὲ vulg. οὐ δὲ Rob. et sic recte Schütz. Schwenk. Blomf. — μακρὰ Rob.

696. μ᾽ ἔλθῃς Colb. 2. μὴλ-θῃς Ald. μῆλθῃς Rob. Turn. μὴ ἔλθῃς Blomf. — ἐφ᾽ om. Colb. 2.

697. τεθειγμένον Guelph. — τί μ. M. 1. — Hunc et duos, qui sequuntur, versus inverso ordine poni et Eteocli tribui vult Schütz., inepte; in commentario tamen locum recte explicat.

698. δίκην var. lect. ap. Schol. A., quae placet Blomf., male. — γε om. Guelph. — Interrogationem in fine versus habet M. 1. quod probat Buttl., male; non est *injusta victoria*, sed *turpis* i. e. ita reportata, ut Eteocles ipse a periculo abfuerit.

699. στέργειν γ᾽ Guelph. στέ-γειν Ald. — πέπος Vienn. B. τοὖπος Vienn. C.

701. ἐκφύγῃ M. 2. Ald.

702. Strophae quae sequitur versus ita disposuit Gaisf. ad Hephaest. p. 294., ut choriambici evaserint, recte refutatus ab Herm. El. metr. p. 425. Sequitur tamen illum in plerisque Blomf. — τὴν Lips. 1. — ὀλεσίοικον Reg. L. Lips. 1. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. ὠλεσίδομον var. lect. ap. Steph.

703. θεὰν Reg. G. Seld. Barocc. M. 1. — Post hunc versum legitur ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ γέγονε in M. 1. 2. Colb. 1. Reg. G. Ven. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Turn. οὐ γὰρ ν. π. κ. γ. Ven. 1. Barocc. οὐ γὰρ νύκτωρ παρελεύσατο καὶ γέγονε Ald. ἃ γὰρ νύκτωρ παρελεύσατο καὶ γέγωνε Rob. ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ γέγωνε Ar. Ox. Vict.

Παναληθῆ, κακόμαντιν
Πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινὺν
Τελέσαι τὰς περιθύμους
Κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.
Παιδολέτωρ ἔρις ἅδ᾽ ὀτρύνει.
Ξένος δὲ κλήροις ἐπινωμᾷ — ἀντ. α΄.
Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος,
Κτεάνων χρηματοδαίτας,
Πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος,
Χθόνα ναίειν διαπήλας,
Ὁπόσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν,

---

quae et sensu et metro spuria arguuntur, et omittuntur a reliquis codd. et edd. inde a Cantero.

705. *εὐκτέαν* Seld. — *Ἐρινὺν* Seld. Ald. Blomf.

706. *ὑπερθύμους* Regg. G. K.

707. *τοῦ βλαψίφρονοι* M. 2. — *Οἰδίποδος* Barocc. Ald. *Οἰδιπόδα* Turn. — *Οἰδιπόδα βλαψίφρονος* edidit Blomf. choriamborum suorum causa, mutato etiam antistrophico.

708. *παιδολέτω* Ald. — *δ᾽ ἔρις* Vict. Brunck. Glasg. Schütz. sed *δ᾽* abest M. 2. Barocc. Ald. Rob. Turn. et recte omisit Blomf. — *τάδ᾽* Vict. sed *ἅδ᾽* Regg. A. B. Colb. 1. M. 2. Guelph. Lips. 2. Barocc. Ald. Rob. Turn. Brunck. et rell.

709. *ξένους δὲ κλήρους* Barocc. *ξένους δὲ κλήροις* Ald. *ξένος δὲ κλήροις* Colb. 1. Mosq. 2. Vienn. A. B. G. D. Turn. *ξένος δὲ κλῆρος* Rob. — *ἐπινωμᾶν* Reg. L. *ἐπικωμᾷ* Mosq. 2.

710. *χάλυψ ὁ Σκυθῶν* male et sine necessitate emendavit Stephanus. cf. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 162.

711. *χρηματοδέτας* Guelph. *χρηματόδοτας* Seld.

712. *σίδηρος* Guelph. Ald. Turn.

713. *διαπύλας* Guelph.

714. *ὁπόσην* Ald. Turn. *ὁπόσοις* Med. — *ἂν* ante *καὶ* legitur vulg. et receperunt Brunck. Glasg. Schütz., sed omittunt Med. Seld. Reg. K. Colb. 1. M. 2. et quemadmodum ex praecedente *ὁπόσαν* facile nasci poterat, ita neque metrum illud admittit, de quo mox dicturus sum, neque sensus, quem non ceperunt editores. Omnes enim aut *εἴη* aut *πρέποι* aut simile quid ad infinitivum *κατέχειν* subaudiendum esse putant, quod quomodo fieri possit non video; imo locus ita est supplendus: *χθόνα ναίειν διαπήλας, ὁπόσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν διαπάλλει.* Quod quum non intelligerent, omnes etiam *φθιμένους* ex Brunckii conjectura receperunt; versum igitur ita ediderunt Brunck. Glasg. Schütz.:

ὁπόσαν ἂν καὶ φθιμένους κατέχειν,

qui jam propterea strophico non bene respondet, quod *βλαψίφρονος* secundam syllabam producere deberet; Blomf. autem, qui in stropha *Οἰδιπόδα βλαψίφρονος* scripserat, dedit, quae his responderent, *καὶ φθιμένους ἂν κατέχειν.* Sed *φθιμένοισι*, quod sensum postulare

Τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.
Ἐπειδὰν αὐτοὶ κτάνω- στρ. β΄.
σιν, αὐτοδάϊκτοι θάνωσι,
Καὶ χθονία κόνις πίῃ
Μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
Τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,
Τίς ἄν σφε λούσειεν; ὦ
Πόνοι δόμων νέοι παλαι-
οῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.
Παλαιγενῆ γὰρ λέγω ἀντ. β΄.
Παραιβασίαν ὠκύποινον·

---

vidimus, habent libri omnes; et quod ad metrum attinet, strophico, qui ionicum a minore cum paeonico exitu habet ⏑ – – | ⏑⏑ – ⏑⏑ –, ad amussim respondebit antitheticus, si legeris ὁπόσαν καὶ φθινομένοις κατέχειν, sed etiam sine mutatione responsio salva videtur, hanc enim formam ⏑⏑ – – | ⏑ – ⏑⏑ – recte illi respondere puto, pro certo affirmare nequeo, quum paeonum ratio propter rariorem usum nondum satis perspecta sit. Ceterum junctos cum ionico a minore paeones habes etiam Choeph. 801.

τὸ δὲ καλῶς κτάμενον, ὦ μέγα ναίων
στόμιον, εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός.

716. ἐπεὶ δ' ἂν Guelph. Mosq. 1., quod recepit Blomf. male. — αὐτοὶ κτάνωσιν Ven. 1. Barocc. Guelph. Ald. Turn. Vict. αὐτοὶ κτάνωσι Vienn. A. B. C. D. Viteb. Mosq. 2. αὐτοκτόνως var. lect. ap. Turn. Steph. et Rob. (nescio an codd. rell.) quod receperunt Brunck. et rell. omnes, propterea in antistropha mutare coacti. Vulgatum retinui, sed verum mihi videtur αὐτοκτονῶσι, quod in utramque partem facile corrumpi poterat, et legitur Soph. Ant. 56. Hoc recepto, nihil in antistropha mutandum est, sensus autem videtur egregius.

717. αὐτοδαΐκτως Reg. G.

718. Correctione indigere hic versus videtur Hermanno El. metr. p. 431., quia choriambus est pro diiambo, quem antistrophicus habet, sed de necessitate dubito.

719. φόνιον M. 1. Colb. 1. Vienn. A. B. C. D. Mosq. 1. 2. Viteb. codd. ap. Turn. φόνον Reg. G.

720. καθαροὺς Mosq. 1. ex rasura. καθαρμὸν Guelph. Barocc. Vienn. C. Mosq. 2. κάθαρμα suprascr. ον Med.

721. λαίσειεν Ald.

722. παλαιοῖς vulg. παλαιοῖσι Ven. 2. Seld. Mosq. 1. Glasg. et rell.

723. ξυμμιγεῖς vulg. συμμιγεῖς Reg. G. Guelph. Mosq. 1. 2. Glasg. et rell. — κακοῖσι Reg. G. M. 1. Ven. 2. Mosq. 1.

725. παραιβασίαν Reg. B. (et plerique, credo, alii codd.) Ald. Rob. Turn. Vict. Brunck., quod unice verum est, et strophico recte respondet. παραβα-

Αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει.
Ἀπόλλωνος εὖτε Λάϊος
Βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
Μεσομφάλοις Πυθικοῖς
Χρηστηρίοις, θνήσκοντα γέν-
νας ἄτερ, σώζειν πόλιν.
Κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίας, στρ. γ'.
Ἐγείνατο μὲν μόρον αὑτῷ,
Πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
Ὅστε μὴ πρὸς ἁγνὰν
Σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
Ῥίζαν αἱματόεσσαν
Ἔτλα. παράνοια σύναγε

σίαν Seld. nescio an alii codd. Stanl. Glasg. Schwenk. Propter αὐτοκτόνως in strophico repositum Schütz. et Blomf. παρβασίαν legunt, quam conjecturam protulerunt Erf. ad Soph. Ant. 779. ed. maj. Herm. El. metr. p. 431., Porsono tribuit Blomf.

726. εἰς M. 1. — μὲν pro μένει Ald.

729. μεσομφάλοιν Rob.

730. θνήσκοντα M. 2. Guelph. Viteb. Ald. Rob. Turn.

731. γένας Mosq. 1. 2. — ἄτερ Ald. Turn. — σώσειν suspicatur Blomf. male. — Post πόλιν commate interpungunt Glasg. et rell., ut stropha sequens in media periodo incipiat. Quod fieri vix potest, et ita displicuit Vossio in censura Aeschyli Schütziani, ut v. 727. εὖτε in ἦλθε mutari voluerit, quod non intelligo. Sed aperta in praecedentibus est anacoluthia, quum Chorus loquendo ita se implicuerit, ut verbum omiserit. Patet hoc ex δ' in primo strophae sequentis versu; quare post πόλιν plenius interpunxi.

732. δ' ejecerunt Glasg. Blomf. male. — ἐκφίλων Ald. Rob. Turn. Vict. — ἀβουλίᾳ Regg. G. K. L. Viteb. Ven. 2. var. lect. ap. Steph. ἀβουλίας Vienn. A., idque suspicatur Blomf., male. Sensum bene explicat Erf. ad Soph. Antig. 1204. ed. min.

733. χείνατο vulg. adversante metro. ἐγείνατο Regg. G. K. Mosq. 1. Rob. Brunck. et rell. — αὐτῷ Seld. Mosq. 1. 2.

734. Οἰδίποδα vulg. Οἰδιπόδαν suprascr. in Reg. B. recepit Brunck., quem reliqui secuti sunt.

735. ὅςγε Mosq. 1. ὃς Reg. G. — μητρὸς vulg. sed μὴ πρὸς Regg. A. B. Seld. Barocc. M. 1. 2. Guelph. Mosq. 1. 2. Viteb. Ald. Rob. Brunck. et rell. ματρὸς Med. Reg. L.

736. ἐκτράφη M. 2.

738. ἔτλη Med. Mosq. 1. — πανάνοια Reg. G. — σύν γε Ald. συνάγαγε Regg. G. H. K. Colb. 2. M. 1. Seld. Mosq. 1. συνάγαγεν Colb. 1. δὲ συνάγαγε Rob. συνάγαι Mosq. 2.

Νυμφίους φρενώλεις·
Κακῶν δ' ὥςπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει· ἀντ. γ'.
Τὸ μὲν πιτνὸν, ἄλλο δ' ἀείρει
Τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ-
μναν πόλεως καχλάζει.
Μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
Τείνει πύργος ἐν εὖρει.
Δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
Μὴ πόλις δαμασθῇ.
Τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραὶ, στρ. δ'.
Βαρεῖαι καταλλαγαὶ,

---

739. φρενώλης suprascr. ει Med.

741. πίπτον Vienn. B. D. πίτναν Brunck., Schütz. et Schwenk. quod barbarum recte vocat Herm. ad Herc. fur. 1371., argumentis prolatis in censura Heraclidarum Elmsleji in Classical Journal XXXVIII. p. 284. sqq. ubi et noster locus tangitur.

742. τροχαλὸν Regg. E. G. Viteb. Vienn. D. — πνύμναν Colb. 1.

744. ἀλκὰν Mosq. 2. quod recepit Schütz., qui male sic explicat: *in medio vero brevi intervallo latitudine sua turris praesidium praebet.* δι' ὀλίγου cum ἀλκὰ jungendum esse, patet ex Eur. Phoen. 1114. δορὸς ἀλκὴ δι' ὀλίγου. Blomf., si quid mutandum sit, ἄλκαρ sibi placere dicit. — ὀλίγον Guelph.

745. ἐνεύρει Mosq. 1. 2.

746. δὲ om. Colb. 1.

747. μὴ καὶ πόλις M. 1. Regg. G. K.

748. Intolerabili hiatu laborat hic versus, quem vulgo iambicum haberi ex antistrophico apparet, nec tamen quisquam editorum in eo offendit, nisi quod Blomf. versum vocabulo παλαίφατοι claudit, et ἀραὶ versus sequentis initio ponit. Sed non magis hoc verum videri potest, quam quod Lachmann. de chor. syst. p. 72. Aldinam lectionem παλαιφάτων commendat, haec enim sensu caret et correctorem metricum redolet. Nihil in hoc versu mutandum videtur, qui ex antispasto et dochmio constat, ita ut vocalis longa sequente vocali corripiatur, quem hiatum in dochmiis solennem esse, recte docuit Seidler. p. 95., in eo errans, quod ad priorem tantum antispasti arsin eum pertinere putat, cui sententiae hic ipse versus repugnat, indubitatum, ut mihi videtur, exemplum exhibens hiatus in alteram arsin cadentis. Iam vero apparet, in antistrophico cum Rob. τόσον pro vulgato τοσόν δ' legendum esse, hoc enim metro non intellecto originem debere perspicuum est. — τέλεια Turn. Vict. Reg. B., quam correctionem metricam esse, ex Schol. A. patet. τέλειοι M. 1. et suprascr. in Med. Reliqui codd. et edd. τέλειαι recte. — παλαιφάτων Barocc. Ald.

Τὰ δ᾽ ὀλοὰ τελλόμεν᾽ οὐ παρέρχεται.
Πρόπρυμνα δ᾽ ἐκβολὰν φέρει
᾽Ανδρῶν ἀλφηστῶν
῎Ολβος ἄγαν παχυνθείς.
Τίν᾽ ἀνδρῶν γὰρ τόσον ἐθαύμασαν ἀντ. δ΄.
Θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
Πόλεως πουλύβοτός τ᾽ αἰὼν βροτῶν,
῞Οσον τότ᾽ Οἰδίπουν τίον,
᾽Αναρπαξάνδραν
Κῆρ᾽ ἀφελόντα χώρας;
᾽Επεὶ δ᾽ ἀρτίφρων στρ. ε΄.
᾽Εγένετο μέλεος ἀθλίων
Γάμων, ἐπ᾽ ἄλγει δυςφορῶν
Μαινομένᾳ κραδίᾳ

---

750. τελόμεν᾽ Seld. Barocc. Colb. 1. Reg. E, τελόμεν Ald. πελόμεν᾽ suprascr. in M. 2. τελλομένα Mosq. 1. τελούμεν᾽ M. 1. Mosq. 2. Vienn. A. C. quod recepit Blomf., male, nam et mutare propterea in antistropha coactus fuit, et ineptum fuisset dicere, ea quae perficiuntur non imperfecta praeterire. — οὐ παρέρχεται bis positum in Mosq. 2. ante et post τελούμεν᾽.

751. πρόπρυμναν Ald. Rob. πρόπρυμνον Turn. quod omisso δ᾽ recepit Blomf. sine causa. — ἐκβολῶν var. lect. in Schol. A.

752. ἀλφιστῶν Guelph. ἀλφηστάων Vienn. B. D. Reg. B. unde Brunck. ἀλφηστᾶν dedit, quod receperunt reliqui. Idem in Med. legitur, sed reliquis libris dissentientibus repudiavi.

753. ὄλβον Reg. G. — παγχυνθεὶς Colb. 1.

754. τοσόνδ᾽ vulg. τόσονδέ γ᾽ Seld. τόσον Rob. quod propter antistrophicum recepi.

755. καὶ om. M. 2. δὲ καὶ Barocc. Ald.

756. πολύβοτος vulg. πόλύβοστος Mosq. 2. πουλύβοτος emendavit Heath., quod editores omnes receperunt praeter Blomf., qui, quum in stropha τελούμεν᾽ receperit, ita scribit: τᾶς πόλεως, πολύβοτός τ᾽, audacter et metro inconcinno. Omnem vim poëticam infringit Schützii emendatio, in textum ab eo recepta: πουλύβοτοί γ᾽ αἰῶν᾽ ὅσον τότ᾽ Οἰδίπουν βροτοὶ ῎τιον.

757. ὅσον τότ᾽ Οἰδίπου Barocc.

758. ἀναρπαξάνδα Colb. 1. Ald. τὰν ἀρπαξάνδραν legendum putat Hermannus teste Seidl. de verss. dochm. p. 190. ἀναρπάξανδρον Blomf. sed v. Lobeck. ad Aj. p. 243.

759. θῆρ᾽ conj. Stanl. et Bentl. male.

761. γένετο Guelph.

763. μαινομένη Ald. μαινομένῃ M. 2. Rob. Turn. — καρδία Seld. Barocc. Ald. καρδίᾳ Med. Reg. L. M. 2. Vienn. A. B. D. Rob.

Δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
Πατροφόνῳ χερὶ τῶν·
Κρεισσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη.
Τέκνοις δ' ἀραίας ἀντ. έ.
Ἐφῆκεν ἐπικότους τροφὰς,
Αἶ αἶ, πικρογλώσσους ἀρὰς,
Καί σφε σιδαρονόμῳ
Διὰ χερί ποτε λαχεῖν

---

764. κάκ' ἐτέλεσε vulg. κακὰ τέλεσε Seld. κάκ' ἐτέλεσεν Med. et sic recte Glasg. et reliqui. Brunck. Heathio auctore dedit κακά γ' ἐτέλεσσε, in notis autem mavult κάκ' ἀπετέλεσσε. Neutro opus est.

765. χειρὶ M. 1. 2.

766. κρεισσόνων τέκνων Regg. G. K. Guelph. Seld. Rob. var. lect. ap. Steph. κρείσσων τέκνων Mosq. 2. κρείσσω τέκνων Regg. A. E. suprascr. in Reg. B. Barocc. Ald. κρισσοτέκνων Mosq. 1. Reliqui κρεισσοτέκνων recte. — δ' ἀπ' ὀμμάτων Med. Seld. Regg. B. H. L. Colb. 1. Ald. Turn. Vict. ἀπ' ὀμμάτων Regg. G. K. Vienn. A. B. C. D. Rob. δ' ὀμμάτων Reg. A. Brunck. propter antistrophicum; eadem de causa ὀμμάτων omisso δ' ἀπ' Glasg. Blomf. γ' ὀμμάτων Schütz. Non in hoc versu, sed in antistrophico aliquid mutandum videtur, praepositio enim et sensus et metri causa necessaria est. Nugatur etiam Schütz. in eo, quod κρεισσότεκνα ὄμματα explicat *oculos liberorum potentiorum*, qui sunt *oculi liberis potiores*, nam de excaecatione Oedipi hic sermonem esse, et eodem referri δίδυμα κακὰ non dubito. — ἐπλάχθη Mosq. 1.

767. Non respondet versus strophico, qui dochmius est, quod nullus editorum animadvertit praeter Bothium. Is ὡραίοις dedit, sed facilius metrum restitui potest, τέκνοισι scribendo.

768. ἀφῆκεν Reg. G. Guelph. Mosq. 2. Turn. — ἐπικότους τροφὰς libri omnes, nisi quod Ald. ἐπικότας et Reg. E. ἐπιτρόπους habet, et egregius est vulgatae lectionis sensus: Oedipus, qui educationem victumque debebat filiis suis, dedit quidem, sed ἀραίας, ἐπικότους τροφάς, quae deinde explicantur apposito πικρογλώσσους ἀράς. Recesserunt tamen a vulg. editores omnes, nam ἐπίκοτος τροφᾶς Heathio auctore dederunt Brunck. Glasg. Blomf., ἐπικότους τροφᾶς Schütz. Schwenk. et Wunderl. p. 119., quae quum per se sensu commodo carent, tum cogunt ἀραίας ἀράς conjungere, quod nescio quomodo explicandum sit.

769. πικρογλώσσου ἀρᾶς Ald. ἐπικρογλώσσου ἀρᾶς Barocc.

770. ἤ σφε Ven. 2. — σιδηρονόμῳ Mosq. 1. Turn.

771. διαχειρίᾳ libri omnes praeter M. 1., qui διαχειρίαν habet, utrumque sine sensu et metro. Elegantissima emendatione in Glasg. repositum est διὰ χερὶ ποτὲ λαχεῖν, quam recepit etiam Blomf. Violentior est Schützii mutatio χερί ποτε διαλαχεῖν.

Κτήματα· νῦν δὲ τρέω,
Μὴ τελέση καμψίπους Ἐριννύς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
Πόλις πέφευγεν ἥδε δαύλειαν ζυγόν·
Πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα·
Πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου
Πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
Στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
Ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις·
Καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἓξ πυλώμασι·
Τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας
Ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ', Οἰδίπου γένει
Κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυςβουλίας.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

[Πόλις σέσωσται, βασιλέες δ' ὁμόσποροι]

---

773. Non respondet versus strophico; sed recentiores editores, qui strophicum mutarunt, hunc intactum reliquerunt. Varia tentarunt Pauw. Heath. Arnald. Buttler., γε, τὰ, γ' ἅ, τάδε post τελέση inserentes. Mihi legendum videtur μὴ τελέσειε, optativus enim huic loco aptissimus est.

775. δούλιον Viteb. et sic Blomf. ut semper.

776. πέπτωκε δ' Med. — ὀβρίμων Regg. A. B. Colb. 1. M. 1. 2. Barocc. Rob. quod receperunt Brunck. Glasg. Blomf.

777. πόλις τ' Colb. 1. — εὐδεία M. 1. — ἐν εὐδίᾳ' στι vel ἐν εὐδίᾳ τι suspicatur Blomf.

779. στένει Rob. et Stanl. vitio typ. στέργει Colb. 1. M. 1. Mosq. 2. Vienn. B. D. — φερεγγύους Rob.

780. ἐφραξάμεσθα Mosq. 1. 2. Viteb. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob.

781. καλῶς δ' Colb. 1. 2. M. 1. Rob. et suprascr. in Med. — πλεῖστα ἐξ Viteb. Mosq. 1.

782. ἑμδόμας et ἑμδομαγέτας Barocc. — ἑβδομαγέτης Mosq. 1. quod recepit Blomf., qui suspicatur ἑβδομαγένης.

783. Οἰδίπους Mosq. 1. — Post γένει comma in Ald. Rob.

785. πρᾶγμα vulg. πρᾶγος Regg. A. B. Seld. M. 1. Colb. 2. Vienn. A. C. Rob., quod recte praetulerunt Brunck. et rell. — νεόκητον Mosq. 2. Guelph. νεότοκον Reg. H. Colb. 1. suprascr. in M. 2. — πόλει καὶ πλέον Rob. πόλει πλέον Med. M. 1. Colb. 1. Mosq. 1. Viteb.

786. βασιλέως Med. Reg. H. βασιλεῖς Reg. G. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Mosq. 1. 2. Rob. βασιλεῖ Ald. Hunc versum recte

Ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων - - - -

ΧΟΡΟΣ.

Τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος - - - -

ΧΟΡΟΣ.

Οἲ ἐγὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐκεῖθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
Τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·

---

uncinis incluserunt Glasg. Schütz. et ejecit Blomf., turbat enim et sensum et versuum singulorum alternationem, et infra iisdem verbis recurrit. Ineptus est Buttler., qui hunc versum retinendum, sequentem autem ejiciendum putat.

787. χειρῶν M. 1. Ald. Rob. — αὐτομάτων Med. sed suprascr. κτόνων.

788. τί δ' ἔπος Vienn. A. — λόγον Barocc. Ald.

789. Interrupti sermonis notam omittunt Glasg. Blomf. male.

790. οἵ ἐγὼ Ald. Rob. Turn. Vict. quod recte retinuit Blomf. οἳ 'γὼ editores reliqui.

791. γε μὴν M. 1. νῦν Guelph. Mosq. 2. Viteb. Vienn. A. Rob. — κατεσποδημένοις Guelph.

792. κεῖλθον Rob. κεῖσθον Med. sed suprascr. ηλ. — βαρέα μὲν, ὅμως M. 1. 2. Rob. βαρέα μὲν, ἀλλ' ὅμως Regg. C. G. K. L. Ven. 2. βαρέα γ' οὖν, ὅμως Blomf. quod maxime displicet. Vulg. δ' οὖν nihil habet offensionis, modo comma, quod vulgo subjicitur, sustuleris. — φράσω Reg. E.

793. οὗτος Guelph. — ἠνηροντ' Turn.

794. οὗτος Guelph. ὄντως Vienn. A. C. quod recepit Schütz., pessime.

795. ἐναλοῖ Guelph. ἐνάλοι Mosq. 2.

796. Hic versus et seqq. usque ad φορούμενοι in cod. Viteb. Choro tribuuntur, quem sequitur Blomf. Neque mihi hoc displicet; unum enim versum Nuntio tribui necessarium fere videtur propter ordinem praecedentium, sequentia autem Chori personae aptiora sunt

Πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
Δισσὼ στρατηγὼ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
Ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,
Πατρὸς κατ' εὐχὰς δυςπότμους φορούμενοι.
Πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
Πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
Δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους
Τούςδε ῥύεσθε·
Πότερον χαίρω, κἀπολολύξω
Πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι,

---

quam Nuntii. — χαίρειν κακὰ καὶ Colb. 1. Mosq. 1. Viteb. — δακρύσασθαι Vienn. A. C. Viteb. Turn. Vict. δακρύσεσθαι Med. Colb. 1. Mosq. 1. Vienn. B. D. δακρύεσθαι Regg. A. B. H. K. L. M. 2. Ven. 2. Seld. Ald. Rob. et sic recte Brunck. et rell.

799. χρημάτων M. 2. — παμπησίας Mosq. 1.

800. τάφῳ Regg. G. K. L. Ven. 2. Ald. Rob. — χθόνα suspicatur Brunck., quia genitivus χθονὸς nihil habeat, a quo regatur, idque recepit Blomf. sed ταφῇ χθονός jungendum et ad ἣν supplendum est παμπησίαν.

801. δυςποτμῶς M. 1.

802. βασιλείοιν Med. Barocc. Mosq. 1. Ald. — Hunc et sequentem versum ejici vult Buttler. propter frigidam tautologiam, quae tollitur, si praecedentes versus Choro, hi duo Nuntio tribuuntur, de quo supra dictum est.

803. πέπτωκεν Regg. K. L. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Barocc. Mosq. 1. Viteb. Ald. πέπωκται Rob. — γᾶ Barocc. Mosq. 1. γᾶν Colb. 2. M. 1. Viteb.

804. πολισσοῦχοι vulg. adversante metro. πολισοῦχοι Guelph. Vienn. A. B. D. Ald., quod cur recipere noluerint editores, non video, omnes enim πολιοῦχοι dederunt. πολισσοῦχοι θεοὶ habet Tzetz. ad Hesiod. Op. 128.

806. τούςδε ῥύεσθαι Mosq. 1. τούςδ' ἐρύεσθε Mosq. 2. De syllaba brevi in fine versus vid. Seidl. de verss. dochm. p. 80., quare non necessarium puto, quod legi voluit Herm. de Metr. p. 293. τούςδε φυλάσσετε, quod suprascriptum est in Mosq. 2.

808. σωτηρίᾳ Regg. E. G. Colb. 1. Guelph. Viteb. Vienn. A. C. σωτηρία Mosq. 1. — Versus est paroemiacus exitu spondaico, cujus generis exempla habent Gaisf. ad Hephaest. p. 288. Herm. El. metr. p. 378. Sed hic nostrum versum corruptum putat, et mihi quoque rarius aliquod vocabulum hic olim lectum fuisse videtur, cujus glossa erat σωτηρίᾳ, quod deinde versus causa in σωτῆρι

Ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυςδαίμονας
Ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;
Οἳ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν
Καὶ πολυνεικεῖς
Ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.
Ὦ μέλαινα καὶ τελεία στρ.
Γένεος Οἰδίπου τ' ἀρὰ,
Κακόν με καρδίαν τὶ περιπιτνεῖ κρύος;
Ἔτευξα τύμβῳ μέλος
Ὡς Θυὰς, αἱματοσταγεῖς
Νεκροὺς κλύουσα δυςμόρους
Θανόντας· ἦ δύςορνις ἅ-
δε ξυναυλία δορός.
Ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπε ἀντ.

---

corruptum est. Nam neque ad sensum satis commodum est σωτῆρι, neque syllaba brevis in fine versus eandem excusationem habet, quam v. 806.

810. πολεμάρχους vulg. πολεμάρχας Seld. Vienn. B. D. var. lect. in Reg. B., quod recipi voluit Brunck., recepit Schütz. et Schwenk. sine ulla necessitate. Blomf. recte adfert Choeph. 1065. πολέμαρχος ἀνήρ.

811. καὶ κατ' Ald. Rob. quo confirmatur emendatio Blomfieldii, qui verbis transpositis dedit καὶ πολυνεικεῖς κατ' ἐπωνυμίαν, quam transpositionem sensus fere postulat. — ἐπωνυμίην vulg. ἐπωνυμίαν Reg. A. Guelph. Ald. Rob. Brunck. et rell.

815. γένος Colb. 1. Reg. G. — Οἰδίπου γ' M. 1. 2. Οἰδίπου omisso τ' Rob.

816. κακόν μου M. 1. Colb. 2. Reg. G. Guelph. Mosq. 1. Vienn. A. Ald. Turn. Vict. κακόν μοι Colb. 1. Viteb. — κραδίᾳ Turn. Vict. καρδίᾳ Reg. G. Colb. 1. 2. Guelph. Seld. Barocc. Ald. Rob. Brunck. Glasg. Schütz., sed καρδίαν propter constructionem legendum esse, probavit Brunck. idque recipere voluisse Schützium ex ejus adnotatione apparet. Legitur autem καρδίαν in Med. M. 1. 2. Regg. H. L., quare cum Blomfieldio recepi. — περιπνεῖ Colb. 1. Guelph. περιπίπτει Regg. G. K. Seld.

817. μέλος τύμβῳ Seld.

818. ὡς omittunt Med. Barocc. Colb. 1. Guelph. Reg. E. Ald. Turn. et cum iis Blomf., recte, ni fallor. θυὰς ὡς Reg. G. — θυὰς vulg. sed θυιὰς Med. Brunck. et rell. ut supra v. 480. — αἱματοστυγεῖς Ald. Rob.

819. δυςμόρους vulg. δυςμόρως Regg. A. B. Seld. Guelph. Mosq. 2. Vienn. C. Brunck. Schütz. Schwenk. Blomf. δυςφόρους Reg. L. Colb. 1. Mosq. 1. Viteb. Ald. δυςφόρως Med. Barocc. Vienn. A. Sed vulgatum ut magis poeticum retinui.

820. θανόντα Rob.

821. ξυναυλίᾳ Ald. δουρὸς Guelph.

822. ἀπεῖπεν Med.

Πατρόθεν εὐκταία φάτις·
Βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.
Μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν,
Καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
Ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰρ-
γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ-
ακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ.
Τάδ' αὐτόδηλα, προὖπτος ἀγγέλου λόγος· ἐπῳδός.
Διπλαῖ μέριμναι, διδυμάνορα
Κάκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα
Τέλεια τάδε πάθη. τί φῶ;
Τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων,
Δόμων ἐφέστιοι.
Ἀλλὰ γόων ὦ φίλαι κατ' οὖρον
Ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
Πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται

---

823. *πατρῴα* Reg. K.
824. *ἄπιστα* Rob. *ἀπείστοι* suprascr. in Vienn. D. quod recepit Schütz. male. v. Seidl. ad Eur. Iph. T. 1443.
825. *μερίμναι* M. 1. Ald. — *πόλιν* Guelph. Barocc. Vienn. B. D. Ald. Rob.
826. *καὶ* omittunt Med. Colb. 1. Seld. Vienn. A. B. C. D. et cum iis Blomf., qui in strophico *ὡς* ejecerat.
828. *εἰργάσασθε* Ald. Turn. Vict. — *ἦλθ' αἰακτὰ* Guelph.
830. *τρέπτος* Seld.
831. *δίδυμ' ἀνορία* Barocc. Guelph. Mosq. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald. *δίδυμ' ἀνορέᾳ* Turn. Vict. *διδυμανόρεα* Seld. Rob. *διδυμανόρεια* var. lect. in Turn. *δίδυμ' ἄνορα* Colb. 2. M. 1. *διδυμάνορα* Reg. A. Brunck. et rell.
832. *αὐτάφονα* Turn. Post hoc voc. punctum habet Rob.
833. *τάδε* om. Barocc. Ald. *τὰ* Vienn. B. C. D. Turn. Vict. *τε* Vienn. A. *δὲ τὰ* Colb. 2. *τὰ δὲ* Reg. K. M. 1. 2. *τάδε* Reg. A. Ven. 2. Seld. Rob. Brunck. et rell. — *παθεῖν* Ven. 2.
834. *πόνων* om. Rob.
835. *δομάτων* Rob.
836. *γόον* vulg. *γόων* M. 1. Seld. Rob. et suprascr. in Reg. B. et sic Brunck. et rell.
837. *κράτα* Vienn. D.
838. *πύτιλον* Guelph. — *αἰεὶ* Vienn. A. B. Guelph. quod recepit Blomf. *ἀεὶ* Vienn. C. D. — In verbo *ἀμείβεται*, quod Schütz. *sequitur* explicat, offendit Wunderl. p. 181., qui *Ἀχέροντα πέμπεται* conjicit. Eadem de causa forsan Blomf. suspicatur *ἀμείβει τάν*. Sed nihil mutandum est. Verbum paullo audacius sane adhibitum hunc habet sensum: intrat cymbam et cum ea per Acherontem in locum inferorum se confert.

Ταν ἄστονον, μελάγκροκον
Ναύστολον θεωρίδα,
Τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, ταν ἀνάλιον,
Πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

Ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος
Πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη.
Θρῆνον ἀδελφοῖν οὐκ ἀμφιβόλως
Οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
Στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
Ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
Τὸν δυςκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐριννύος
Ἰαχεῖν, Ἀΐδα τ'

---

839. *ἄστολον* var. lect. in Schol. B. idque probat Valck. ad Theocr. Adoniaz. p. 229. B. et recepit Schütz. Verba *τὰν ἄστονον* uncinis inclusit Blomf. ut spuria. — *μελάγκαρον* Ald. et var. lect. ap. Turn.

840. *ναύστολον* e glossemate natum putat Stanl. et ejecit Schütz. ut efficeret senarium, qualem obtrudere certe Aeschylo non oportet: *τὰν ἄστολον, μελάγκροκον θεωρίδα.* Non melior est Blomfieldii versus: *μελάγκροκον νεκυοστόλον θεωρίδα.* Reposuit enim *νεκυοστόλον* ex Buttleri conjectura, quia Schol. A. explicat *τὴν διάγουσαν τοὺς νεκροὺς*, quod nihil probat. *ἄστολον* pro *ναύστολον* habet Rob. *ναυστολῶν* suspicatur Schwenk. Mihi quidem hoc loco nihil prorsus mutandum videtur, nec quidquam offensionis in vulgata video, omnium librorum consensu comprobata, nisi quod fortasse *ναύστολον* abundare videri possit, sed consulto imaginem pulcherrimam multis verbis illustrasse videtur, quemadmodum mox dixit *τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,* quibus iterum offensus Blomf. postremum verbum ejecit.

841. *ἀστιβῆ 'πόλλωνι* Pauw. Glasg. Blomf. sed voce tantum hanc crasin efferendam esse docet librorum consensus. — *ἀνάλιον* ut glossema ejecit Blomf., de quo jam supra monitum est.

842. *πάνδομον* Guelph.

843. *ἀλλ' ἥκουσ'* Colb. 1. 2. — *ἐπὶ πρᾶγος αἴδ'* M. 2.

844. *θ' ἠδ'* Colb. 1. Guelph. Ald. *θ' ἤδ'* Rob. *θ' ἡδ'* Turn.

845. *ἀδελφοῖς* M. 2. Post *ἀδελφοῖν* vulg. interpungitur, et sic Glasg. Blomf., sed post *Ἰσμήνη* recte interpungunt Brunck. Schütz.

846. *καὶ* pro *ἐκ* Colb. 2.

848. *ὑμᾶς* Reg. G.

849. *θ'* om. Rob. Vienn. A. — *ὕμνον τ'* Colb. 2. — *Ἐρινύος* Blomf.

850. *ἠχεῖν* emendat Elmsl. ad Eur. Heracl. 752. qui *ἰαχεῖν* secundam producere frustra demonstrare conatur, ipse suis exemplis refutatus. *Ἄϊδα* Ald. Rob. Turn. Brunck. Schütz. recte. *Ἀΐδα* Vict. Glasg. *Ἀΐδη* Blomf., qui in notis *Ἀΐδου* mavult.

Ἐχθρὸν παιδὸς ἐπιμέλπειν.

Ἰὼ δυςαδελφόταται πασῶν, ὁπόσαι
Στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
Κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
Μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

Ἰὼ ἰὼ δύςφρονες, στρ. ά.
Φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
Πατρῴους δόμους ἑλόν-
τες μέλεοι σὺν ἀλκᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Μέλεοι δῆθ', οἳ μελέους θανάτους
Εὕροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

Ἰὼ ἰὼ δωμάτων ἀντιστρ. ά.
Ἐρειψίτοιχοι, καὶ πικρὰς μοναρχίας
Ἰδόντες, ἤδη διήλ-

---

851. *ἐπιμάρπτειν* var. lect. ap. Turn.

852. *δυςαδελφωτάται* Guelph.

853. *ἐσθῆσι* vulg. *ἐσθῆτα* M. 2. Rob. *αἰσθῆσι* Colb. 2. *ἐσθῆσιν* a Pauwio repositum receperunt omnes, recte.

854. *κλάω* Glasg. Blomf. invitis libris.

855. *μὴ ἐκ* Ald. Blomf. — *μ' ὀρθῶς* M. 1. *ὀρθῆς* suspicatur Blomf.

856. Quae hinc usque ad v. 1007. sequuntur, vulgo monostrophica leguntur, antistrophica esse primus vidit Hermannus, quem sequitur Schütz. Quod illi recte quidem fecerunt, ita tamen, ut nobis quam plurimis locis ab iis discedendum sit.

857. *φίλον* Ald.

858. *δόμους πατρῴους* dederunt Schütz. et Blomf., quod sane propter metrum necessarium est, nisi forte in antistrophico est vitium, quod putat Lachmannus.

859. *ἀκμῇ* suprascr. *λκ* Colb. 1. *αἰχμᾷ* Regg. E. G. Seld. Barocc. var. lect. ap. Turn. et Steph., quod receperunt Brunck. Schütz. Schwenk. Blomf., sed non video, cur praestet vulgatae.

861. *εὕραντο* Ald. Rob. — *λύμα* M. 1. idque ex uno Reg. B. restituerunt Brunck. et Schütz.

862. *ἰὼ* semel Colb. 1. — *δομάτων* Rob. *δόμων* Barocc. Ven. 1. Guelph. Ald.

863. *ἐρειψίτειχοι* M. 1. *ἐρειψίτοιχοι* M. 2. Seld. Viteb. Ald. Rob. — *ἐπὶ* pro *καὶ* Colb. 1. — *πικρᾶς* Rob.

864. *ἤδη* om. Turn. *ἤδη* Rob. *τί δὴ* metri causa dedit Lachm. de chor. syst. p. 78.

λαχθε σὺν σιδάρῳ.
[Οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ,
Ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε.]

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
Πότνι' Ἐριννὺς ἐπέκρανεν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

Δι' εὐωνύμων τετυμμένοι. στρ. β'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
σπλάγχνων τε πλευρωμάτων.

---

865. *διηλλάχθαι* Seld. — *σὺν* omittunt Regg. A. K. L. M. 2. Brunck., quem Schütz. sequitur, metrum non curans. — *σιδήρῳ* M. 2. Guelph. Rob.

866. Hunc et sequentem versum omittit Ar. et e cod. Farn. exulare jussit Triclinius, eosque tum propter sensus ineptiam tum propter metrum spurios esse et ex Scholiastae explicatione natos recte judicarunt Stanl. Herm., omiserunt Schütz. Blomf., uncis inclusit Glasg. Ceterum *οὐκ ἔτ' ἐπὶ* vulg. legitur, *ἔτ'* omittit Reg. A., quem sequitur Brunck.

868. Hemichorii persona vulgo non praefigitur, quam recte addiderunt Schütz. Blomf. — *κατεύγματα*, quod vulg. post *Οἰδιπόδα* legitur, recte omittunt Regg. A. B. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Seld. Barocc. Viteb. Mosq. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald. Turn. Brunck. et rell. sed sensum pervertit Schütz., qui propter illud omissum *ἀληθὴς* scripsit; neque *ἀρὰν* ad *ἀληθῆ* subaudiendum est, quod putat Brunck., sed est neutr. plur.

869. *πόντι'* Rob. — *Ἐρινὺς* Blomf. — *ἐπέκρανε* vulg. *ἐπέκρανεν* Ald. Rob. Schütz. Blomf.

870. Quae sequuntur, Hermanno auctore Schütz. et Blomf. ita distribuerunt, ut v. 870—75. stropham, 876—881. antistropham, et 882—892. epodum efficerent. Sed versibus 870—881. stropham, 882—892. antistropham contineri recte vidit Schwenk., qui tamen de restituenda responsione desperat, viderunt Lachm. de chor. syst. p. 79., Elmsl. in Museo crit. Cantabr. VII. p. 458. et ipsum Hermannum nunc sententiam mutasse intelligi potest ex ejus El. metr. p. 257. — Abest hic versus Seld.

871. *δῆτα* Med. M. 2. Seld. Guelph. *δὴ τάθ'* Rob. — *ὁμοῦ* Reg. L.

872. *τε* om. Reg. E. Guelph. — *πλευρωμάτων* vulg. quod retinent etiam Lachm. et Elmsl., qui in antistrophico legunt *πέδον φίλανδρον· μενεῖ.* Sed ibi *μενεῖ* ad versum sequentem pertinere docet Hemichoriorum ratio ab illis neglecta. Quare, nisi in antistrophico versu aliquid deest, in nostro *πλευρῶν* legere velim. — Post hunc versum lacunae signum posuerunt Lachm. et Elmsl., deesse enim versum, non solum antistrophicus docet, qui non habet cui

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α΄.

* * * * *

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β΄.

Αἲ αἶ δαιμόνιοι,
Αἲ αἶ δ' ἀντιφόνων
Θανάτων ἀραί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α΄.

Διανταίαν λέγεις πλαγάν.
Δόμοισι καὶ σώμασι
Πεπλαγμένους ἐννέπω.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β΄.

Ἀναυδάτῳ μένει
Ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
Διχόφρονι πότμῳ.

---

respondeat, sed etiam Hemichoriorum ratio. Sed habeo, quomodo lacunam expleam, huc enim transponendum puto versum πεπλαγμένους ἐννέπω, quem infra metrum antistrophae non fert, quique apte respondet antistrophico μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνοις. Facilior certe haec est ratio, quam Lachmanni et Elmsleji, qui non solum hic lacunam ponunt inexplebilem, sed etiam infra mutare coacti sunt, ut habeant, quod versui illi respondeat.

875. Non respondet versus antistrophico καὶ θανάτου τέλος, néc quidquam juvat lectio Ald. θανάτῳ, succurreret metro lectio Turn. θανόντων, quam recepit Blomf., nisi et ad sensum minus commoda esset, et necessarium videretur θανάτων, quia et in antistrophico idem vocabulum est, quod consulto quaesitum videtur. Hac quidem ratione melior, sed propter sensum respuenda est Lachmanni emendatio ἐκ θανάτων. Mihi in mentem venit αἲ θανάτων ἀραί, hoc enim facile excidere potuit.

876. μοι ante λέγεις inseruit Schütz. propter eum, quem putavit, antistrophicum. — Hoc hemichorium ut antistrophico responderet, ita emendavit Lachm. Διανταίαν λέγεις πλαγὰν δόμοις Σώμασιν πεπλαγμένους. Elmsl. καὶ retinuit, sed ἐννέπω et ipse ejecit. Sed versu πεπλαγμένους ἐννέπω hinc transposito, ut supra dixi, nihil mutandum est. — διαντέαν Guelph. δι' ἀνταίαν Ald. — πλαγὴν M. 2.

877. δώμασι Regg. K. L. Guelph.

878. πεπληγμένους M. 2. Ald. πεπληγμένη Reg. G. πεπληγμένην M. 1.

879. ἀναύδῳ Blomf. propter suum antistrophicum.

880. ἀραὶ Guelph. — ἀραῖον ἔκ τε πατρὸς dedit Lachm. metri causa, ut videtur, quod minime opus est; versus hic ut praecedens ex eorum genere est, quos tragicis usitatissimos, iambicos ischiorrhogicos recte vocari posse dicit Herm. El. metr. p. 234.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

Διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος. ἀντιστρ. β'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Στένουσι πύργοι, στένει
Πέδον φίλανδρον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

Μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνοις.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Δι' ὧν αἰνομόροις,
Δι' ὧν νεῖκος ἔβα,
Καὶ θανάτου τέλος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

Ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρ-
διοι κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Διαλλακτῆρι δ' οὐκ
Ἀμεμφία φίλοις,
Οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

Σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι. στρ. γ'.

---

882. Hemichoriorum distributionem in hac antistropha, quam epodum videri Schützio et Blomfieldio supra monitum est, omittunt omnes praeter Rob., quem sequi propter stropham necessarium erat. — δὲ omisso καὶ Vienn. B. D. δ' ἐς Guelph. — πόλιν τε Reg. K. Ven. 2. — ὑπ' ἀνδρῶν στόνος Reg. K.

883. στένει δὲ πέδον Turn. Vict. sed δὲ omittunt Regg. A. B. Seld. Barocc. Colb. 1. Guelph. Ald. Rob. Brunck. et rell.

885. δ' ἐπιγόοις M. 2. δ' ἐπὶ γόνοις Guelph.

888. μένος var. lect. pro τέλος in Mosq. 1.

889. ἐμοίρασαν τοδ' Ald.

890. ὡς Vienn. B. D. — ἴσον vulg. ἴσον Vienn. B. D. Rob. Turn. Brunck. et rell. ἴσαν Ald. ἶσα Colb. 1. Schol. A. Verum videtur ἴσα, quod metrum poscit; διοι autem monosyllabum est.

892. οὐ κᾳμεμφίᾳ Ald. ἀμεμφίᾳ etiam Rob.

893. ἐπιχαρὴς Reg. G. Vienn. B. D.

894. In hac quoque stropha et antistropha Schütz. et Schwenk. hemichoriorum distributionem prorsus omiserunt, Brunck. et Blomf. ex parte. — σιδηρόπληκτοι Viteb. M. 2. Guelph. σιδαρόπληκτοι var. lect. ap. Steph. σιδηρόπλακτοι Regg. G. L. M. 1. Turn. Vict. σιδηρόπλακτα Ald. — ἔχουσιν Med. — Hanc et duas sequentes personas Hemichorii non agnoscit Ar., duas

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
Τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

Τάφων πατρῴων λαχαί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς
Προπέμπει δαϊκτὴρ γόος, αὐ-
τόστονος, αὐτοπήμων,
Δαϊόφρων, οὐ φιλογαθής, ἐτύμως
Δακρυχέων ἐκ φρενός, ἅ,
Κλαιομένας μου, μινύθει,
Τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

---

sequentes non agnoscit Rob., quem sequuntur Brunck. et Blomf.

895. σιδηρόπλακσοι Ald. σιδηρόπλακτοι Turn. Vict. σιδηρόπληκτοι M. 2. Guelph. σιδαροπλάκτους dedit Schütz., quia nominativus non bene cum λάχη coeat. Sed prorsus necessarius est propter sequens τίνες, metaphora autem pulcherrima est. — Post hunc versum in Med. Reg. L. inseritur τετυμμένοι δῆθ' ὁμοῦ.

896. τάχα δ' ἂν Colb. 1. Ald. — εἴπῃ Viteb.

897. λάχη Schütz., mutationis causa non addita.

898. Deest persona ΗΜΙΧ. in Barocc. Ald. Turn. — δεινὰν pro δόμων suspicatur Brunck. sine causa. — ἀχὼ μάλ' αὐτοὺς Guelph. μάλ' αὐτοὺς ἀχὼ Vienn. A. ἀχὼ ἐς αὐτοὺς Reg. K. Colb. 2. ἀχὼ εἰς αὐτοὺς Reg. C. ἀχὰ ἐς αὐτοὺς Med. ἀχὴν ἐς αὐτοὺς Seld. Rob. Hiatu versus laborat, ut vulgo legitur, quare Schütz. suspicatur ἀχὼ δ' ἐπ' αὐτοῖς, Blomf. dedit ἀχὼ 'π' αὐτοὺς, quod versum pessumdat. Verum videtur ἀχὴν, quod proposuit etiam Lachm. p. 79. ἀχὰν ἐς οὖς emendat Ehmsl. ad Eur. Med. 147., antistrophici enim scriptura ei incerta videtur ad Med. 393.

899. πέμπει Colb. 2. — γόος τ' Rob.

901. δαΐφρων, quod vulgo legitur, metro non satisfacit. οὐ φιλόφρων dedit Schütz. δαϊόφρων, quod recepi, exhibent Blomf. Schwenk. Herm. El. metr. p. 425. Lachm. l. c. — δ' οὐ Med. Regg. C. E. L. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. Seld. Barocc. Guelph. τ' οὐ Rob. — φιλαγαθὴς vulg. male. φιλογαθὴς M. 2. Seld. Brunck. et rell. φιλομαθὴς Vienn. C. — ἐτύμως om. Rob.

902. δάκρυ χέων ἐκ Ald. δάκρυ χέων δ' ἐκ Rob. δακρυχέων δ' ἐκ Reg. E. Colb. 1. M. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Viteb. δακρυχέω δ' ἐκ Reg. C. δάκρυα χέων ἐκ Guelph.

903. κλεομένας Reg. K. κλαομένας Glasg. Schütz. Blomf.

904. τοῖν δὲ Rob. — δοιοῖν Med. δυεῖν Reg. B. Brunck. Glasg. Schütz.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

Πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν. ἀντιστρ. γ'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
Ξένων τε πάντων στίχας.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

Πολυφθόρους ἐν δαΐδι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Δυςδαίμων σφὶν ἃ τεκοῦσα
Πρὸ πασῶν γυναικῶν, ὁπόσαι
Τεκνογόνοι κέκληνται.
Παῖδα τὸν αὑτᾶς πόσιν αὑτῇ θεμένα,
Τούςδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύ-
τασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις
Χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

Ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι, στρ. δ'.

---

905. πάρεστιν δ' vulg. πάρεστι δ' M. 1. Barocc. Ald. Turn. Brunck. et rell. πάρεστιν omisso δ' Seld. πάρα δ' Regg. G. K. M. 2. Ven. 2. — ἀθλίοισι M. 1.

906. πολίταις vulg. πολιήταις Vict. πολίτας M. 2. et sic recte Brunck. et rell.

907. ξένων τ' ἐς Reg. G. Ven. 1. Barocc. Guelph. Rob. ξένων δὲ Reg. B. quod recipi voluit Brunck., recepit Schütz., propter praecedens μέν, sed τε optime se habet, μέν autem non sequente δέ saepissime poni, notissimum est.

908. δαΐσι Reg. K. Vienn. B. D. δαΐω Guelph. Vienn. A. C. δαΐ Med. Regg. H. L. var. lect. ap. Steph., quod receperunt Schütz. Schwenk. Blomf. Lachm., sed vulgatum versus causa necessarium est.

909. Hemichorii personam non agnoscunt Turn. Vict. — ἣ τεκοῦσα Med. Regg. H. L. Colb. 2. M. 2.

910. πρὸ om. Reg. G. quod probat Elmsl. ad Eur. Med. 393. προπασῶν Seld. et sic Glasg. Blomf. male.

911. παιδογόνοι Colb. 2. — κέκλυνται Ald.

912. αὐτᾶς Ald. Rob. αὐτῆς Viteb. — αὐτῇ M. 2. Guelph. Viteb. Rob. αὐτὴ Ald. αὐτὰ Turn. — θεμένη M. 2. Guelph. θεμένη Ald. Rob.

913. τοίους δ' Ven. 2. — οἵδ Turn.

914. ἐτελεύτησαν vulg. ἐτετελεύτησαν Colb. 1. ἐτέλεσαν Rob. τέλεσαν Seld. teste Buttl. ἐτέλεσεν idem teste Blomf. ἐτελεύτασαν Regg. A. B. L. Med. Brunck. et rell. — ἀλληλοφόνοις vulg. ἀλληλοφόνοισι Seld. M. 2. Rob. ἀλλαλοφόνοισι Guelph. ἀλλαλοφόνοις Regg. A. B. Med. M. 1. Brunck. et rell.

916. Praefigitur huic versui

Διατομαῖς οὐ φίλαις,
Ἔριδι μαινομένᾳ,
Νείκεος ἐν τελευτᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
Ζωὰ φονορύτῳ μέμικται·
Κάρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι.
Πικρὸς λυτὴρ νεικέων
Ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
Θηκτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
Κακὸς δατητὰς Ἄρης ἀρὰν
Πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

Ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλεοι, ἀντιστρ. δ'.

---

vulg. Ismenae nomen, cujus loco Hemichorii personam recte posuerunt Brunck. et rell. — δὴ καὶ Reg. A., quod recepit Brunck. invito metro. — πανώλεθροι Ald. πανωλέθριοι Vienn. B. D. quod recepit Schütz. propter antistrophicum, sed ibi μέλεοι est bisyllabum.

917. ἀφίλαις pro οὐ φίλαις vult Lachm. p. 80. et Schwenk., quod jam proposuerat Henr. Voss., sed nulla mutatione opus est; versus hic ut sequens, constat antispasto et iambo. Neque magis necessarium est, quod suspicatur Blomf. διατομαῖσιν οὐ φίλαις et in antistropha τῶν διοσδότων ἀχέων.

920. Praefixi huic versui, monente antistropha, hemichorii personam, quae vulgo abest, sed per errorem hinc ad versum 923. migrasse videtur.

921. ζωὴ M. 2. Viteb. ζόα dedit Blomf., quod metrum non postulat; prima dochmii in strophico longa, in antistrophico brevis est; idem tamen habet Lachm. probatque Elmsl. ad Med. 946. — φονορρύτῳ vulg. sed uno ρ recte scribunt Blomf. Schwenk. et Lachm. postulante metro.

922. εἰσὶν vulg. εἴσ' Regg. A. B. N. Med. M. 1. 2. Seld. Guelph. Mosq. 1. Rob. Brunck. et rell.

923. Chori personam praefigunt Ald. Turn. Vict., hemichorii Rob., quam prorsus omiserunt Schütz. Blomf., nos versui 920. apposuimus.

924. σεισθεὶς Mosq. 1.

925. σίδηρος M. 2. Guelph.

926. διατητὴς Ald. δατητὴς M. 2. Turn. δαητὴς M. 1. δαητὰς Seld. teste Blomf. et Rob. δ' ἀητὰς Guelph. Mosq. 2. δακτὰς Seld. teste Buttlero.

927. Versus non respondet antistrophico. γε πατρὸς dedit Schütz. Lachm. πατρῴαν auctore Burnejo Blomf. Neutrum satis placet. — ἀλαθῆ Vienn. A. C.

928. Antigonae persona vulg. praefigitur, Hemichorio tribuit Brunck. et rell. — ὦ om. Med.

Διοςδότων ἀχέων·
Ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
Πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
Πόνοισί γε δόμους· τελευτᾷ δ'
Αἴδ' ἐπηλάλαξαν
Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον,
Τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους.
Ἕστακε δ' Ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις,
Ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν
Κρατήσας ἔληξε δαίμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

α'. Παισθεὶς ἔπαισας. προῳδός.

---

929. διοδότων Schütz. Lachm. metri causa, sed non opus est. Antispasto respondet diiambus et ἀχέων disyllabum est.

930. σώμασι Reg. K. σώματος Ald. Turn. χώματι Blomf. ex conjectura inutili, sensum vulgatae enim jam recte explicarunt Schütz. et Heath.

932. Ismenae haec tribuunt Turn. Vict. Glasg., Hemichorio Rob. Brunck. — ἐπανθήσαντες vulg. adversus metrum. ἐπανθίσαντες corrigit Buttlerus, quae confusio est frequentissima, sed recte vidit Blomf., hoc activam vim habere, quare hoc recepto versu sequente δόμους dedit, quod librorum auctoritate non carere mox videbimus. Multo etiam aptius est ad sensum, fratres invocari, quam domum; quare utrumque recepi. ἐπανθίσαντες habet etiam Lachm.

933. πόνοισί γε δόμοι vulg. πόνοισί τε δόμοι Vienn. A. C. πόνοισί γε δόμοις Ald. Barocc. πόνοισι γενέαν πόνοισι δόμοι Reg. L. πόνοισι γενέαν πόνοισί γε δόμους Med. πόνοισί γε δόμους Vienn. B. D., quod cum Blomfieldio recepi, causis ad versum praecedentem prolatis. πόνοις ἀεὶ δόμοι ex Hermanni conjectura Schütz. metro pessumdato. πόνοισι γενέαν Lachm., quod et Hermannus vulgatae praefert, teste Seidlero de verss. dochm. p. 12.

934. τελευτῇ M. 2. — αἴδ' om. Regg. K. Seld. M. 1. 2. ἄδ' Reg. E. — ἀπηλάλαξαν Vienn. B. D.

935. ἀρὰ Reg. E.

936. τετραμμένον Rob. — παντρόφῳ Reg. C. — φυγῇ M. 2. — τοῦ γένους Rob.

937. ἔστακεν Med., addito δ' a secunda manu. — ἐν πύλαις om. Regg. C. K.

938. ἐθείναντο Viteb. quod recepit Blomf. ob sequens ἔληξε, sed hoc ad aliam rem refertur.

939. κρατήσασα Colb. 1. — ἔληξ' ὁ δαίμων Regg. A. B. H. M. 1. 2. Guelph. Mosq. 2., quod receperunt Brunck. Blomf., recipere voluit Schütz., sed vulgatae non est praeferendum.

940. Quae sequuntur, vulg. monostrophica leguntur, et sic

ΙΣΜΗΝΗ.

α. Σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

β. Δορὶ δ' ἔκανες.

ΙΣΜΗΝΗ.

β'. Δορὶ δ' ἔθανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

γ'. Μελεόπονος.

ΙΣΜΗΝΗ.

γ'. Μελεοπαθής.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δ'. Ἴτω δάκρυα.

ΙΣΜΗΝΗ.

δ'. Ἴτω γόος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ε. Πρόκεισαι

---

habent Brunck. Blomf. Schwenk. Miras turbas excitavit Schütz., qui auctore Hermanno stropham et antistropham fecit, versibus audacissime transpositis et mutatis. Has Schützii lectiones in Addendis exhibebimus. Blomf. satis habuit, versus ita emendare, ut bini semper eodem metro decurrant; quod recte quidem fecit, sed in eo non erat acquiescendum. Recte enim vidit Lachm. de chor. syst. p. 94. sq., carmen, quod sequitur, artificiosissimum ex stropha et antistropha constare, quas praecedit προῳδός, sequitur ἐπῳδός. Per totum autem carmen Ismenae verba eodem metro decurrunt, quo praecedentia Antigonae, id quod litteris additis significavi. — ἔπαισας Rob.

941. Non respondet hic versus praecedenti, et corruptum esse docent variae lectiones: ἔθανες κτανὼν Reg. K. Ven. 2. Vienn. A. ἔκτανες θανὼν Reg. G. ἔθανες κ'ακτανὼν Guelph. Neque latet corruptionis origo, voluit enim sciolus quidam senarium efficere: παισθεὶς ἔπαισας, σὺ δ' ἔθανες κατακτανών. Non displicet Lachmanni emendatio ἔθανες κατακτάς.

942. δορί τ' Guelph. hic et versu sequente. δορὺ δ' Ald. — ἔκανες auctore Hermanno Schütz. et auctore Burnejo Blomf., et sic Lachm. recte, pro vulg. ἔκτανες.

944. μελεοπαθής. μελεόπονος. Guelph.

946. ἴτω γόος. ἴτω δάκρυα Regg. A. B. E. K. Seld. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Viteb. Mosq. 1. 2., quod hiatus vitandi causa receperunt Brunck. Schütz. Blomf. ἴτω γόος. ἴτω δάκρυ. Lachm. Vulgatus ordo teneri potest, si legitur: ἴτω δάκρυ'. ἴτω γόος, qui apostrophus in diverbio vehementissimo tolerari posse videtur.

948. Vulg. προκείσεται κα-

ΙΣΜΗΝΗ.

ε. Κατακτάς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Α. Ἠὲ ἠὲ, μαίνεται γόοισι φρήν. στροφή.

ΙΣΜΗΝΗ.

Α. Ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Β. Ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυτε σύ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Β. Σὺ δ᾽ αὖτε καὶ πανάθλιε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Γ. Πρὸς φίλου γ᾽ ἔφθισο.

ΙΣΜΗΝΗ.

Γ. Καὶ φίλον ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δ. Διπλᾶ λέγειν.

τακτάς, quae Antigonae tribuuntur. προκείσεσθαι Guelph. Sed utrumque sensu caret, quare verum videtur πρόκεισαι κατακτάς, quod emendavit Herm. et inter Antigonam et Ismenam distribuit Lachm.

950. Verba ἠὲ ἠὲ Ismenae tribuunt Reg. K. Seld. Rob., quos sequitur Blomf. Sed quatuor, qui sibi respondent, versuum comparatio docet, illud ἠὲ metro repugnare, quare aut hic et in antistropha ἠὲ ἠὲ in ἢ mutandum est, quod fecit Lachm., aut, si illam exclamationem extra versum positam putamus, ἢ post eam inserendum est; reliqui enim versus duo sunt iambici dimetri.

951. ἐν δὲ auctore Burnejo Blomf., ut versus praecedenti respondeat, quod alia ratione effici debere ad versum praecedentem monui. — δὲ om. Reg. K. — καρδία Ald. κραδία Turn.

952. Non respondet versus antistrophico, quare Lachm. dedit ἰὼ πόλει δακρυτὲ σύ, quod tamen incertum est. Blomf., qui et sequentem versum mutat, exhibet ἰὼ πανδάκρυτε σύ, sed ita legere antistrophici non sinunt, qui sunt iambici dimetri. — Alterum ἰὼ om. Reg. E. M. 2. — πανδάκρυτε Med. Seld. Regg. H. L. Colb. 1. 2. M. 1. — σὺ om. Reg. E.

953. αὖ Reg. E. Guelph. quod recepit Blomf. propter versum praecedentem.

954. Versus neque sequenti neque antistrophico respondet, sed illi exaequari potest, si omisso γ᾽ legitur πρὸς φίλου ἔφθισο, et sic scripsit Blomf., de antistrophico autem infra videbimus. Lachm., hoc non mutato, sequentem ita dedit: καὶ φίλον γ᾽ ἔκτανες, quod minus placet. — πρὸς φίλου τ᾽ Vienn. B. D. Turn.

955. φίλος Reg. L.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δ. Διπλᾶ δ' ὁρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ε. Ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ε. Πέλας αἵδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεᾶν.
Ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερὰ,
Πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ
Μέλαινά τ' Ἐριννὺς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Α. Ἠὲ ἠὲ δυςθέατα πήματα. ἀντιστρ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Α. Ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

---

958. γόων pro ἀχέων Regg. G. K. Colb. 2. Seld. M. 1. Guelph. Rob. ἀχέω τάδ' var. lect. ap. Schol. B. — ποίων Guelph. — ἐγγύθι Colb. 1. — γόων recepit Lachm., qui totum hunc locum valde corruptum satis audacter ita exhibet:

γόων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.
ἀχέων πέλας δ' αἵδ' – ◡ –
ἀδελφεαί.
ἀδελφεῶν.

Mihi quidem in hoc versu nihil mutandum videtur; de sequente quid sentiam, mox dicendum erit.

959. πέλας δ' Med. Regg. A. B. F. Colb. 2. M. 1. Guelph. Seld. πέλαδ Rob. — Offendit in hoc versu, qui prorsus ἄμετρος est, jam Brunck., qui eum ita dedit: πέλας δ' ἀδελφῶν αἵδ' ἀδελφεαί. Blomf. scripsit: αἵδ' ἀδελφαὶ πέλας ἀδελφῶν, quod nescio quomodo cum versus praecedentis metro conciliare velit. Corruptum esse versum, etiamsi metrum non doceret, vel ex eo intelligi posset, quod nulla ejus est ad praecedentia Antigonae verba relatio, qualis per totum hoc diverbium omnibus Antigonae et Ismenae dictis intercedit, quare ita legendum puto:

ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.
ἀδελφεῶν ἀδελφεαί.

ut ἀδελφεῶν referatur ad ἀχέων, ἀδελφεαί ad τάδε, et supplendum sit ἐγγύθεν, quod significaturus aliquis et explicaturus adscripsit πέλας αἵδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

960. ἰὼ bis Rob., quem sequitur Blomf.

962. μέλαιν' Ἐριννὺς Glasg. Blomf. sine causa, v. Herm. El. metr. p. 122. In ed. Glasg. praeterea comma ante Ἐριννὺς positum, post hanc vocem deletum est, quo sensus pervertitur. — Ἐρινὺς Brunck. Schütz. Blomf. — τις om. Barocc. Ald.

963. ἠὲ semel Barocc. Ald. Rob., quo confirmatur id, quod ad v. 950. dictum est. — πήματ' Med. M. 1. Guelph.

964. ἐδείξετε Guelph. δεῖξατ' Blomf. propter versum praecedentem, quem a voc. δυςθέατα incipit. — φυγῆς Guelph. φυγᾶν Ven. 2. — ἐμοὶ om. Rob.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Β. Οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Β. Σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Γ. Ἀπώλεσε δῆτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Γ. Καὶ τὰ τοῦδ' ἐνόσφισεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δ. Τάλαν γένος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δ. Τάλανα παθόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ε. Δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ε. Δίυγρα τριπάλτων πημάτων.

(ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὀλοὰ λέγειν.

---

967. 68. *ἀπώλεσεν* Rob. Turn. Vict. — *τόνδ'* pro *τὸ τοῦδ'* Regg. C. F. G. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 1. Guelph. Seld. Barocc. Ald. Turn. — Corruptos esse hos versus, metrum antistrophicorum docet, idemque passi esse videntur, quod v. 940. sq., corrupti enim sunt, ut senarius efficeretur, decipi tamen se passus est etiam Blomf., non item Herm. El. metr. p. 123. Lachm., qui strophicos male mutavit, hos ita dedit:

ὤλεσεν δῆτ' ἰών.
καὶ τὸ τοῦ νόσφισεν.

Mihi legendum videtur:

ὤλεσε δὴ τάδε.
καὶ τόδ' ἐνόσφισεν.

ἐνόσφισεν pro vulg. *ἐνόσφισε* habent Ald. Rob.

969. *ὦ τάλαν* Reg. G.

970. *τάλανα καὶ πάθεν* vulg. *τάλαινα καὶ πάθεν* Rob. *τάλαιναν καὶ πάθον* Ald. *τάλανα καὶ παθὸν* Med. M. 1. 2. Regg. C. E. Seld. Barocc. Turn. var. lect. ap. Steph. *τάλανα καὶ ἔπαθον* Reg. K. Ven. 2. *τάλανα καὶ πάθος* Guelph. *τάλανα καὶ πάθη* Colb. 1. *τάλανα πάθη* var. lect. in Reg. B. *τάλανα παθὸν* Reg. A. Brunck. Blomf. recte.

971. *δύστονα καὶ κήδε'* Reg. C. Turn. *δύστηνα* var. lect. ap. Steph., unde Blomf. dedit *δύστανα καὶ κήδε' ὁμώνυμα*, nescio quo metro; Lachm. *δίποινα κήδε' ὁμόνομα*, sed sufficit legere *δύστηνα κήδε' ὁμώνυμα.*

972. *τριπάντων* Reg. L.

973. 4. Non habent hi versus, quod in stropha ipsis respondeat, quare Lachm. ibi scripsit

ΙΣΜΗΝΗ.

[Ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.]
Ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερὰ
Πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ
Μέλαινά τ' Ἐρινὺς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ά. Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν. ἐπῳδός.

ΙΣΜΗΝΗ.

ά. Σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

β'. Ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.

ΙΣΜΗΝΗ.

β'. Δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

γ'. Ὀλοὰ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

γ'. Ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δ'. Ἰὼ ἰὼ πόνος.

ΙΣΜΗΝΗ.

δ'. Ἰὼ ἰὼ κακά.

ἀδελφεαί. ἀδελφεῶν. Sed malim hos versus ejicere, qui ex v. 982., ubi eadem aptius leguntur, huc irrepsisse videntur, quare uncinis inclusi.

975. sqq. ἰὼ om. Reg. L. Colb. 2. Seld. — βαρυδότηρα Guelph. — πότνια. δ' Barocc. — μέλαιν τ' Ald. De reliquis eadem, quae ad stropham, monenda sunt.

979. ὕστερος Med. Regg. H. L. Seld. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob., quod recepit Lachm. forsitan recte.

981. τῷ γ' Cant. Stanl.

984. ἰὼ πόνος οὑφ' ἡμῖν Vict. ἰὼ πόνος ὁ ἐφ' ἡμῖν Colb. 1. ἰὼ πόνος οὑφ' ἡμῖν ἐξημμένος Reg. K. Guelph. M. 2. ἰὼ πόνος ὑφ' ἡμῖν ἐξημμένος Ven. 2. ἰὼ πόνος ἐφ' ἡμῖν ἐξημμένος Vienn. B. D. ἰὼ ἰὼ πόνος ὁ ἐφ' ἡμῖν ἐξημμένος Rob. sed glossemata illa omittunt Regg. A. B. Med. Ven. 1. Seld. Barocc. Ald. Turn. Brunck. et rell. — ἰὼ κακά, altero ἰώ omisso, M. 2. Barocc. Ald. Turn. Sed patet ita legendum esse, ut dedi: ἰὼ ἰὼ πόνος. — ἰὼ ἰὼ κακά, ut sint dochmiaci. Blomf. neglecta abhinc versuum responsione, habet: ἰὼ πόνος. — ἰὼ κακὰ δώμασιν. Lachm. ἰὼ πόνος. — ἰὼ κακά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ε΄. Δώμασι καὶ χθονί.

ΙΣΜΗΝΗ.

ε΄. Πρὸ πάντων δ᾽ ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ϛ΄. Ἰὼ ἰώ, καὶ πρόσω γ᾽ ἐμοί.

ΙΣΜΗΝΗ.

ϛ΄. Ἰὼ ἰώ, δυστόνων κακῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ζ΄. Ἰώ, ἄναξ Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

η΄. Ἰὼ πάντων πολυπονώτατοι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

θ΄. Ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ζ΄. Ἰὼ ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;

---

986. 7. καὶ τῇ χθονὶ omisso δώμασι Rob. — καὶ χθονὶ om. Reg. G. — δ᾽ om. Guelph. — ἰὼ καὶ χθονί, πρὸ πάντων δ᾽ ἐμοί Blomf. δόμοις καὶ χθονί. — πρὸ πάντων δ᾽ ἐμοί. Lachm., qua mutatione non opus est, quum versus sint dochmiaci.

988. ἰὼ alterum om. M. 1., utrumque Regg. G. K. L. Colb. 1. 2. M. 2. Seld. Guelph. — καὶ τὸ πρόσω γ᾽ Regg. G. K. L. Colb. 1. 2. M. 2. Seld. Barocc. Ald. Turn. τὸ πρόσω τ᾽ Rob. omisso καὶ.

989. ἰὼ semel Seld. Barocc. Guelph. Ald. — δυσπότμων Regg. A. F. G. K. Colb. 2. M. 1. Seld. Ven. 2. Guelph. quod receperunt Brunck. Lachm. δυστήνων M. 2. Viteb. δυστάνων Med. Barocc. Regg. B. E. Vienn. A. B. C. D. Ald. quod recepit Blomf., forsitan recte. — πημάτων pro κακῶν Reg. C. M. 2. Vienn. B. C. D. var. lect. in Reg. B. — Mihi quidem hic et praecedens versus ita legendi videntur:

ἰώ, καὶ τὸ πρόσω γ᾽ ἐμοί.
ἰώ, δυστάνων κακῶν.

990. Sex qui sequuntur versus non eo, quo superiores, ordine sibi respondent, sed eo, quem litterae additae indicant, quod neque Blomf. neque Lachm. viderunt. — Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα desunt in Med. Regg. B. C. H. L. — ἀρχαγέτα Blomf. et sic Vienn. A.

991. πάντων πολυστονώτατοι Vict. πολυστονώτατοι πάντων Rob. πάντων πολυπονώτατε Guelph. πολυπονώτατοι πάντων Viteb. πάντων πουλυπονώτατοι Brunck. ἰὼ πολυπονώτατοι Lachm. sed nihil mutandum est, versus dochmio et iambo constat, ut is cui respondet.

992. ἰὼ bis Rob. Blomf. — δαιμονῶντος Rob. — ἐν omittunt Regg. F. G. Colb. 2. Guelph. Seld. Blomf. male. — ἄτῃ M. 2.

993. ἰὼ semel M. 2. — ποῖ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ή. Ἰὼ ὅπου τιμιώτατον·

ΙΣΜΗΝΗ.

θ'. Ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ.

Δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
Δήμου προβούλοις τῆςδε Καδμείας πόλεως·
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
Θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
Εἴργων γὰρ ἐχθροὺς, θάνατον εἷλετ' ἐν πόλει·
Ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
Τέθνηκεν, οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
Οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
Τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
Ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσὶν,
Ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονὸς,
Εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
Τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
Θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε,

Reg. H. M. 1. — τήσομεν Ald. θήσομαι Ven. 2. θάψομαι M. 2. — χθονὶ Guelph. ἐν χθονὶ Seld.

994. ἰὼ bis Colb. 2. M. 1. Seld. Guelph. Reg. F. Rob. Blomf. adversus metrum.

995. ἰὼ ἰὼ vulg. ἰὼ semel Reg. F. M. 1. 2. — πάτριον Colb. 2.

996. δοκοῦντα καὶ μέλλοντ' Reg. A. unde Brunck. μέλοντ' dedit. Etiam ed. Glasg. obelum ante δόξαντ' posuit, et Blomf. legendum suspicatur: ὑμῖν τὰ μὲν δόξαντ'. Sed nihil mutandum est. — ἀπαγγεῖλαι Vienn. B. D.

997. χθονὸς pro πόλεως M. 1. probante Blomfieldio, qui πόλεως sequente versu legi mavult.

998. εὐναίᾳ Ald.

999. ταῖς φίλαις Vienn. B. D. γῆς φίλης suspicatur Blomf.

1000. στυγῶν Regg. E. N. var. lect. in Colb. 2. Ven. 1. Barocc. Viteb. Ald. Turn. Vict. Brunck. εἴργων Rob., et, ut videtur, reliqui libri, Glasg. et rell. — γὰρ om. Guelph. — εἷλ' ἐν πόλει Colb. 2. εἷλε πόλεως Reg. L.

1002. οὗπερ Ald. ὥσπερ suspicatur Blomf.

1003. οὕτως Blomf. — ἐντέταλται Vienn. C.

1006. ὡς ὅτ' Rob. — Καδμείας ex uno Reg. A. dedit Brunck., quem male sequuntur Glasg. Schütz. Blomf.

1008. ἄτος Mosq. 1. — κεκλήσεται Reg. L.

Στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ᾕρει πόλιν.
Οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
Ταφέντ' ἀτίμως, τοὐπιτίμιον λαβεῖν·
Καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
Μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
Ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο·
Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
Ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
Ἐγώ σφε θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ,
Θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι
Ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
Δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
Μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.

1010. *ᾕρει πόλιν* Ald.

1011. *οὕτως* Blomf. *τούτου* Schütz. male.

1012. *τοὐπιτίμια* Colb. 1.

1013. *τυμβέα* Barocc. Ald. — De tribracho in sede quarta vid. Elmsl. ad Med. 492.

1014. *προσέβειν* Guelph. Ald.

1015. *ἄτιμον δ' εἶναι* Barocc. Ald. *ἄτιμον δ' εἶν* Reg. L. *ἄτιμον εἶναι δ'* reliqui libri omnes, quae male ita transposuit Brunck. *εἶναι δ' ἄτιμον*, sequuntur tamen Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. — *ἐκφορὰν* M. 1. et suprascr. in Colb. 2.

1016. *τῷ γε* Reg. F. quod recepit Blomf. Audacius etiam Schütz. dedit: *ταῦτ' ἀμφὶ τοῦδ' ἔδοξε*, sine causa. De *τῷδε* vid. ad v. 613.

1017. *γε* om. Barocc. Ald. Rob., unde Blomf. suspicatur, *προστάταισι Καδμείων* legendum esse.

1018. *εἰ μὴ* Ald. Turn.

1019. *κἀνὰ ἀκίνδυνον βάλω* Ald. *κἂν ἀκίνδυνον βαλῶ* Vienn. B. D. *κἀνακίνδυνον βαλῶ* Vienn. A. C. *κἂν ἀκίνδυνον βάλλω* Mosq. 2. (*βάλλω* etiam M. 1.) *κἂν ἀκίνδυνον λάβω* Mosq. 1. *κἂν εἰς κίνδυνον βαλῶ* Rob. Obelum apposuit Glasg. quare Blomf. ex conjectura dedit *κἀμὲ κινδύνῳ βαλῶ*, quia *ἀναβάλλειν κίνδυνον* nunquam pro *ἀναῤῥίπτειν* vel *παραβάλλειν* dici contendit. Mihi quoque vulgata dubia videtur, quamquam *μάχας ἀναβάλλεσθαι* eodem sensu dictum est apud Herod. V, 49.

1020. *ἐμὸν δ' οὐκ αἰσχύνομεν* Rob.

1021. *πόλιν* Guelph.

1022. *δεινὸν γάρ τὸ* Regg. K. L. Ven. 2. Rob.

1023. *κἀπὸ* obelo notavit Glasg., *καὶ τὸ* emendavit Pauw. quod placet Blomfieldio, sed usitatissima est haec praepositionis collocatio. v. Herm. ad Vig. p. 864. Ruhnk. epist. crit. p. 130.

Τοιγὰρ θέλουσ᾽ ἄκοντι κοινώνει κακῷ
Ψυχὴ, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
Τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
Λύκοι πάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
Τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
Γυνή περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
Κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
Καὐτὴ καλύψω· μηδέ τῳ δόξη πάλιν·
Θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

ΚΗΡΥΞ.

Αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

1024. *κοινωνεῖ* Reg. G., quod mavult Blomf. — *κακῷ* vulg. Glasg. Schwenk. *κακῶν* Regg. G. H. K. N. Colb. 2. M. 1. Ven. 2. Seld. Guelph. Rob. Brunck. Schütz. Blomf. recte.

1025. *ψυχῇ* Ald.

1026. *τούτῳ δὲ* Reg. L. Vienn. B. D. — *δὲ* om. Guelph. — *οὔτε* Guelph. *οὔτε* suspicatur Blomf. sed *οὐδὲ* refertur ad v. 1005. *ἁρπαγὴν κυσίν*. — *κοιλογάστερες* Viteb.

1027. *φάσονται* vulg. et Glasg. cum obelo. *σπάσονται* Regg. A. B. E. F. G. Seld. Barocc. M. 1. 2. Viteb. Mosq. 1. 2. var. lect. ap. Turn. et Steph. et sic Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk., probante Schaefero ad Schol. Apollon. Rhod. p. 280. sed praeferendum vulgatae non videtur. — De imperativo aoristi cum *μή* juncto vid. Elmsl. in Mus. crit. Cantabr. IV. p. 482. s.

1028. *αὐτοῦ* Guelph. *αὐτῇ* ex emendatione Piersoni Verisimil. I, 3. p. 41. receperunt Glasg. Schütz. Blomf., quod minime necessarium videtur. Nam quod sequitur *τῷδε*, ea est repetitio tum per se, tum propter interjectum *γυνή περ οὖσα* facile toleranda, (nam *τῷδε* cum Brunckio ad *κόλπῳ* referre ridiculum est) *αὐτῇ* autem prorsus otiosum foret.

1029. *οὖσα* om. Rob.

1030. *κόλποις* suprascr. in Guelph.

1031. *καὐτῇ* Rob. — *μὴ δέτω* Ald. Rob. *μηδέ σοι* Brunck. male.

1032. Vulgo post *θάρσει* comma ponitur, ut sit allocutio sui ipsius, sed comma deleverunt Glasg. Blomf., ut *θάρσει* sit substantivum, idque necessarium est, nam et allocutio illa hic minus apta est, et verba *μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν* otiosam haberent repetitionem eorum, quae v. 1027. dicta sunt, nisi sequitur id, propter quod nemini contra videri debet. — *σωτήριος* M. 1.

1033. *τάδε* Med. M. 1. 2. Colb. 1. 2. Seld. Rob. Brunck.

ΚΗΡΥΞ.

Τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τράχυν', ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.

ΚΗΡΥΞ.

Ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς;

ΚΗΡΥΞ.

Οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο.

ΚΗΡΥΞ.

Ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
Ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

1035. κανὰ Ald.

1036. τραχύνεσθ' Ald. et var. lect. ap. Turn. τραχὺς Rob. τραχύς γ' ex Burgessii emendatione Blomf., qua non opus est. Recte sic adloquitur κήρυκα, qui personam populi agit. — δ' male omittunt Glasg. Schütz.

1037. σὺ κοσμήσεις M. 1. cum var. lect. τιμήσεις. σὺ τιμήσειας Guelph. Vienn. A. σὺ μὴ τιμήσῃς Vienn. D. μὴ σὺ τιμήσεις Vienn. B.

1038. οὐ διατετίμητος Seld. οὐ τετίμηται Viteb. οὐκ ἠτιμήται Heathio auctore dederunt Brunck. Schütz. Peritiorem manum exspectat Blomf. Vulgatam Schwenk. explicat: *Nonne jam a Diis quam maxime honoratus est?* in quibus sensum non video. Locus mihi sic interpretandus videtur: *Num jam a Diis hic dehonestatus est?* ut οὐ διατετίμηται positum sit pro ἠτετίμηται. Quare interrogationis notam addidi, quae vulgo abest. Huic deinde interrogationi aptissimum est, quod respondet praeco.

1039. λαβεῖν Reg. L.

1040. ἀντημείψατο M. 1. suprascr. vulg. ἀντιμείβετο Guelph. Ald. ἀνταμείβεται Reg. E.

1041. αὐθενὸς Guelph.

1042. περαίνοι Ald. — Hunc versum praeconi adsignant Ald. Turn. Vict. Blomf., Antigonae ceteri. Blomf. tamen eum uncis inclusit, tanquam adscriptum a lectore diligente. Et revera ad sensum facillime desiderari potest, turbat autem diverbii singulis versibus decurrentis ordinem.

1043. θάψων Ald.

ΚΗΡΥΞ.

Ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Φεῦ φεῦ.
Ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἐριννύες, αἵτ' Οἰδιπόδα
Γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως.
Τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
Πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν,
Μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον;
Ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
Δεῖμα πολιτῶν.
Σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

1044. ἦσθ' Reg. K. Colb. 2. M. 2. Seld. Vienn. A. C. D. Rob. ἴστ' Vienn. B. — ἀπ' ἐννέπω Guelph.

1045. Haec hemichorio vulgo tribuuntur, Chori personam habet Arr., quem recte sequitur Blomf.

1046. θαρσυγενεῖς Rob.

1047. Ἐριννύες Blomf. — αἴδ' M. 3. — Οἰδιπόδος Guelph.

1048. ἄγενος Guelph. — ὀλέσατε Lips. 2. ὠλέσατε legit Elmsl. ad Med. 814. scilicet ne vocalis ante πρ producatur. — πρέμνοθεν Blomf. ex emendatione Is. Vossii ad Hesych. vv. αὐτόπρεμνος. πρύμναδε. quae non est quod vulgatae praeferatur.

1049. Huic versui Antigonae nomen praefigunt Rob. Vict. Glasg., Ismenae Regg. A. B. Barocc. Ald. Turn. Brunck., neutrum satis apte. Rectius Choro haec continuant Schütz. Blomf. — μήσομαι Lips. 2. Guelph. Vienn. B. C. D.

1050. πῶς bis M. 1. Ven. 1. Ald. Rob. — μήτε omisso σὲ Reg. H. μήποτέ σε Barocc. Reg. L. Ven. 1. Ald. μή σε Rob. μήποτε om. σὲ Turn. — κλάειν vulg. κλαύσειν Colb. 1. κλάειν Reg. A. Ald. Rob. Turn. Brunck. et rell.

1051. μήτε σε προπέμπειν vulg. μήποτέ σε π. Barocc. Ald. Rob. Turn. μήποτε π. Reg. E. Ven. 1. 2. μήτε π. Regg. A. B. Guelph. Lips. 2. Brunck. et rell. — τύμβῳ vulg. et Glasg. τύμβων Rob. τύμβον Regg. A. K. L. et var. lect. in B. Seld. Lips. 2. Mosq. 2. Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk. recte.

1052. καὶ ἀποτρέπομαι legendum putat Lobeck. ad Aj. p. 443. cui libri non favent.

1053. Hunc versum omittit Lips. 2.

1054. Hinc alterum hemichorium vulg. incipit, quod falsum esse vel ex eo patet, quod versus praecedens non est paroemiacus. — σύ γε μὲν M. 1. Lips. 2. — πενθητηρίων Vienn. B. D.

Τεύξῃ· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
Μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
Εἶσι. τίς οὖν ταῦτα πίθοιτο;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Δράτω πόλις καὶ μὴ δράτω
Τοὺς κλαίοντας Πολυνείκην.
Ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ συνθάψομεν
Αἴδε πρόπομποι. καὶ γὰρ γενεᾷ
Κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως
Ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥςπερ τε πόλις

1055. τεύξει Glasg. et rell. invitis libris.

1056. μονόκλαυστον Guelph. Vienn. B. D. — θρῆνον ἔχων M. 2. Colb. 1. Lips. 2. Vienn. B. D. Ald. Rob.

1057. εἶσι. τίς οὖν ταῦτα πίθοιτο; vulg. εἶσι. τίς οὖν ταῦτα πείθοιτο; Barocc. Vienn. B. D. Ald. Rob. εἶσι. τίς οὖν τὰ πείθοιτο; Vienn. C. εἶσιν. τίς ἂν οὖν πείθοιτο; Reg. H. Med. Colb. 1. εἶσι. τίς ἂν οὖν τὰ πείθοιτο; Reg. L. Colb. 2. (ubi suprascr. ταῦτα πίθοιτο) M. 2. εἶσι. τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο; Turn. εἶσι. τίς οὖν ἂν τὰ πείθοιτο; M. 1. εἶσι. τίς ἂν οὖν ταῦτα πείθοιτο; Lips. 2. εἶσιν. τίς ἂν οὖν ταῦτα πίθοιτο; Reg. A. et suprascr. in B. et sic Brunck. Schütz. Schwenk., quod vel propterea falsum est, quod paroemiacus hic necessarius est. εἶσι. τίς ἂν ταῦτα πίθοιτο; Glasg. et Blomf., particula οὖν sine librorum auctoritate omissa. Vulgata nihil offensionis habet, nisi quod ἂν abest, quod hic recte abesse posse puto, vid. Comment. Aeschyl. p. XI. Si quis mordicus illud teneat, et potius legendum erit: εἶσιν. τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο;

1058. δράτω πόλις vulg. metro claudicante. δράτω δὲ πόλις Turn. δράτω τε πόλις ex emendatione Canteri Brunck. et rell. sed malim, quod sensus postulare videtur, δράτω τι πόλις, jamque in idem incidisse video Elmslejum ad Eur. Med. 1224. qui quam facile ΤΙ ante Π excidere possit, exemplis probat. Nam quod illud τι interdum omitti contendit Doederl. Specim. p. 28., id hoc ipso loco maxime nititur.

1059. κλάοντας sine libris Glasg. Blomf. — Πολυνείκῃ Reg. G.

1060. ἡμεῖς μέν γ' Med. ἡμεῖς γὰρ Colb. 1. M. 2. Ven. 1. Seld. Barocc. Lips. 2. Guelph. Ald. Turn. ἡμεῖς μὲν γὰρ Colb. 2. M. 1. Rob. — ἴομεν Guelph. — ξυνθάψομεν Brunck. et rell. invitis libris.

1061. μετὰ γὰρ Reg. L.

1062. ἄχθος Lips. 2. Vienn. Rob. ἄκος vitium typ. in ed. Stanl. Glasg. Buttl. — γ' ἄλλος Colb. 1. Lips. 2. οὐκ ἄλλως Rob.

1064. ὥσπερ τις πόλις Seld.

Καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
Μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν,
Ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
Μὴ 'νατραπῆναι, μηδ' ἀλλοδαπῶν
Κύματι φωτῶν
Κατακλυσθῆναι ταμάλιστα.

Barocc. ὥσπερ πόλις Guelph. Obelum apposuit Glasg., ut videtur propter antepositum τε, quare Blomf. suspicatur ὡς ἡ τε πόλις, sed vid. quae ad Prom. 42. monui.

1066. θεῶν pro Διὸς M. 2.

1067. Καδμείαν suspicatur Blomf. sine causa.

1068. μὴ ἀνατραπῆναι M. 1. 2. Med. Lips. Guelph. Seld. Barocc. Rob. et sic Blomf. μὴ ἀνατροπῆναι Ald. — ἀλλοδαπῷ Regg. H. L. Colb. 2. Vienn. B. D. ἀλλοδαπᾶν Lips. 2.

1070. συγκατακλυσθῆναι Guelph. — τὰ μάλιστα Vienn. B. D. Ald.

Ι Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.
ΔΑΝΑΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.
ΚΗΡΥΞ.

Deest personarum index in Ald. Rob. — *Πρεσβύτης* et *Κόραι* adjiciunt Turn. Vict., quas personas recte omittunt Schütz. Both. Burgess. Praeterea Both. adjicit *Ναῦται*, Burgess. *ὁ τοῦ Πελασγοῦ ὄχλος δορύσσοος* et *ὁ τῶν Αἰγυπτιάδων ὄχλος ναυτικός*.

Ι Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
Στόλον ἡμέτερον νάϊον ἀρθέντ᾽
Ἀπὸ προστομίων λεπτοβαθῶν
Νείλου. Δίαν δὲ λιποῦσαι
Χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,

1. Tres primi versus vulgo ita leguntur:

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
Στόλον ἡμέτερον
Νάϊον ἀρθέντ᾽ ἀπὸ προστομίων
Λεπτοβαθῶν

quos in tres dimetros contrahere non dubitavi.

2. *ναίων* var. lect. ap. Turn. *ναῗον* Glasg. — *ἀροίντ᾽* Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. *ἀρθέντα* Turn.

3. *ἀπὸ στομίων* Ald. *πρὸ στομίων* omisso *ἀπὸ* Turn. *ἀποπρὸ στομίων* ex conjectura Burgess., quia *προστόμια* de fluvii ostiis non dicatur, sed neque *στόμια* hoc significatu adhiberi exemplis probare poterit et *ἀποπρὸ* sensui minus aptum est. — *λεπτοβαθῶν* Vict. Glasg. *λεπταμαθῶν* var. lect. ap. Steph. Schütz. *λεπτοματῶς* Reg. L. *λεπτομαθῶν* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. haec omnia contra metrum, quare Stanl. *τῶν λεπτοβαθῶν* vel *τῶν λεπταμαθῶν* legi voluit, Both. *ἀπὸ λεπτοβαθῶν* dedit, *προστομίων* pessime omisso. Certissimum videtur *λεπτοψαμάθων*, quod conjecit Pauw., recepit Burgess., unde variae lectiones facillime explicari possunt, *λεπτοβαθῶν* enim ex frequentissima litterarum $\bar{\beta}$ et $\bar{\mu}$ permutatione natum est.

4. *διαν* Turn. — *λειποῦσαι* Phil. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. unde propter paroemiacum hic non aptum, in quo praeter Pauw. et Burgess. editorum nullus offendit, non aegre ferrem, si quis liber aut *προλείπουσαι* praeberet, aut *ἐκλείπουσαι*, quod conjicit Seidl. ad Eur. Troad. 176., participium praesentis enim propter *φεύγομεν* ferri potest. Sed vid. Herm. El. metr. p. 578. sq.

5. *Συρίαν* Reg. L. *Συρία* Ald.

Οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
Ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι·
Ἀλλ' αὐτογένητον φυξάνορα
Γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'
Ὀνοταζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος,
Καὶ στασίαρχος, τάδε πεσσονομῶν,
Κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανεν,
Φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον·
Κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ

---

6. *οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίᾳ*, vulg., quod falsum esse evincit iota dativi elisum; tacet tamen Schütz., facillime se expedivit Both., qui ita legit: *Οὐ γνωσθεῖσαι δημηλασίᾳ Ψήφῳ πόλεως*. Burgess. in textu dedit *οὔ τιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαι*, in notis suspicatur *οὔτε κάθαρμά τι δημαλασίαι*. Sed vera est Tyrwhitti emendatio *δημηλασίαν*, quam probant Lobeck. ad Aj. p. 340. et Elmsl. ad Heraclid. p. 116. ed. Lips. Accusativum aptis exemplis vindicat Lobeck., jota autem subscriptum quam saepe cum *ν* confundatur, in vulgus notum est, cf. Schaefer. melet. crit. p. 109., et ipsum illud *δημηλασίαν* in duobus codd. Spanhemii libroque Aurati legi testatur Schütz.; quare recipere non dubitavi. Hinc addatur lexicis substantivum *δημηλασία*.

7. Difficultatem movet *γνωσθεῖσαι* pro *καταγνωσθεῖσαι* positum, et paroemiacus spondaico exitu, quare Both. eam, quam supra attuli, mutationem fecit, Lobeck. *καταγνωσθεῖσαι* reciperet, si metrum ferret, Burgess. dedit *πόλεως, ψήφῳ τε καταγνωσθεῖσ'*, sed de spondaeo vid. Herm. El. metr. p. 378.

8. *αὐτογενῆ τὸν* vulg. *αὐτογένητον* Ald. Rob., quod recepi, quia articuli collocatio incommoda est. — *φυλαξάνορα* Guelph. Med. sed in hoc antiqua manu additum *γρ. φυξάνοραν.* — *φυλαξάνοραν* Ald. Rob. Ceterum *γάμος αὐτογένητος* eadem ratione dictum est, qua Soph. Ant. 856. *κοιμήματα αὐτογένητα*, neque dissimili ratione *γάμος φυξάνωρ* est *connubium cum viris, quos fugimus*. Quare neque Schützii emendatione *αὐτογενήτων* egemus, neque Bothii *ἀλλ' αὐτογενῆ τοι φυξάρσενα*, neque Burgessii *ἀλλ' Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ — γάμον, αὐτογενῆ τὰ φυλαξάνορα — νόμιμ' ἀζόμεναι.*

13. *κήδιστ'* conjecerunt Aurat. et Inc. ap. Burgess., hic autem *κέρδιστ'* dedit, sine ulla causa; honestissima calamitatum erat fuga. — *ἀχαίων* Med. suprascr. ε. — *ἐπέκρανε* vulg. *ἐπέκρανεν* Heath. Schütz. Both. Burgess.

14. *ἀνέδην δὲ διὰ* Rob. — *κυμβάλεον* Ald. *κυμβαλέον* Turn. Vict. *κυμαλέον* Rob. ex conj., in cod. enim ejus legitur *κυβαλέων*. Canteri conjecturam *κῦμ' ἅλιον* recte receperunt omnes.

15. *κέασαι* Med. Reg. L. et cod. Rob. *κελασε* Guelph. *καλσασε* Ald. *κάλσεεν* Turn. *κέλσαι* Rob. e conj. et Vict.

Γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνου
Βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, κἀξ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
Τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
Τῆςδ' ἀφικοίμεθα,
Σὺν τοῖςδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
Ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
Ὧν πόλις, ὧν γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ,
Ὕπατοί τε θεοὶ, καὶ βαρύτιμοι
Χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
Καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ,
Ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ἱκέτην
Τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ

---

16. *οἰστροδίμου* Phil. *οἰστρόδομον* Reg. L. *οἰστροδόμου* Guelph. Ald. Rob. *οἰστροδόνου* Turn. Vict. et rell.

17. *ἐπιπνοίας* Med. et Phil. a prima manu, sed *π* est erasum, ut sit *ἐπινοίας*, et hanc lectionem habent Guelph. Ald. Rob: sed illam tuentur etiam Turn. Vict. et v. 44. Verba *κἀξ ἐπιπνοίας* ejecit Both. sequente Schütz., tanquam illinc huc translata, verba *βοὸς, ἐξ ἐπαφῆς* omittit Burgess., uterque injuria.

18. *τετελέσθαι* ex conjectura inutili dedit Schütz., quam recepit tamen Bothius.

19. *τίνα οὖν* Med. Guelph. Ald. Rob. *τίνα γοῦν* Turn. Vict. Schütz. Both. *τίν' ἂν οὖν* Burgess., sed *ἂν* hic recte abesse posse probavit Herm. ad Soph. Aj. 904.

22. *ἱεροστέπτοισι* vulg. *ἐριοστέπτοισι*, quod Scaliger, Auratus, et Stanl. conjecerunt, recte receptum est ab omnibus. — *κλάδοισιν* pro vulg. *κλάδοισι* omnes inde a Glasg.

23. *ὧν πόλις, ὧν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ* Vict. Rob. e conj. et, ut videtur, codd. *ὧν πόλις, ὧν γῆς λ. ὕ.* Ald. Turn. *ὦ πόλις, ὦ γῆ καὶ λ. ὕ.* cod. Rob. et sic e conjectura dedit Stanl., quem sequitur Schütz. *εὔπολις ὦ Γῆ καὶ λ. Ὕ.* emendavit Both. *ὧν πόλος ὧν γῆ καὶ λ. ὕ.* Burgess. Sed vulgata proba est: *vos, quorum est et urbs et terra et aqua, Dii superi inferique atque Jupiter.* Ita etiam *τρίτος*, quod ex Schütziana lectione sensu caret, nullam habet difficultatem.

24. *χ' οἱ βαρύτιμοι χθονίας θήκας κατέχοντες* Burgess. sed articulus minime necessarius est et *χθόνιοι θήκας κατέχοντες* eundem sensum fundit, quem voluit ille.

27. *δέξαιθ'* Rob. Vict. *δέξαιτ'* Ald. Turn. *δέξασθ'* auctore Heathio Schütz. Both. Burgess., quae mutatio non est necessaria, potest enim hoc votum optativo efferri, quamquam infra ponitur imperativus *πέμψατε*.

Πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ δ'
Ἑσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ,
Πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
Θεῖναι, ξὺν ὄχῳ ταχυήρει
Πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
Χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τ'.
Ὀμβροφόροισίν τ' ἀνέμοις, ἀγρίας
Ἁλὸς ἀντήσαντες, ὄλοιντο,
Πρίν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει,
Σφετεριξάμενον πατραδελφείαν
Τήνδ' ἀεκόντων, ἐπιβῆναι.
Νῦν δ' ἐπικεκλόμεναι στρ. α΄.
Δῖον πόρτιν ὑπερ-
πόντιον τιμάορ', Ἶνίν τ'
Ἀνθονομούσας προγόνου
Βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας

29. *αἰδοίῳ πνεύματι χώρας* *cum benevolentia terrae*, i. e. *incolarum*, inutilis igitur est Bothii emendatio *χώραις*, inepta Burgessii *αἰδοίῳ νεύματι κόρσας*.

30. *δεσμὸν* Ald. Rob. *δ' ἑσμὸν* reliqui recte.

31. *ἐνασώδει* Ald.

32. *ξυνόχωτα χυήρει* Ald.

35. *ὀμβροφόροισι* vulg., quod recte inde a Pauwio in *ὀμβροφόροισιν* mutatum est. — Verba *ἀγρίας ἁλὸς ἀντήσαντες* commatibus includenda esse, recte vidit Elmsl. in Classical Journ. XV. p. 209., vulgo enim genitivi minus commode cum *ἀνέμοις* junguntur.

38. *σφετεριξαμένων* Scalig. et Spanh. ad Julian. p. 25. B. male; *σφετεριξάμενοι* Burgess. ex conjectura incerti cujusdam in libro Vossiano, et sic Hermannus quoque emendare videtur ad Soph. Aj. 702., neque improbarem, si in codice reperiretur, quamquam vulg. quoque defendi potest, ad quam *ἑσμόν* aut *τινά* supplendum est. — *πατραδελφείαν* pro vulg. *πατραδελφίαν* metri causa reposuerunt Pauw. Schütz. Both. Burgess.

40. *ἐπικεκλομένα* Turn., unde *ἐπικεκλόμενα* Schütz. Both., quod non intelligo. Voluerunt singularem, quia in antistropha singularis ponitur, sed haec numeri mutatio nihil offensionis habet.

42. *ὑπερπόνον* Med. — *τιμ' ἀόρινιν* Ald. *τιμάορον ἶνιν* Turn.

43. *ἀνθονόμου τᾶς* vulg. *ἀνθονόμους* (ου) *τὰς* Phil. *ἀνθονόμους τὰς* Reg. L. Rob. *ἀνθονόμους ταῖς* Ald. *ἀνθονομαῖς ταῖς* Guelph. *ἀνθονόμου ταῖς* Turn. *ἀνθονομούσας* Glasg. et hoc receperunt Schütz. Both. Burgess.

44. *ἐπιπνοίαις* Guelph. Ald. Turn.

Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμία δ'
Ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν
Εὐλόγως, Ἔπαφόν τ' ἐγέννασε·
Ὄντ' ἐπιλεξαμένα, ἀντ. ά.
Νῦν ἐν ποιονόμοις
Ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν
Πρόσθε πόνων μνασαμένα,
Τά τε νῦν ἐπιδείξω
Πιστὰ τεκμήρια, τά τ' ἀνόμοια,
Οἶδ', ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται.
Γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.
Εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων στρ. β'.
Ἔγγαιος, οἶκτον οἰκτρὸν ἀΐων,
Δοξάσει τις ἀκούων ὄπα τᾶς Τηρεΐας

---

45. Post Ζηνός interpungunt Schütz. Both., ut ἔφαψιν ad sequentia pertineat, sed nihil novavi, quia totus hic locus nondum ita legitur, ut de ejus sensu certi quidquam proferri possit. — βοὸς ἐξ ἐπαφῆς τε Ζηνὸς, ἐπωνυμίαν violenta mutatione dedit Burgess.

47. ἐπαφόν τε γέννας ἐόντ' ἐπιλεξαμένα vulg. et sic Reg. L. et Rob., nisi quod δὲ pro τε habent. ἐπαφόν τε γεννέας ὄντ' ἐ. Ald. ἐπαφόν τε γενεᾶς ὄντ' ἐ. Turn. ἔπαφον δ' ἐγέννασ' ὄντ' ἐ. Med. hinc ἔπαφόν τ' ἐγέννασεν. ὄντ' ἐ. Glasg. omnino recte, aperte enim in vulgata quoque haec lectio inest. Schütz. Both. et Burgess. τόνδ' pro ὄντ' dederunt, male.

49. γῦν Rob. — πιονόμοις vulg. sed ποιονόμοις Guelph. Ald. Turn. Glasg. et rell. recte.

50. τῶ ποιστῶν Ald.

51. μιασαμένα Reg. L.

53. ἀνόμια Ald.

54. οἶδ' ἄελπτά περ vulg. Glasg. Schütz. οἵ δ' ἄελπτά περ Ald. ἤδ' ἀελπθ' ἅπερ Rob. e conj., in codice enim vulg. lectionem invenerat. — Non respondent hic et praecedens versus strophicis, quare, ut Pauwii, Heathii, Buttlerique commenta praeteream, Both. dedit: πιστὰ τεκμήρια τῶν ἀνυμνῶν — τά τ', ἄελπτά περ ὄντα, φανεῖται. Burgess.: πιστὰ τεκμήρι', ὁποῖά τ', ἄελπτά περ — ὄντα, φανεῖται· Sed de his versibus eo minus certi quidquam dici potest, quod ne strophicorum quidem lectio certa est.

55. θεοὺς pro λόγους dedit Burgess. inepte.

57. Non respondet antistrophico suo hic versus, sed vitium in illo quaerendum videtur, male igitur fecit Bothe, qui οἰκτρὸν ejecit.

58. ἀκούειν conjecit Heath., quod recipere voluisse Schützium ex ejus nota patet, receperunt Both. et Burgess. sine causa, ἀκούων enim ex praecedentibus repetitum est, ita ut τις, quod etiam nonnulli in τιν' mutare voluerunt, accusativus autem ὄπα non ab ἀκου-

Μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,
Κιρκηλάτου τ' ἀηδόνος·
Ἅτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα, ἀντ. β'.
Πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων·
Ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως
Ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν
Δυςμάτορος κότου τυχών·
Τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρτος Ἰαονίοισι νόμοισι στρ. γ'.
Δάπτω τὰν ἁπαλὰν νειλοθερῆ παρειάν,

ων sed a δοξάσει pendet. — Τηρεΐας pro vulg. Τηρείας, quod editores omnes retinuerunt, metri causa scripsi; exempla hujus solutionis habet Elmsl. ad Eur. Med. 806.

59. Τηρείας μήτιδος periphrastice pro Τηρέως positum esse, quod putant Schol. et Schütz., persuadere mihi non possum, nam neque intelligi potest, cur μῆτις potissimum Terei ad hanc periphrasin adhibeatur, et multum incommodi habent genitivi a genitivo praemisso pendentes. Nec tamen Bothii conjecturam ματέρος probo; non dubito, quin Τηρείας ἀλόχου jungendum, pro μήτιδος autem adjectivum aliquod legendum sit.

60. τ' ἀηδονῆς Med. Reg. L. Rob. τᾶ ἡδονῆς Ald. — κιρκηλάτου δ' ἀηδόνος dederunt Schütz. Both., ut otiosum τ' absit, sed illud δ' non minus otiosum est; κιρκηλάτοι' ἀηδόνος eadem de causa Burgess., quae est emendatio Elmsleji ad Eur. Med. 807., bene refutata ab Hermanno in Classical Journ. XLIV, p. 419. Forsitan scribendum κιρκηλάτης ἀηδόνος, cujus loco quum usitatior forma masculina reposita esset, hiatus causa τ' inserendum erat.

61. ἀτοποχώρων Med. Reg. L. ἀτοκοχώρων Phil. ἄτοπο χώρων Ald. ἃ τόπων χώρων Turn. ἃ τἀπὸ χώρων Rob. ἅτ' ἀπὸ χώρων Vict. Glasg. Schütz. — ἐργομένα Reg. L. Rob. Turn. ἐργομία Ald. — Offenderunt Both. et Burgess. in eo, quod omnibus locis fluviisque Philomela exclusa dicatur, quare ille ἅτ', ἐπιχώριον ποταμῶν εἰργομένα, hic ἅτ' ἀπὸ χώρων, ἄμοτον τειρομένα dedit. Sed illud verbis minime inest, et vel sequens ἠθέων de consuetis tantum locis sermonem esse indicat.

62. πένθειν Ald. — οἰκτεῖν Ald. — Versus strophico non respondet, quare Heath. νέον τιν' proposuit, Lachm. de chor. syst. p. 58. νεόκοτον, quod satis probabile est. Both., qui strophicum quoque mutavit, reposuit νέοικον ἠθέων.

64. ἕο ἐν vulg., quod recte in ἕθεν mutarunt Glasg. et rell.

66. τῶ Guelph. τὼ Ald. τῶς Turn. — φιλοδύρτοις vulg. φιλοδέρτοις Rob. φιλόδυρτος auctore Heathio metri causa omnes. — ἰανοίοισι Ald. φιλοδύρτοισι αἰνοῖσι Turn. ἀηδονίοισι in aliquot codd. se reperisse testatur Spanh. ad Aristoph. Ran. 695., idem conjecit Stanl., et ex Incerti emendatione recepit Burgess., neque displicet.

67. παρειὰν pro ἁπαλὰν Rob. — νειλοθαλῆ ex cod. affert Spanhem., receperunt Schütz. et

Ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν.
Γόεδνα δ᾽ ἀνθεμίζομαι
Δειμαίνουσα φίλους τᾶσδε φυγᾶς
Ἀερίας ἀπὸ γᾶς,
Εἴτις ἐστὶ κηδεμών.
Ἀλλὰ θεοὶ γενέται, κλύετ᾽ εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες, ἀντ. γ΄.
Ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ᾽ αἶσαν,
Ὕβριν δ᾽ ἑτοίμως στυγοῦντες
Πέλοιτ᾽ ἂν ἔνδικοι γάμοις.
Ἔστι δὲ κὰκ πτολέμου τειρομένοις
Βωμὸς Ἄρης φυγάσιν
Ῥῦμα, δαιμόνων σέβας.
Εἰ θείη Διὸς εὖ παναληθῶς. στρ. δ΄.

Both., *νειλοτραφῆ* ex Blomfieldii emendatione Burgess., sed non video causam ab omnium librorum lectione recedendi. — *πορειὰν* Guelph. Ald.

68. Non respondere visus est hic versus antistrophico, quare Both. eos sic exhibet:

κραδίαν τ᾽ ἀπειρόδακρυν.
ἐτύμως δ᾽ ὕβριν στυγοῦντες.

Sed nihil mutandum est, modo *καρδίαν* bisyllabe legas.

70. *δεὶ μαίνουσα* Ald.

71. *θερίας* dedit Schütz. antistrophico mutato, pessime.

73. *θεοὶ οἱ γενέται* vulg. sed *οἱ* metri causa inde a Pauwio omiserunt omnes, recte.

74. *ἢ* omittit Guelph. *ἢ βαὶ* Reg. L. — Sensus hujus loci est: *aut si vel non perfectum, id quod concupiscimus, nobis datis, insolentiam autem illorum parato auxilio aversamini, justi eritis circa nuptias*, quem sensum non capientes Schütz. *ἥβαν μὴ τέλεον*, Both. *ἀκάν μοι τέλεον δόντες ἔχειν παρ᾽ ἀστῶν*, Burgess. *μὴ κλίνην τελέαν* dederunt.

75. Vulg. *δ᾽ ἑτοίμως*, nescio utrum metri an sensus causa, editores omnes respuerunt. *δ᾽ ἐτύμως*, quod habet Guelph., ex Arnaldi conjectura receperunt Glasg. Both. Burgess., *δὲ θυμῷ* ex Jacobsii emendatione Schütz., sed vulg. metro non officit, et sensus supra explicatus est. — *στύγοντες* Med. Guelph. Ald. Rob.

76. *πεδῷτ᾽ ἂν ἔκδικον γάμων* Both. *ἐμπελᾶτ᾽ ἔτ᾽ ἐκδίκοις γάμοις* Burgess. sine causa.

77. *κακοπτολέμου* Guelph. Ald. Turn.

78. *ἀρῆς* Turn. — *φυγᾶσιν* Ald. *φυγάσιν* Med. Schütz. *φυγάσι* vulg. — Vulgata, quam exhibui, sensu caret; quare Schütz., strophico mutato, Ἄρης ejecit, sed melius placet Heathii emendatio *Ἀρηφυγάσι*, quam receperunt Both. et Burgess.

80. *εἰθείη* Ald. Rob. — Vulgatum retinet Glasg., commate post *σέβας* posito, cujus lectionis sensum non assequor. *εἰ θείη θεὸς* in priore editione emendaverat Schütz., quod recepit Burgess., item post *σέβας* commate interpungens, sed id

Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη,
Πάντα τοι φλεγέθει κἀν
Σκότῳ, μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ
Μερόπεσσι λαοῖς.
Πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ, ἀντ. δ'.
Κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.
Δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δά-
σκιοί τε τείνουσιν πόροι,
Κατιδεῖν ἄφραστοι.
Ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύργων στρ. έ.
Πανώλεις βροτούς,
Βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει,

---

admodum displicet. In postrema editione Schütz. dedit: *εὐθύνη Διὸς εὖ παναληθής*. Both. *ᾐθείη, θεὸς οὐ παναληθής.*, uterque nimis audacter. Facillimum esset: *εἴθ' εἴη Διὸς εὖ παναληθῶς*, ex praecedentibus *σέβας* subintellecto, sed ita versus cum sequentibus minus cohaeret; quare verum puto: *εἰ θείη θεὸς εὖ παναληθῶς*, *utinam Deus revera res nostras bene constituat*, *θεός* enim ex versu sequente facile corrumpi poterat.

82. *πάντα* Ald. Turn. *πάντη* Rob.

83. *μέλαιναι ξυντυχίαι* Turn. Vict. *μέλαιναι ξυντύχαι* Guelph. *μέλαιναι ξὺν τυχαι* Ald. *μέλαιναι ξυντύχᾳ* Med. *μέλαινα ξυντύχα* Phil. Rob. hinc *μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ* recte Glasg. Schütz., qui et sensum bene explicavit.

85. *ἀσφαλῶς* Turn. Vict. *ἀσφαλὲς* Med. Reg. L. Ald. Rob. et sic, exigente metro, editores omnes.

88. *τείνουσιν* Glasg. Schütz. Burgess. pro vulg. *τείνουσι*.

89. *κατειδεῖν* Phil. *κάτει δεῖν* Rob.

90. *δὲ ἀπιδὼν* vulg. *δὲ ἐπιδὼν* Reg. L., quae neque sensui neque metro satisfaciunt; quare Both. *δαπέδων* dedit; Burgess. *δ' ἐδέων*. Minus violenta est emendatio Hermanni *δ' ἀπίδων*, quam recepit Schütz. Sed primum ex incertissimis est vocabulum ab eo repositum, deinde mirum est, in nullo libro *δ'*, in omnibus *δὲ* legi, quamquam sequitur vocalis. Quare unicam loci desperati medicinam reperisse mihi videor, pro *ΔΕΑΠΙΔΩΝ* reponendo *Δ' ΕΛΠΙΔΩΝ*, quae mutatio mihi tam certa videtur, ut eam in textum recipere non dubitaverim; *ἐλπίδες* enim quam pulchre, quam vere Aeschyleo spiritu *ὑψίπυργοι* dicantur, quam apte Jupiter superba spe dejicere mortales dicatur, nemo non videt; versus autem antispasto constat cum hephthemimeri iambica.

92. 93. Vulgata, quam in textu exhibui, leviter corrupta est, quod et metrum antistrophicorum docet, et vocabulum *ἄποινος*, alibi non obvium. Sensus, quem sententiarum nexus po-

Τὰν ἄποινον δαιμονίων·
Ἥμενον ἄνω φρόνημά πως
Αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας,
Ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν.
Ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρότειον, οἷα — ἀντ. ε.
Νεάζει πυθμὴν
Δι' ἁμὸν γάμον τὰ θάλλος
Δυςπαραβούλοισι φρεσὶν,
Καὶ διάνοιαν μαινόλιν
Κέντρον ἔχων ἄφυκτον, ἄταν δ'
Ἀπάτᾳ μεταγνούς.

---

scere videtur, hic est: *Jupiter mortales superba spe dejicit, nulla vi, quae ipsi molestiam creet, sed sola voluntate.* Quare admodum displicet satis audax Schützii mutatio *βίαν δ' οὔτις ἐξώπλιζε πανάποινον δαιμονίων*, quam recepit etiam Both. retento *ἐξοπλίζει*. Burgess. reliquis non mutatis *οὔτις* dedit. Sed haec omnia ne metro quidem satisfaciunt. Mihi legendum videtur: *βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει τὰν ἄπονον δαιμονίων*, vel quod melius placet: *βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει. πᾶν ἄπονον δαιμονίων. vim vero nullam exarmat, omnes Deorum res molestia vacant.* — Ceterum *οὔτις* in codd. se reperisse testatur Spanh., qui etiam conjecturae *πανάποινον* auctor est.

94. Versus antistrophico non respondet, quare Both. *αἰνοφρόνημα*, Burgess. *ὧν φρόνημα* dedit, sed in sensu nihil desideratur, quare vitium in antistrophico quaerendum puto.

96. *ἀφ' ἁγνῶν* in uno cod. reperit Spanh., quod recepit Both.

97. *βρότειος* ex conj. dedit Schütz., sine causa. — *οἷα* metro adversari visum est, quia vulg. versus ita distribuuntur, ut *βρότειον οἷα νεάζει* secundus antistrophae versus sit, quare Schütz. Both. Burgess. dederunt *οἵᾳ*, cujus loco multo melius et facilius reponi poterat *οἵαν*. Sed nihil mutandum est; syllaba anceps docet, post *οἷα* versus finem esse.

99. *δ' ἀμὸν* Turn. — *γάμοντα θάλος* Ald. *τὸ θάλος* vulg. *τὸ θάλλος* metri causa dedit Glasg., sed sensus neque sic sanus est; *τοι θάλπος* Schütz. *τεθαλὼς* Both., quem sequitur Burgess., neque displicet.

100. *δυςπαραβούλοισιν* Rob. — *φρεσὶ* vulg. *φρεσὶν* Rob. Glasg. Both. Burgess.

101. *μενόλιν* Guelph. Ald. Rob. — Ut strophico respondeat, *γε* ante *μαινόλιν* auctore Heathio inseruerunt Schütz. et Both., quod prorsus abundat. Ex corrupta lectione *μενόλιν* certum videtur legendum esse *μὲν μαινόλιν*, cui favet sequens *δέ*. Lachm. de chor. syst. p. 58. *καὶ διάνοιαν αἰνολὶν*, in strophico *ἣν μεμόνῃ φρόνημά πως* legendum putat.

102. *ἄτᾳ* Vict. *ἄταν* Ald. Rob. Turn.

103. *ἐπ' ἄτᾳ* in codd. duobus reperit Spanh. Ceterum vulgatam bene explicavit Schütz., ut

Τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω στρ. ϛ'.
Λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ.
Ἰὴ, ἰή.
Ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ
[Θρεομένη μέλη,]
Ζῶσα γόοις με τιμᾷ.
Ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
Καρβάνα δ' αὐδὰν
Εὐακοεῖς.
Πολλάκι δ' ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι,
Λίνοισιν, ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.
Θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα, πελομένων καλῶς, ἀντ. ϛ'.
Ἐπιδρομῶσ' ὅθι θάνατος ἀπῇ.

---

supersedere possimus Bothii et Burgessii emendationibus, quorum ille *ἄταν ἀπάτας μεταγνοὺς*, hic *ἄτας ἕπεται μ' ἀνάγνως*.

104. *θρεβομία λεγῶν* Ald. *θρεομένα λέγων* Rob. Vict. *θρευομένα γεγώνει* Turn. *θρεομένα λέγω* Stanl. Glasg. Schütz. Burgess., quod, nescio unde haustum, verum non puto, sed interim retinui. *θρεομένα λεχῶν* Both.

107. *ἐμπρέπη* Ald. *ἐμπρέποι* Rob. *ἐμπρεπῆ* Guelph. Turn. Vict. Glasg. Burgess. *ἀμπρεπῆ* Stanl. Schütz. Both., nescio qua auctoritate.

108. *θρευομένη* Ald. Turn. Totum versum uncinis inclusit Glasg., ejecerunt Schütz. Both. Burgess. recte.

109. *με τιμᾷ* vulg. *με τιμῶν* Rob. *μεθ' ἡμῶν* Turn. *μετιμῶ* Ald. *με τιμῶ* Guelph. Reg. L., et sic Glasg. Schütz., quod recepi, quamquam lectio valde incerta est. *μέτειμι* conj. Canter. *ζώσατο οἷς με τιμᾷ* var. lect. ap. Schol. *ζῶσι γόοι μεθ' ἡμῶν* Both. *ζῶσα γόους γεγωνῶ* Burgess.

110. *ἱλέωμαι* Ald. Rob. *ἱλάομαι* Burgess., mox idem *βουνὸν*.

111. *καρβάνα δ' αὐδὰν* vulg. sed *κάρβανον* dedit Schütz., ut haec inter se consentiant. Sed quum Rob. hic et infra *αὐδὰ* habeat, verum puto *καρβάνα δ' αὐδά*, *imploro quidem Apiam, sed barbara vox est*, deinde se ipsam consolatur *εὖα, κοννεῖς*, *eia, cognoscis eam.*

112. *εὐακοεῖς* vulg. *εὐακοννεῖς* Med. Reg. L. Guelph. Ald., quod verum mihi videri ad versum praecedentem monui. *εὖα, κονοῖς* Schütz. *καρβάναυδον εὐακοεῖν* Both. *κάρβανον αὐδὰν εἶ γε κοννεῖς* Burg.

113. *ἐνπιτνῶ* Guelph. Ald. Rob.

115. *σιδωνίᾳ* Ald. Turn. — *καλύστρᾳ* Guelph. Ald.

116. 117. Vulgata horum versuum lectio, quam cum Glasg. repraesentavi, omni sensu caret, in altero versu metrum quoque laborat, neque variae lectio-

Ἰὼ, ἰὼ,
Ἰὼ, δυςάγκριτοι πόνοι.
Ποῖ τόδε κῦμ᾽ ἀπάξει;
Ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
Καρβᾶνα δ᾽ αὐδὰν
Εὐακοεῖς.
Πολλάκι δ᾽ ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι,
Λίνοισιν, ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.
Πλάτα μὲν οὖν λινοῤῥαφής τε στρ. ζ'.
Δόμος ἅλα στέγων, δορὸς
Ἀχείματόν μ᾽ ἔπεμπε σὺν πνοαῖς·
Οὐδὲ μέμφομαι· τελευτὰς δ᾽
Ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας
Πρευμενεῖς κτίσειεν.

---

nes quidquam juvant. *πελομιῶν* Ald. *πολεμίων* Turn. — *ἐπιδρόμῳ πόθι* Phil. Ald. Turn. — *ὄπῃ* Ald. Turn. Reliquis non mutatis Schütz. *ἐπιδρομοῦσ᾽* dedit, quod neque metrum neque sententiam adjuvat. Both.: *Θεοῖς δ᾽ εἶεν ἅγια τέλεα, πελομένων καλῶς, Ἐπιδρόμοις ἣν θάνατος ἀπῇ.* Burgess.: *Θεοῖς δ᾽ ἐναγέα τέλε᾽ ἀτέλεά μοι· καλῶ σ᾽ Ἐπίδρομος ἴθι θάνατος, ἰή.* Lachm. p. 58. *Θεοῖς δ᾽ ἐναγέα τέλεα πελόμεν᾽ οὐ καλῶς Ἐπιδρομὰς ὅθι θάνατος ἀπῇ.* Sed codicum auxilium hic locus exspectat.

120. *κῦμα πατάξι* Rob.

121. Versus repetitos 120—126. omisit Burgess., quia hujusmodi repetitiones scena Attica respuat; eorum loco posuit v. 152—157., quos ingenio, ut ipse dicit, sagaci ita emendavit, ut responsio antistrophica luculenter se proderet. Sed haec silentio praeterire licet. — *ἱλέωμαι* Ald. Rob.

122. *καρβάνα δ᾽ αὐδὰ* Rob.

123. *εὐγακόννις* Med. Reg. L. *ἐνγακόννις* Guelph. *ἐνγαγρόνεις* Ald.

125. *αἴνοισιν* Phil. Guelph. Ald.

126. *σιδωνίᾳ* Turn.

127. *λινοῤῥαφίς* Ald. Turn.

129. *ἀχήματον* Med. *ἀχίματον* Guelph. Ald. Rob. — *ἔπεμψε* Schütz. Both., nescio qua auctoritate. — *σὺν πνοιαῖς* vulg. *συμπνοιαῖς* Rob. *ἂν πνοιαῖς* Guelph. Ald. Turn. *σὺν πνοαῖς* metri causa Glasg. et rell., probante etiam Elmsl. ad Eur. Heraclid. 431.

130. *τελευτᾶς δ᾽ ἐν χρόνῳ* vulg. Glasg. *τελευτᾶς. ἐν δὲ χρόνῳ* Ald. Turn. Schütz. Both. Sed utrique lectioni illud obstat, quod *κτίσειεν* cum sequente infinitivo jungi nequit, quare *τελευτὰς* dedi, maxime propter sequens *πρευμενεῖς*.

132. *πρευμενεῖς κτίσειεν* Med. Ald. Rob., quod recipere non dubitavi; editores omnes, cum Turn. et Vict. habent *πρευμενὴς κτίσεις*.

Σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
Εὐνὰς ἀνδρῶν, ἒ, ἒ,
Ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
Θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁγνά μ' ἀντ. ζ'.
Ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
Ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές·
Παντὶ δὲ σθένουσι, διωγμοῖσι δ'
Ἀσφαλίας ἀδμήτας ἀδμήτα
Ῥύσιος γενέσθω.
Σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρος,
Εὐνὰς ἀνδρῶν, ἒ, ἒ,
Ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
Εἰ δὲ μὴ, μελανθὲς στρ. η'.
Ἡλιόκτυπον γένος,

---

133. *μεγαλοματρὸς* Schütz. et Both. sine causa.

135. *ἀδάματον* pro vulg. *ἀδάμαντον* cum Bothio metri causa restitui, quorum vocabulorum perpetua est confusio. — Hos tres versus Burgess. iterum hic et in antistropha omisit, eosque in fine carminis tanquam epodum collocavit.

136. *θέλουσαν δ' οὖν θέλουσαν* Ald. Turn. — *ἀγμὰ* Ald. *ἁγνὰν* Turn.

138. *ἔχουσα σεμ' ἐ πώπι'* Ald. *ἔχουσα μ' ἐπ' ὦπὶ* Turn.

139. 40. Hi versus insigniter corrupti sunt; in vulgata, quam in textu exhibui, neque sensus neque metrum salvum est, nec quidquam conjectura assequi licet. *σθένουσα* Turn. — *διωγμοῖσιν* omisso *δ'* Rob. — *ἀσφαλέας* Med. Guelph. Ald. *ἀσφαλὲς* Rob. — *ἀδμῆτος* Reg. L. — Schütz. et Both. ex Canteri et Heathii emendationibus dederunt: *Παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς Ἀσφαλίσασ' ἀδμήτας ἀδμήτα*, Burgess.: *πάντα δ' ἀσθενεῖς, διωγμ' εἴα' | ἀφιλίας· σὺ δ' ἀδμ-| ῆς ἀδμῆτος*, Lachm. de chor. syst. p. 59. *πάντα δὲ σθένουσ' ἰυγμοῖς ἀσφαλὴς ἀδμῆτος ἀδμήτα*. Denique *ἄδματος ἀδμάτου* reponendum putat Lobeck. ad Aj. p. 242.

145. *εἰ δὴ μὴ* Ald. Rob.

146. Hic quoque locus ex vexatissimis est, vulgata enim, *εἰ δὲ μὴ, μελανθὲς ἢ διόκτυπον γένος τοὔγγαιον* sensu caret. Quare varia tentarunt editores. Schütz. totum locum sanasse sibi videbatur, *ἢ* cum Heathio in *ἢ* mutato, quo facto sensum hunc satis ineptum extricavit: *Si minus, in Tartarum, ubi Titanum genus terrestre fulmine Jovis percussum adeoque nigratum nunc habitat, ad Jovem mortuorum ibimus.* Sed, reliquis omissis, *τοὔγγαιον* ne metro quidem satisfacit, quare qui eum secutus est Both. antistrophicum quoque versum mutavit; idem praeterea *ᾷ* dedit; Burgess. denique qua solet sagacitate hanc lectionem eruit: *εἰ δὲ μὴ μέλαν θήσει διόκτυπον γένος τόν τ' ἄγον.* Sed certam

Τὸν γάϊον,
Τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
Ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
Ἀρτάναις θανοῦσαι,
Μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
Ὦ Ζεῦ, Ἰοῦς ἰὼ
Μῆνις μάστειρ᾽ ἐκ θεῶν.
Κοννῶ δ᾽ ἄταν
Γαμετᾶς οὐρανόνικον.
Χαλεποῦ γὰρ ἐκ
Πνεύματος εἶσι χειμών.
Καὶ τότ᾽ οὐ δικαίοις — ἀντ. η.
Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
Τὸν τᾶς βοὰς

---

emendandi viam librorum lectiones monstrant, *ἡδιόκτυπον* enim habent Ald. et Turn., *τοὔγγαιον* autem in solis Turn. et Vict. comparet, Med. Guelph. Ald, habent *τόνταιον*, Reg. L. *τὸν ταίον*, idemque in cod. suo reperit Rob., qui ex conjectura *τὸν τάγον* dedit. Jam *ΗΔΙΟΚΤΥΠΟΝ* nihil aliud est quam *ΗΛΙΟΚΤΥΠΟΝ* et *ΤΟΝΤΑΙΟΝ* corruptum est ex *ΤΟΝ ΓΑΙΟΝ*, quare totum locum sic lego, ut eum in textu exhibui: *Sin minus, fusca, solis radiis icta gens, ad Jovem inferorum ibimus.* *τὸν γάϊον* simul unice antistrophico *τὸν τᾶς βοὸς* respondet. Utraque emendatio mihi tam certa videtur, ut eam in textum recipere non dubitaverim.

153. 154. *ἀζηνιουσίω* Med. *ἀζηνὶ οὐσίω* Guelph. Ald. idemque in codice suo legit Rob., qui ex conjectura dedit eam lectionem, quae nunc vulgatur. *ἀζηνιοουσίω* Reg. L. *ὦ Ζεῦ ἰοῦσα* Turn. *ὦ Ζεῦ, Ἰοῦς ἰὼ* Vict. Glasg. et Schütz., qui in versu sequente *ἐκθέει* legendum putat. Both. edidit: *ὦ Ζὴν, ἴασαι μῆνιν μαστεῖρας θεῶν!* Burgess.: *ἐζημίωσ᾽ Ἰοῖ με μῆνις μνάστειρ᾽ ἐκ θεῶν.* Ad litterarum tractus proxime accederet: *ἅ ζημιοῦσ᾽ Ἰὼ μῆνις μάστειρ᾽ ἐκ θεῶν, ira, quae Ionem vexat, investigatrix est*, i. e. *nos quoque persequitur*, quamquam *μνάστειρ* non displicere fateor.

155. *κοννωδάταν* Phil. Ald. Rob.

156. *γαμετουρανόνεικον* Phil. Reg. L. Guelph. Rob. *γαμετ᾽ οὐρανονείκου* Ald. *γαμετᾶς οὐρανονείκου* Turn. *γαμετᾶς οὐρανόνικον* Vict. Glasg. Schütz. Both. recte, ut videtur.

159. *τὸ τοῦ* Ald.

160. *ἐντεύξεται* Vict. *ἐνεύξεται* Phil. *ἐν εὔξεται* Ald. *ἀνεύξεται* Rob. *ἀνέξεται* Turn. *ἐνέξεται* Glasg. Schütz. Both. Burgess. forsitan recte.

161. *βοὰς* in cod. reperit Rob.

Παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ,
Νῦν ἔχων παλίντροπον
Ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
Ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.
Ὦ Ζεῦ, Ἰοῦς ἰὼ
Μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
Κοννῶ δ' ἄταν
Γαμετᾶς οὐρανόνικον.
Χαλεποῦ γὰρ ἐκ
Πνεύματος εἶσι χειμών.

ΔΑΝΑΟΣ.

Παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε
Πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
Καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν
Αἰνῶ, φυλάξαι, τἄμ' ἔπη δελτουμένας.
Ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ,
Σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
Ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
Λεύσσω, ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
Τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται,
Ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.
Ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων, εἴτε καὶ τεθυμένος

---

162. ἀτιμάσθαι Guelph.
166. κλύει Ald. Turn. — οὐ κλύων καλούμενος Schütz. Both. male.
167 — 172. Hi versus vulgo absunt, sed strophae clausulam hic, ut in duabus antistrophis praecedentibus, repetendam esse, recte vidit Canterus, idque fecerunt Schütz. et Both.
173. ἥκετε Glasg. quod non necessarium est.
174. γάροντι Ald.
175. προμηθίαν Guelph. Ald.
176. Commate post αἰνῶ posito, quod vulg. fit, desideratur copula, recte igitur post φυλάξαι interpungendum esse vidit Both., id quod suadet etiam δελτουμένας. — τἄμ' ἐπιδελτουμένας in cod. reperit Rob.
177. κόνιν γ' Heath. γε κόνιν Both., ignorans uterque, κόνιν secundam producere.
178. ἀξονείλατοι Ald.
180. λεύσω Med. Rob. — ὀχήμασιν Rob.
182. πεπεισμένοι Ald.
183. τεθυμένος vulg. Schütz. sine sensu. τεθειμένος Med. Guelph. Ald. Rob. τεθυμμένος Glasg., quod hoc sensu occur-

Ὠμῇ ξὺν ὀργῇ, τόνδ᾽ ἐπόρνυται στόλον,
Ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ᾽, ὦ κόραι,
Πάγον προσίζειν τῶνδ᾽ ἀγωνίων θεῶν.
Κρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς, ἄῤῥηκτον σάκος.
Ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
Ἱκετηρίας, ἀγάλματ᾽ αἰδοίου Διὸς,
Σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν συνωνύμων,
Αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ᾽ ἔπη
Ξένους ἀμείβεσθ᾽, ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
Τορῶς λέγουσαι τάσδ᾽ ἀναιμάκτους φυγάς.
Φθογγῇ δ᾽ ἑπέσθω, πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασὺ,
Τὸ μὴ μάταιον δ᾽ ἐκ μετωποσωφρόνων
Ἴτω προσώπων ὄμματος παρ᾽ ἡσύχου,

---

rere valde dubito, *τεθηγμένος* ex Pearsoni emendatione Both. Burgess. Meliorem correctionem exspecto.

184. *ὦ μὴ* Ald. — *τόνδε* Rob.

185. *οὕνεκ᾽* post Heathium edd. omnes, sed vid. ad Prom. 345.

186. *πάγον* vulg. *πάγου* Rob. Vict. *πάγῳ* ex emendatione Spanhemii Schütz. male. Soph. Oed. Col. 1162. *τήνδ᾽ ὁ προσθακῶν ἕδραν*. Aesch. Agam. 843. *ἰὸς καρδίαν προσήμενος*. Eur. Orest. 844. *ὁ Πύθιος τρίποδα καθίζων Φοῖβος*. cf. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 249. — *τόνδ᾽* Turn. quod recepit Burgess., sed altera lectio exquisitior videtur.

187. *κρείσσων* Med. a prima manu, sed abraso *ω* rescriptum est *ο*, idem e cod. Reg. affert Spanhem., et receperunt Schütz. et Burgess. sine causa. Neutrum adjectivorum ita adhibitum notissimum est; vid., si tanti est, Fischer. ad Well. III, 1, p. 310. Schaef. ad Bos. Ellips. p. 535.

189. *ἱκτηρίας* Vict. Schütz. sed *ἱκετηρίας* Med. Ald. Rob. Turn. quod recte retinuerunt Glasg. Both. Burgess.

190. *σεμ᾽ ὥς* Ald. — *εὐωνύμων* ex Schol. verbis conjecit Pears., quod placet Schützio, et receptum est a Bothio atque Burgessio, neque repudiarem, si in codice aliquo legeretur. *ξυνωνύμων* Glasg.

191. *γοείδεα* Med. *γοείδηα* Ald. — *καὶ τὰ χρέα* Med. Guelph. Ald. *καὶ τὰ χρέ᾽* Rob. *καὶ τὰ χρεῖ᾽* Turn. Vict. Glasg. *κοὐκ ἀχρεῖ᾽* ex conjectura Schütz. et Both. Vulgata neque mihi placet, sed aliud quid mihi latere videtur, quod aliorum forsitan deteget sagacitas.

192. *ἀμείβεθ᾽* Reg. L.

194. *φθογγὴ* vulg. *φθαγγὴ* Ald. *φθογγῇ* Glasg. Both. Burgess. recte, minus bene *φθογγῆς* Schütz. Nec propterea opus est cum Bothio *ἑπέστω* corrigere, *ἑπέσθω* enim non est *sequatur*, sed *comitetur*, qua significatione alias *ἕπεσθαι μετά τινος* dicitur, v. Heind. ad Plat. Phaedr. 64. — *μὴ θραὰ* Ald. *μη 'θρόα* Turn.

195. 196. *ἐκ μετώπων σωφρό-*

Καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
Γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
Μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς.
Θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.

ΧΟΡΟΣ.

Πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
Φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν
Κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.

ΔΑΝΑΟΣ.

Μὴ νῦν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.

γων ἴτω πρόσωπον vulg. Glasg. Schütz. Both, sed τὸ μὴ μάταιόν aptius est sine substantivo poni, ut antea τὸ μὴ θρασύ. Praeterea μετώπω σωφρονῶν habet Med. μετόπω σωφρονῶν Guelph, Ald. et mox προσώπων Ald. Rob. Hinc eleganter Pors. praef. ad Hecub. p. XXXIX. ed. Lips. emendavit ἐκ μετωποσωφρόνων ἴτω προσώπων, quam emendationem cum Burgessio recipere non dubitavi. cf. Meinek. Quaestion. Menandr. p. 8. Adnumerandum hoc videtur ῥήμασι βοείοις Aeschyli, qualia multa adhuc latere puto.

197. ἀφελκὸς Rob.

199. χρεῖος εἶξεν ἡ φυγὰς Ald. idemque in cod. reperit Rob., qui ex conjectura dedit vulgatam, quam habent deinde Turn. Vict. et edd. omnes praeter Burgess., qui dedit εἴκειν χρή σ', ὅσ' εἶξεν εὖ φυγάς.

201. πρὸς φρονοῦντας Med. Reg. L. Ald. Rob. προσφρονοῦντας Guelph. πρὸς φρονούσας Turn. Vict. Glasg. Schütz. Both., sed haec lectio aperte ex correctione prodiit eorum, qui usum tragicorum ignorantes in genere masculino offenderunt. Hoc tamen de feminis non raro adhibent tragici, cf. Comment. Aeschyl. p. 62., quare librorum lectionem revocavi, consentiente Elmslejo in Edinburgh Review 1811. N. XXXVII. p. 75.

202. φυλάξομεν Turn. Vict. Glasg. Schütz. Both. φυλάξομαι Reg. L. Guelph. Ald. Rob., quod revocandum est propter infinitivum μεμνῆσθαι, quem Schütz. et Bothe ex Stanleji vel Aurati emendatione male in μνησθεῖσαι mutaverunt; φυλάξομαι μεμνῆσθαι est *cavebo, ut memor sim*, φυλάξομεν autem ex correctione natum est propter singularem, qui tamen statim v. 204. 205. recurrit.

204. Versus, qui sequuntur usque ad v. 218., mirum in modum turbavit Burgess. transponendo et emendando, quas mutationes omnes afferre longum foret. Sed ordo, quo vulgo leguntur, mihi quoque turbatus videtur, praecipue propter v. 207. 8. qui Choro tribuuntur, quum singulos tantum versus quaeque persona habere debeat. Praeterea inde a v. 213. tribus Chori versibus sex subjiciuntur, quorum singuli inter Chorum et Danaum distribuuntur, idemque etiam post v. 203. fieri debet, quia summam aequabilitatem in his rebus accuratissime servare solet Aeschylus. Po-

ΧΟΡΟΣ.

Θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ 'πολωλότας.

ΧΟΡΟΣ.

Ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος.
Κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.

ΔΑΝΑΟΣ.

Καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.

ΧΟΡΟΣ.

Καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους,
Ἁγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
Εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνῴη βροτοῖς.

ΔΑΝΑΟΣ.

Συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.

ΧΟΡΟΣ.

Τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;

---

stremo admodum variant hoc loco editiones antiquae in personarum nominibus praefigendis, et v. 208. quidem Πρεσβεῖ tribuit Rob., quem plerumque Danai loco habet. Id quidem certum videtur, post vocabula Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι collocandum esse versum 207. ἴδοιτο δῆτα κ. τ. λ. quemadmodum v. 213. post verba εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνῴη βροτοῖς Danaus dicit συγγνοῖτο δῆτα. Sed digitum huc intendisse sufficit. — μὴ κάμῃς δ' ἐς τὸ κράτος Heath. μηχαναῖς δ' ἔστω κράτος Both. μηχανῆς δ' ἔστω τάχος Blomf. ad Prom. 397. Sed nihil mutandum esse vidit Schütz., quamquam versum obscurum esse non diffiteor, quo probatur id quod supra dixi de versuum loco mutando.

206. ἰὼ Ζεῦ Reg. L. Ald. Rob. — μὴ ἀπολωλότας Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.

207. δῆ ταπρευμενοῖς Ald.

209. κικλήσκεται Guelph. Ald. et in cod. reperit Rob., qui κικλήσκετε ex conjectura dedit; sic deinde Turn. Vict. et edd. omnes.

210. Hos versus Danao tribuit Rob.

212. εἰδὼς Med. Rob. et cod. reg. Spanh. αἰδὼς Reg. L. Guelph. εἰδὼν Ald. ἰδὼν Turn. Vict. Glasg. sed εἰδὼς propter majorem auctoritatem non minus quam sensus causa cum Schütz. Both. Burg. praetuli. — εὐγνῴη Med. Reg. L. Guelph. Ald. — De forma συγγνῴη v. Herm. de Ellips. et Pleonasm. in Mus. antiq. stud. I. p. 231., qui eam tuetur, usitatam autem formam reponi vult Lobeck. ad Phryn. p. 347., non dissentiente Buttmanno.

213. ξυγγνοῖτο Glasg. Both.

214. κικλίσκω Ald.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ὁρῶ τρίαιναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐλευθέροις νῦν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.

ΔΑΝΑΟΣ.

Πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
Σέβεσθ', ἐν ἁγνῷ δ' ἑσμὸς ὡς πελειάδων
Ἵζεσθε, κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
Ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.
Ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;
Πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα,
Ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Αἵδου θανὼν
Φύγῃ μάταιον αἰτίας, πράξας τάδε.
Κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος,

---

218. *ἐλευθέριος οὖν* Schütz. Both. *ἀλλοθρόοις* Burgess. sine causa; sensus est *ἐσθλὰ κηρυκευέτω, ὥστε ἐλευθέρους ἡμᾶς γίγνεσθαι*, ut Soph. Trach. 106. *οὐ ποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον*, i. e. *ὥστε γίγνεσθαι αὐτὰ ἀδάκρυτα.* cf. Seidl. ad Eur. El. 442. et Herm. ad Vig. p. 897.

219. *πὰν τῶν* Ald.

220. *δεσμὸς* vulg. *δ' ἑσμὸς* ex conj. Stanleji recte receperunt Glasg. Both. Burgess. *σέβεσθε. χ' ἁγνὸς ἐσμὸς* ex Aurati cod. recepit Schütz. inepte.

221. *ἵζεσθαι κρέκω* Med. Guelph. Ald. *ἵζεσθαι κεκρέκω* Reg. L.

222. *ὅμαιμον καταμιαινόντων* Both. male. Totum versum hic omissum ante v. 229. inseruit Burgess.

223. *ἂν αἰνεύοι* Med. *ἀναινεύοι* Guelph. Ald. *ἀνανεύοι* Rob.

224. *γάμων* Ald.

225. *μὴν* Guelph. Ald. Rob. *κἂν* ex cod. Aurati Schütz., legis grammaticae ignarus, neque curans sequentem conjunctivum.

226. *φύγη* Ald. Rob. — Vulg. *μάταιον αἰτίας* sensu carere videtur, quare Abresch. *μάταιος* conjecit, Both. *μάταιον, αἴτια* dedit, Schütz. *ματαιῶν αἰτίας*, *temeritatis crimen*, quod prae ceteris placet.

227. *τα πλα ενμαβως* Phil. Rob. *ταπλὰ ἐνμὰ ὡς* Guelph. *τἀπλὰ ἐγμάβας* Ald. *ταπλάκημα βὰς* Turn. *τἀπλακήμαθ' ὡς* Vict. et sic Glasg. Burgess. *τἀμπλακήμαθ' ὡς* Schütz. Both. Mirum tamen, in vocabulo tam saepe obvio ita errasse librarios.

Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
Σκοπεῖτε, κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον,
Ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ᾽ ἀνέλληνα στόλον,
Πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι
Χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
Ἐσθὴς γυναικῶν, οὐδ᾽ ἀφ᾽ Ἑλλάδος τόπων.
Ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο,
Ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν
Ἔτλητ᾽ ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
Κλάδοι γε μὲν δὴ, κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
Κεῖνται παρ᾽ ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
Μόνον τόδ᾽ Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.
Καὶ τἄλλα πόλλ᾽ ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,

---

228. Post *ἄλλος* interpungunt Turn. Vict. — *ὑστάταις δίκαις* Both. perperam.

229. *σκοπεῖσθε* Rob. — *τρόπον* ex Stanleji emendatione Schütz. et Both. *respondete in hunc modum*, male, neque melius Faehs. syllog. lectt. p. 318. *μὴ ᾽μείβεσθε τόνδε τὸν τόπον*. Nam *ἀμείβεσθε* non est *deserite illum locum*, quod putarunt illi, sed *huc vos conferte*. cf. Wessel. ad Herod. V, 72. Wunderl. obss. critt. p. 182.

231. *ἀνελληνόστολον* Both. *ἀνέλληνι στολῇ* Burgess., quorum ille in *τόνδε* offendit, quod inter *ὅμιλον* et *στόλον* positum ambiguitatem creet, hic in *στόλον*, quod hic non aptum sit, quia *expeditionem* designet. Sed hos refutare non est operae pretium.

233. *προσφώνου μένου* Ald.

237. *ἔτα τ᾽ ἀρέστως* in cod. reperit Rob., qui ex conjectura dedit *ἔτλατ᾽ ἀτρέστως*. Idem *ἀρέστως* teste Burgess. habet etiam Med., sed teste Buttlero *ἀκρέστως*, in quo consentiunt Reg. L. Guelph. Ald.

238. *μὲν δὲ* Ald. *μέντοι* Burgess.

239. *παρ᾽ ἡμῖν* Rob. *παρ᾽ ὑμῶν* ex Spanhemii cod. Schütz., quo non opus est. cf. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 125.

240. *ξυνοίσεται* invitis libris Glasg. Schütz. *ξυνείσεται* ex inutili conjectura Both. Schütz.

241. *πολὺ* Guelph. Ald. — Offensioni est *τἄλλα*, articulo prorsus otioso et molesto, peccat praeterea hic versus in id, quod observasse sibi visus est Porsonus, pedes tertium et quartum in tragicorum senariis nunquam integra voce absolvi, quare ille in praefat. ad Eur. Hecub. p. XXXI. ed. Lips. emendavit: *καὶ πολλά γ᾽ ἦν δίκαιον ἄλλ᾽ ἐπεικάσαι*, quae transpositio audacior jure displicet Elmslejo, qui in Edinburgh Rev. 1811. N. XXXVII. p. 73. conjicit: *καὶ πολλά γ᾽ ἄλλα μ᾽* (vel *ἄλλ᾽ ἂν*) *εἰκάσαι δίκαιον ἦν*. Burgess. denique dedit: *στόχῳ δ᾽*

Εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
Ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
Ἢ τηρὸν ἱεροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Πρὸς ταῦτ᾽ ἀμείβου καὶ λέγ᾽ εὐθαρσῶς ἐμοί.
Τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ᾽ ἐγὼ Παλαίχθονος
Ἶνις Πελασγὸς, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
Ἐμοῦ δ᾽ ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
Γένος Πελασγῶν τήνδε καρπεῦται χθόνα.

Ἔτ᾽ ἄλλα πολλά γ᾽ εἰκάσαι δίκαιον ἦν. Sed totam illam Porsoni regulam omnino non magni faciendam, et ad Aeschylum non adhibendam esse, recte demonstravit Herm. El. metr. p. 112, sq., qui tamen propter ineptum illud *τἄλλα πολλὰ* versum ita emendavit: *καὶ τἄλλα πρόν μ᾽ ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν.* At hujus rei faciliorem emendationem invenisse mihi videor, nam *ΚΑΙΤΑΛΛΑ* est *κἄτ᾽ ἄλλα*, iota, ut solet in crasi, perperam adscripto; legendum igitur puto: *κἄτ᾽ ἄλλα πόλλ᾽ ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν.*

245. *ἠτηρὸν ἱεροῦ* Med. Guelph. *ἤτηρον ἱεροῦ* Ald. *ἠτηρὸν κέρου* Rob. *ἢ τηρὸν, ἑρμοῦ* Reg. L. — *ῥακδὸν* Ald. — Vulgata, quam praebent Turn. Vict. et servant Schütz. Glasg., sensu caret. Pauw. correxit *ἢ ῥησὸν ἔρκουε ῥάβδον*, Heath. *ἢ ᾽ταιρον ἱεροῦ ῥάβδον*, Legrand. *ἢ αστὸν ἱεροῦ ῥάβδον*, Schütz. proposuit *ἢ ῥήτορ᾽ ἱερόραβδον*, Both. dedit *ἢ τηρὸν ἱερόραβδον*, Burgess. *ἢ ῥητὸν Ἑρμοῦ κλᾶρον.* Prae ceteris mihi placet Bothiana ratio, quae tamen et ipsa incerta est. — *ἄγων* Guelph. Ald.

246. Versum hunc aptius post v. 242. legi putavit Valck. ad Phoen. 1331., at non solum eo loco abundaret, sed etiam *γὰρ* v. 247. sensu prorsus careret, versu praecedente amoto. Commovit tamen ejus judicium Bothium et Burgessium, quorum ille versum loco quidem non movit, sed cum praecedentibus junxit et Choro tribuit, cui quam parum aptus sit, miror eum non vidisse; hic eum post v. 268. collocavit, et ut otiosum *γὰρ* versu sequente tollatur, *πάρειμ᾽* scripsit. Sed, quod omnes ad mutandum impulisse videtur, *πρὸς ταῦτ᾽ ἀμείβου* non est: *ad haec responde*, sed *propter haec, quod ad haec attinet, fidenter respondeas*, ut v. 515. — *λέγετ᾽ εὐθαρσεῖς* Med. Guelph. Ald. *λέγ᾽ εὐθαρσῆς* Turn.

247. *οἵ μ᾽* Guelph. Ald.

248. *Πελασγοῦ* vulg. *Πελασγὸς* conjecit Canter., quod praeter Glasg. editores omnes receperunt, idque praeter alia etiam versus sequentes requirere videntur.

249. *εὔλογος* Ald. *ἐν λόγοις* Burgess.

Καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται,
Στρυμὼν τε πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ.
Ὁρίζομαι δὲ τήνδε Πεῤῥαίβων χθόνα,
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
Ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὅρος
Ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδ' ἔτ' ἐπὶ τάδε κρατῶ.
Αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
Πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
Χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἆπις ἐκ Ναυπακτίας
Ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
Τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
Τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι
Χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα, μηνεῖται δ' ἄκη

---

251. *αἴδνης δίαλγος* Med. *αἴδνης δίαλγος* Rob. *αἴδνης δι' ἄλγος* Reg. L. Guelph. Ald. — *Ἄλγος* in *Ἄγος* mutandum putat Scal., in *Ἄξιος* vel *Ἄψος* Stanl., in *Αἶνος* Buttler., quorum illud recepit Both., hoc Burgess.

252. *Στρυμὼν τοῦ* Phil. Reg. L. Guelph. Ald. *Στρυμὸν τοῦ* Rob.

253. *τήν τε* ex Pauwii emendatione Schütz. et Both. sine causa. — *Πεῤῥαίνων* Ald.

255. *ὄρος* Ald.

256. *τῶνδέ τ' ἔπει τάδε* Guelph. *τῶνδ' ἔτ' ἔπειτα δὲ* Ald. *τῶνδε τἄπειτα δὲ* Rob. Vict. *τῶνδ' ἔτ' ἐπὶ τάδε* Turn. Hinc variant editores. Canter. Stanl. et Glasg.: *τῶνδε τἀπὶ τάδε.* Schütz.: *τῶνδε κἄπειτα* ex cod. Spanh., qui habet *τῶνδ' ἔτ ἔπειτα.* Both.: *τῶν ἔτ' ἐπὶ τάδε.* Burgess.: *τῶνδ' ἔσω δάπεδα.* Herm. praef. ad Eur. Hecub. p. XXXIX. emendavit *τῶνδε κἀπὶ τὰ κρατῶ.* Blomf. in Edinburgh Rev. N. XXX. p. 313. *τῶνδε τἄπειτα κρατῶ.* Sed si editionum veterum lectiones inter se comparaveris, in omnibus Turnebianae lectionis vestigia invenies, quam, cum sensum habeat bonum, recepi.

259. *Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας* Rob. Vict. Glasg. et sic laudat Eustath. ad Dionys. Perieg. 414. *Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ χώρας* Ald. *χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἆπις* Turn. et sic recte Schütz. Both. Burgess., quare non egemus emendatione Jacobsii Animadv. ad Athen. p. 3. *πέρας γὰρ ἐλθὼν Ἆπις.*

261. *τήνδε καθαίρει* Ald. *τήνδ' ἐκαθαίρει* Turn.

262. *τὰ δὲ* Guelph. Ald. Rob. *τὰ* est relativum, male igitur versus praecedentis fine colo interpungunt Glasg. et Both. — *μιάσμασιν* Rob.

263. *χρανθεὶς* Guelph. Ald. — *μηνεῖται ἄκη* Med. Guelph. Ald. Rob. absque sensu. *μήνη καὶ δάκη* Turn. Vict. Glasg. Schütz. sed et hoc sensu caret, et a Porsono ad Eur. Phoen. 1464. propterea quoque reprehenditur, quod spondaeus in quinto loco ita divisus est, ut *καὶ* sit pars secunda. Abresch. conjecit *σμήνη καὶ δάκη*, Heath. *γηγενῆ δάκη*, Buttl. *μηνιθμῶν δά-*

Δρακονθόμιλον δυςμενῆ ξυνοικίαν.
Τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
Πράξας ἀμέμπτως Ἆπις Ἀργεία χθονὶ,
Μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὗρετ' ἐν λιταῖς.
Ἔχουσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια,
Γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
Μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.

ΧΟΡΟΣ.

Βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος, Ἀργεῖαι γένος
Ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός·
Καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προςφύσω λόγῳ.

κη, Both. dedit μήνει τῶν ἀχῶν, Burgess. μῆνιν ἐνδακῆ. Sed redeundum est ad plurimorum librorum lectionem μηνεῖται ἄκη, in qua Δ ante Α excidisse, demonstrat altera lectio δάκη, legendum igitur puto ἀμύνεται δ' ἄκη, vel μήδεται δ' ἄκη, *remedia excogitat contra belluas*. Hunc sensum inesse debere et δ' ἄκη verum esse, dubium mihi non videtur, quod verbum autem pro μηνεῖται reponendum sit, sagacioribus excogitandum relinquo. Quare δ' ἄκη recepi, et comma, quod vulgo versus fine ponitur, sustuli. Nam quod ἄκη mox recurrit, in Aeschylo offensioni esse non potest; vid. notata ad Prometh. 766.

264. δράκονθ' ὅμιλον vulg., quod per δρακόντων ὅμιλον frustra explicare conantur editores. Verum vidit Both., qui δρακονθόμιλον dedit; referendum est hoc inter audaciora Aeschyli vocabula, de quibus ad v. 195. sermo fuit.

265. τομαῖα καταλυτήρια Both., ne adjectiva conjunctione καὶ jungantur, at non ornantia sunt haec epitheta, sed diversae significationis.

266. μεμπτῶς Med. Guelph. Reg. L. Ald. — ἄπειστ' Med. Reg. L. ἔπεισ' Ald.

267. πονταν τίνεισθον Med. Reg. L. Guelph. Rob. Ald.

268. ἔχον δ' ἂν Med. ἔχον ἂν Guelph. ἔχουσαν Ald. Turn. ἔχεις δ' ἂν Rob. ἔχουσα νῦν δὴ Burgess.

269. γένοιτ' ἂν Med. Reg. L. Ald. Turn., idemque in cod. suo invenit Rob., qui ex conj. dedit γένος τ' ἂν et sic Vict. — ἐξεύχθιο Ald. ἐξεύχθοιο Turn. — λέγοι πρόσως Med. Reg. L. Guelph. Ald. Turn.

270. μιν δηρίσιν Med. Ald. μιν δὴ ῥῆσιν Reg. L. Guelph. μὲν δήρσιν in cod. suo invenit Rob., qui ex conj. dedit μὲν δὴ ῥῆσιν et sic Turn. Vict. — γε μὴν δὴ Schütz. δὲ μὴν δὴ Both. δέ γ' ἀνέδην Burgess. γε μέντοι reponendum putat Herm. ad Soph. El. 1235., sed γε μὲν δὴ eodem modo supra v. 238. et ipso illo Sophoclis loco in omnibus libris legitur.

271. βραχύστορος Ald. Rob.

272. ἐξερχόμεσθα Ald. Turn.

273. παντὶ Schütz. Both. sine causa. — προςφήσω Rob. — Hunc versum Burgess. post v. 287. posuit.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ἄπιστα μυθεῖσθ᾽, ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοί,
Ὅπως τόδ᾽ ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
Γυναιξίν ἐστε, κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις.
Καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτὸν,
Κύπριος χαρακτήρ τ᾽ ἐν γυναικείοις τύποις
Εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδούς τ᾽ ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν
Εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις, χθόνα
Παρ᾽ Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
Καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους δ᾽ Ἀμαζόνας,
Εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ᾽ ἂν ᾔκασα
Ὑμᾶς. διδαχθεὶς ἂν τόδ᾽ εἰδείην πλέον,
Ὅπως γένεθλον σπέρμα τ᾽ Ἀργεῖον τὸ σόν.

ΧΟΡΟΣ.

Κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῇδ᾽ ἐν Ἀργείᾳ χθονί,

---

274. ἄπειστα Guelph. Rob.

275. ὅπερ Guelph.

277. γυναιξὶ δ᾽ ἐστὲ Ald. Rob.

278. θρέψειεν Med. Ald. Rob.

279. Κύπρις Med. sed o insertum alia manu.

280. εἰκὸς Ald. Turn. — πέπηκται Burgess.

281. Ἴνδους δ᾽ Med. Ἰνδάς τ᾽ Bothe. — ἀκούων Guelph. Ald., idemque ex conjectura reposuit Both., et commatibus inclusit, puncto v. 283. deleto, sed quam in vulg. difficultatem videt, ea nulla est, nam quum hoc se audiisse dicit rex, manifesto ob id ipsum dicit, quod similitudinem inesse putat. — ἱπποβάμοισιν Guelph. Ald. Rob.

282. ἀστραβιζούσας ex Stanleji emendatione Schütz. et Both., sed comma ante ἀστραβιζούσαις ponendum puto, ut hoc cum Αἰθίοψιν jungatur, quamquam neque sic omnis difficultas sublata est. Burgess. dedit: ἀκούων — οἶμαι καμήλοις σ᾽ ἀστραβίζουσαν — ἀστυγειτονουμένην.

284. τὰν ἀνάνδρους Guelph. Ald. — κρεοβρότους τ᾽ Glasg. Burgess. κρεοβότους δ᾽ ex Stanleji emendatione Schütz. Both., sed κρεοβρότους mutandi nullam video causam, δ᾽ autem sublatum velim, quippe Δ nato ex sequente Α.

285. εἴτ᾽ ὀξοτευχεῖς Ald. — εἴκασα Rob.

286. διδαχθεὶς δ᾽ ἂν Abresch. Glasg., quod non necessarium videtur.

287. Ἀργείων Guelph. Ald. Turn., quod non displicet. — τόσον Ald.

289. τῇῖδειν Med. lacuna et deinde ἰδεῖν in Reg. L. τῇ ἰδεῖν Guelph. Ald. et sic in codice suo legit Rob.

Ἥν, ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ —
* * * * * *

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
Μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ;

ΧΟΡΟΣ.
Καὶ κρυπτά γ᾽ Ἥρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
Πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;

ΧΟΡΟΣ.
Βοῦν τὴν γυναῖκ᾽ ἔθηκεν Ἀργεία θεός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
Οὔκουν πελάζει Ζεὺς ἐπ᾽ εὐκραίρῳ βοΐ;

ΧΟΡΟΣ.
Φασὶν πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
Τί δῆτα πρὸς ταῦτ᾽ ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;

---

290. *ἦ γ᾽* in cod. vidit Turn. — Versus hic sensu caret, quare Stanl. emendavit *Ἰὼ μιγέσθαι τῇδ᾽ — Ζῆν᾽, ὡς μάλιστα* etc., Both. versu praecedente non mutato dedit: *Ζῆν᾽ ἧς μέλεσθαι καὶ φάτις* etc. Burgess.: *Ἰὼ γαμεῖσθαι Ζῆν᾽ ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ Τῇδ᾽, ὡς λόγος τις καὶ φάτις π. κ.* Sed multo verisimilius est, quod vidit Pears., excidisse aliquid, quare Glasg. et Schütz. lacunae signum posuerunt, assentiente Lachmanno *de mensura trag.* p. 18., qui octo versus periisse ex computatione sua invenisse sibi videtur.

293. *κρύπτ᾽ ἄγκρας* Ald. — *κρυβδὰ* ex Stanleji emendatione Schütz. Both. sine causa. — *ταῦτα παλλαγμάτων* Med. Reg. L. Guelph. Ald. *ταῦτα παλαγμάτων* in cod. invenit Rob., qui ex conjectura dedit *ταῦτα παλλακισμάτων*, quod recepit Glasg. *ταῦτα τῶν παλλαγμάτων* Turn. Vict. Schütz. Both. — Versum hunc cum praecedente Regi tribuit, interrogationis signum adjecit, et post eum lacunae signum posuit Glasg., quod male factum esse, tum stichomythia violata, tum *γε* demonstrat, usitatissima respondendi particula. Cf. Döderlein. in Act. phil. Monac. I, 1. p. 43. sq.

295. *βούτην* libri omnes. *βοῦν τὴν* ex emendatione Canteri edd. omnes.

296. *οὔκουν* Schütz. idemque cum Bothio *ἔτ᾽ εὐκραίρῳ* male. — *οὐκ ἂν πελάζοι* corrigit Elmsl. in Mus. crit. Cantabrig. p. 486. sq.

297. *φασὶ τρέποντα* Vict. *φασὶν τρέποντα* Rob. *φασὶν πρέποντας* Ald. *φασὶν πρέποντα* Turn., quod recte recepit Glasg. *φασὶ πρέποντα* Schütz. Both. *πρέποντα, similem.* cf. Elmsl. ad Eur. Bacch. 915. Brunck. ad Soph. El. 657. — *βουθούρῳ* Rob.

298. *τί δῆτα πρὸς ταῦτ᾽ ἄλοχος ὀχυρὰ Διὸς* Vict. idemque Turn., nisi quod *δῆθα* ha-

ΧΟΡΟΣ.

Τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ;

ΧΟΡΟΣ.

Βοηλάτην μύωπα, κινητήριον·
[Οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.]

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ;

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο;

---

bet. τί δὴ πρὸς ταῦτα λόχοις ὀχυρὰ Διὸς Guelph. Ald. τί δὴ πρὸς ταῦτ' ἄλοχος Ἥρα Διὸς Rob. ex conjectura; in cod. enim invenit τί δὴ πρὸς ταῦτα λόχοις χυραδίους; similiter τί δεῖ πρὸς ταῦτα λόχοις χυρὰ Διὸς Med. unde certissimum est ἄλοχος ἰσχυρὰ Διὸς et sic inde a Pauwio omnes.

299. πανθορῶντα Both. male.

300. λέγοις Guelph.

302. τί δ' οὖν Heath. Glasg., sed de hoc jam saepius monitum est. ἔτευξε δ' ἄλλο Med. Guelph. Rob. ἔτευξε δ' ἄλλῳ Ald. Hinc legendum puto: τί οὖν; ἔτευξε δ' ἄλλο δ. βοΐ; ut v. 309.

303. βοϊλάτην Ald.

304. παῖδες pro πέλας Reg. L. Guelph. Rob. et Reg. Spanhemii. παῖδας Ald. Versum uncis inclusi, quia non solum stichomythiae ordinem turbat, sed etiam admodum friget et ita abundat, ut aliunde irrepsisse videatur.

305. ἐκ τῆς libri omnes. ἐκ γῆς ex emendatione Canteri editores omnes. — Interrogationis notam, quae vulg. abest, adjeci. — Hunc versum cum praecedentibus junctum Choro tribuit Schütz., male turbato versuum ordine, ut et in sequentibus, nam v. 306. Regi tribuit, 307. 8. Choro; sequitur eum Both.

306. πάνυ pro πάντα Rob. — συγκόλως Guelph. Ald. Turn. Rob. Affirmat Chorus, verum vidisse regem interrogantem.

307. καὶ 'πὶ Ald. Turn. — Interrogationis signum, quod Turn. habet, vulgo abest; adesse autem debere, demonstrat γε versu sequente, de quo ad v. 293. sermo fuit.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Τί οὖν; ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοός;

ΧΟΡΟΣ.

Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

* * * * * *

ΧΟΡΟΣ.

Λιβύη μέγιστον τῆςδε γῆς καρπουμένη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆςδε βλάστημον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.

---

308. *φυτεύει* vulg. invito metro. *φιτύει* auctore Stanlejo editores omnes. Both. offendit in eo, quod Jupiter *χειρὶ* dicatur *φιτύειν*, quare *κουροφιτύει* dedit, sed *χειρὶ* cum *ἐφάπτωρ* jungendum est.

309. *τίς οὖν* ex Stanleji conjectura Schütz. Both. Burgess. sed mutatione non est opus, modo post *οὖν* interrogationis signum ponatur, quod vulg. abest: *quid igitur? ex vacca se esse gloriatur Jovialis vitulus?* cui interrogationi, ut semper, non directe affirmans, sed addito nomine respondet Chorus.

312. Hic versus vulg. cum praecedente jungitur, et sic Both., qui eum sic exhibet: *Λιβύης μέγιστον ὄνομα γῆς καρπούμενος.* Sed recte ante hunc versum lacunae signum posuerunt Glasg. et Schütz., excidit enim regis interrogatio; male autem in fine versus 311. *οὐ* posuerunt, tanquam postremam versus syllabam superstitem. Haustum est hoc ex ed. Rob., quae sic habet: *οὐ Λιβύη μέγιστον γῆς καρπουμένη*, sed *οὐ* Rob. ex conjectura adjecit, in codice suo non invenit. Hic autem versus in libris sic legitur: *Λιβύη μέγιστον γῆς καρπουμένη* Med. Guelph. Ald. quibus *οὐ* praefixit Rob. *Λιβύη μέγιστον τῆςδε γῆς καρπουμένη* Turn. Vict. *Λιβύη μεγίστης ὄνομα γῆς καρπουμένη* ex conjectura habet Glasg., quam recepit Schütz. Sed retinui lectionem edd. Turn. et Vict., quae metro satisfacit, et sensu quidem caret, sed carere debet, quia versus praecedens excidit.

313. *τί οὖν* Guelph. — *βλάστιμον* Rob.

314. *πατρὸς τοῦδ'* Ald. *πατρὸς οὐδ'* Turn. — *τοῦγ' ἐμοῦ* ex conjectura Schütz., pessime, pater enim adest.

315. *τὸ πάνσοφον* sensu carere videtur, quare *τὸ πᾶν σα-*

ΧΟΡΟΣ.

Δαναὸς, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοντόπαις.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἁμὸν ἀρχαῖον γένος,
Πράσσοις ἂν, ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
Τἀρχαῖον· ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα
Λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;

ΧΟΡΟΣ.

Ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά·
Πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταυτὸν πτερόν.
Ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν,

φῶς Schütz. τὸ πανσαφοῦν Both. τὸ πᾶν σαφὲς Burgess., duos versus ante hunc excidisse putat Buttl. Litem aliis dijudicandam relinquo. — τούτου Schütz. τοῦδε Burgess. male.

316. Δαναὸς δ' ἀδελφός ἐστι libri omnes, nisi quod Turn. ἐστιν habet. Δαναός· ἀδελφὸς δ' ἐστὶ Glasg. et reliqui omnes. — πεντηκοστόπαις libri omnes praeter Reg. L. qui πεντηκοντόπαις habet, quod praetulerunt Schütz. Burgess. sine causa. — Versus 316—319. Choro tribuit Turn.

317. καὶ τοῦ γε δαναοῦ Turn. Vict. καὶ τοῦ-δαναοῦ γε Med. καὶ τοῦ δαναοίγε Guelph. Ald. Rob., hinc recte καὶ τοῦδ' ἄνοιγε Glasg., quod receperunt reliqui omnes. — εὐφώνῳ Turn. Vict. Glasg. Both. Burgess. ἐμφανεῖ ex conjectura Schütz. sed ἀφώνῳ Med. Ald. ἀφθόνῳ Reg. L. ἀφθόνῳ Rob. quod non dubitavi recipere.

318. Αἴγυπτος δ' Guelph. Ald. Αἴγυπτον δ' Rob.

319. ἀνστήσῃς Rob. Vict. Glasg. Schütz. Both., oratione vix apte juncta, sed ἀνστήσας Med. Guelph. Ald. Turn. et corrupte ἀνθήσας Reg. L. idque recipiendum mihi visum est: *jam antiqui generis mei gnarus, facies forsitan quae rogo, coetum hunc tanquam Argivum erigens*, vel *quum coetum Argivum erigas*. — τόλον Ald.

320. δοκεῖτε μοι Ald. δοκεῖτέ γε μοι Rob. hinc δοκεῖτ' ἔμοιγε Glasg. Burgess. quod non displicet, sed vulgatam lectionem, plurimorum librorum auctoritate firmatam, et per se non aspernandam, retinere satius duxi.

321. πατρώϊα Rob.

323. αἰον' Guelph. αἰόγ' Ald.

324. δ' εἴδοις Phil. Guelph. δείδοις Ald. — ταυτὸν πότερον Reg. L. Guelph. Ald. ταυτὸν πότε Rob. — πόνον — ταυτόπτερον Both. male.

Κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν,
Ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Τί φῂς ἱκνεῖσθαι τῶνδ᾽ ἀγωνίων θεῶν,
Λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς μὴ γένωμαι δμωὶς Αἰγύπτου γένει.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Πότερα κατ᾽ ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Τίς δ᾽ ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ δυςτυχούντων γ᾽ εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;

ΧΟΡΟΣ.

Αἰτοῦσι μὴ 'κδῷς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Βαρέα σύ γ᾽ εἶπας, πόλεμον αἴρεσθαι νέον.

---

326. *κέλσειεν* Reg. L. Phil. Guelph. Ald. *κέλσειν μ᾽* Schütz. Burgess. male. — *μεταπτοιοῦσαν* cum *κῆδος* constructum est *πρὸς τὸ νοούμενον.* — *εὐγενὲς* Ald. Turn. Vict.

327. *ἔχει* Guelph. Ald. *ἐκεῖ* Rob.

329. *νεοδρέστους* Ald.

330. *γίνωμαι* Rob.

331. *κατ᾽ ἔχουσαν* Ald. unde *κατ᾽ αἶσαν* conjecit vir doctus ad marg. Ald. teste Buttlero, quod recepit Burgess. male; sensus est: *utrum propterea in eorum potestatem venire non vis, quia eos odisti, an quia illiciti aliquid times?* — *λέγειν* Ald., quod non spernendum est.

333. *οὕτω* Turn. Vict. et reliqui editores omnes, sed *οὕτως* Med. Guelph. Ald. Rob. quod recepi, quia in his rebus codicibus obsequendum puto.

334. *δυστυχούντων τ᾽* Guelph. Rob. *δυστυχόντων τ᾽* Ald. In Med. *γ᾽* ab alia manu intrusum est.

336. *μὴ 'κδῷς* Ald. *μὴ 'κδοὺς* ex conjectura Schütz. Both. Burgess. idemque vult Pors. Advers. p. 141. ed. Lips., sed mutatio, quamquam per se bona, necessaria tamen non est.

337. *ἄρασθαι* Rob. Vict. Glasg. Schütz. Bothe. sed *αἴρεσθαι* Guelph. Ald. Turn., quod tum propter majorem auctoritatem recepi, tum quia infra idem tempus recurrit v. 434.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερσταιεῖ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Εἴπέρ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.

ΧΟΡΟΣ.

Αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους.

ΧΟΡΟΣ.

Βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.

ΧΟΡΟΣ.

Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μου στρ. α'.
Πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ.
Ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,
Λευκόστικτον ὡς δάμαλιν ἀμπέτραις
Ἠλιβάτοισιν. ἀλκᾷ πίσυνος μέμυκε
Φράζουσα βοτῆρι μόχθους.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον

---

339. εἴπερ ἀπαρχῆς Ald. Rob. εἴπερ γ' ἀπαρχῆς Turn. — κοινὸς ἦν Med. Guelph. Ald., idemque in cod. suo invenit Rob., qui ex conj. κοινωνὸς dedit.

340. πρύμνα ex conj. Rob., in cod. invenit πρύμναν. — πόλεως Ald. Rob. — ἐστεμμένη Med. Guelph. Ald.

341. πέφρυκα Med. πέφυκα Reg. L. Guelph. Ald. Turn. — λεύσων Med. Rob. — τοὺς δ' ἑδρακότας βίους Reg. L. Guelph. τοὺς δέδρα κατασκίους Ald. τούσδε δρᾶν κατασκίους Ald. τούσδ' ἕδραν κατασκίους Phil.

342. ἱκετίου Ald. — Hunc versum male Regi tribuunt Schütz. Both.

343. τόκος suprascr. ε Med. et Phil.

345. μέγαν ἱκέτην vulg. μέγαν ἱκέτιν Med. Reg. L. Rob. recte igitur με τὰν ἱκέτιν emendavit Steph., quem sequuntur editores omnes.

346. λευκόδικτον Med. Reg. L. Guelph. Ald. Turn.

347. ἠλιβάτοις, ἵν' ἀλκᾷ ex emendatione Valkenarii ad Eur. Phoen. 215. Schütz. et Both. male, primum enim asyndeton in Aeschylo non offendit, deinde haec ne debent quidem cum praecedentibus jungi, est enim hoc additamentum a comparatione alienum, nam Chorus non est ἀλκᾷ πίσυνος. — ἀλκὰ Turn. — μέμυκε Rob.

348. κοτῆρι Ald. — Hunc versum omisit Both., nullo in antistropha lacunae signo posito, male.

349. νεοδρέπτοις Reg. L.

Νέον θ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
Εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων.
Μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
Νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

ΧΟΡΟΣ.

Ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν — ἀντ. α'.
Ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου.
Σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραφρονῶν
Ποτιτρόπαιον αἰδόμενος, οὔπερ
Ἱεροδόκα θεῶν λήμματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ.
* * * * * *

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι
Ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
Ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
Ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,

---

352. *κἀπρομυθήτων* vulg. *κἀπρομηθήτων* Guelph. Ald. Rob., quod recte receperunt Both. et Burgess.

354. *ἴδοι* Turn. — *δῆτα τὰν ἄνατον* libri omnes praeter Ald., ubi *δῆτα τὰν ἄνα τὸν* legitur; *τὰν* metri causa ejecit Pauw., quem sequuntur omnes. Sed vera mihi videtur Turnebiana lectio *ἴδοι δῆτα τὰν ἄνατον φυγὰν*, quae dochmiacum dimetrum praebet, quare in strophico post *Παλαίχθονος* aliquid excidisse puto, forsitan *ἰώ*.

355. *ἱλαρίου* Guelph. Ald.

356. *γέρων ὢν* vulg. invito metro, quare Heath. *γέρων περ ὢν* conjecit, quod recepit Both. sed *γεραφρόνων* habent Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob.; quod mutato accentu recipere non dubitavi. Vulgatum e glossemate vocis insolentioris natum esse perspicuum est. *γεραιόφρων* dedit Burgess.

357. *ποτὶ τρόπαιον* Ald. — *αἰδούμενος* Ald. Rob. Turn. — *οὔπερ* vulg. quod neque sensui, neque metro satisfacit, neque melius est *οὖν περ*, quod habent Med. Guelph. Ald. Rob. quare *οὐκ ἀπορεῖς* ex conjectura dedit Schütz., quod metro adversatur; *ὢν ὑπὲρ* Both. *εἴπερ* Faehs. syll. lectt. p. 318. Certi quidquam eo minus proferri potest, quod deest versus postremus, sed verbum finitum latere, ex scholiastae explicatione *οὐ πτωχεύσεις* elucere videtur. — Post hunc versum lacunae signum ponit Schütz., turbata versuum responsione.

358. *λῆματ'* Ald. Rob. — *ὑπ' ἀνδρὸς* Med. — Post hunc versum aliquid excidisse, docent antistrophica, et sensus verborum praecedentium mancus.

362. *μελέσθων* Guelph. Ald. — *ἐκπνοεῖν* Med. Ald. Rob. *εἰς πνοεῖν* Reg. L. Guelph.

363. *παρ' ἄκρος* Med. Reg. L. Guelph. Ald., idemque in cod. suo invenit Rob., qui ex conj. dedit *πάρος*.

Ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖςδε κοινώσας πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

Σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον, στρ. β'.
Πρύτανις ἄκριτος ὤν,
Κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός·
Μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
Μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
Πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις;
Ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
Οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον, τάςδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
Ἀμηχανῶ δέ, καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
Δρᾶσαί τε, μὴ δρᾶσαί τε, καὶ τύχην ἑλεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει, ἀντ. β'.
Φύλακα πολυπόνων
Βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προςήμενοι
Δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
Μένει τοι Ζηνὸς ἱκταίου κότος

---

364. κοινῶσαι Reg. L. — Versus, ut vulg. legitur, sensu caret, quare τῇςδε conjecit Canter., τῶνδε Pauw. Heath. Scalig., quod recepit Both. Audacius Schütz. dedit: ἢ πᾶσι γ' ἀστοῖς τῶνδε κοινώσας πέρι, et Burgess. λιτῶν σε πᾶσι τοῖςδε κοινῶσαι πέρι. Sed non tanto molimine opus est, ἀστῶν et τοῖςδε ita inter se confusa sunt, ut legendum sit ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε, cujus confusionis exempla suppeditat Seidl. ad Eur. Iph. Taur. 1370. Facilius etiam emendari possit αὐτῶν δὲ πᾶσι τοῖςδε κοινώσας πέρι, (quam saepe enim αὐτός et ἀστός confundantur, docent Brunck. ad Aristoph. Thesmoph. 547. Markl. ad Suppl. 355. et alii) nisi cui αὐτῶν nimis longe a πέρι distare videatur.

368. νεύμασιν pro vulg. νεύμασι metri causa Pauw. Heath. Glasg. Both. Burgess.

369. θρόνοισι vulg. χρόνοισι Ald. Turn. idemque in cod. suo invenit Rob. θρόνοις inde a Pauwio omnes.

370. ἄλγος Med. Ald.

371. παλίγκοτον Turn.

375. μὴ δράσητε Med. Reg. L. Ald. — τυχεῖν Turn.

376. ἐπισκοπεῖ Ald.

380. μένοι Rob. — ἱκταίου difficultatem habet, mediam enim metri causa corripere debet, quod editorum solus animadvertit Both., qui ἵκταρ ἔγκοτος scripsit. Seidler. de verss. dochm. p. 102. ἱκεσίου scribendum pu-

Δυςπαραθέλκτοις παθόντος οἴκτοις.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν,
Νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
Εἶναι, τίς ἂν τοῖςδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
Δεῖ τοι σὲ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
Ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος στρ. γ'.
Κράτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι
Μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύςφρονος
Φυγᾷ. ξύμμαχον δ' ἑλόμενος δίκαν
Κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἱροῦ κριτήν.
Εἶπον δὲ καὶ πρίν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε

---

tat, praesertim quum ἰκταῖος non alibi legatur, neque a Grammaticis commemoretur; idque eo magis est verisimile, quum eadem haec verba *Ζηνὸς ἱκεσίου κότος* v. 382. et 611. recurrant.

381. *ὧδ' ὑπαρθέλκτοις* Med. *δυςπαρθενήτοις* Reg. L. *ὦ δυςπαρθέλκτοις* Guelph. Ald. *τοῖς δυςπαρθέλκτοις* Rob. *ἐν δυςπαρθέλκτοις* Rob. Vict. Haec omnia et sensui et metro adversantur, quare Glasg. dedit *δυςπαραθέλκτοις*, Schütz. *δυςπαράθελκτος*, Burgess. *δυςπαραθέλκτους*, Both. *δυςπαράθελκτος πατοῦντας οἶκτος*. Nihil horum omnino verum puto, secutus tamen sum ed. Glasg.

382. *εἴποι* Ald. *εἴ ποι* Turn.

383. Hunc versum propter tribrachum in quinta sede ita corrigit Herm. praef. ad Hecub. p. XXXIX., ut *ἐγγύτατα* ante *φάσκοντες* ponat, probante Seidlero de verss. dochm. p. 389., sed numerus versuum ab utroque allatorum, qui tribrachum quinto pede habent, tantus est, ut nihil mutandum videatur, praesertim quum h. l. uno vocabulo contineatur.

384. *τίς δ' ἂν τίς δ'* Guelph. Ald. *τίς ἄν τις* Turn. — *θέλει* Med. sed suprascripto *οι*.

385. *δεῖ τοῖσε* Ald.

386. *ἔχωσι* Schütz. male, *ὡς* h. l. non est *ut*, sed *quod*.

387. *μήτ' οὖν ποτ' οὖν* Ald. *μήτ' οὖν, μή ποτ' οὖν* Turn. *μήτε ποτ' οὖν* Schütz. male. — *ὑποχέριος* Ald.

388. *κράτεσσιν* Ald. Turn. — *ὕπαντρον* Reg. L. Schütz. emendavit *ὑπάστρῳ δέ τοι μῆχαρ ὁρίζέ μοι*, pessime, vulg. enim bene se habet: *remedium decerno, quod astris metior, fugiens nuptias exosas*, i. e. fugam longinquissimam.

390. *φυγαὶ* Ald. *φυγὰς* Rob. *φυγῇ* Turn.

392. *ἔκκριτον* Rob.

393. *οὐκ ἂν εὐδήμου* Ald.

Πράξαιμ' ἂν, οὐδέπερ κρατῶν· καὶ μήποτε
Εἴπῃ λεὼς, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχῃ,
Ἐπήλυδας τιμῶν, ἀπώλεσας πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ — ἀντ. γ'.
Ζεὺς ἑτερορρεπὴς, νέμων εἰκότως
Ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
Τί, τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων, μεταλ-
γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
Δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
Δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν οἰνωμένον·
Ὅπως ἄνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει,
Αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
Καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται,
Μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας
Ἐκδόντες ὑμᾶς, τὸν πανώλεθρον θεὸν
Βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα,

---

394. *μὴ καί ποτε* ex Canteri emendatione Glasg. Schütz. Both. Burgess. male. Vulgata bene se habet: *nec unquam dicat populus;* quod quo melius perspiciatur, post *κρατῶν*, ubi vulg. comma ponitur, fortius interpunxi, quamquam id non omnino necessarium est.

395. *τι καὶ μὴ τοῖον τυχθῇ* Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. — *τύχοι* Glasg., quo non opus est, nec magis necessaria est Bothii emendatio *μάταιον εἴ τι που τύχῃ* et Burgessii *ἔπος τι. μὴ τοῖον τύχῃ.* Sensus est: *si quid aliter*, i. e. *infeliciter accidat.*

396. *εἰ πήλυδας* Guelph. *εἰπήλυδας* Ald. — *ἀπόλεσας* Guelph.

397. *ἀμφοτέροις* conjecit Schütz. et recepit Both. male: *utramque partem in hac re respicit Jupiter.*

400. *τῶν δέξις οὐ ῥεπομένων* Guelph. Ald. Turn. *τῶνδε ἐξῆς οὐρ' ἑπομένων* Rob.

404. *οἰνωμένον* Med. *ὠνωμένων* Guelph. Ald. *ὀνωμένον* Rob. *οἰνωμένον* Turn. Vict. hinc *ᾠνωμένον* Glasg. probante Elmsl. ad Eur. Bacch. 686. *δινώμενον* Schütz. sed *οἰνωμένον*, quod retinuit Both., recte se habet; in forma augmento carente plerisque locis libri consentiunt et sic Soph. Trach. 267. edidit Hermannus.

408. *μήτε θεῶν* Ald.

409. *ἡμᾶς* Rob. — *πανόλεθρον* Guelph. Ald. Rob.

410. *ξύνοισιν* Ald. Turn. — *θήσομεν* Guelph. Ald. *θήσομέν τ'* Turn.

Ὃς οὐδ' ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
Μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

ΧΟΡΟΣ.

Φρόντισον, καὶ γενοῦ — στρ. α'.
Πανδίκως εὐσεβὴς πρόξενος,
Τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
Τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς
Δυςθέοις ὀρμέναν·
Μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν — ἀντ. α'.
Πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν, ὦ
Πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
Γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων,
Καὶ φύλαξαι κότον.
Μήτι τλῇς τὰν ἱκέτιν εἰςιδεῖν — στρ. β'.
Ἀπὸ βρετέων βίᾳ
Δίκας ἀγομέναν
Ἱππηδὸν, ἀμπύκων
Πολυμίτων, πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.
Ἴσθι γὰρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις, — ἀντ. β'.

---

411. ὡς vulg. ὅς ex conjectura Stephani Glasg. et rell. — οὐδὲν Rob.

412. δοκεῖν δεῖ Guelph. Ald. Rob.

417. ὁρωμέναν Guelph. Ald. Rob. Turn. ὁρμωμέναν Vict. ὀρμέναν conjecit Pauw., quod recte omnes receperunt, nam ὀρομέναν, quae facilior esset conjectura, non praefero, quia in antistropha purus est creticus.

418. ἐξέδραν Rob. ἐξεδρᾶν Turn.

422. φύλαξε Guelph. Ald.

423. μήτι τλαίης τὰν Rob. e conj. Sophiani, et sic Vict., quo recepto Schütz. in antistrophico metri causa mutare coactus est; sed μήτι τ' ἀαῖσταν Ald. idemque in cod. invenit Rob. μήτι τε τλῇς Turn., hinc recte μήτι τλῇς Pauw. Glasg. Both., nisi forte melius est τλᾷς, quo ducit Aldina lectio. — ἱκέτην εἰς ἰδεῖν Ald. ἱκέτην ἰδεῖν Ald.

426. ἱππηδὼν ἀμπύκων Ald. Turn. — Non respondere videtur versus antistrophico, quare Both. ἵππιον scripsit, Schütz. antistrophicum mutavit. Sed nihil mutandum est, si ἀμπύκων primam corripere sumimus, idque recte fieri posse puto cum Seidlero de verss. dochm. p. 25. Mutatio enim et hic et in antistrophico vix ulla probari potest.

427. πολυκμήτων Rob. ex conj., in cod. invenit πολυμήτων.

428. σοῖς παισὶ ὅτι καὶ Schütz. et σοῖς quidem metri causa inseruit, quod non necessarium esse, ad strophicum monitum est, ὅτι autem pro τάδε nescio

Ὁπότερ᾽ ἂν κτίσῃς,
Μένει Ἄρει ᾽κτίνειν
Ὁμοίαν θέμιν.
Τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ᾽ ἐξοκέλλεται·
Ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἵρεσθαι μέγαν
Πᾶσ᾽ ἔστ᾽ ἀνάγκη· καὶ γεγόμφωται, σκάφος
Στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.
Ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
Καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
Ἄτης γε μείζω, καὶ μέγ᾽ ἐμπλήσας γόμον,
Γένοιτ᾽ ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν·

---

qua de causa posuerit; inutile certe est. — *δόμων* Ald. *δόμῳ* Turn.

429. *ὁποτέραν* Guelph. Ald. Rob. — *κτήσῃς* Ald.

430. *μένει* omittit Reg. L. — *ἀντιτίνειν* Turn. Vict. Glasg. invito sensu et metro. *ἀποτίνειν* ex conj. Schütz., quod eodem vitio laborat. *δορύπονον* Both. *χερὶ τίνειν* Burgess. quae omnia futilia sunt. *δρεικτείνειν* habet Guelph. Rob. *δρεικτίνειν* Ald., ex quibus jam verum conjicere licet, Α pro Δ posito, etiamsi non Phil. haberet *ἄρει* ει *ἀτινειν*, Reg. L. *ἄρει κτείνειν*, ει Med. *ἄρει κτινειν.* Hinc Seidler. de verss. dochm. p. 12., probante etiam Schaefero ad Gregor. Cor. p. 914., recte vidit scribendum esse *Ἄρει ᾽κτίνειν* hoc sensu: *scito, filios tuos domumque tuam manet hoc, ut similem Marti luant poenam, utrumcunque decreveris.* Sententia igitur eadem est, quam mox v. 434. rex ipse profert.

431. *ὁμοίαν οὖν θέμιν* Schütz. propter strophicum, quod ne sensus quidem fert.

433. *ἐξωκείλεται* Guelph. *ἔξω κέλλεται* Ald. *ἐξώκειλά τοι* Schütz. sine ulla necessitate.

435. Schütz. recte comma post *γεγόμφωται* posuit, et post *ναυτικαῖσιν* sustulit; *γεγόμφωται*, subjecto non addito, ita dictum est, ut supra *ἐξοκέλλεται*, comparatur autem cum nave consilium civitati capiendum, hoc sensu: *huc appulit consilium nostrum, jamque clavis fixum est, ut navis cylindris nauticis imposita.*

438—40. *χρήμασι* Turn. — *ἄτην* Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. — *γεμίζω* e cod. laudat Steph. — *γόμου* Med. Guelph. Ald. Rob. — Exhibui lectionem vulgatam, quamquam sensu carentem, displicent enim virorum doctorum emendationes, neque melius quidquam ipse habeo. Schütz. dedit:

καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμου πορθουμένων,
ἄτης γε μείζων, καὶ μέγ᾽ ἐμπλήσας γόμος

Καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
Γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος·
Ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
Ὅπως δ᾽ ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
Δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν χρηστήρια
Θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη.
Ἦ κάρτα νείκους τοῦδ᾽ ἐγὼ παροίχομαι·
Θέλω δ᾽ ἀΐδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
Εἶναι. γένοιτο δ᾽ εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

ΧΟΡΟΣ.

Πολλῶν ἄκουσον τέρματ᾽ αἰδοίων λόγων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ἤκουσα, καὶ λέγοις ἂν, οὔ με φεύξεται.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

γένοιτ᾽ ἂν ἄλλη κτησίου Διὸς
χάριν.

Secutus est eum Both. — Burgess. dedit:

καὶ χρή μ᾽, ὅσ᾽ ἔμενεν ἐκ δό-
κων ὀρθουμένων,
ἄτης γε μείζω κυμάτων, πλῆ-
σαι γόμον·
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ κατα-
στροφή·
γένοιτ᾽ ἂν ἄλκαρ κτησίου Διὸς
χερί.

442. θελκτηρίοις Med.

443. νικητήρια Rob. — Hunc versum ante praecedentem collocant auctore Stanlejo Schütz. Both., sed minime aptus illo loco videtur. Causam addit, cur cum bonorum amissione animum ineptis sermonibus offensum comparet: *nam dolorem efficiunt et ea, quae animum commovent*, qui sensus clarius elucebit, si γὰρ τὰ pro κάρτα legis; hoc enim facile ex sequentibus reponere aliquis poterat, offensus particula γάρ tertio loco collocata, quod tamen non insolitum esse, praesertim ubi in vocabulo praecedente vis aliqua inest, docent Schaef. melet. crit. p. 76. Reisig. conjectan. in Aristoph. I, p. 147. Stallbaum. ad Plat. Phileb. p. 90.

444. ὁμαιμόνων Ald. ὁμαίμων cod. ap. Steph. et Turn.

446. Post πολλοῖς comma habet Vict.

447. In vocabulis ἦ κάρτα offenderunt Schütz. et Both., quorum ille πρὸς ταῦτα proponit, hic ἀχάριτα dedit; καὶ κάρτα reponi vult Hermannus in Classical Journal XLIV. p. 428. ex Scholiastae explicatione καὶ τοῦτο ποιῶν ἐκτὸς ἔσομαι τοῦ νείκους, quod non displicet, quamquam non omnino necessarium est. Ad παροίχομαι idem recte comparari jubet Eurip. Med. 964. μοίρας ὅσον παροίχει.

450. πολλᾶν Rob. πόλλων τ᾽ Ald. πολλῶν δ᾽ Turn. — τέρμα τ᾽ Rob.

451. ἔκουσα καὶ λέγοις ἂν Both., quod sensu caret. ἤκουσα χἂ λέγοις ἂν Burgess. sine causa.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Τύχη γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή —

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Λέξον· τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσῃ;

ΧΟΡΟΣ.

Εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλῳ —

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

Νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλὰ πῶς φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

---

453. *τύχα* Med. Rob. *τύχᾳ* Phil. *τύχαν* Guelph. *τύχειν* Ald. — *πέλοι* vulg. *πέλει* Guelph., quod inde a Glasg. receperunt omnes.

454. *καλεῖ* Guelph. Phil. Ald. Rob.

455. *γηρυθεὶς* Med. *γερυθεὶς* Ald. — *ἔσει* sine libris Glasg. et rell. — Ceterum *γηρυθεῖσ' ἔσῃ* non recte inter periphraseos poeticae exempla retulit Herm. ad Eur. Hecub. 1153., pejus etiam Burgess. ne tolerandum quidem ratus *ἐγηρύθης ἄσῃ* reposuit; offendisse etiam Schütz. videtur, qui *γηρύσεις ἐμοί* proponit, sed id, quod dicendum erat, ne potest quidem aliter graece dici, exprimit enim futurum exactum: *quid haec tua vox significaverit?* Hoc autem neque prosaici scriptores alia ratione exprimere possunt; cf. Xenoph. Anab. VII, 6, 36. *ἄνδρα κατακανόντες ἔσεσθε*, *virum interfeceritis*.

456. *ὑποστήσει*, quod vulg. legitur, vix aptum sensum praebet; maxime autem offendit, quod omnes libri, qui plerisque aliis locis et ipso versu praecedente in terminatione *η* consentiunt, hic *ὑποστήσει* habent, quare certissimum mihi videtur, *ὑποστήσεις* legendum esse, praesertim quum vocabulum sequens a *σ* incipiat.

457. *περαινεῖν* Rob. — *ξυζωμάτων* Glasg. Both.

458. *πίναξιν* Med. Guelph. Rob. — *κοσμήσω* Burgess. male.

459. *αἰνιγματῶδε* Ald. — *ἀλλ' ἁπλῶς* emendavit Abresch., collato Prometh. 611. *οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ*, idque receperunt Glasg. et rell. omnes; cujus mutationis elegantiam video, necessitatem non video, vulgatae enim sensus probus est: *Aenigma hoc verbum est, sed dic quomodo*, i. e. *ornabis.*

460. *ἀπαλλαξάσθαι* Ald.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ἤκουσα μαϰιστῆρα καρδίας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Καὶ πολλαχῆ γε δυςπάλαιστα πράγματα.
Κακῶν δὲ πλῆθος, ποταμὸς ὥς, ἐπέρχεται.
Ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
Τόδ' ἐςβέβηκε, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
Εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
Μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.
Εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
Σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλους,
Πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
Ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον;
Ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
Ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
Σὺ μὲν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
Κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν,
Βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
Θὲς, ὡς ἴδωσι τῆςδ' ἀφίξεως τέκμαρ

---

461. *μαστικτῆρα* conj. Stanl. et recepit Burgess. sine causa.

463. *καὶ μὴν πολλαχῆ* Med. Guelph. Ald. Rob. *καὶ μὲν πολλαχῆ* Reg. L.

464. Hunc versum ejecit Both., quia scilicet non omnes fluvii sunt impetuosi. Ridicule.

465. *οὐ μ' ἀλλ'* Ald.

466. *ἐσέβηκε* Med. Ald. *ἐσέβηκα* Reg. L. Rob. *ἐςβέβηκε* Turn. Vict. Glasg. Both. *ἐςβέβηκα* Schütz. *εἰςβέβηκα* Burgess. Sed tertia persona certe retinenda est, ut *πέλαγος* dicatur *ἐςβεβηκέναι*, quemadmodum paullo ante *πλῆθος* dicebatur *ἐπέρχεσθαι*, nisi forte in corrupta lectione antiqua *ἐσέβηκε* aliud quid latet.

469. *ὁμαίμους* Guelph. Ald. Rob.

470. *τηχέων* Rob.

473. *δ'* omittit Rob.

474. *ἰητῆρος* Ald.

475. Pro *σὺ μὲν* Schütz. dedit *στείχ' οὖν*, Both. *σὺ νῦν*, Burgess. *σὺ δ' ὦ* et versu sequente *κλάδους γε*. Profecto *σὺ μὲν* ita tolerari nequit, praesertim cum sequatur *κλάδους τε*, quare, nisi versum excidisse putamus, in *σὺ μὲν* latere verbum aliquod debet. Proponerem *σοῦ μὲν*, si *σοῦ* aeque in usu fuisse ac *σοῦσθε* probari posset.

477. *ἄλλων* Reg. L.

478. *τοῖς δ'* Rob.

Πάντες πολῖται· μηδ' ἀποῤῥιφθῇ λόγος
Ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
Καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἶκτος εἰςιδὼν τάδε,
Ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
Ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
Τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.

ΔΑΝΑΟΣ.

Πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα,
Αἰδοῖον εὖ ῥέοντα πρόξενον λαβεῖν.
Ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων
Ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν

---

480. καταρχῆς Ald.

481. εἰκὸς Turn. — Varia tentarunt interpretes, οἰκτρὸς conjecit Stanl. οἰκτρά γε dedit Both. ἴκτορος τάδ' εἰσιδὼν Burgess. — Schütz., qui vulg. tuetur, οἶκτος poetice pro οἰκτρὸς dictum putat, attamen vitii aliquid in hoc loco residere puto, tum propter difficilem vulgatae explicationem, tum propter lectionem Turn. satis miram.

482. ὕβρις Ald. — στόλον Rob.

483. εὐμενήστερος Ald.

485. Versus, qui sequuntur, vulg. Choro tribuuntur, sed Danaum haec loqui, ex v. 495. elucet, eique recte inde a Stanlejo assignantur.

486. εὑρεθέντα pro εὖ ῥέοντα Glasg., quod receperunt Schütz. Both., sed abundat quodammodo, quum sequatur λαβεῖν, neque εὖ ῥέοντα damnandum puto, quod de oratione regis benigne fluente dictum fere existimaverim. ἐν δέοντι dedit Burgess. — πρὸς ξένον vulg. πρόςξενον Turn. unde πρόξενον Cant., quod recte receperunt omnes.

487. Offenderunt editores in voc. πολισσούχων repetito, quare Schütz. edidit:

ὀπάονας δὲ φράστορας τῶν ἀστυκῶν
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν θεῶν ἐγχωρίων
βωμοὺς προνάους καὶ πολισσούχων ἕδρας
εὕρωμεν —

soloecismo in versu secundo admisso. Both.:

ὀπάονας δὲ φράστορας τῶν ἀστυκῶν
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμούς, προνάους τ' αὖ παλιστείχων ἕδρας
εὕρω μὲν —

Burgess.:

ὀπάονας δὲ φράστορας ξύμπεμψον, ὡς
βωμούς, προνάους τ' ἀστυκῶν θεῶν ἕδρας.
εὕρωμεν —

versu 496. sic exhibito:

ἡγεῖσθε βωμοὺς τῶν πολισσούχων θεῶν.

Sed nihil mutandum, nisi quod v. 489. pro πολισσούχων aliud epitheton reponendum est, videtur enim librarius, oculo ad versum praecedentem aberrante, ex eo sumsisse adjectivum pro eo, quod hic scribendum erat.

Βωμοὺς προνάους καὶ πολισσούχων ἕδρας
Εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ᾖ δι' ἄστεος
Στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
Τρέφει. φύλαξαι, μὴ θράσος τέκῃ φόβον.
Καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
Ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικοὺς, θεῶν ἕδρας·
Καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν
Ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
Ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε, σημεῖον πόνου.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ δή σφε λείπω, χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.

---

490. ἀσφαλείας δ' ᾖ Med. ἀσφαλείας δὲ Ald. ἀσφάλεια δὲ Rob.

493. θάρσος Vict.

496. βωμοὺς ἀστίκτους Med. Reg. L. Guelph. βωμὴ ἀστίκτους Ald. βωμοὺς ἀθίκτους Rob. βωμοὺς ἀστικοὺς Turn. Vict. unde βωμοὺς ἀστύκους Stanl. et rell. sed quum etiam v. 613. libri in ἀστικὸν consentiant, hanc formam praetuli. — θεῶν θ' ἕδρας auctore Abreschio Schütz. sine causa.

499. κίει Schütz. Both., optativo sine causa rejecto, continet enim votum, quo abeuntem dimittit Chorus.

500. τί θράσος Reg. L. — νέμεις Med. Rob. Turn. Schütz. νέμοις Ald. Vict. νεμεῖς Glasg. Both., quod non necessarium est. — ἐσμοὶ Ald.

503. Quia Hesychius λευρὸς per λεῖος, ὁμαλὸς explicat, Both. se non intelligere dicit, quale sit nemus planum vel levigatum, Burgess. χλωρὸν reposuit, sed amat hoc vocabulum Aeschylus in locorum descriptionibus, et latitudinis potius significatione usurpat, quod docent Prom. 369. 394. — ἐπιστρέφω Phil. Guelph. Ald. Turn., qui hunc versum Choro attribuunt.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς σ᾽ ἐκδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ᾽ εἰ δρακόντων δυςφρόνων ἐχθίοσιν;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένῃ.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔτοι τι θαῦμα δυςφορεῖν φόβῳ φρενός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ἀεὶ δ᾽ ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ᾽ ἐξαίσιον.

ΧΟΡΟΣ.

Σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρενί.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ἀλλ᾽ οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
Ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους,
Πείσω τὸ κοινὸν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.

---

505. *ἅρπαγες ἐκδώσομεν* Phil. Guelph. Ald. Rob. *ἁρπαγαῖς ἐκδώσομεν* Turn. Vict. *ἁρπαγαῖς σ᾽ ἐκδώσομεν* Glasg. bene, quod receperunt deinde omnes.

506. *ἀλλ᾽ ἢ* voluit Stanl. *ἀλλ᾽ ἦ* dedit Glasg. obsequente Burgess. et probante Koen. ad Gregor. Cor. p. 89., qui exempla adfert ἢ post comparativum abundantis; quod quamquam saepe fieri notum est (cf. etiam Henr. Stephan. de dialect. Att. p. 28. Toup. ad Longin. p. 321. Valck. ad Theocr. XX, 27.) offendit tamen hic ἢ antepositum, neque omnino vulg. mutandi causa est: *quid vero si nos trades —? — δυςφόρων* proposuit Schütz., recepit Both. sine causa. — *ἐκχθίοσιν* Ald. Turn.

507. *ἐνθυμουμένῃ* Schütz. *εὐφημοῦμεν. ὦ* Burgess., qui haec verba Choro tribuit. Sed vulg. bene explicat Both.: *bonis utatur verbis bonis verbis excepta.*

508. *ταῦμα* Ald. — *φόβῳ* omittit Rob. — *φρένας* Both. sine causa: *non mirum est, si quis animi timore perculsus impatientior est.*

510. *σύ τοι* Schütz. Burgess. sine causa. — *λόγων* Ald. — *φρένα* ex emendatione Heathii Schütz. Both. Burgess. Sed majus inesse vitium videtur, nam neque praecedentis versus sensus satis apte cum reliquis cohaeret, neque sequentis, quare aut turbatum esse versuum ordinem aut excidisse aliquid puto.

513. *πιέτω* Med. Reg. L. Ald. — Hunc versum et duos proximos omittit Rob., propter *ὁμοιοτέλευτον* in *ἐγχωρίους*, ut videtur.

Καὶ σὸν διδάξω πατέρα, τοῖα χρὴ λέγειν.
Πρὸς ταῦτα μίμνε, καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
Λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
Ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
Πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων στρ. α.
Μακάρτατε, καὶ τελέων
Τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
Πείθου τε καὶ γενέσθω·
Ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας·
Λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
Τὰν μελανόζυγ' ἄταν.
Τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδών, ἀντ. α.

---

514. *ποῖα* suprascr. in Reg. L. recepit Glasg. et Both., post *τοῖα* plenius interpungunt Vict. Canter. *πατέρ'*, *ὁποῖα* ex emendatione Stanleji Schütz. Burgess., sed *τοῖα* pro *οἷα* positum puto, ut mox v. 516. *τῶν* pro *ὧν*, *τὰ* pro *ἃ* et similia saepissime usurpantur, quamquàm hujus quidem vocabuli nullum habeo exemplum.

516. *παραιτῷ* Rob.

517. *πορσύνων* vulg. quod vel metri causa in *πορσυνῶν* mutandum esse, recte viderunt Heath. et Valck. ad Phoen. 1082., idque inde a Glasg. habent omnes.

521. *τελειότατε* Ald. Turn.

522. *πιθοῦ τε καὶ γένει σῷ* Schütz. *πιθοῦ τε καὶ γενέθλῳ* Both. *πιθοῦ τι καὶ γένει σῷ* conjecit Lobeck. ad Aj. p. 283., qui omnes deleto commate versum cum sequente jungunt; *πυθοῦ τε κἀγγενέσθω* Burgess. Sed nihil mutandum est, *πείθου* enim metro non officit, et sensus est: *obsequere nobis et fiat, quod optamus, quod statim dicturi sumus.*

523. *ἅλευσον* vulg. *ἄλευσον*, quod ex conj. Stanleji receperunt omnes, habent etiam Ald. Turn. — *εὖ στυγήσας ὕβριν* legendum puto propter metrum antistrophici.

525. *μελανοζυγάταν* vulg. *μελανόζυγα 'ταν* Reg. L. *μελανόζυγ' ἄταν* conj. Stanl., quam emendationem codicis Spanh. auctoritate firmatam recte recepisse videntur Schütz. Both. *τὸν μέλανα ζυγίταν* Burgess.

526. Post *ἐπιδὼν* vulg. non interpungitur, quare offenderunt editores in vocabulis *πρὸς γυναικῶν*, quum omnes homines a mulieribus nascantur. Propterea Schütz. dedit *τὸ πρόσθ' ἔνοικόν γ'*, Both. *τὸ πρὸς γονᾶν σῶν*, Burgess. *τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδὼν παλίμφατον.* Sed commate post *ἐπιδὼν* posito, et sublato colo, quod vulg. post *γυναικὸς* ponitur, sensus hic erit: *Id quod ad mulieres attinet*, vel *preces quae a mulieribus proficiscuntur respiciens*, er-

Παλαίφατον ἁμέτερον
Γένος φιλίας προγόνου γυναικὸς
Νέωσον εὔφρον' αἶνον,
Γενοῦ πολυμνήστωρ, ἐφάπτωρ Ἰοῦς,
Δι' ἇς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
Γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.
Παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν στρ. β'.
Ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς,
Λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
Οἴστρῳ ἐρεσσομένα
Φεύγει ἁμαρτίνοος,
Πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
Φῦλα. διχῆ δ' ἀντίπορον
Γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέ-
μνουσα πόρον κυματίαν ὁρίζει·
Ἰάπτει βάσιδος δι' αἴας ἀντ. β'.

---

ga antiquum nostrum genus a dilecta progenitrice muliere oriundum, renova laudem benevolam.

529. *εὔφρον* Ald. Turn.

530. *ἐφάπτωρ*, quod in libris omnibus legitur, metri causa in *ἔφαπτορ* mutaverunt omnes post Glasg. editores, sed strophicum potius mutandum esse, supra monitum est.

531. *δίας τοι* vulg. *διάστοι* Ald. *δι' ἇς τοι* ex conj. Glasg., quod recte receperunt Schütz. Both. Burgess., nisi quod ille *τοὐγγενὲς*, hic *σὸν γένος* sine causa scripserunt.

532. *τάσδ'* Ald. — *ἄποικοι* Schütz. Burgess. male; sensus est: *gloriamur hujus terrae incolae esse*, (erant enim tum in ea) *qui originem etiam ex ea duxerunt.*

533. *ἐς* Both. male; est versus frequentissime obvius, ex antispasto et penthemimeri iambica compositus. — *μετεστίαν* Ald.

534. *ἐπωπῶς* Ald. — Vocabulum *ἐπωπὰς* admodum dubium est; si verum est, significare debet regionem, quam quis oculis lustrat vel lustravit, male igitur fecit Both., qui post *ματέρος* comma posuit, pejus Schütz., qui *ἀνθονόμου τ' ἐπωπᾶς* dedit. Si quis de vocabulo ipso dubitat, poterit eodem sensu *ἐπ' ὠπᾶς* vel *ἐπ' ὦπας* legi. Burgess. dedit *ἀνθονόμου 'πὶ ποίας.*

537. *ἁμαρτίνους* Ald. Rob.

538. *διαμειβόμεθα* Ald.

539. *φῦλ'. ἀδίκῳ* Both., sed *διχῆ* recte explicat Schütz. de mari bis trajecto; *ὁρίζω* enim v. 541. dictum est ut Eur. Heraclid. 16. *ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.* Med. 433. *διδύμους ὁρίσασα πόντου πέτρας.*

542. *ἰάπτει βάσιδος* Med. Guelph. Ald. Vict., idemque

Μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ.
Περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
Λύδιά τε γύαλα·
Καὶ δι᾽ ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε γένη διορνυμένα
Πὰρ ποταμοὺς ἀενάους,
Καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ
Τᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν.
Ἱκνεῖται δ᾽, εἰσικνουμένου βέλει — στρ. γ'.
Βουκόλου πτερόεντος,

---

in cod. suo invenit Rob., qui ex conjectura dedit ἰάπτει ἀσίδος. Non minus ex conjectura natum videtur ἰάπτει δ᾽ ἀσίδος, quod sola habet ed. Turn., receptum tamen ab editoribus omnibus. Sed illud Ἀσίδος non solum abundat, sed molestum etiam est; praeterea ἰάπτει sic nude positum sensu caret, intelligerem autem, si ἰάπτει βάσιν scriptum esset, et tale quid latere in librorum lectione videtur. Sed sufficit indicasse, corruptum mihi videri locum, quem omnes sanissimum putant.

544. μουσῶν Ald. Rob.

545. Hic et qui sequuntur versus strophicis non respondent, neque metra restituerunt Schütz. et Both., vocabulum γένη v. 547. auctore Heathio ejiciendo, quod et Glasg. uncinis inclusit. Seidl. de verss. dochm. p. 46. hos versus ita constituit:

καὶ δι᾽ ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε γένη
Λύδιά τε γύαλα διορνυμένα,

quam rationem probarem, nisi λύδια quoque corruptum esse pateret, λύγια enim habent Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. Exspectandum igitur est codicum auxilium.

546. κυλίκων Guelph. Ald. Turn.

548. τοὺς ποταμοὺς vulg. inepte, sed τὰν ποταμοὺς Reg. L. Ald. πὰ ποταμοὺς Rob. errore typ. pro πὰν, quod ex conjectura dare voluit, quum in cod. invenisset πὰρ, idque recipere non dubitavi. — ποταμοὺς δ᾽ vulg. ποταμούς τ᾽ Schütz. ex conj., sed abest δ᾽ in Guelph. Ald. Turn. et manifesto natum est ex sequente Α. — ἀεννάους vulg. ἀενάους Med. Rob., idque ex Pauwii conjectura receperunt omnes.

550. Ἀφροδίτης Guelph. Ald. Rob.

551. δ᾽ εἰσικνουμένη vulg. δ᾽ εἰσικνουμένης Med. δ᾽ εἰσικνουμένου Reg. L. Rob. δ᾽ εἰσοιχνουμένη Ms. Aurat. et conjecit Stanl. δ᾽ εἰσιδνουμένη Pauw. δυσπονουμένη Heath. δ᾽ εἰσκινουμένη Abresch. δὴ, κινουμένα Schütz. δ᾽ ἐξιχνωμένα Both. κ᾽ ἐκκεκηριωμένη Burgess. Sed vera videtur librorum lectio δ᾽ εἰσικνουμένου, quae bonum sensum praebet: *dum bubulcus alatus stimulo in eam penetrat*, et huic lectioni apprime convenit Scholiastae explicatio: τοῦ οἴστρου τῷ κέντρῳ αὐτὴν διατρυπῶντος, quare eam in textum recepi.

552. βουκολοπτερόεντος Rob.

Δῖον πάμβοτον ἄλσος,
Λειμῶνα χιονόβοσκον, ὄντ' ἐπέρχεται
Τυφῶ μένος
Ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον,
Μαινομένα πόνοις ἀτί-
μοις, ὀδύναις τε κεντροδα-
λήτοις θείας Ἥρας.
Βροτοὶ δ' οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι, ἀντ. γ'.
Χλωρῷ δείματι θυμὸν
Πάλλοντ', ὄψιν ἀήθη,
Βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον,
Τὰν μὲν βοός,
Τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
Καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-
ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
Οἰστροδόνητον Ἰώ;
Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου. στρ. δ'.
* * * *
Βίᾳ δ' ἀπημάντῳ σθένει

---

554. χιονόβοσκον, ὄν τ' vulg. Glasg. Schütz. χιονόβοσκον τ' Rob. χ. ἔνθ' Turn. χ. ὄντ' Guelph. χ. ὄντ' Vict., quod unice verum est, et sic Both.

555. τυφωμένος Guelph. Ald. τυφουμέναις Both. sed nihil mutandum, μένος est accusativus, quem vocant, absolutus.

559. κεντροδαλήτης Ald. Turn. — θυιάδος metri causa Schütz. ex emendatione Hermanni de metris p. 234., sed versus est dochmiacus, quod jam vidit Both.

561. χλωροδειμακτι Med. Phil. χλωρῷ δείμακτι Guelph. Ald.

563. ἐς ὁρῶντες Guelph. Ald.

565. δ' ἐθάμβουν vulg. δὲ θάμβουν Ald. Rob., quod recepi, nam supra etiam v. 562. πάλλοντ' non praesens sed imperfectum esse sensus docet.

566. τόδε Ald. Rob. Turn. Vict. — τὶς Ald. Rob. Schütz.

568. Ἰώ, οἰστράδονητον metri causa ut in strophico auctore Hermanno Schütz.; sed non solum hiatus male illatus, sed etiam sensus docet, Ἰὼ in fine versus manere debere, nec quidquam metri causa mutandum esse ad strophicum monitum est.

569. κραίνων Reg. L. Rob. κρεῶν Ald. — ἀθαύστου Rob. — Post hunc versum aliquid deesse et sensus docet et metrum antistrophicum, quare inanem operam navant, qui in versibus sequentibus aliquid emendare conantur. Both. autem et Burgess. audaciores sunt, quam ut conjecturas eorum afferre operae pretium esset.

571. βίᾳ Turn.

Καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
Παύεται, δακρύων δ' ἀπο-
στάζει πένθιμον αἰδῶ.
Λαβοῦσα δ' ἕρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ,
Γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ·
Δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον· ἀντ. δ'.
Ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθὼν,
Φυσίζοον γένος, τὸ δὴ
Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς.
Τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥ-
ρας νόσους ἐπιβούλους;
Διὸς τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
Ἐξ Ἐπάφου, κυρήσαις.
Τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισι στρ. ε'.
Κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;
Πατὴρ φυτουργὸς, αὐτόχειρ ἄναξ * *
Γένους παλαιόφρων μέγας

---

573. παύει, τὴν Schütz., frustra, quum sensus horum versuum pro certo constitui nequeat.

574. πένθημον Ald.

575. ἑρμάδιον Ald.

579. φυσίζωον vulg. φυσίζοον metri causa Glasg.; haec saepe in codd. confundi, demonstrat Eurip. Hecub. 1098., ubi contra librorum consensum ζόης pro ζωῆς metri causa reponendum esse vidit Porsonus. Ulterius progreditur, ut solet, Elmsl. ad Med. 946., qui formam longiorem omnino Atticis abjudicandam putat. φυσιζόου Schütz. Both. Burgess. male. — τοδὶ vulg. Schütz. Both. τὸ δὴ Ald. Rob. τοδὲ Glasg. Burgess. τοδὶ enim et similia tragicis abjudicat Pors. ad Med. 157. τὸ δὴ, quod commate post γένος posito recepi, tuetur etiam Herm. in Mus. ant. stud. I, p. 151.

581. τὶς Rob.

582. νόσου Ald. — ἐπιβούλου Schütz. Both., quod minus poeticum est.

583. τὸ δ' ἔργον Ald.

584. ἐξ ἐπαφῶν Both. sine causa. — κηρύσαις Rob.

585. Sensum pervertit Schützii mutatio: τίν' ἂν θεῶν εὐλογωτέρως σοῦ κελοίμαν ἐνδίκοις ἐπ' ἔργοις; quam recepit Burgess., nisi quod εὐλογωτέρως ἂν κεκλήμην dedit.

587. Deest in fine versus vox bisyllaba, quare Heath. supplevit βροτῶν, Schütz. Ἴους, Burgess. initio versus dedit ἢ σ' ὦ πάτερ, Both. γένους ex versu sequente assumsit, et antistrophicos mutavit, quorum nihil sufficit.

Τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριος Ζεύς,
Ὑπ᾽ ἀρχὰς δ᾽ οὔ τινος θοάζων ἀντ. έ.
Τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει·
Οὔ τινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.
Πάρεστι δ᾽ ἔργον ὡς ἔπος,
Σπεῦσαί τι τῶν δούλιος φέρει φρήν.

ΔΑΝΑΟΣ.

Θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.
Δήμου δέδονται παντελῆ ψηφίσματα.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ χαῖρε, πρέσβυ, φίλτατ᾽ ἀγγέλλων ἐμοί,
Ἔν εἰπὲ δ᾽ ἡμῖν, ποῖ κεκύρωται τέλος·

---

589. *τόπαν μῆχα* Ald. — *οὔριος* om. Turn.

590. 91. *θοάζον* Turn. — *κρεῖσσον ὢν* Med. Guelph. Ald. Rob. — Vulgatum, quod exhibui, vertunt: *sub nullius imperio sedens minus potentioribus pollet*, qui sensus quomodo his verbis inesse possit, non video, quod sentiens *ὑπ᾽ ἀρχᾶς* dedit Schütz. *ὕπαρχος* Elmsl. ad Oed. R. 2. Mox *κρατύνεις* Schütz. Burgess. Sed *sedendi* significationem verbo *θοάζειν* recte abjudicat Erfurdt. ad Soph. Oed. R. 2., qui sibi de hujus loci explicatione non liquere fatetur; hinc *θεάζων* emendavit Both. Mihi vera lectio videtur *ὑπ᾽ ἀρχὰς δ᾽ οὔτινος θοάζον τὸ μεῖον κρεῖσσον ὂν κρατύνει*, *sub nullius imperium confugiens id, quod te debilius est, fortius factum te superare potest*, quibuscum bene cohaeret versus sequens.

592. *οὔ τινος* Ald. — *ἄνοθεν ἧμεν οὐσέβει* Ald. *ἄνωθεν ἧ μὲν οὐ σέβει* Rob. *ἄνωθεν ἡμένου σέβῃ* Turn. — *κάτω* in *κράτος* mutari volunt Pauw. et Heath. *οὔ τινα δ᾽ ἄνωθεν ἥμενον σέβει κάτω* Schütz. *οὔ τινος ἄνωθεν ἥμενον σέβει κότον* Both. *σοῦ δέ τις ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω* Burgess. Sed veram puto lectionem Turn.: *nec, quoquam superius sedente, infra positus revereris.*

593. *πάρενσι* Ald.

594. *βούλιος* cum Heathio Schütz. qui et *αἴολος* proponit. *δολοφρονεῖ* Both. *δούλιος φρήν* dictum videtur de hominibus, qui Jovis auxilium imploraverunt.

596. *δήπου* dedit Both., sed post *ἐγχωρίων* interpungendum esse recte vidit Schütz. Neque *δήμῳ* necessarium est, quod ex conjectura Buttleri recepit Burgess., jungendum enim est *δήμου ψηφίσματα.*

597. *ἀγγέλλων* pro vulg. *ἀγγέλων* necessarium videbatur, idemque jam Both. et Burgess. dederunt.

598. *ἑνός περ* Med. Reg. L. *ἔνεπε* Guelph. Ald. *ἓν εἰπὲ* Turn. *ἔνισπε* Rob. Vict. quod receperunt Glasg. Schütz. Both., sed lectionem Turn. cum Burgessio praetuli. — *ποῦ* Turn. — *κεκύρτωται* Reg. L. Guelph. Ald. Turn.

Δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύεται.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχοῤῥόπως,
Ἀλλ' ὥς ἂν ἡβήσαιμι γηραιᾷ φρενί·
Πανδημίᾳ γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
Ἔφριξεν αἰθὴρ, τόνδε κραινόντων λόγον:
Ἡμᾶς μετοικεῖν τῆςδε γῆς ἐλευθέρους,
Κἀῤῥυσιάστους, ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν·
Καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
Ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερὸν,
Τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
Ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
Τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
Ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Διὸς κότον
Μέγαν πρόφρων ὤν μήποτ' εἰςόπιν χρόνου

---

599. *χειροπληθύεται* Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. *χεὶρ ὅπως πληθύεται* Turn. *δημοκρατοῦσα χάρις ὅπως πληθήσεται* Both. *δήμου κρατούσῃ χειρὶ πλῆθος ἕσπετο;* Burgess.

601. *ὡς ἂν ηὐλήσαιμι* Rob. *ὡς ἀνηβῆσαί με* ex emendatione Tyrwhitti Schütz. Both. et Burg., qui tamen *ὥστ'* dedit. Sed aliud quid latere videtur.

602. *πανδημία* Rob. Turn.

603. *αἰτὴρ* Ald.

605. *καρυσιάστους* Med. Ald. *καὶ ῥυσιάστους* Rob. — *ξύν τε* Rob.

606. *ἐπηλίδων* Guelph. Ald.

609. Steph. Byz. s. v. *Δῆμος* haec habet: *καὶ σύνθετα, δημηλάτης· Αἰσχύλος Ἱκετίσιν· Ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτον.* Hinc Stanl. conjecit *δημηλάτην*, quod recepit Burgess., in ed. Glasg. obelus huic vocabulo additus est. Sed omnes Aeschyli libri in *δημηλάτῳ* consentiunt, idemque habet egregius Stephani codex Vratisl., hinc in Stephani potius verbis *δημήλατος* corrigendum est.

610. *ἔπειθεν* Ald. Rob.

611. *ζηνὸς* Med. Rob., unde, collato v. 342. *Ζηνὸς ἱκεσίου κότος* et 380. *Ζηνὸς ἱκεσίου κότος*, hic quoque transpositis vocabulis legendum videtur *Ζηνὸς ἱκεσίου κότον*, et sic dedit Burgess.

612. *μέγα* Both. sine causa. — *πρόφρων ὢν*, quod vulg. legitur, sensu carere videtur, quare Canteri emendationem *προφωνῶν* receperunt editores omnes, quam et ego recepissem, si ea reposita totus locus expeditus esset, sed et in sequentibus nullum video sensum. Schütz. locum paucis verbis absolvit, monens *παχύνειν* significare *angere, urgere*, quod unde sumserit nescio, et si verum esset, oportebat certe optativum poni. Both. *πόλει παχύναι* dedit, idque passiva significatione explicat, quam habere non potest. Burgess. denique, quia

Πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ᾽ ἅμα
Λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανὲν,
Ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
Τοιαῦτ᾽ ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς
Ἔκραν᾽ ἄνευ κλητῆρος ὣς εἶναι τάδε.
Δημηγόρους δ᾽ ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφὰς
Δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ᾽ ἐπέκρανεν τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄγε δὴ, λέξωμεν ἐπ᾽ Ἀργείοις
Εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ᾽ ἐφορεύοι ξένιος ξενίου
Στόματος τιμὰς ἐπ᾽ ἀληθείᾳ,
Τέρμον᾽ ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα.

---

scilicet παχύνω primam longam habere putat; παχνῶσαι dedit. Omnino παχῦναι aut corruptum est, aut rariore significatu adhibitum; neque melius πλατῦναι, quod pro varia lectione adfert Schol. et ex cod. Reg. Spanhemii laudat Schütz. Jam ut ad πρόφρων ὢν redeam, vix illud significare potest *praevidens*, *praesagiens*, quod putat Pauw., quodque sensui aptum foret, emendationi autem προφωνῶν illud obstat, quod nihil est, quod participium hoc cum sequente λέγων conjungat. Has difficultates cum expedire nequeam, malui vulgatam lectionem retinere.

613. ἀστικὸν Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. quod recepi; in reliquis edd. ἀστυκὸν, vid. ad v. 496.

614. φλέγον Both. — φανεὺν Ald.

615. ἀμηχάνου Schütz. ex emendatione Stanleji, pessime.

617. ἔκλανεν εὖ κλήτορος Med. Guelph. ἔκλαν᾽ ἄνευ κλήτορος Ald. ἔκλαναν εὖ κλήτορος Phil. ἔκραναν εὖ κλήτορος Rob. — ἔκριν᾽ Both. propter sequens ἐπέκρανεν.

618. ἀπειθεῖς Ald. — δημηγόρου δ᾽ ἤκουσεν εὖ πειθοῦς Burgess. — εὐπιθεῖς vult Blomf. ad Prom. 341. — Mirum est, neminem editorum praeter Bothium in his duobus versuum paribus offendisse, quae tam similem habent sensum, ut alterutrum bene abesse posse videatur; hic autem, ut tautologiam vitaret, scripsit: δημηγόρου δ᾽ ἔκυρσεν ε. σὶ δέμας Πελασγοῦ. Sed nihil mutandum est; corrigit se ipsum Danaus, nam quum antea dixisset, populum rem perfecisse, subjicit, rei auctores esse regem et Jovem, quorum ille persuaserit populo, hic exitum laetum adduxerit.

620. λέξομεν Guelph. Ald. Rob. — Ἀργείους Rob.

622. ξενίοις Guelph. Ald. — ζενίου Ald.

623. ἐπ᾽ ἀληθεῖ ἀτέρμον᾽ Rob.

624. ἀμέμπτων Med. Rob.

Νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτ᾽ στρ. α΄.
Εὐκταῖα γένει χεούσας·
Μήποτε πυρίφατον Πελασγίαν πόλιν,
Τὸν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη,
Τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις·
Οὕνεκ᾽ ᾤκτισαν ἡμᾶς,
Ψῆφον δ᾽ εὔφρον᾽ ἔθεντο·
Αἰδοῦνται δ᾽ ἱκέτας Διός,
Ποίμναν τάνδ᾽ ἀμέγαρτον·
Οὐδὲ μετ᾽ ἀρσένων ψῆφον ἔθεντ᾽, ἀτι- ἀντ. α΄.
μώσαντες ἔριν γυναικῶν·
Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπὸν
Δυσπολέμητον, ὃν οὔτις ἂν δόμος ἔχοι

---

625. *νῦν ποτε καὶ θεοὶ* Pauw. *νῦν ἔτι καὶ θεοὶ* Heath. *νῦν ἀτεχνεῖ, θεοὶ* Both. *εἴ ποτε, νῦν* Burgess. sed *νῦν ὅτε* verum est, de quo vid. ad Sept. Th. 705.

626. *εὐκτέα* Rob. — *γένη* Guelph. Ald. — *σχέουσας* Ald.

627. *πυρέφατον* Med. Guelph. Ald. Rob. — *τὰν Πελασγίαν πόλιν* vulg. adversus metrum; Schütz. antistrophicum mutat, sed ille incorruptum habet dochmium; *τὰν* recte omittunt Pauw. Both. Burgess., sed minus bene iidem *Πελασγῶν* scribunt, *Πελασγίαν* enim, quod per synizesin in syllaba *γιαν* trisyllabum est, retinendum est. Lachm. de chor. syst. p. 64. scribit: *Μή ποτε πυρίφατον τάνδε Πελασγίαν Πόλιν, ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη*, quo facto sequentis versus metrum corrumpitur.

628. *βοᾶν* Ald. Rob. — *κτῖσαι* vulg. male, quod recte mutarunt Glasg. Both. Burgess. — Schütz. metri ignorantia ductus, haec ita transposuit: *Κτίσαι μάχλον Ἄρη, Τὸν ἄχορον βοὰν*,

629. *ἐν ἄλλοις* interpretibus offensioni fuit, quare *ἐνάλλοις* scripsit Pauw., *ἐνάλλως* Heath., *ἐνόπλοις* Burgess., *ἀμάλλαις* Faehs. Syllog. p. 319., *ἐναίμοις* Lachm., *ἐν ἀροταῖς θ. β. ἀλωαῖς* Schütz., *ἐν ἀρότοις θ. β. ἀναύλοις* Both. Sed nihil mutandum, est aposiopesis usitatissima, *agris metens in aliis, quum quibus solet meti.*

632. *αἰδοῦντος* Ald.

635. *ἀτιμάσαντες* Ald. Turn. de quibus formis saepe inter se commutatis cf. Elmsl. in Mus. crit. Cantabr. IV. p. 481., ubi et noster locus tangitur.

636. *πράκτορ᾽ αὐτεπίσκοπον* metri causa Heath. *πράκτορά τε καὶ σκόπον* Schütz., sed metri causa nihil mutandum esse monitum est ad strophicum. Propter sententiam laborantem *πράκτορ᾽ ἅτε σκοπὸν* Both., sed neque hoc opus est, *πράκτορα* enim est adjectivum ut Agam. 111.

637. Non respondet hic versus strophico, quare strophici verba, ut monitum est, transposuit Schütz., quo tamen ni-

Ἐπ᾽ ὀρόφων μιαίνοντα· βαρὺς δ᾽ ἐφίζει.
Ἅζονται γὰρ ὁμαίμους,
Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ.
Τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται.
Τοιγὰρ ὑποσκίων στρ. β'.
Ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά,
Μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
Τῶνδε πόλιν κενῶσαι·
Μηδ᾽ ἐπιχωρίοις * *

---

hil effecit; *δυςπόλεμον, δόμος οὔτις ὃν ἀντέχοι* metro pessumdato Both., *δυσπολέμητον οὔ τις ἂν δόμος ἔχοι* sublato nexu Lachm., *δυςπόλεμον, τὸν οὔ τις ἂν δόμος ἔχοι* Buttler. *δυςπολέμητον, ὃν τίς δόμος ἀντέχει* Burgess., sed facilius erit emendare *δυςπολέμητον, ὃν τίς ἂν δόμος ἔχοι*, facile enim *οὐ* ex praecedente *ὃν* nasci poterat.

638. *ἐπορόφων* Ald. *ἐπύροφον* Turn., quod non displicet. — *μιαίνοντα* non placuit interpretibus, quare *μηνίοντα* Pauw., *ἀμύνοντα* Heath., *κοταίνοντα* Schütz., *μενεαίνοντα* contra metrum Both., *ἐμβαίνοντα* Buttler., *βιβάζοντα* Burgess. Sed nescio cur displiceat vulgatum, quod Jovis iram bene exprimit. — *ἐφιζάνει* Turn.

639. *ἁγνοὺς* Schütz. sine causa.

641. *πρὸς* post *καθαροῖσι* inseruit Schütz., metri causa, ut ait, sed minime necessarium est.

643. *ὑπὸ σκιῶν* Ald.

646. *τάνδε* conjecit Faehs. Syllog. p. 319., quod non displicet, *τῶνδε* certe molestum est, et in ed. Glasg. etiam obelo notatum. — *κενῶσαι* Ald.

647. Antistrophicis non respondent hic et sequens versus, qui vulg. ita leguntur: *Μηδ᾽ ἐπιχωρίοις Πτώμασιν αἱματίσαι πέδον.* Post *ἐπιχωρίοις* lacunae signum habet Glasg. rectissime, deesse enim substantivum aliquod sensus etiam docet, idque ad sensum bene supplevit Heath., *ἔρις* addendo. Praeterea in eadem editione, quum versu sequente Ald. *τὰς ἥβας*, Turn. *τᾶς ἥβας* praeberet, illud *τᾶς* in *γᾶς* mutatum est, quod metrum poscit, quodque tragicorum sermoni optime convenit, nam *πέδον γῆς* innumeris fere tragicorum locis occurrere notum est, et similia multa habent Pors. ad Eur. Hecub. 502. Erfurdt. ad Soph. Antig. 420. Schwenk. ad Aeschyl. Eum. 363. Reliquae autem mutationes omnes aut non necessariae sunt aut futiles. Schütz. dedit: *Μηδ᾽ ἐπιχωρίοις ἔρις Πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.* et in antistr. *Τὸν ξένιον παννπέρτατον Ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.* Both.: *Τῶνδε πόλιν κενῶσαι Μηδ᾽ ἐπιχωρίοισι Πτώμασ᾽ αἱματίσαι πέδον.* et antistr. *Τὸν ξένιον σεβόντων Μέγαν ὑπέρτατον, ὃς πόλεις Εὖ νόμοισιν ἀνορθοῖ,* quae nescio quomodo sibi respondere velit. Burgess.: *Πόλιν κενῶσαι Μηδ᾽ ἀστῶν ἐπιχωρίοις Πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.* et antistr. *Μέγαν σεβόντων Τὸν ξένιον, Δί᾽ ὑπέρτατον, Ὃς σκολιῶν νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.*

Πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
Ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
Ἔστω· μηδ' Ἀφροδίτας
Εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-
ρης κέρσειεν ἄωτον.
Καὶ γεραροῖσι πρεσ- ἀντ. β'.
βυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι, φλεγόντων δ',
Ὡς πόλις εὖ νέμοιτο·
Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
Τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον,
Ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
Τίκτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς
Ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεί·
Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν.
Μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω, στρ. γ'.
Τάνδε πόλιν δαΐζων,

---

649. δ' omittit Rob.
650. μὴ Ἀφροδίτας vulg. μηδ' Ἀφροδίτας Heath. Glasg. et rell. omnes, recte. Δ propter sequens Α interiit, ut saepe.
651. ἀνάτωρ Rob.
652. ἄωρον Both. male.
653. γαραροῖσι Ald. — Sensum horum verborum bene explicavit Schütz., apteque comparavit ea Seidler. cum Eurip. Electr. 708. offenderunt tamen in eis Both. et Burgess., quorum ille dedit: καὶ γεράτεσσι πρεσβυτοδόκοις γερόντων θυμέλαι φλεγόντων, τῷ πόλις etc. hic: καὶ γεραραῖς πυρὸς θυοδόκοι γεμόντων θυμέλαι, φλεγόντων θ' etc.
654. θυμελίαι Ald.
655. φλεγόντων τῷ καὶ πόλεις Guelph. φλεγόντων τῶς πόλεις Ald. φλεγόντων, τῶς πόλις Rob. φ. τ. ὡς πόλις Turn.
656. Ζῆν' ἀμεγασεβόντων Med. Ζῆνα μέγα σεβόντων Guelph. Rob. Ζῆνα μέγα σευόντων Phil. — Inutiles editorum conjecturae in hunc et sequentes versus ad v. 647. allatae sunt.
657. Δί' ὑπέρτατον Canter., hinc receperunt Stanl. Glasg., sed libri omnes habent δ' ὑπέρτατον, quod sensu et metro jubente revocavi: *magnum Jovem venèrentur, hospitalem autem maxime.*
658. ὧς Ald. ὡς Rob.
659. Pro ἐφόρους γᾶς Ald. habet ἐφ' ὀργῶς, Rob. ἐμφόρους γᾶς, Turn. εὐόργως.
662. λογους Ald. Turn. idque in cod. suo invenit Rob., qui ex conjectura dedit λόχους.
663. μὴ θέτις Ald.
664. δαΐξων vulg. δαΐζων Ald. Turn., quod recte receperunt Glasg. Both. Burgess.

Ἄχορον ἀκίθαριν, δακρυογόνον Ἄρην
Βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων.
Νούσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν
Ἵζοι κράτους ἀτερπής·
Εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔ-
στω πάσᾳ νεολαίᾳ.
Καρποτελεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω — ἀντ. γ'.
Φέρματι γᾶν πανώρῳ.
Πρόνομα δὲ βοτὰ τὼς πολύγονα τελέθοι·
Τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν.
Εὔφημον δ' ἐπιβοῷεν

---

665. *ἄχορος κίθαρις* vulg. *ἀχόρος κιθάρης* Turn. *ἄχορος ἀκίθαρις* emendavit Heath., quod recepit Schütz. et Both. *ἄχορον ἀκίθαριν* dedit Glasg., quae emendatio per se probabilis confirmatur loco Plutarchi Erot. 758. F. (vol. XII. p. 31. ed. Hutten.), quem ex nostro haustum esse primus vidit Pors. ad Eur. Phoen. 800., qui locus lacunosus: *ἄχαριν, ἀκίθαριν, ακ γονον ἀρ τατε δῆμον ἐξοπλίζουσαν*, in quo explendo frustra sudarunt interpretes, manifesto ex nostro ita restituendus est: *ἄχορον, ἀκίθαριν δακρυογόνον ἄρην βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζουσα.* — *Ἄρη* vulg. *Ἄρην* Rob. Glasg. Burgess. v. Pors. ad Eur. Phoen. 134. 950. *ἀρὰν* Both. pessime.

666. *τε δήμων* vulg. *τε δῆμον* Ald. *τ' ἔνδημον* conjecit Pauw., quod et sensu et metro postulante recte receperunt omnes. — *ἔξω παίζων* vulg. *ἐξοπλίζων* conjecit Stanl., quae emendatio a Glasg. Schütz. Burgess. jure recepta, nunc jam non solum v. 683., sed etiam loco Plutarchi supra allato confirmatur. *ἐξεπαίρων* Both. pessime.

667. *δεσμὸς* Guelph. Ald. Rob.

668. *κράτος* Med. Guelph. Ald. Rob.

669. *ὁ λύκιος* vulg. *ὄλβιος* Reg. L. *ὀλύκιος* Ald. *ὀλύκιος* Rob. *ὁ Λύκειος* ex Arnaldi emendatione recte omnes.

670. *πᾶσαν* Guelph. Ald. — *νεολέα* Ald. *νεολέᾳ* Rob.

671. *καρποτελῆ* ex Stanleji emendatione Schütz. Both. Burgess. sed vulgata retineri potest, si ita eam explicas: *perficiat*, i. e. *perfectam reddat hanc terram fertili foetu.*

672. *φέρτατι* Reg. L.

673. *βρότατος* pro *βοτὰ τὼς* habent Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. *προνόμια δὲ βοτῶν* Both. *πρόβατά τε νομάδ' ὡς* Burgess. sine causa.

674. *πάντ'* Ald. Rob. *πᾶν δ'* Schütz. Both. male. — *λάθοιεν* Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob.

675. *εὔφημον δ' ἐπιβοῷεν* Turn. Vict. Glasg. Schütz. invito metro. *ἐπιβῷεν* Both., quod et Schütz. dare voluisse videtur; sed *εὐφήμοις δ' ἐπὶ βώμοις* Med. Reg. L. *αφήμοις δ' ἐπὶ βωμοῖς* Rob. *εὔφημαν δ' ἐπιβωμᾶν* Ald. *εὔφημον δ' ἐπὶ βωμῶν* Guelph. Hinc *εὔφημον δ' ἐπιβώντων* conjecit Buttler., quod receptum a

Μοῦσαι θεαί τ' ἀοιδοί·
Ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φῆμα φιλοφόρμιγξ.
Φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς στρ. δ'.
Τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
Προμαθεὺς εὐκοινόμητις ἀρχά·
Ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
Πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
Δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.
Θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ ἀντ. δ'.
Τίοιεν ἐγχωρίους πατρῴαις
Δαφνοφόροισιν βουθύτοισι τιμαῖς.
Τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
Τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

Burgessio mihi quoque verum videtur; hujus enim manifestum glossema est vulg. ἐπιβοῷεν.

677. ἁγνᾶν τ' ἐκ Med. ἁγνῶν ἐκ Rob. ἁγνῶν δ' ἐκ Schütz. Both. sine causa.

679. ἀτιμίας τιμὰς vulg. contra metrum et sensum. ἀτιμιὰς τιμῶς Ald. εὐτιμίας τιμὰς Turn. ἀσφαλίας τιμὰς Reg. L. ἀτρεμαίας τιμὰς Canter. ἀσφαλεῖς τιμὰς Schütz. ἐντόμοις τιμὰς Both. ἀτιμίας λύμας Burgess., qui omnes propterea antistrophicum quoque mutare coacti sunt. ἀτρεμαῖα τιμὰς proponit Buttler.; sed conjecturis hic nihil effici potest; ἀσφαλίας illud ex glossemate natum esse, docet Scholiastae explicatio: ἀτιμίας. ἀσφαλείας, et sensus quoque perspicuus est, quem bene explicat Schol.: ἀμετακίνητοι εἶεν αὐτοῖς αἱ τιμαί, quod de magistratibus dictum videtur.

680. τὴν πτόλιν Turn. Vict., et receperunt Stanl. Schütz., qui propterea etiam κρατύνοι legunt, cum versu sequente junctum; sed τὸ πτόλιν Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob., quod recte revocavit Glasg. τὰν πτόλιν κρατύνοι Both. τοῦ πόλιν κρατύνει Burgess.

681. προμηθεὺς Guelph. Rob. — πρόμητις εὐκοινόμητις Both. προμαθίᾳ κοινόμητις legi vult Lachm. de chor. syst. p. 64. propter antistrophicum, sed in hoc potius aliquid mutandum esse, infra monebitur.

685. ἔχουσ' Schütz. Both. propter mutatum a se antitheticum.

686. ἐν χωρίους Ald. — πατρωΐαις vulg. quod inde a Pauwio recte mutatum est.

687. δαφνηφόροισιν vulg., quod antistrophico non respondet. δαφνηφόροις Schütz. Both. δαφνοφόροισι ex emendatione Pauwii Stanl. recte, quod reponendum esse vidit etiam Seidl. de verss. dochm. p. 172.

ΔΑΝΑΟΣ.

Εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι·
Ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ᾽ ἀκούσασαι πατρὸς
Ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
Ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ᾽ ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
Τὸ πλοῖον. εὔσημον γὰρ οὔ με λανθάνει·
Στολμοί τε λαίφους καὶ παραῤῥύσεις νεώς,
Καὶ πρῶρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ᾽ ὁδὸν,
Οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς
Ἄγαν καλῶς κλύουσά γ᾽ ὡς ἂν οὐ φίλη.
Πρέπουσι δ᾽ ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις
Γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
Καὶ τἄλλα πλοῖα, πᾶσά θ᾽ ἡ ᾽πικουρία
Εὔπρεπτος· αὐτὴ δ᾽ ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
Στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
Ἀλλ᾽ ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
Πρὸς πρᾶγμ᾽ ὁρώσας, τῶνδε μὴ ᾽μελεῖν θεῶν.
Ἐγὼ δ᾽ ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ᾽ ἥξω λαβών.

ΧΟΡΟΣ.

Ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,

---

692. ἡμεῖς δὲ μῆτρες ἀεὶ Med. Guelph. Ald. idemque in cod. suo invenit Rob., qui ex conj. dedit ἡμεῖς δὲ μὴ τρέσαιτ᾽.

694. ἱκετ᾽ ἀδόκου Ald. — ἀποσκοπᾶς Ald. ἀποσκοπῆς Rob. ἀπὸ σκοπᾶς Turn.

695. πλεῖον Guelph. Ald. — Verba οὔ με λανθάνει parenthesi inclusit Both., ut εὔσημον γὰρ ad sequentia pertineat, quod non necessarium est.

696. τε λέφους Guelph. τελέφους Ald.

697. ὄμμασι vulg. ὄμμασιν Med. Guelph. Ald. Turn. quod recepi.

698. συνουτῆρος Med. Guelph. Ald. Rob.

699. κλύουσα τοῖς Med. κλύουσά τ᾽ ὡς Guelph. κλύουσα τῶσ᾽ Ald. unde si quis κλύουσά τ᾽ legere velit, non repugnabo, sed nemo assentiet Bothio κλύουσά πως, ἀνωφελής. emendanti.

700. μελαγχίμους Guelph. Ald.

701. γύοισι Med.

706. μὴ ἀμελεῖν Guelph. Rob. Turn. Vict. μὴ ἀμβελεῖν Ald.

707. ἀρωγὰς Rob. — θήξω Ald. Rob.

708. Vulgo haec omnia cum praecedentibus juncta usque ad v. 714. Danao tribuuntur, et sic Schütz. quoque et Both. ediderunt, sed in ed. Rob. versibus 708. 9. praefixa est persona δαν., 710. πρεσβ. 711. 12. δαν. 713. 14. πρεσβ. Recte igitur in ed. Glasg. personae ita distributae sunt, ut supra exhibui, eodem enim modo δαν. pro Cho-

"Αγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.

ΧΟΡΟΣ.

Ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ,
Ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.

ΔΑΝΑΟΣ.

Θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
Θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

ΧΟΡΟΣ.

Πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι στρ. ά.
Ἥκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου·
Περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως
Πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τι μοι.
Παροίχομαι, πάτερ, δείματι.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,

---

ro et πρεσβ. pro Danao in sequentibus quoque in Rob. ponuntur. Hanc personarum distributionem, quam sensus quoque postulat, probavit etiam Lachm. de mensura trag. p. 18. — ἴσως γὰρ ἂν κήρυξ Burgess., fidem non habens iis, quae Herm. ad Vig. 784. et ad Soph. Aj. 904. et Seidl. ad Eur. Iph. Taur. 1025. rectissime disputarunt. — πρέσβης μόλοι Reg. L. πρεσβύμολοι Ald. πρεσβήμολοι Rob. πρεσβὺς μόλει Turn.

709. ἐφάπτορας Rob., quod fere cum Burgessio praeferendum puto.

710. τρέσαιτέ νιν Med. Reg. L. Rob., sed in prioribus η suprascriptum est. τρέσηταί νιν Guelph. τρέσῃ ταίνιν Ald. τρέσητε νῦν Turn. Vict. τρέσητέ νῦν Schütz. Both. Sed recte τρέσητέ νιν Glasg. *ne timeatis eos.*

711. εἰ βραδύνοι μὲν βοῇ Schütz. male, vel propter μὲν otiosum.

713. θαρσεῖτε Med. Guelph. Ald. Rob. — σὺν ἡμέρᾳ Reg. L.

716. ἥκουσιν Guelph. Ald. Rob.

718. φυγὰς Ald.

719. παροίχεται vulg. sed παρείχομαι Guelph. Ald. παροίχομαι Med. Reg. L. Rob., quod ut reciperent, Schütz. et Both. versu praecedente οὔτι scripserunt, quo minime opus est, si cum ed. Glasg. et Burgess. post v. 717. non interpungitur. Vulgatum contra optimorum librorum lectionem tueri frustra conatur Faehs. Syllog. p. 319.

720. τέκνον Schütz. Both., quod non necessarium est; numerus non minus subito mutatur supra v. 710. 11. et 713., et prorsus ut hic v. 734. sq.

Θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐξώλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος, ἀντ. ά.
Μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
Δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
Νῆας, ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,
Πόλει μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ.

ΔΑΝΑΟΣ.

Πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ
Θάλπει βραχίον' εὖ κατεῤῥινημένους.

ΧΟΡΟΣ.

Μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ. στρ. β'.
Γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
Δουλόφρονές δὲ καὶ δολιομήτιδες
Δυσάγνοις φρεσὶν, κόρακες ὥστε, βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

---

721. ἐγὼν Med. Guelph. Ald. Rob.

722. ἐξώλεσες τί μάργον Med. Reg. L. Ald. ἐξώλεσεν τίμαργον Rob.

723. μάχης δ' Schütz. Bothe, contra libros omnes et sine causa. — πρὸς ἰδότα Ald. προσειδότα Rob.

724. κυανόπιδας Ald.

725. ἐπὶ τάχει Med. Rob. ἐπὶ τύχει Ald. ἐπεὶ τάχει Phil.

726. πόλει vulg. πολεῖ ex emendatione Stanleji Schütz. Both. Burgess. recte; sic πολέα Agam. 732. πολέων Eurip. Hel. 1352. πολέσι Iph. Taur. 1230. Seidl. — ξὺν Glasg. et rell. omnes invitis libris. — μελαχιμῳ Med. μελαγκείμῳ Reg. L. Guelph. μελαχείμῳ Rob.

727. 8. Vulgata lectio, quam dedi, sensu caret, quare μεσημβρίας pro μεσημβρίᾳ (μεθημβρίᾳ Ald.) dedit Schütz., ἢ μεσημβρινῷ Both., quod non minus sensu caret, θαλπτὸν Burgess. Locum corruptum esse, docent variae lectiones θάλπει βραχεῖον Med. Guelph. θάρπτει βραχεῖον Ald. θάλπτοι βραχεῖον Rob.

729. πρόλιπε Med. Ald. Rob.

730. μονοθεῖσ' Guelph. Ald.

731. δολόφρονες metri causa scribendum esse putaverunt Stanl. Pauw. Heath., idque receperunt Glasg. Schütz. Both. Burgess., sed metro vulgatum minime adversari non minus perspicuum est, quam emendationem illam propter sequens δολιομήτιδες stare non posse. — δολομήτιδες vulg., quod metro non satisfacit, quare κνωδαλομήτιδες dedit Both., ποικιλομήτιδες Burgess. Miror neminem δολιομήτιδες reposuisse, quod a Buttlero ex Marg. Ask. laudatum, unice verum puto, ut δολιόφρων Choeph. 939.

732. φρεσσὶν vulg. φρεσὶν ex Rob. receperunt Glasg. et rell. recte.

ΔΑΝΑΟΣ.

Καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
Εἴ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη ἀντ. β'.
Δείσαντες, ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ.
Περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει
Μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς, θεῶν
Οὐδὲν ἐπαΐοντες.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν
Εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
Ἔχοντες ὀργὰς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

---

734. *καλῶς ἂν* vulg. *καγλῶς ἂν* Ald. hinc *καλῶς γ' ἂν* Glasg., quod receperunt Both. Burgess. recte. — *ὑμῖν* Ald. Turn. — *τάδ'* pro *ταῦτ'* vult Elmsl. in Edinburgh Rev. XXXVII. p. 79. et ad Med. 326. cujus mutationis causas longius persequi hic non licet, paucis autem verbis bene eas refutavit Herm. in Classical Journ. XLII. p. 355. Obsecutus tamen est Burgess. — *τέκνον* Schütz. Both., quod hic non magis est necessarium, quam v. 720., ad quem vide quae monita sunt.

735. *εἰχθαιροίατο* Ald.

737. *ἀπόσχονται* Ald.

738. *ἂν ἐρομένει* Guelph. Ald.

739. *καὶ κυνοθρασεῖς ὄντες* Rob. ex conj., in cod. enim vulgatam invenit.

740. Hic versus vulg. deest, quare lacunae signum habet Glasg. Supplevit eum primus Schütz., in schedis Spanhemianis ex cod. Reg. enotatum, quem eundem esse cum Reg. L. ex eo apparet, quod et in hoc idem versus reperitur. Hinc habent eum etiam Both. Burgess.

741. *κρείσσων* Med. *κρείσσονας* (ους) Ald. Rob.

742. *δ' ὁ κάρπος* Ald. Turn.

743. *ὅμως* pro *ὡς καὶ* scribendum putat Schütz., sine causa.

744. *ἔχοντας* Turn. Vict. Glasg. Schütz. Burgess. *ἔχοντος* Both. sed *ἔχοντες* Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob., quod revocavi; est nominativus absolutus, qui quam usitatus sit tragicis, docent Valck. ad Eur. Phoen. 290. Brunck. ad Aesch. Pers. 120. ad Soph. El. 480. ad Soph. Antig. 260. Monk. ad Eurip. Hippol. 23. Elmsl. ad Soph. Oed. R. 60. Hoc revocato, neque *κράτος* cum Schützio in *καλῶς* mutare necesse erit, sensus enim hic est: *quum jam belluarum quoque iras gerant, vim eorum fugere nos oportet.*

ΔΑΝΑΟΣ.

Οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολὴ,
Οὐδ᾽ ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία
Ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ᾽ ἐν ἀγκυρουχίαις
Θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
Ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα.
Ἐς νύκτ᾽ ἀποστείχοντος ἡλίου, φιλεῖ
Ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ.
Οὕτω γένοιτ᾽ ἂν οὐδ᾽ ἂν ἔκβασις στρατοῦ
Καλὴ, πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
Φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ᾽μελεῖν θεῶν,
Πράξασ᾽ ἀρωγήν. ἄγγελον δ᾽ οὐ μέμψεται
Πόλις γέρονθ᾽, ἡβῶντα δ᾽ εὐγλώσσῳ φρενί.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ γᾶ βουνῖτι, ἔνδικον σέβας, στρ. α΄.
Τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
Χθονὸς, κελαινὸν εἴτι κεῦθός ἐστί που;
Μέλας γενοίμαν καπνὸς

---

745. ταχεία — στολῇ Med. Rob. ταχεῖα — στολῇ Ald.

746. πισμάτων Ald. Rob. Turn. — σωτηρίου Med. Ald. Rob. σωτηρίαν Guelph. Non incorrupti hic et praecedens versus mihi videntur, tum quod optimi libri a vulg. lectione recedunt, tum quod non satis bene inter se et cum sequentibus cohaerent, sed displicet Burgessii emendatio: Οὔτοι ταχεία ναυτικοῦ στρατοῦ στολῇ, Οὐδ᾽ ὅρμος, οὔ γε πεισμάτων σωτηρίαν.

747. ἐναγκύρου χίαις Ald.

749. ἀλλ᾽ ὥστε καὶ Guelph. Ald. Turn. ἀλλ᾽ ὡς καὶ Rob.

750. ἐς νύκτ᾽ in ἔπειτ᾽ mutavit Schütz. propter sequens νύξ, in εὐνάς τ᾽ Both. εὐνὰς δ᾽ Burgess. sed vulg. nihil offensionis habet, v. Comment. Aeschyl. p. 13. — ἀποστείχοντες Ald.

751. τίκτει νὺξ Med. Guelph. Ald. Rob.

754. φρονεῖν Guelph. Ald. — μὴ ἀμελεῖν Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.

755. πράξας Guelph. Ald. — ἄγγελον οὐ Ald.

756. εὐγλώσσως Med. Reg. L. εὐγλώσσας Ald. εὖ γλώσσας Turn.

757. ἰὼ γᾶ βουνῖτι vulg. invito metro, quare obelum apposuit Glasg. ἰὼ γᾶ βοῦνις ex v. 110. recte emendarunt Pauw. Heath. Schütz. ὦ γαῖα βοῦνις Both. ἰὼ βουνὸς Burgess., uterque mutato antistrophico.

758. φύγομεν Ald. φεύγωμεν Schütz. contra metrum.

759. ἐχίπου Ald. ἔχει που Turn.

Νέφεσσι γειτονῶν Διός,
Τὸ πᾶν δ' ἄφαντος.
Ἀμπτᾶσα δ' ὡσεὶ
Κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.
Ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ. ἀντ. α'.
Μελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία.
Πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἷλον· οἴχομαι φόβῳ.
Θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
Βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις,
Πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν
Τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν·
Πρόπαρ θανούσας δ' Ἀΐδας ἀνάσσοι.

---

761. *νέφεσι* vulg. quod metri causa recte in *νέφεσσι* mutarunt Arnald. Heath. Schütz. Burgess. *νεφέλαισι* Both.

762. *ἄραντος* Rob.

763. *ἀμπετήσας δόσως* Med. *ἀμπετάσας δὲ* Reg. L. *ἀμπετήσαις δόσας* Guelph. *ἀμπετήσαις δόσαι* Ald. *ἀμπετήσας ὡς* Rob. *ἀμπτᾶσα δ' ὡσεὶ* Turn. Vict. quod recepit Schütz., qui antistrophicum exaequavit, *χεροῖν* cum Heathio omittendo. *ἀμπετάσασ', ὡσεὶ* Both., item *χεροῖν* omisso. Lachm. de chor. syst. p. 48. antistrophicum ita legit: *Πρὶν ἄνδρ' ἄπευκτον ὧδ' ἐγχριμφθῆναι· πρόπαρ*, ex cujus sententia hic versus ita legendus foret: *Τὸ πᾶν δ' ἄφαντος ἀμπετάσασ' ὡς κόνις.* Burgessii emendationes praetermitto. Certi quidquam in tanta librorum discrepantia et corruptela vix conjectura assequi licet.

764. *κάνις γ'* Pauw. Heath. *κόνισμ'* Both. ignorantes, *κόνις* postremam producere. — *ἄτερθεν* Guelph. Ald. Rob.

765. *κέαρ* in *γε κὴρ* mutarunt Schütz. Both., quorum ille etiam *ἄφυκτος δ' οὐκ*, hic *ἄφυκτον οὐκ* scripsit, inepte, non enim significat hoc id, quod volunt, *non amplius effugi potest pernicies*, sed *pernicies non amplius ea est, quae effugi nequeat.* *ἄφυκτον γάρ. οὐκέτ' ἂν γελῷ κέαρ* dedit Burgess. Sed vulg. retinenda et *ἄφυκτον* activa significatione accipiendum est, quam in his adjectivis nonnunquam obtinere docent Hemsterh. ad Lucian. tom. I. p. 179. et Pors. ad Eur. Hecub. 1123.

766. *μελαινόχρως* metri causa recte scribunt Pauw. Heath. Burgess. *μελάγχροος* Both. *κελαινόχρως* Lachm. l. l.

767. *πατροσκοπαὶ δὲ μεῖλον* Phil. Guelph. *πατρὸς κόπῳ δὲ, μεῖλον* Ald. *πατρὸς κῶπαι δὲ μ' εἷλον* Rob. *πατρὸς κόπῳ δὲ μᾶλλον* Turn.

768. *μορσίμων* Schütz. Both. sine causa.

769. *ἀρτάναις* Reg. L. idque recepit Burgess.

771. *ἐγχριμφθῆν χροῖν* Med. Reg. L. — *χεροῖν* a Schützio Bothioque ejici ad strophicum monitum est.

772. *πρὸ παρθανοῦσας δαΐδας* Ald. *πρόπαρ θανοῦσας δᾷδας* Rob. *πρόπαρ θανοῦσας δαΐδας* Turn.

Πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος, στρ. β'.
Πρὸς ὃν νέφη δ' ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,
Ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
δεικτος οἰόφρων ἐρημὰς
Γυπίας πέτρα, βαθὺ
Πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
Πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
Καρδίας γάμου κυρῆσαι.
Κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις ἀντ. β'.
Ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
Τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
ται φιλαιακτῶν κακῶν.
Ἐλθέτω, [ἐλθέτω] μόρος πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχών.

---

773. πρόσθεν δέ μοι γένοιτ' ἐναίθριος θρόνος Schütz. Both. sine causa.

774. νέφη δ' ὑδρηλὰ Med. Ald. Rob., quod probat Pors. praef. ad Hecub. p. X. ed. Lips. νέφη δι' ὑδρηλὰ Turn. Vict. — χείων Med. Corrupta haec esse patet, nec quidquam juvant editorum conjecturae: νέφη θ' ὑδρηλὰ νεῖται καὶ χιών Schütz. νέφη θ' ὑδρηλὰ καὶ νεῖται χιών Both. νέφη γ' ὑδρηλὰ πήγνυται χιών Burgess. Sensus perspicuus est, optant enim virgines, ut supra in fumum, ita hic in nubes se transformari, aut rupem sibi praeberi, unde se projicere possint.

775. ἠλίσσας Guelph. Ald. ἤλισσας Rob. ex conj., in cod. enim invenit ἤλησσας, unde Sophian. conjecit ἢ λισσὰς. Offenderunt in ἢ Both. et Burgess., qui rupem eandem putant cum throno aethereo, quare ille εὔλισσας, hic ἁ λισσὰς dedit, sed sensum supra exposui.

776. ἀπρόσδεκτος ex emendatione Abreschii Both. ἀπρόστειπτος Burgess. — οἴη, προκρεμὴς Both. οἰόπρων ἐρή-μας γυπὸς Burgess. sed haec omnia tam incerta et corrupta sunt, ut de emendatione non cogitandum sit. Ceterum ἐρημὰς falsum esse metrum quoque arguit; ἠρέμας habent Guelph. Ald. κρέμας Rob., unde Sophian. conjecit ἦρε μ' αἰγυπτιὰς πέτρα.

779. βία Ald.

780. γάμου hic et in antistrophico male ejecit Both.

781. κύσειν Ald. idemque in cod. suo invenit Rob.

782. ὄρνισιν Rob. — δεῖπνα Rob.

783. τῷ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦμαι Schütz. male, vid. Erfurdt. ad Soph. Oed. R. 1014. ed. min.

784. φίλαι ἐκ τῶν κακῶν Guelph. Ald. Rob. Turn.

785. Alterum ἐλθέτω abesse debere viderunt Pauw. Heath., uncis inclusit Glasg., sustulerunt Schütz. Both. Burgess.

Τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον
Τέμνω γάμου καὶ λυτήρια;
Ἴυζε δ' ὀμφὰν, οὐράνια μέλη στρ. γ'.
Λίτανα θεοῖσι, καὶ
Τέλεα δέ μοι πῶς, πελόμενά μοι
Λύσιμα. μάχιμα δ' ἔπιδε, πάτερ,
Βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν
Ὄμμασιν ἐνδίκοις.
Σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν,
Γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
Γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν ἀντ. γ'.

---

787. 8. *ἀμφ' αὐτὰς* Ald. *ἀφ' αὐτὰς* Rob. — *εὕρω* vulg. sed *τέκνω* Ald. *τέμνω* Med. Phil. Rob. quod recte recepit Glasg., rejecto glossemate. Sensu carent hi versus et antitheticis non respondent, quare Schütz. dedit: *Τίνα γὰρ ἄτας ἔτι πόρον Καὶ γάμου λυτῆρα τέτμω;* Both.: *Τίνα γὰρ ἄτας ἔτι πόρον Καὶ τέτμω λυτῆρα;* Burgess.: *ἀνέφικτ' ἐστ' εὔπορον· Τεμῶ γάμου λυτῆρ' ἄκη.* quae ita sunt comparata, ut quemvis ab emendando loco deterreant.

789. In his quae sequuntur stropham et antistropham primus detexit Both., quem sequuntur Schütz. et Burgess. — *ἴυζεν* Ald. — *οὐρανίαν* Ald. Turn. — In primo statim versu difficultatem habet responsio, quam Both. et Schütz. efficere voluerunt scribendo: *ἴυζ' ὀμφὰν οὐρανίαν*, et antistr. *γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕ-βρει.* Lachm. de chor. syst. p. 28. *ἴυζε δ' ὀμφάν, οὐράνια μέλη, λιτάν* et antistr. *γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν τε δύςφορον.* Sed haec omnia non satis apta sunt nec sine mutatione effecta. Verbis *οὐράνια μέλη* respondere verba *Αἰγύπτιον ὕβρει* vel propter similitudinem quandam eorum certum est; itaque aut *ὀμφὰν* delendum est, aut in antistrophico post *γάρ* aliquid deest. Ita autem versus, ut exhibui, recte sibi opponi, vel ex eo apparet, quod sic et sequentia bene consentiunt.

790. *καὶ* om. Turn.

791. *τελεῖα μοι* Schütz. male. — Alterum *μοι* omittunt Both. Lachm.; mihi prius potius tollendum videtur.

792. *λύσιμα γάμου δ' ἔπιδε* Schütz. *μελησίμαχος ἔπιδε* Both., neutro opus est, neque sensus neque metri causa.

793. *βίαν εἰ φιλεῖς ὁρῶν* Cant. Stanl. Glasg. sine librorum auctoritate, invito sensu et metro. *βίαν εἰ φιλεῖς ὁρᾶν* Turn. Vict. *βία μὴ φιλεῖς ὁρᾶς* Ald. *βίαν μὴ φιλεῖς ὁρῶν* Guelph. *βίαια μὴ φιλεῖς ὁρῶν* Med. Reg. L. Rob. hinc *βίαια μὴ φιλοῖς, ὁρῶν* Schütz. quod non intelligo. *βίαια μὴ φιλεῖς ὁρᾶν* Both. *μὴ* pro *οὐ* posito. *βίαιά γ' εἰ φιλεῖς ὁρᾶν* Burgess. inepte. *βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν* Lachm. quod verum puto; *βίαια* certe unice verum esse docet antistrophicus.

797. *ὕβρει* Both. Schütz. male.

Δύςφορον ἀρσενογενὲς,
Μετά με δρόμοισι διόμενοι,
Φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
Βίαια δίζηνται λαβεῖν.
Σὸν δ᾽ ἐπίπαν ζυγὸν
Ταλάντου. τί δ᾽ ἄνευ σέθεν
Θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;

Ὄ, ὁ, ὁ, ἁ, ἁ, ἁ.
Ὅδε μάρπτις νάϊος, γάϊος.
Τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις, ἰὸφ, ὄμ
Αὖθι κάκκας νο
Δυΐαν βοὰν ἀμφαίνω.

---

799. διό μοι Ald.
800. πολυθρόους Ald.
801. διζῆντε Ald.
803. πιδανευ Phil. Guelph. πιδάνευ Ald. τί δ᾽ ἄνευ Rob. ex conj., in cod. enim legebatur τί δ᾽ ἂν νευσέθεν.
804. θνατοῖς vulg. θνατοῖσι Both. Burgess. Lachm. metri causa, recte.
805. Carmen, quod abhinc legitur, ex corruptissimis est, multumque in eo frustra laborarunt editores. Satius duxi, librorum lectionem quamquam sensu carentem plerisque locis retinere, quam ineptas incertasque conjecturas textui obtrudere. Versus 805—815. epodum carminis praecedentis fecerunt Schütz. et Both., quamquam ad sequentia eos pertinere patet, exaudiuntur enim nautarum clamores. Versus 815—845. in strophas et antistrophas digerere soli conati sunt Both. et Burgess., sed ita ut a simili labore quemvis deterrere possint; exhibebo tamen eorum lectiones in Addendis. Ceterum responsionem inter hos versus esse neque ego dubito, cujus certissima indicia sunt v. 823. sqq. collati cum v. 834. sqq., quod vidit etiam Herm. El. metr. p. 329., sed ejus rationem detegere in tanta singulorum vocabulorum corruptela tam difficile est, ut non minus manus abstineam, quam Lachm. de chor. syst. p. 96. Certa responsionis vestigia a v. 846. demum comparent, indeque eam quantum fieri potuit, exhibui.
806. μάρπις Guelph. Ald. Rob.
807. πρόμαρπτι Ald. Rob. Turn. πρὸ γᾶς τοι Schütz. frustra. — κάμνους Ald. κάμνουσ᾽ Turn. — ὤοπ, ὂπ Schütz.
808. κακκάς νυ Rob., spatium autem, lacunam indicans, post haec vocabula in textu reliquerunt Rob. Turn. Vict. καββὰς Schütz.
809. δυεραν conj. Buttler., δαΐαν Doederl. spec. Soph. p. 68. frustra. — ἐμφαίνω Guelph. Ald. Turn. ἀμφαίνει Schütz. προφαίνει Buttler.

Ὁρῶ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων
Βιαίων ἐμῶν. ἠὲ, ἠὲ,
Βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν·
Βλοσυρόφρονα χλιδᾷ
Δύςφορα ναῒ κὰν γᾶ.
Ἄναξ προτάσσου.

ΚΗΡΥΞ.

Σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶ-
ριν ὅπως ποδῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔκουν, οὔκουν,
Τιλμοὶ, τιλμοὶ, καὶ στιγμοὶ,
Πολυαίμων φόνιος
Ἀποκοπὰ κρατός;

ΚΗΡΥΞ.

Σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.
Εἶτ' ἀνὰ πολύῤῥυτον

---

810. *ὁρᾷ τάδε* Ald. *τάδ' ὁρῶ* Schütz. — *πράξαν* Med. Guelph. Ald. Rob. *πράπράξ* Reg. L.

811. *ἐμῶν βιαίων* Schütz. — *ἰὲ, ἰὲ* vulg. sed *ἠὲ ἠὲ* Med. Reg. L. Guelph. Ald. Turn., quod recepi.

812. *φυγάδι* Schütz. sine causa.

813. *βλοσυρόφρονος χλιδᾶς δυςφόρου* male Schütz., qui haec cum *προτάσσου* jungit. Nihil mutandum, *χλιδᾷ* non substantivum sed verbum videtur, nam post *γᾷ* interpungunt edd. veteres omnes.

814. *δυςφορὰν αἶ κ' γαὶ* Guelph. *δυςφορὰν αἶ κᾶν γαῖ* Ald. *δύςφορον ναῒ κᾶν γᾷ* Turn.

815. *γαῖ' ἄναξ* Guelph. *γαῖ ἄναξ* Ald. Rob. ex praecedente versu male repetitum.

816. *σοῖσθε, σοῖσθ' ἐπιβὰ ῥίν'* Ald.

819. *τιλμοὶ* semel Rob. — *οὔκουν* versu praecedente pro vulg. *οὐκοῦν* scripsi, et v. 822. interrogationis signum puncti loco posui, ut *ἔσονται* subaudiendum sit, auctore Elmslejo in Classical Journ. XV, p. 216., qui apte comparat Eur. Androm. 1210. *Οὐ σπαράξομαι κόμαν; οὐκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερὸς ὀλοόν;* Helen. 550. *Οὐχ ὡς δρομαία πῶλος ἢ Βάκχη θεοῦ Τάφῳ ξυνάψω κῶλον;* Med. 878. *οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμοῦ;*

822. *ὀλώμεναι ὀλώμεν'* Med. *ὀλύμεναι ὀλύμεν'* Guelph. *ὀλοίμεναι ὀλύμεν'* Ald. *ὀλλύμεναι* Rob. *ὀλόμεναι* Schütz. — *ἐπ' ἀμάδα* Schütz. *ἐπ' ἐπωμίδα* Both. male, sine causa enim de hac vocabuli significatione dubitant; servavit etiam Burgess.

823. *ἀθάνα πολύῤῥογον* Ald. *ἀθάνα πολύῤῥωγον* Turn. Sensus est dubius, quare frustra Schütz. correxit *εἰ δ', ἀνὰ.*

Ἁλμήεντα πόρον,
Δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει,
Γομφοδέτῳ τε δορὶ δι᾽ ἅλου,
Αἵμονες ὡς ἐπ᾽ ἀμίδα
Ἠσυδουπία τἄπιτα·
Κελεύω βίᾳ μεθέσθαι
Ἴχαρ, φρενὶ τ᾽ ἄταν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ, ἰού.

ΚΗΡΥΞ.

Λεῖφ᾽ ἕδρανα, κί᾽ ἐς δόρυ,
Ἄτιετ᾽ ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Μήποτε πάλιν ἴδοιμ᾽
Ἀλφεσίβοιον ὕδωρ,
Ἔνθεν ἀεξόμενον

Ceterum *πολύρυτον* scribendum puto, respondet enim huic versui v. 834.

825. *θεσπεσίῳ* Turn. *δεσποσύνῳ* conj. Steph. — *ὕβρι* Ald. Turn.

827. *αἵμονες ὥς* Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. *αἷμον᾽ ἴζωσ᾽* Turn. Vict., quod receperunt Glasg. Schütz., sed optimorum librorum lectionem praetuli, praesertim quum hujus non minus quam illius lectionis sensus obscurus sit.

828. *τ᾽ ἄπιτα* Ald. — *ἢ δουπίαν σ᾽ ἔπειτα* Schütz. (lubens enim praetermitto priorum interpretum nugas in hoc aenigmate solvendo) quod probare videtur Doederl. spec. Soph. p. 23., qui hoc loco non minus quam Herm. ad Soph. El. 1269. usus est ad probandam verbi *μεθίεσθαι* cum accusativo constructionem.

829. *βία* Ald.

830. Vocem corruptam *ἴχαρ* in *ἰσχυρᾷ* mutavit Schütz. frustra. — *φρενὸς ἄταν* Turn. Vict., quod receperunt Glasg. Schütz. sed *φρενὶ τ᾽ ἄταις* Ald. *φρενὶ τ᾽ ἄταν* Med. Reg. L. Guelph. Rob., quod librorum auctoritas commendat.

831. *ἰὼ, ἰὰν*, Med. Ald. *ἰὼ, ἰὼ*, Rob.

832. *λεῖφι δρανακίδες* Ald. *λεῖφ᾽ ἴδρανα, κίε δ᾽ ἐς* Turn. *ἴδρανα* etiam Med. Guelph.

833. *ἄτιτ᾽* Reg. L. — *εὐσεβεῖν* Schütz. absque sensu. Vulg. recte tuitus sum in Comment. Aeschyl. p. 62.

834. *εἴδοι* vulg. hinc *εἴδοιμ᾽* ex emendatione Scaligeri Schütz., sed *ἴδοι* Rob., et suprascr. in Phil. unde *ἴδοιμ᾽* reposui, quod et sensus poscit, et metrum, cf. v. 823.

835. *ἀλφεσίβιον* Turn.

836. *ἔνθεν δεξόμενον* vulg. (*δεξώμενον* Rob.) *ἔνθεν δ᾽ ἀεξόμενον* conj. Steph., sed rectius *ἔνθεν ἀεξόμενον* Glasg. Schütz.

Ζάφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
Ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖος
Βαθρείας βαθρείας, γέρον.

ΚΗΡΥΞ.

Σὺ δὲ ναῒ, ναῒ
Βάσῃ τάχα
Θέλεος ἀθέλεος,
Βίᾳ, βίᾳ τε πολλᾷ φροῦδα
Βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν
Ὀλόμεναι παλάμαις.

ΧΟΡΟΣ.

…. Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ. στρ. α'.
Καὶ γὰρ δυςπαλάμως ὄλοιο
Δι' ἁλίῤῥυτον ἄλσος, κατὰ Σαρπηδόνιον
Χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθεὶς
Εὐρείαις ἐν αὔραις.

ΚΗΡΥΞ.

…. Ἴυζε καὶ λάκαζε, καὶ κάλει θεούς.

---

837. *βροτοῖσι νᾶμα* Schütz. adversus metrum.

838. *ἄγιος* Turn. Vict. Glasg. Schütz. sed *ἄγειος* Med. Guelph. Ald. Rob., quod revocavi. — *βακχαῖος* Ald.

841. *βάσει* Glasg. Schütz. contra librorum auctoritatem. — *βία βία τε* Ald. Alterum *βίᾳ* omisit Schütz.

844. *βάτεαι βάθμὶ τροκακαπαθῶν* Med. *βάθεαι βαθὺ μήτρο κακαπαθῶν* Reg. L. *βάτεαι βαθμὶ τρὸ κακὰ παθῶν* Guelph. *βάτεαι βαθμίτρο κακὰ παθῶν* Ald. *βατт' ἐπ' ἀμίδα τροκακὰ παθῶν* apposito asterisco Rob. *βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν* Turn. Vict. *βάτ' ἐπ' ἀμάδα πρὶν κακοποθεῖν* Schütz. frustra.

845. *ὀλόμεναι παλάμαις* Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. Schütz. *ὀλομέναις παλάμαις* Turn. Vict. Glasg.

847. *εἶ γὰρ* Heath., quod recipere voluisse Schützium ex ejus nota apparet, sine causa.

848. *δι' ἀλλίρυτον* Ald. *διαλλέρυτον* Turn.

849. Arseos in *πολυ- ψάμαθον ἀλαθεὶς* solutae exempla habet Seidler. de verss. dochm. p. 44.

850. *εὐρώεις* conjicit Seidl. p. 45., quod quodammodo confirmatur lectione cod. Med. *εὐρυχωρείας*. Lobeck. ad Aj. p. 313. *ἀραιαῖς* seu *ἀραιαῖς* emendat, sed vulg. defendi potest: *immensis in auris*, quamquam metrum antistrophici adversatur. *εὐρείαισιν ἐν ὥραις* Both. *Εὐρυκλύδωνος ἐν αὔραις* Burgess.

Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορῇ.
Ἴυζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων, οἰζύος ὄνομ' ἔχων.

ΧΟΡΟΣ.

Οἶ, οἶ, οἶ, οἶ, οἶ, ἀντ. α΄.
Λύμασις ἡ πρὸ γᾶς ὑλάσκει·
Περιχριμπτὰ βρυάζεις, ὃς ἐρωτᾷς· ὁ μέγας
Νεῖλος ὑβρίζοντά σε ἀποτρέψει-
εν ἄϊστον ὕβριν.

ΚΗΡΥΞ.

Βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον
Ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
Ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται.

---

852. ὑπερθορεῖ invitis libris Glasg. Schütz. Bothe. ὑπερθορεῖς Burgess.

853. ἀχαιῶν Turn. — ἔχον Schütz. Verba οἰζύος ὄνομ' ἔχων, quae glossam maxime redolent, non habet Rob. — Hunc versum non minus quam praecedentes duos trimetrum esse debere, docent vv. 859. 60. 61. Senserunt hoc jam Both. et Burgess., quorum ille hunc elegantissimum senarium dedit: ἴυζ' ἀχέων πικρότερον, οἰζὺς ὄνομ' ἔχον! hic: βόα πικρότερον· χεῦσον οἰζύος νόμον.

854. οἶ quinquies Rob. Turn. Vict.

οι

855. ἡ πρὸ γᾶς ὑλάσκει Med. Phil. λυμασισηπρογασυλασκεις Guelph. ὑπρογασὺ λάσκει Ald. ὑπρογασυλάσκοι Rob. ἡ πρὸ γᾶς ἠλάσκει Turn. ἡ πρὸ γᾶς ὑλάσκοι Vict. Glasg. hinc ἁρπαγᾶς ὑλάσκει Schütz. πρὸς ἄγαν ὑλάσκει Both. ὄλλυμαι· τίς δ' ἐπαρωγὸς ἀλκά; Burgess. Sed, nisi λύμασις corruptum est, satis perspicuum est quod dedi: *contumelia, quae ante terram hanc versatur, latrat;* quamquam toto coelo distat scholiastae explicatio: εἰς ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων πρεσβεύοι.

856. Hic etiam versus ita comparatus est, ut omnem emendandi spem frustretur. περιχαμπτὰ Med. Guelph. Rob. περι χοιμπτὰ Ald. περιχριμπτὰ Turn. Vict. — ἐρῶτᾶς Rob. — περιχριμπτὰ βρυάζει βλοσυρῶς· τᾶς Schütz. περίκομπα βρυάζεις, ὃδ' ἐρείδεις Both. περίκομπα βρυάζεις· ἐρωῦλαις δ' Burgess.

857. γε ἀποτρέψει ἔναιστον Guelph. σε ἀποτρέψει ἔναιστον Ald. Rob. σε ἀποτρέψειεν ἄϊστον Turn. Vict. Glasg. σ' ἀποτρέψειεν ἄϊστον Schütz. Antitheticus postulat Νεῖλος ὑβρίζοντ' ἀποτρέψει—.

859. ἀμφίστροφον ex scholiastae explicatione τὴν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐλασσομένην, ὅ ἐστιν ἀμφιέλισσαν, receperunt Glasg. Both. Burgess., sed omnium librorum lectio ἀντίστροφον habet, quo se tueatur, et a Schützio recte explicatur: *in contrariam partem,* i. e. *ad reditum, conversam.*

860. ὅρον Reg. L. Ald. Turn. — μὴ δέτι Ald. μηδέ τι Rob. μὴ δέτις Turn.

861. οὐδάμ' ἄζεται ex emen-

ΧΟΡΟΣ.

Οἶ, οἶ, στρ. β΄.
Πάτερ, βροτίοσα ῥοσάταμ μαλδαάγει.
Ἄραχνος ὥς βάδην.
Ὄναρ, ὄναρ μέλαν.
Ὀτοτοτοί.
Μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν
Φοβερὸν ἀπότρεπε.
Ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗΡΥΞ.

Οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
Οὐ γάρ μ᾽ ἔθρεψαν, οὐδ᾽ ἐγήρασαν τροφῇ.

ΧΟΡΟΣ.

Μαιμᾷ πέλας δίπους ὄφις, ἀντ. β΄.

---

datione Pauwii Schütz. Both. Burgess. quod non probo, vel propter insolitam negationis repetitionem, nam quae ejus exempla adfert Erfurdt, ad Soph. Antig. 5. ed. min, Addend., inter quae et hic locus, ea nihili sunt. Verba οὐ δαμάζεται unam notionem efficere videntur, ut sensus sit: *neque enim trahendi violentia cincinnos non domat.*

862. *οἰ οἰ* Ald. Rob. *οἲ οἶ* Turn. *οἶ οἶ* Vict. omiserunt Schütz. et Both. Idem antistrophae praemittendum videtur.

863. *βροτίοσα* Med. *κροτίοσα* Reg. L. *βροστίοσα* Guelph. Ald. *βρέτειος* Rob. *βρετίοσα* Turn. *βρετίεσσα* Vict., quod Steph. ex Schol. recepit, non igitur hanc auctoritatem Glasg. sequi debebat. — *πρὸς ἄτας μαλδάγει* Rob. — Viam ad verum commonstrare videtur Eustath., qui ad Od. *Δ*. p. 1422. haec habet: *ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρῶ καὶ ἄρος τὸ ὄφελος παρ᾽ Αἰσχύλῳ ἐν Ἱκέτισι, βρότεος ἄρος ἄτα· ἤτοι τὸ εὖ τῶν βροτῶν καὶ τὸ ὄφελος ἄτη ἐστίν.* Hujus lectionis perspicua sunt vestigia in ea, quam recepi; contra *βρέτεος ἄρος ἄτα* legisse videtur Schol., qui ita explicat: *ἡ τῶν βρετέων ἐπικουρία βλάπτει με.* Sed vel sic locus obscurus est, et inanes sunt editorum hallucinationes. *βρετίσσα πρὸς ἄτας μ᾽ ἀλκὰ ἄγει* Steph. *βρέτεος ἄρος γ᾽ ἄτα μ᾽ ἄλαδ᾽ ἄγει* Schütz. *βρέτας ἄρος μαλθακόν* Both., qui in notis *βρέτας ἄρος, ἄττα, μαλθακόν* legendum esse dicit. *βροτόεσσ᾽ Ἄρεος ἄτα ἄλαδ᾽ ἄγει μ᾽* Burgess.

864. *ἀραχνὴς ὡς* omisso *βάδην* Schütz. male. *ἀρωγὸν ἐσβαλεῖν* Both. pejus.

865. Alterum *ὄναρ* omittunt Schütz. Both. Versus est dochmius, antistrophicus autem lacunosus. — *μέγραν* Guelph., hinc *ὄναρ ἀνήρ μ᾽ ἀγρεῖ* Burgess.

867. Post *βοᾶν* Rob. inserit *ὦ μάτερ γῆ.*

869. *ὦ μᾶ* Turn. — *ἀπάγουσ᾽ ὁπλίζου* Both. ridicule.

871. *οὐδὲ γήρασαν* Med. Guelph. Rob.

872. *μαι μαι* Med. Guelph. Ald. Turn. — *δίπου* Guelph. Ald. *δήπου* Turn.

Ἔχιδνα δ' ὥς με τί ποτ'.
Ἐνδακοῦσα *
Ὀτοτοτοί.
Μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοὰν
Φοβερὸν ἀπότρεπε,
Ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗΡΥΞ.

Εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν, αἰνέσας τάδε,
Λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ πόλεως ἀγοὶ ἀντ. γ'.
Πρόμνοι, δάμναμαι.

ΚΗΡΥΞ.

Ἕλξειν ἔοιγ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
Ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.

---

873. *ὥς μέ τί ποτ' ἓν δακοσὰχ* Guelph. Ald. *ὥς με τίποτ' ἐν δακοῦσαχ* Rob. *ὥς με τίποτ', ἔν, δακοσάχ* Turn. *ὥς με τίποτ' ἐνδακοῦσα* Vict. Glasg. Deesse autem aliquid post *ἐνδακοῦσα*, quae vox et ipsa suspecta est, docent et sensus et metrum antithetici, et *χ*, quod Guelph. Ald. Rob. Turn. habent. Hallucinantur iterum editores: *ὥς με μέτεισι πόδ' ἐνδακών*. Schütz. *ἑρμᾷ τις πόδ' ἐνδακοῦσ'* Both. *ἴδε, δίπους μέτεισί με πόδ' ἐνδακών*. Burgess.

875. *ὀτοτοτοτοτοί* vulg. quod in *ὀτοτοτοί* recte mutatum est inde a Schützio.

878. *βᾶ* omittit Turn.

880. *λακίδα χιτῶνος* Burgess. — *οὖν κατοξυνεῖ* Both. sine causa.

881. *πολισαγοὶ* Both., qui in antistrophico *διωλόμεθ'* dedit, sine causa. — *πρόμοι* ex emendatione Stanleji Schütz. Both. Burgess., sed vulgatum ejicere non sum ausus.

883. Hic vulg. leguntur v. 887. 88., sed haec duo disticha sedes inter se permutare debere recte viderunt Both. Buttler. Burgess., praeconis enim verba *πολλοὺς ἄνακτας* referuntur ad Chori *ἄναξ* v. 886. — Hunc versum Choro tribuunt Turn. Vict., quare *ἡμᾶς* legendum putat Steph., male. — *ἐπισπάσας* Burgess. ex emend. Piersoni ad Moer. p. 134. sine causa.

884. *ἐπεὶ οὐ κακαῦ ἔξυ τῶν ἐμῶν λόγων* Med. *ἐπεὶ οὐκ ἀκοῦ ἔξω τ. ἐ. λ.* Reg. L. *ἐπεὶ οὐ κακοῦ ἔξυ τ. ἐ. λ.* Guelph. *ἐπὶ οὐκ ἀκοῦ ἐξυτῶν ἐ. λ.* Ald. *ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις σὺ τ. ἐ. λ.* Rob. *ἔπου, οὐκ ἀκούεις τ. ἐ. λ.* Turn. *ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις τ. ἐ. λ.* Vict. Glasg. sed bene emendavit Schütz. *ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις ὀξὺ τ. ἐ. λ.*, quod recepit Burgess. Minus bene *ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τ. ἐ. λ.* Person. Advers. pag. 141. ed. Lips.; inepte *ἔπειτ' ἀκούεις οὐχὶ τ. ἐ. λ.* Both. et *ἐπεὶ οὐκ ἀκούειν ἀξιοῦτ' ἐμῶν λόγων* Feder. Observ. crit. p. 29.

ΧΟΡΟΣ.

Διωλόμεσθ᾽. ἄελπτ᾽, *ἀντ. γ΄.*
Ἄναξ, πάσχομεν.

ΚΗΡΥΞ.

Πολλοὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα
Ὄψεσθε· θαρσεῖτ᾽, οὐκ ἐρεῖτ᾽ ἀναρχίαν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
Ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ᾽ ἀτιμάζεις χθόνα;
Ἀλλ᾽ ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
Κάρβανος ὢν δ᾽ Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
Καὶ πόλλ᾽ ἁμαρτὼν, οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.

ΚΗΡΥΞ.

Τί δ᾽ ἠμπλάκηται τῶνδ᾽ ἐμοὶ δίκης ἄτερ;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.

ΚΗΡΥΞ.

Πῶς δ᾽ οὐχὶ, τἀπολωλόθ᾽ εὑρίσκων ἐγώ ...

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;

---

885. 6. *διωλόμεσθα ἐλπτάναξ πάσχομεν* Med. *διωλόμεσθα ἐπτ᾽ ἄναξ π.* Reg. L. *διωλόμεσθα ἐπτάναξο π.* Guelph. *διωλόμεσθα ἐπτάναξ π.* Ald. *διωλόμεσθα· πάσχομεν ἀνάξια* Turn. *διωλόμεσθα. ἄελπτ᾽, ἄναξ, πάσχομεν* Rob. Vict. Glasg.

888. *θάρσει τοῦ χερεῖ τ᾽ ἀναρχίαν* Med. Guelph. Ald. *θαρσεῖτ᾽ οὐκ ἐρεῖ ἀναρχίαν* Turn. — His vocabulis personam *βασ.* praefigit Rob.

891. *ἢ* Ald. *ἦ* Turn.

892. *κάρβανος δ᾽ ὢν* Guelph. Ald. Rob., unde recte *κάρβανος ὢν δ᾽* Glasg. *δ᾽* omittunt Schütz. Both. Burgess., ut vulg. — *ἐγχλίοις* Rob.

893. *ἁμαρτῶν* Ald. — *ὤρθωσα* Phil. *ἄρθωσα* Ald.

894. *ἠμπλάκημι* Guelph. Ald. *ἠπλάκηται* Glasg.

896. *ἔχω* pro *ἐγὼ* ex emend. Valckenarii ad Eur. Phoen. 712. receperunt Schütz. Burgess., interrogationis nota post *οὐχὶ* posita; quo non opus est. Interrumpitur a rege praeconis oratio: *quidni ego amissa inveniens —?* Jam si quis post *οὐχὶ* interrogationem malit, sensus non deterior erit hic: *quomodo hospes esse nesciam? amissa inveniens —.*

897. *πρὸς ξένοις* Guelph. Ald. Rob. *προςξένοις* Turn.

ΚΗΡΥΞ.

Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Θεοῖσιν εἰπὼν, τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ.

ΚΗΡΥΞ.

Τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδὲν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.

ΚΗΡΥΞ.

Ἄγοιμ' ἂν, εἴτις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Κλάοις ἂν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν.

ΚΗΡΥΞ.

Ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.

---

898. *μαστηρίων* Burgess. sine causa.

899. *θεοὺς ἐνίπτων* Both. *θεοὺς ἀνειπὼν* Burgess. sed *θεοῖσιν* refertur ad praecedentem dativum *Ἑρμῇ*: *Diis dicens te dixisse, Deos non revereris.* — *οὐδὲ* Turn. — *σέβει* Glasg. et rell. invitis libris.

901. *οἴδ'* Turn. — *κάτω* pro *κλύω* Med. Guelph. Ald. Turn.

902. Hunc versum editores non intellexerunt, vertunt enim: *Abducam istas, nisi quis eas eripuerit.* quod tribus de causis falsum est, primum enim nihil habet, quod ad praecedentia regis verba referatur, deinde sensum per se ineptum habet, et praeconis magniloquentiae minime convenientem, postremo *τάσδε* sic non suo loco est positum. Sensum ineptum esse solus vidit Burgess., qui propterea viri cujusdam docti emendationem, ex margine ed. Pauw. a Buttlero enotatam, *οὔτις* recepit. Sed neque hac mutatione opus est, modo versus recte intelligatur. Quum enim rex dixisset: *Nihil igitur sunt Dii hujus terrae, ut ex te audio.* respondit praeco: *Existimaverim eos Deos esse, nisi quis has mihi eripuerit.* de qua verbi *ἄγειν* significatione vid. Abresch. Animadv. ad Aeschyl. III. p. 203. Wyttenb. ad Plutarch. de aud. poet. 36. E. — *μὴξ αἰρήσεται* Guelph. Ald. *μὴξ' αἰρήσεται* Rob.

903. *κλάεις* (οι) Med. — *οὐδὲ μάλ' ἐς* Med. *οὐδὲ μὰν ἐς* Guelph. *οὐδὲ μ' ἄνης* Ald. *οὐδ' ἂν εἰς* Turn. *οὐδ' ἂν ἐς μακράν* scribendum puto.

905. Hic et tres sequentes versus in Rob. Regi tribuuntur. Mire disjecit hos et sequentes versus Burgess., cujus rationem afferre vix operae pretium est.

R 2

ΚΗΡΥΞ.

Λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ἀβουκόλητον τοῦτ᾽ ἐμῷ φρονήματι.

ΚΗΡΥΞ.

Ἀλλ᾽ ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον,
Καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ᾽ ἀπαγγέλλειν τορῶς
Ἕκαστα, πῶς φῶ, πρὸς τίνος τ᾽ ἀφαιρεθεὶς
Ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
Οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ᾽ οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
Ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος
Πεσήματ᾽ ἀνδρῶν, κἀπολακτισμοὶ βίου.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομ᾽; ἐν χρόνῳ μαθὼν,

---

906. *λέγοιμ᾽ ἂν* ex Heathii emendatione Schütz. et Both., qui interrogative versum accipiunt; alii Regi hunc versum tribuendum esse putarunt, sed non ceperunt editores hujus et sequentium versuum sensum nexumque. Praeco, se cum rege loqui ignorans, jubet eum ipsum haec convicia ad Aegyptios perferre, deinde quum rex hoc personae suae convenire negasset, quaerit praeco, quis sit.

907. *ἀβουκόλυτον* Guelph. Ald. — *ἐμοῦ* Turn. Schütz. invitus, ut videtur.

908. *εἰδῇς* vulg. sensu inepto, receperunt tamen editores omnes. *εἰδὼς* Reg. L. Guelph. Ald. Rob., quod, sensu, quem supra exposui, flagitante, recepi. Verba *καὶ γὰρ — ἕκαστα* quasi parenthesi inclusa accipienda sunt.

909. *ἀπαγγέλειν* Rob.

911. *ἀντανέψιον* Ald. Turn.

912. Hunc et tres sequentes versus post v. 927. transposuit Schütz., post v. 928. Burgess., sed ibi praeconem, a rege quam celerrime abire jussum, non decet longa oratio. Quamquam neque hic satis aptos mihi videri hos versus non diffiteor, nam neque cum praecedentibus cohaerent, et inepte inter praeconis interrogationem et regis responsum interjecta sunt. — *ὕπω* Ald.

913. *λαβὴ* Ald.

914. *γίγνεται* Glasg. et rell. invitis libris.

915. *βίων* Plutarch. de Curiositate p. 517. F., quod vulgato deterius judicat Pors. ad Eur. Med. 139.

916. *τοὔνομ᾽ ἐν χρόνῳ μαθὼν, ἴσθι γ᾽ αὐτὸς* vulg. *τοὔνομα ἐν χρόνῳ μαθὼν* Rob. *τοὔνομ᾽ ἂν χρόνῳ μάθοις* Turn. *τἄννομ᾽ ἐν χρόνῳ μαθὼν* Canter. — *εἴσθι γ᾽ αὐτὸς* Med. *ἴσως γ᾽ αὐτὸς* Guelph. *ἴσως οὐ αὐτὸς* Ald. *ἴσως ὁ αὐτὸς* Turn. Hinc *τοὔνομον χρόνῳ μαθὼν ἴσωσον αὐτὸς* Glasg. Schütz., quod nimis longe a librorum lectione recedit, neque sensum aptum praebet, non habet enim, quod

Ἴσωσον αὐτὸς, χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.
Ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
Ἄγοις ἂν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
Τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
Ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ
Στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
Γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
Ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα,
Οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα·
Σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
Γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.

ΚΗΡΥΞ.

Ἴσθι τάδ', ἤδη πόλεμον αἱρήσῃ νέον.
Εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.

---

praeconis interrogationi respondeat. τοὔννομον; χρόνῳ μαθὼν, εἴσει σύ τ' αὐτὸς Both. τοὔνομ'; ἐν χρόνῳ μαθὼν εἴσει σύ τ' αὐτὸς Burgess., quod et aptum sensum praebet, et ad cod. Med. lectionem proxime accedit. τοὔνομ'; ἐν χρόνῳ μάθοις, ἴσως σύ γ' αὐτὸς proponit Buttler., quam lectionem Guelph. Ald. Turn. quodammodo confirmat. Omnino lectio admodum dubia est; τοὔνομ' quidem procul dubio verum est, refertur enim ad v. 910., quid autem εἴσθι γ', ἴσθι γ' sibi velint, incertum est. Id quod recepi, Aldinae lectionis singulas fere litteras reddit, et sensum aptum praebet.

918. ὑκούσας Ald.

919. πείθῃ Rob. — λέγεις Med. λόγοις Guelph. Ald. Rob.

920. ἐν πολίσματι ψῆφος Both. male, cf. v. 600. 602.

922. τῶνδε φιλωταὶ τορῶ Med. Guelph. Ald. Rob. — Verba τῶνδ' — ἀραρότως praeconi tribuunt, et interrogationis notam adjiciunt Both. Burgess. inepte.

923. ἀρηρότως legi vult Elmsl. ad Eur. Med. 1161. male.

925. ἐν τυχαῖς Ald.

928. ἴσθι τάδ' vulg. Glasg. Schütz. adversus metrum Ἴσθι μὲν τάδ' Med. Guelph. Ald. Rob. ἤδη, σάφ' ἴσθι vir doctus ad marg. ed. Pauw. apud Buttl. τάδ' ἴσθι γ' ἤδη Pauw. ἐστ' εἰ τάδ' Heath. ἴσθ' οὖν τάδ' Both. Burgess. ἢ 'σται τάδ', ἢ δεῖ Porson. teste Blomf. in Edinb. Review XXX. p. 320., quae omnia incerta sunt, quare vulgatam quamquam corruptam retinui. — αἱρήσῃ νέον vulg. ἐρεῖσθε νέον Med. Reg. L. ἐρεισθενέον Guelph. Ald. αἱρεῖσθαι νέον Rob. αἱρήσει νέον Glasg. Schütz. Both. sine libris. ἢ δεῖ πόλεμον αἵρεσθαι νέον Porson. l. c., et sic Burgess. atque Elmsl. ad Eur. Heracl. 505., quod non displicet.

929. ἔσται pro εἴη Burgess. male.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

'Αλλ' ἄρσενάς τοι τῆςδε γῆς οἰκήτορας
Εὑρήσετ' οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
Ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλοις ὀπάοσι
Θράσος λαβοῦσαι, στείχετ' εὐερκῆ πόλιν
Πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλειμένην.
Καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
Δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.
Εὔθυμόν ἐστιν εὐτυχεῖς ναίειν δόμους,
Πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
Πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονοῤῥύθμους δόμους.
Τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
Πάρεστι, λωτίσασθε. προστάτης δ' ἐγὼ,
'Αστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται
Ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;

ΧΟΡΟΣ.

'Αλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
Δῖε Πελασγῶν.
Πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
Πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναὸν, πρόνοον,
Καὶ βούλαρχον. τοῦ γὰρ προτέρα
Μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν,

---

930. καὶ τῆςδε Schütz. Both. male.

932. ξὺν Glasg. et rell. invitis libris. — φίλαις Both. sine causa. — ὀπάοσιν Guelph. Ald. Rob. Schütz. Both.

933. εὐεργῆ Rob.

934. κηχανῇ Ald. — κεκλημένην Med. κεκλιμένην Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.

935. ἐπὶ pro ἐστὶ Ald.

937. εὐθυμεῖν Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. εὔθυμὸν Turn. Vict. Glasg. Schütz. Burgess. εἰ θυμὸς Both. sine causa. — ἐν τυχούσῃ Med. Reg. L. ἐντυχούσῃ Guelph. Ald. Rob. εὐτυχεῖς Turn. Vict. εὐτυκοὺς Glasg. Schütz. Burgess. sed vulgata non est spernenda.

939. μονορύθμους Ald. Rob. μονοθρόνους ἕδρας Burgess. sine causa.

941. λωτίσασθαι vulg. adversus metrum. λωτίσασθε recte correxit Canter. πλείσταισι λωτίσασθε Schütz. ἄτρεστα λωτίσασθε Burgess.

942. αὐτοί τε Rob.

943. θυριωτέρους Turn.

944. ἀγαθοῖσι Glasg. et rell. metri causa. ἀγαθοῖς vulg. — βρύοις Ald.

947. Δαναόν, πρόνοον ejecit Burgess. sine causa.

Καὶ τόπος εὔφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
Ψόγον ἀλλοθρόοις
Εὔτυκος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ξύν τ᾽ εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
Βάξει λαῶν ἐν χώρῳ
Τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες, οὕτως
Ὡς ἐφ᾽ ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν,
Θύειν τε λείβειν θ᾽, ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
Σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχοῤῥόπως.
Καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκγενεῖς
Φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους·
Ἐμοῦ δ᾽ ὀπαδοὺς τούςδε καὶ δορυσσόους
Ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας·
Καὶ μήτ᾽ ἀέλπτως δορυκανεῖ μόρῳ θανὼν

---

950. *τοὖπός τ᾽ εὔφρον* Both. male. Mox *ἐνίπτειν* Burgess.

951. *ἀλοθρόοις* Rob.

952. *εὔτυκτος* vulg. adversus metrum. *εὔτυχος* Turn. *εὔτυκος* ex emendatione Spanhemii ad Callim. Hymn. in Pall. 3. Glasg. Schütz. Both. recte, ut videtur. *εὔτροχος* Burgess.

954. Deest huic versui syllaba, quamquam Schützio Buttleroque sanus videtur. Bothius et Burgess. verba *ἐν χώρῳ* ejecerunt, sed facilius restitui metrum possit *τῶν* post *λαῶν* inserendo, quod et sensus postulare videtur; sed vid. ad versum sequentem.

955. Offenderunt editores in vocabulis *φίλαι δμωΐδες*, quia praecedentia ad Danaides pertinent, quare Schütz. dedit *φίλαι καὶ δμωΐδες*, quod in metrum peccat. Both.: *φίλαι Δμωαὶ δέ θ᾽, ὅπως οὖν ἐφ᾽ ἑκάστῃ.* Burgess.: *φίλαι, ἐς Δώματ᾽· ἴθ᾽, ὡς ἐφ᾽ ἑκάστῃ.* Sed excidisse ante hunc versum unum pluresve versus puto, quod et versus praecedens mutilus confirmat, et ed. Rob. in qua hic quoque versus deest.

956. *διεκλήρωσε* vulg., quod jam Pauw. recte mutavit.

957. *θεραποντὶ διαφερνὴν* Ald.

960. *διχοῤῥοπάς* Ald.

961. *μὲν* omittit Rob.

962. *φίλου* Med. *φίλου* (*ων*) Rob. — *ἤκουσας* Turn. — *ἄτα νεψίους* Guelph. Ald.

963. *ἐμοὶ* Schütz. Both. Burgess. sed magis placet *ἐμοὺς*, quod habet Rob. — *τοῦδε* Guelph. Ald.

965. *δόρυ κἀνημέρῳ* Med. Ald. *δορὺ κάν ἡμέρῳ* Guelph. *δορὺκ᾽ ἀνημέρῳ* Rob. *δορὶ ἀνημέρῳ*

Λάθοιμι, χάρα δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.
Τοιῶνδε τυγχάνοντας, εὐπρυμνῆ φρενὸς
Χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ.
Καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
Πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς,
Ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
Πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει
Κακὴν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.
Ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ,
Ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς,
Τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
Θῆρές δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τί μιν,
Καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.
Καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις.

Turn. Vict. Glasg. hiatu intolerabili, quare δορί γ' ἀνημέρῳ Heath. δορὶ θανὼν ἀνημέρῳ Schütz. ex emendatione Jacobsii Animadv. ad Athen. p. 25. probata etiam Lobeckio ad Aj. p. 341. δορὸς ἀνημέρῳ Both. δορί τ' ἀνημέρῳ Buttler. μήτε δουρίληπτος αὐθέντῃ μόρῳ Burgess. Sed aliud quid latet in optimorum librorum lectione, quod recte vidit Porson., qui teste Blomfield. in Edinb. Review XXX. p. 320. emendavit δορικανεῖ μόρῳ. Melius etiam δαρυκανεῖ μόρῳ Lachm. de chor. syst. p. 118., idque recipere non dubitavi.

966. χῶρα Ald. — αἰεὶ ζῶν vulg. ἀεὶ ζῶν Ald. Rob. Glasg. Schütz., sed rectius ἀείζων Both. Elmsl. in Edinb. Rev. XXXVII. p. 75. et Burgess., qui conferri jubet Lex. Bekker. p. 347.

967. 8. Multa hariolati sunt editores ad hos versus, qui nulla mutatione egent, quam quod pro vulg. σέβεσθε ex Phil. Guelph. Ald. Rob. σέβεσθαι reponendum est. Nam τυγχάνοντος emendarunt Stanl. Pauw. Heath. τυγχάνοντες Buttler. τοιῶνδέ μου τυχόντος — ἐμοί dedit Schütz. τοιῶνδέ μου τυχόντος, ἐμπρυμνῶν — τιμιωτέρων ἐμοῦ Both. — τιμιωτέρα Guelph. Ald.

969. γράψεσθαι Guelph. — γεγραμμένους Guelph. Ald. Turn.

970. σωφρονίσμασι Rob.

971. ἀγνοῦ θ' Ald. Rob. — ἐλέγχιστον Both. male.

972. εὔτυχον vulg. εὔτυκον Glasg. Schütz. Both., ut v. 952. εὔτροχον Burgess.

973. εὐπεπὲς Guelph.

976. τέρην ὀπώρα vulg. τέρειν ὀπώρα Med. τέρειν δ' ὀπώρα Guelph. Ald. hinc recte τέρειν' ὀπώρα Glasg. et rell.

977. τιμὴν Ald. Rob.

978. παιδοτριβῆ Guelph. Ald. πεδοτριβῆ Turn. κνωδάλῳ πτεροῦντι καὶ πεδοστιβεῖ Schütz., qui haec cum versu sequente jungit, sine ulla necessitate.

979. καρπώματι Ald. Turn. — καρπώματ' ἀκμάζοντα Burgess. sine causa. — κηρύσσει Ald. Turn.

Κάλωρα κωλύουσαν ὡς μένειν ἐρῶ.
Καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
Πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
Τόξευμ᾽ ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος.
Πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
Πολὺς δὲ πόντος οὕνεκ᾽ ἠρόθη δορὶ,
Μηδ᾽ αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ᾽ ἐχθροῖς ἐμοῖς
Πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
Τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
Οἰκεῖν λατρῶν ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
Μόνον φύλαξαι τάσδ᾽ ἐπιστολὰς πατρὸς,
Τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

Τἄλλ᾽ εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
Ἐμῆς δ᾽ ὀπώρας οὕνεκ᾽ εὖ θάρσει, πάτερ.
Εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
Ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α΄.

Ἴτε μὰν ἀστυάνακτας στρ. α΄.

---

980. Hic versus ex iis est, qui conjectura vix restitui possunt. Lectionem, quam in textu dedi, habent Turn. Vict. κωλύουσαν θ᾽ ὡς Med. Guelph. Ald. Rob. μένην (εῖν) Med. Inanes sunt editorum conjecturae: χάλωρα κωλύουσι πῶς μένειν ἐρῶ. Schütz. χάλωρ᾽ ἀκώλυτ᾽ οὖν σῖνος μένειν ἐρῶ· Both. καὶ δῶρα κωλύουσαν ὡς μένειν ἐρῶ. Buttler. κάλωρ καλὸν διδοῦσαν οἷς ἔμην᾽ ἔρως Burgess., qui hunc versum post v. 975. inserit.

981. ἔπη Ald.

984. πάθομεν Ald.

985. Probabilis est Heathii emendatio a Burgessio recepta οὕνεκ᾽ ἠρόθη, probabilior certe quam Schützii οὕνεκ᾽ ἐπεράθη et Bothii οὖν ἐπληρώθη, nec tamen omni dubio caret, quare vulg., quamquam sensu apto carentem, retinui.

987. πράξομεν. οἰκήσεις Guelph. Ald.

990. φυλάξαις Turn.

996. Carmen, quod sequitur, in strophas et antistrophas primus editorum redegit Both. quamquam non satis feliciter; prima enim ejus stropha complectitur v. 996 — 1010., antistropha v. 1011 — 1026., stropha altera v. 1027 — 1031., antistr. v. 1032 — 1037. Rectiorem viam primus commonstravit Herm. de El. metr. p. 492. quem in Comment. Aeschyl. p. 58. sq. secutus sum, consentiente fere Burgess., qui Burneium sequitur. — ἀστυάνακτες Burgess. male.

Μάκαρας θεοὺς γανάεντες
Πολιούχους τε, καὶ οἷς χεῦμ'
Ἐρασίνου
Περιναίεται παλαιόν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοὶ
Μέλος. αἶνος δὲ πόλιν τήν-
δε Πελασγῶν ἐχέτω, μηδ'
Ἔτι Νείλου
Προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις·

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

Ποταμοὺς δ', οἳ διὰ χώρας — ἀντιστρ. α'.
Θελεμὸν πῶμα χέουσιν,
Πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύ-
μασι γαίας
Τόδε μειλίσσοντες οὖδας.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ
Στόλον οἰκτιζομένα· μηδ'

---

997. *μακράς* vulg., quod recte inde a Stanlejo mutatum est. — *γανάοντες* Schütz. Both. ex Pauwii emendatione male.

998. 1000. *οἳ — περιναίετε* vulg. adversus metrum, quare *οἳ — περιναίετ' ἐκ παλαιοῦ* Burgess. Hermannus autem *περιναίονται* ex conjectura reponi vult. Sed *οἷς — περιναίεται* habet Ald., quod conjecturis certe omnibus praeferendum est. — *χῶμ'* Ald. Turn.

1001. *ὑποδέξασθ' ὀπαδοὶ* vulg., quod Heathio auctore recte mutarunt omnes.

1002. *μένος* vulg. quod corruptum esse vocabuli sequentis similitudine, docent Guelph. Ald. Turn. ubi legitur *μένος ἑνὸς δε*. Legrandii conjecturam *μέλος* recte receperunt omnes. — *πόλις* Ald. Turn.

1004. *ἐπὶ Νείλου προχοαῖοι σέβωμεν ἐν ὕμνοις* Schütz. metri imperitia ductus.

1005. *σέβομεν* Guelph. Ald. — *ὕμνους* Guelph. Ald. Rob.

1006. *ποταμοὺς οἳ* Schütz. sensu non intellecto.

1007. *θαλερὸν* Reg. L. *θέλεμον* Both. auctore Schneidero in Lex. — *χέουσιν* ex Guelph. Ald. pro vulg. *χέουσι* recepi.

1008. *λιπαρῶν χάμασιν* Ald. *λιπαρὸν χώμασι* Turn.

1010. *μελίσσοντες* vulg. invito metro. *μειλίσσοντες* correxit Pauw. *μειλίσοντες* Burgess., sed syllabam longam tolerandam puto. — *οὖδας τόδε μειλίσσοντες* Schütz. metri ignarus.

Ὑπ᾽ ἀνάγκας γάμος ἔλθοι
Κυθέρειος·
Στυγερὸν πέλει τόδ᾽ ἆθλον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α.

Κύπριδος δ᾽ οὐκ ἀμελεῖ θε- στρ. β'.
σμὸς ὅδ᾽ εὔφρων. δύναται γὰρ
Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ·
Τίεται δ᾽ αἰολόμητις
Θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Μετάκοινοι δὲ φίλᾳ μα-
τρὶ πάρεισιν, Πόθος [ᾇ] τ᾽ οὐ-

1013. ἔλθει Med. ἔλθῃ Guelph.

1014. Κυθερείας Reg. L. Rob.

1015. στύγειον Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob., unde fortasse στύγιον reponendum est. — πέλοι τόδ᾽ Med. πέλοιτο δ᾽ Rob. — στυγερὸν δὲ πέλει τόδε γ᾽. ἆθλον Schütz. metri ignarus.

1016. θεσμὸς incommodum visum est editoribus, quare γ᾽ ἑσμὸς Heath. Burgess. τ᾽ ἑσμὸς Stanl. δ᾽ ἑσμὸς vult Schütz. priore δ᾽ omisso, (abest enim vulgo et suppletum est a Pauwio) quod metro adversatur, sed θεσμός de cantu accipiendum esse, recte vidit Both., cujus significationis exempla in Comment. Aesch. p. 62. attuli Pind. Olymp. XIII, 39. VII, 162. Nem. IV, 54.

1020. θεοῖς Rob.

1021. Vulgo corrupte sine sensu et metro hic locus ita legitur: μετάκοινοι δ᾽ αἱ φίλαι ματρὶ πάρεισι, πάθος τ᾽ οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θεάκτορι πιθοῖ. Sed δὲ φίλαι Reg. L. — πάρεισιν Guelph. Ald. Rob. — πόθος Phil. Reg. L. Guelph. Ald. Turn. — θέλκτορι optime emendavit Both. — πυθοῖ Guelph. Ald. Rob. Turn. πειθοῖ emendavit Pauw. Hinc optimorum librorum lectionem secutus legendum puto: Μετάκοινοι δὲ φίλᾳ μα-τρὶ πάρεισιν, Πόθος ᾇ τ᾽ οὐ-δὲν ἄπαρνον τελέθει θέλ-κτορι Πειθοῖ, ut comitari caram matrem dicantur Πόθος et Πειθώ, qui quam saepe cum Venere juncti reperiantur, notum est. Πειθὼ filiam Veneris a Sappho dici testatur Procl. ad Hesiod. Op. 73. Ex his solum ᾇ dubium est et ex conjectura profectum, in dativo autem Πειθοῖ, qui attractione satis usitata pro nominativo positus est, vix quisquam offendet. Varia commenti sunt editores, quorum nihil neque mutationis facilitate, neque sensus commoditate se commendat, nonnulla etiam metro adversantur. Schütz. dedit Μετάκοινοι δ᾽ αἱ φίλαι μα-τρὶ παριστᾶσι, πάθος τ᾽ οὐ-δὲν ἄπαρνον τελέθει θέλ-κτορι Πειθοῖ. Both.: Μετάκοινοι δὲ φίλῃ μητρὶ Πόθος κοὐ-δὲν ἀπάρνῳ, Τελέᾳ, θέλκτορι Πειθοῖ. Burgess.: Μετάκοινος δὲ φίλᾳ ματρ-ὶ πάρεστιν Πόθος, οὗ γ᾽ οὐδ-ὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτ-ορι Πειθοῖ.

δὲν ἄπαρνον τελέθει θέλ-
κτορι Πειθοῖ. δέδοται δ' Ἁρ-
μονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας
Ψιθυροὶ τρίβοι τ' ἐρώτων.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

Φυγάδας * δ' ἐπιπνοίας, ἀντ. β΄.
Κακά τ' ἄλγη, πολέμους θ' αἱ-
ματόεντας προφοβοῦμαι.
Τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν
Ταχυπόμποισι διωγμοῖς;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β΄.

Ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν,
Τὸ γένοιτ' ἄν. Διὸς οὐ πάρ-
βατός ἐστιν μεγάλα φρὴν
Ἀπέρατος· μετὰ πολλῶν
Δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ
Προτέραν πέλοι γυναικῶν.

1024. δέδεται Burgess., quod non displicet, in vulg. enim commodum sensum desidero. Idem apte conferri jubet Coluth. 26. — Verba δέδοται — Ἀφροδίτας sustulit Both.

1026. ψεδυρὰ vulg. ψῦδρα Rob. ψίδυρα Ald. ψίθυρα Turn. ψεδυρᾶς τρίβοι Schütz. ψιθυροὶ τρίβοι Both. ψιθυροτρίβεων Burgess. qui apte ex Harpocrat. et Suid. s. v. Ψιθυριστὴς adfert Ψίθυρον Ἀφροδίτην et Ἔρωτα Ψίθυρον. Ipsum autem adjectivum ab eo repositum paullo longius a librorum lectione recedit, et desideratur potius substantivum, ut antea μοῖρ' Ἀφροδίτας. Reciperem ψιθυρότριβοι, si id probari posset; interim dedi ψιθυροὶ τρίβοι.

1027. φυγάδας δ' ἐπιπνοίας vulg. φυγάδες δ' ἐπίπνοιαι Med. Reg. L. Guelph. Ald. φυγὰς δ' ἐπιπνοία Rob. Hinc metri causa φυγάδας δῆτ' ἐπιπλοίας auctore Burnejo Schütz. φυγάδας δῆτ' ἐπιπνοίας Both. φυγάδεσσιν δ' ἔτι ποινὰς Burgess. et φυγάδεσσιν fere verum puto, eo enim ducit optimorum librorum lectio, reliqua autem admodum incerta sunt, quare vulgatam retinui.

1028. πόλεμόν θ' Guelph. πολέμου θ' Rob. πολέμους τ' Turn.

1031. ταχυπόμποι σοι Guelph. ταχυπόμποσοι Ald. — δι' ὠγμοῖς Guelph.

1034. παραβάτας Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. παραβατὰ Turn. παραβάτα Vict. πάρβατος vir doctus ad marg. Pauw. Schütz. Burgess. recte, ut videtur. Διὸς ἁ φρὴν ἀπέρατος Both. reliquis omissis.

1036. τελευτᾷ Ald.

1037. προτέραν σοί γε πέλοιτο γυναικῶν Schütz. προτέραν ἔπλε

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

Ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
Γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.
Σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

Σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν
Καθορᾶν, ὄψιν ἄβυσσον;
Μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

Τίνα καιρόν με διδάσκεις;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί- στρ.
η γάμον δυςάνορα
Δάϊον, ὅςπερ Ἰὼ
Πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ

γυναικῶν Both., ille metro, hic antistrophica responsione non recte intellecta.

1038. In hoc hemichoriorum colloquio turbatum esse versuum ordinem ex eo apparet, quod, quum binos versus initio a quoque dicantur, singulus v. 1042. interjectus est. Both., qui hoc etiam colloquium in stropham et antistr. divisit, majorem etiam inaequalitatem intulit, versu 1045. praecedenti hemichorio adjecto. Burgess. versuum 1040. 41. ordinem invertit, et singulos hemichoriis tribuit, ut stropham et antistropham efficeret, quarum quaeque disticho et trinis versibus constaret. Aliam viam inii in Comment. Aesch. p. 65., sed in textu nihil volui mutare. — ἀπαλέξαι Guelph. Ald. ἀπαλλάξαι Turn.

1041. θέλεις ἀναθέλητον Ald. θέλοις ἂν ἀθέλητον Turn. Vict. θέλγεις ἂν ἄθελκτον Med. Rob. θέλγοις ἂν ἄθελκτον var. lect. ap. Steph., quam recte receperunt Glasg. Schütz. Both.

1042. μέλον Rob.

1045. Hunc versum praecedenti hemichorio tribuunt Turn. Vict.

1049. γάμον Med. Guelph. Ald.

1050. δαΐονος περιω Ald.

1051. ἐλύσατο Ald. Turn.

Χειρὶ παιωνίᾳ κατασχέθων,
Εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

Καὶ κράτος νέμοι γυναι- ἀντ.
ξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ,
Καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
Καὶ δίκα δίκας ἕπε-
σθαι, ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις
Μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

1053. εὖ μενεῖ Rob. — κτήσας Ald. — ἐμμανῆ βοῦν οἰκτίσας Both. Burgess. male.
1054. νέμος Ald. νέμων Turn.
1056. τε δίμοιρον Phil. Guelph. Ald. κοὐ τὸ δίμοιρον Both. καὶ τόδ' ἄμοιρον Burgess. male. Sensum recte explicavit Schütz.
1057. κἄδικον δίκας Both. καὶ δίκᾳ τύχας Burgess. sine causa.
1058. εὐχολῆς Ald. εὐχωλῆς Turn. — λυτηρίους Reg. L.

ADDENDA.

AD PROMETHEUM.

V. 16. *ἀμαθεῖν* scribi vult Elmsl. in Edinburgh Rev. 1810. XXXIII. p. 227.

V. 28. *ἐπηύρου* Elmsl. ibid. male.

V. 42. *αἶ, αἶ, τί δὴ νηλὴς* idem, quod minime probandum est.

V. 51. *ἔγνωκα· τοισίδ' οὐδὲν* idem p. 228., quod reliquis conjecturis ad hunc versum prolatis non est praeferendum. — Emendatio Reisigii, in nota ad h. v. allata, legitur in ejus Comment. de Soph. Oed. Col. p. 381.

V. 86. *προμηθίας* vult Elmsl. l. c. p. 228. et ad Eurip. Bacch. 508., sine causa.

V. 100. *χρὴ τέρμα τοιῶνδ' ἐπιτεῖλαι* conjicit Elmsl. p. 229., ut plurimorum librorum lectio *τέρμα* servetur, sed *τοιῶνδε* non est aptum.

V. 140. In nota ad hunc versum legendum est: *ἐσίδεσθ', Οἵῳ*, omisso *ἔμ'*, Brunck. idque edd. post eum omnes, etc.

V. 157. *κίνυγμα τάλας* reponit Elmsl. p. 229., quia quatuor codd. Vauvillerii *κίνυγμα ὁ τάλας* habeant; sed articulus hic non bene abesset.

V. 217. *προσλαβόντι* probat etiam Herm. in censura Medeae Elmsleji p. 393. sq. ed. Lips., quamquam non vidit hoc participium cum *ἐφαίνετο* jungendum esse.

V. 265. Anapaesti vitandi causa ἐγὼ in σὺ mutari vult Elmsl. p. 230., quae facilior sane mutatio est, quam Stanleji, sed tamen vix probanda.

V. 268. τοιαισίδε et 270. τυχὼν scribendum putat Elmsl. p. 231. sine causa.

V. 272. πεδῷ vult Elmsl. l. c. male.

V. 447. τὸν μακρὸν βίον praefert Elmsl. p. 233., collato v. 535.

V. 481. ἐξαμύνωνται legi vult Blomf. ad Sept. Th. 20. sine causa.

V. 518. τοῦτ' οὔτ' ἂν Elmsl. p. 234., pessime.

V. 574. Quae sequuntur antistrophica esse vidit etiam, primus, ut ipsi videtur, Elmsl. l. c. p. 235. Totam stropham et antistropham primus exhibuit Monk. in Museo Crit. Cantabr. 1815. V. p. 58. sqq. quem librum nunc demum nactus sum, quum reliqua jam typis sunt exarata; quo magis gaudeo, eum in plerisque mecum consentire. Legit enim hunc locum ita:

Στροφή.

ὑπὸ δὲ κηρύπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ
ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον.
ἰὼ, ἰὼ, πόποι·
πᾶ, πόποι, πᾶ μ' ἄγουσι
τηλέπλανοι πλάναι;
τί ποτέ μ' ὦ Κρόνιε παῖ,
τί ποτε ταῖσδ' ἐνέ-
ζευξας εὑρὼν ἁμαρ-
τοῦσαν ἐν πημοναῖς;
ἒ, ἔ, οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν,
μηδέ μοι φθονήσῃς
εὐγμάτων ἄναξ· ἄδην με
πολύπλανοι πλάναι γε-
γυμνάκασ', οὐδ' ἔχω
μαθεῖν ὅπα πημονὰς ἀλύξω.
κλύεις φθέγμα τᾶς
βούκερω παρθένου;

Ἀντιστροφή.

πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ᾽ ἀπύεις;
εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ, τίς ὤν,
τίς ἄρα μ᾽, ὦ τάλας,
τὰν ταλαίπωρον ὧδ᾽ ἐ-
τήτυμα προσθροεῖς,
θεόσυτόν τε νόσον ὠ-
νόμασας, ἃ μαραί-
νει με χρίουσα κέν-
τροισι, φοιταλέοις;
ἔ, ἔ, σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις
λαβρόσυτος ἦλθον, Ἥρας
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα· δυσ-
δαιμόνων δὲ τίνες, οἵ — ἔ, ἔ —
οἷ᾽ ἐγὼ, μογοῦσιν;
ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον,
ὅ τι μ᾽ ἐπαμμένει πα-
θεῖν· τί μῆχαρ, τί φάρ-
μακον νόσου, δεῖξον, εἴπερ οἶσθα,
θρόει, φράζε τᾷ
δυσπλάνῳ παρθένῳ.

V. 632. μασσόνως ἢ ᾽μοὶ γλυκὺ conjicit Elmsl. l. c. p. 236.

V. 664. ἀπαγγέλλοντες mavult Elmsl. l. c. et in Mus. crit. Cant. VI. p. 293.

V. 670. πυρωπὸν ἂν Διὸς μολεῖν Elmsl. p. 236. sed vid. quos laudat Stallbaum. ad Plat. Phileb. 114.

V. 683. ἀφνίδιος vult Elmsl. p. 237., male.

V. 772. πλὴν ἔγωγ᾽ ὅταν δεσμῶν λυθεὶς Elmsl. p. 238.

V. 903. Hanc epodum in stropham et antistropham distribui vult Elmsl. p. 240., ideoque stropham ita constituit: Ἐμοὶ διότι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος, ἄφοβος, Οὐδὲ δέδια· μηδὲ κρεισσων Θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμ᾽ * * * προσδράκοι με. Quod minime probandum est.

V. 910. τοῖον ἐξαρτύεται ex Rob. praefert Elmsl. l. c. et in Mus. Crit. Cantabr. VI. p. 280. sed quamquam exempla ab eo allata Prom. 916. Soph. Aj. 560. Eurip. Hec. 905. apta sunt, non tamen probant, οἷον poni non posse.

V. 936. In eandem conjecturam incidit Elmsl. p. 241., quam et ego protuli, τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω legendum esse, apte collatis Aesch. Pers. 438. τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη; Soph. El. 1189. τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;

V. 1070. τοὺς γὰρ προδότας probat Elmsl. in Edinb. Rev. XXXVII. p. 95.

AD SEPTEM CONTRA THEBAS.

Primum hujus tragoediae carmen ita constituit Seidler. de verss. dochm. p. 182. sqq.

Προῳδός.

Θρεῦμαι
φοβερὰ μεγάλ' ἄχη.

στρ. α'.

Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπὼν,
ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας.
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ'
ἄναυδος, σαφὴς, ἔτυμος ἄγγελος ἐλεδεμνάς.
πεδί' ὁπλόκτυπ'· ὠσί τ' ἐγχρίμπτεται
βοὰ, ποτᾶται, βρέμει δ' ἀμαχέτου
δίκαν ὕδατος ὀρεοκτύπου.

ἀντ. α'.

ἰὼ ἰὼ ἰὼ, ἰὼ ἰὼ θεοὶ,
θεαί τ', ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὄρ-
νυται λαὸς εὐτρεπὴς ἐπὶ πόλιν διώκων.
τίς ἄρα ῥύσεται; τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεαινᾶν; πότερα δῆτ' ἐγὼ
ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;

στρ. β'.

ἰὼ
μάκαρες εὔεδροι, ἀκμάζει βρετέων
ἔχεσθαι, τί μέλλομεν ἀγάστονοι;

στρ. γ'.

ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
πέπλων καὶ στεφέων πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμ-
φὶ λίταν' ἕξομεν;

ἀντ. γ'.

κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
τί ῥέξεις; προδώσεις σὺ, παλαίχθων Ἄ-
ρης, γᾶν τὰν τεάν;

ἀντ. β'.

ἰὼ,
ἰὼ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ' ἔπι-
δε πόλιν, ἅν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

στρ. δ'.

θεοὶ πολισσοῦχοι χθονὸς,
ἴτ' ἴτε πάντες,
ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον
δουλοσύνας ὕπερ.

ἀντ. δ'.

κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
δοχμολοφᾶν ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς
Ἄρεος ὀρόμενον.

στρ. ε'.

Ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς
πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.
Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων·
διάδετοι δὲ δὴ γενύων ἱππείων
κινύρονται φόνον χαλινοί.
ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσσόοις σάγαις, πύλαις ἑβδόμαις
προσίστανται, πάλῳ λαχόντες.

Μεσῳδός.

σύ τ' ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
ῥυσίπολις γενοῦ, Παλλὰς, ὅ θ' ἵππιος
ποντομέδων ἄναξ,
ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ Ποσειδᾶν,
ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

ἀντ. έ.

σύ τ' Ἄρης, (φεῦ, φεῦ,) Κάδμου ἐπώνυμον
    πόλιν φύλαξον, κήδεσαί τ' ἐναργῶς.
    καὶ Κύπρις ἅτε γένους προμάτωρ,
ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
    αὐτοῦσαι πελαζόμεσθα.
καὶ σὺ, Λύκει' ἄναξ, λύκειος γενοῦ
στρατῷ δαΐῳ στόνων· Λητωΐς
    τε κούρα, τόξον εὖ πυκάζου.

στρ. ζ'.

ἒ ἒ ἒ ἒ.
ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω,
    ὦ πότνι' Ἥρα.
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνοαί.

στρ. ή.

Ἄρτεμι φίλα,
δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
τί πόλις ἄμμι πάσχει; τί γενήσεται;
    ποῖ δὲ τέλος ἔτ' ἐπάγει θεός;

ἀντ. ζ'.

ἒ ἒ ἒ ἒ.
ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
    ὦ φίλ' Ἄπολλον,
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων.

ἀντ. ή.

ἐκ δὲ διόθεν
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος ἐν μάχαις.
σύ τε μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πόλεως
    ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύου.

στρ. θ'.

    ἰὼ παναλκεῖς θεοὶ,
ἰὼ τέλεοι τέλειαί τε γᾶς
    τᾶσδε πυργοφύλακες,
πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
    ἑτεροφώνῳ στρατῷ.
κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκους
χειροτόνους λιτάς.

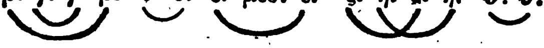
ἀντ. ϑ'.

ἰὼ φίλοι δαίμονες
λυτήριοί τ' ἀμφιβάντες πόλιν
δείξαϑ', ὡς φιλοπόλεις·
μέλεσϑε δ' ἱερῶν δημίων,
μελόμενοι δ' ἀρήξατε.
φιλοϑύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
μνήστορες ἔστε μοι.

Schema stropharum hoc est:

Προῳδός. ά. ά.

β. γ. γ. β. δ. δ. ε. μεσ. ε. ζ. η. ζ. η. ϑ. ϑ.

Paullo aliter haec constituit Lachmann. de chor. syst. p. 81. sqq., qui v. 78 — 110. proodum fecit, deinde has strophas dedit:

Στροφὴ ά.

Ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς -υ- πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.
Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου κυκλοῦνται.
φόβος δ' ἀρείων ὅπλων. διάδετοι γενύων ἱππίων κινύρονται φόνον χαλινοί.
Ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσσόοις σαγαῖς πύλαις ἑβδόμαις προσίστανται πάλῳ λαχόντες.
Σύ τ' ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος, ῥυσίπολις γενοῦ, Παλλὰς, ὅ ϑ' ἵππιος
Ποντομέδων ἄναξ ἰχϑυβόλῳ μαχανᾷ Ποσειδᾶν
Ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

Ἀντίστροφος ά.

Σύ τ' Ἄρης φεῦ φεῦ Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς
Καὶ Κύπρις ἅ τε γένους προμάτωρ ἄλευσον.
Σέϑεν γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν. λιταῖς ϑεοκλύτοις ἀϋτοῦσαι πελαζόμεσϑα.
Καὶ σὺ Λύκει' ἄναξ, λύκειος γενοῦ στρατῷ δαΐῳ υ--υ-, υ-, --υ-υ--
υ--υ-, υ--υ-, υ--υ-, υ--υ-
-ὦ-σύ τ' ὦ Λατογένεια κόρα, τόξον εὖ πυκάζου.
υ--υ-, υ--υ-

Στροφὴ β'.

Ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.
Ὦ πότνι' Ἥρα.

"Ελακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
"Αρτεμι φίλα ἒ ἔ. δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
Τί πόλις ἄμμι πάσχει; τί γενήσεται;
Ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; ἒ ἒ ἒ ἔ.

Ἀντίστροφος β'.

Ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
Ὦ φίλ' Ἄπολλον.
Κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
Ἐκ (δὲ) Διόθεν (ἒ ἒ) πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος ἐν μάχαις.
Σύ τε μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πόλεως
Ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύου. (ἒ ἔ.)

Postremam partem postremi hujus tragoediae carminis Schützius, Hermannum secutus, hisce transpositionibus et mutationibus deformavit:

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

στροφή. Ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
Πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,
Μέλαινα τ' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.
Ἠέ, ἠέ, μαίνεται γόοισι φρήν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἐντός σε καρδία στένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰώ, ἰὼ πολυδάκρυτε σύ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Παισθεὶς ἔπαισας.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δορὶ δ' ἔκτανες.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δορὶ δ' ἔθανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Πρὸς φίλου γ' ἔφθισο.

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ φίλον ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Μελεόπονος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Μελεοπαθής.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴτω γόος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἴτω δάκρυα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Διπλᾶ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Διπλᾶ δ᾽ ὁρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἀχέων τοίων τάδ᾽ ἐγγύθεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

* * * * * * * *

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Πέλας δ᾽ αἵδ᾽ ἀδελφαί.

ΙΣΜΗΝΗ.

Πέλας τῶνδ᾽ ἀδελφῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὀλοὰ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ὀλοὰ δ᾽ ὁρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀντιστρ. Ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
Πότνια δ᾽ Οἰδίπου σκιά,
Μέλαινά τ᾽ Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἠὲ ἠέ, δυσθέατα πήματ᾽ ἐ-
δείξατ᾽ ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Οὐδ᾽ ἵκεθ᾽ ὡς κατέκταγε.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σωθεὶς δὲ πνεῦμ᾽ ἀπώλεσεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἀπώλεσε δῆτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ τὸ τοῦδ' ἐνόσφισε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τάλαν γένος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Τάλανα παθόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τάλανα σύστονα κήδε' ὁμώνυμα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δίυγρα διπάλτων πημάτων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Πρόκεισαι φονευθείς.

ΙΣΜΗΝΗ.

Πρόκεισαι κατακτάς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὀλοὰ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.

Quae sequuntur, epodum fecit Schützius.

AD SUPPLICES.

Initium carminis corruptissimi, quod a v. 805. incipit, ita constituit Bothius:

ΚΗΡΥΞ.

στρ. ά. *Σοῦσθ᾽ ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν!*

ΧΟΡΟΣ.

Οὔκ!

ΚΗΡΥΞ.

Οὐκοῦν

Τιλμοὶ καὶ στιγμοὶ, πολυαίμων φόνος,
Ἀποκοπὰ κρατός. Σοῦσθε δ᾽, ὀλούμεναι,
Σοῦσθ᾽ ἐπ᾽ ἐπωμίδα, κεῖτα πολύῤῥυτον
Ἁλμήεντα πόρον! — Δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει
Γομφοδέτῳ τε δορὶ δι᾽ ὅλου αἵμον᾽ ἵ-
ζω σ᾽ ἐπ᾽ ἐπωμίδ᾽, ἐριδούπῳ τ᾽ ἔπει-
τα κελεύω βίᾳ μεθέσθαι σ᾽ ἄχαριν,
Φρενάταν!

ΧΟΡΟΣ.

Ἰοῦ!

ΚΗΡΥΣ.

ἀντ. ά. *Λεῖφ᾽ ἕδρανα, κίε δ᾽ ἐς δόρυ, τἄτίετον ἀ-*
νὰ πτόλιν εὐσεβεῖν!

ΧΟΡΟΣ.

Μήποτε πάλιν ἴδοι-
μ᾽ ἀλφεσίβοιον ὕδωρ, ἔνθεν ἀεξόμενον

Νᾶμα ζώφυτον βροτοῖσι θάλλει!
Ἅγιος ἐγὼ, βαθυχαίου βαθρείας,
Βαθρείας, γέρον!

ΚΗΡΥΞ.

Σὺ δὴ ναΐ, να-
ΐ βάσει τάχα θέλεος, ἀθέλεος.
Φροῦδαι βάτ' ἀπὸ βαθμῶν, πρὶν κακοπαθεῖν
Παλάμαις ὀλομέναις!

Burgessius autem sic legit:

ΚΗ. σοῦσθ' ἐπὶ σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν.
ΧΟ. εἰ πολυαίμων κρατὸς ἀποκοπὰ
φοκᾷ —
ΚΗ. τιλμοὶ,
ΧΟ. οὐκ ἂν —
ΚΗ. τιλμοὶ,
ΧΟ. ἥκοιμ' ἂν,
ΚΗ. καὶ στιγμοί·
βᾶθ' ἅλα πολύροθον — στρ. ά.
ἁλμήεντα πόρον
γομφοδέτῳ 'ν γε δουρί·
δεσποσύναις σ' ἁβράν τιν'
εὐδαιμονίζω.
σοῦσθε σοῦσθ' ἐς — μεσῳδὸς ά.
λιμέν' ἀλίμενον
ἐπ' ἀμίδ' ἥσυχ'.
ΧΟ. οὐκ ἰτέ'· ἄπιτ'·
ἔα. ΚΗ. κελεύω
βόαμα θέσθαι,
χάριν — ΧΟ. ἰώ.
ΚΗ. φρεναπάταν.
λεῖφ' ἕδρανα κἰς τ' ἐς δόρυ.
ΧΟ. λεῖπέ με σὺ, πόλιν ὦ ἀσεβῶν·
μήποτε πάλιν ἴδοιμ'. — ἀντιστρ. ά.
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ,
ἔνθεν ἀεξόμενον
ζῷα φυτόν τε νᾶμα
βροτοῖσι βάλλει·
ἁγνὸς ἔχω — ΚΗ. βᾶθ' — ΧΟ. Ἀχαιοὺς — μεσῳδὸς β'.

ΚΗ. βᾶθ᾽ — ΧΟ. ἱερὰς — ΚΗ. βᾶθ᾽ — ΧΟ. ἕδρας γεραιρά. ΚΗ. σὺ δ᾽ ἐν ναῖ
βάσει τάχος θέλεος
ἀθέλεός τ᾽· ἐβοᾶτε
πολλά· θροεῖς δὲ μάταια·
βᾶθ᾽ ἅμα, πρὶν κακὰ παθεῖν σ᾽
οὐλομέναισι παλάμαις.

Sed haec risui sunt sano cuivis.

LIPSIAE,

EX OFFICINA F. C. G. VOGELII.